Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in totam physicam universalem [Aristotelicam] ... Rottwilae dictatus - Cod. Ettenheim-Münster 228

Aristoteles

[Rottweil], 1730

urn:nbn:de:bsz:31-120377

Visual Library

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

~~L. Bi. ohr Schu~~ E. M. 228

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

COMENTARIUS

IN TOTAM PHYSICAM UNIVERSALEM

A

RE: PATRE IGNATIO VOGT SOCIETAT:

Jesu professore rottwilae

dictatus

EXCEPTUS

A

IOANN: FRANCIS: IGNAT: ACHERT

EUSDEM FACULTATIS STUDIOSO rottwilano

ANNO DNI M. DCC: XXX.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

Pars Secunda Philosophiae

Physica universalis

Prolegomena

Egidius Lessensus de Phia naali, aliquid modo de Phia naali. Ples aliis hac aetera, pars Phae appellari, Physica à graeco vocabulo, quod latine non Physica quae Physica dicitur, sed definiri, Quod sit Scientia Speculativa seu contemplativa entis naalis. Dicitur 1° Scientia quia plures atq certos et evidentes deducit ex primis, quod ex premissis certis et evidentibus. Dicitur 2° Scientia speculativa seu contemplativa, quia in contemplatione entis naalis, ejus in suo fine quaeritur. Dicitur 3° entis naalis, quia obiectum physicae aliquidem est ens naale. Sed quia id quod sensibile notum seu cognitum, primo quod habet in se, hinc quod sit ora entia corporea et sensibilia, ita ut ipsa corporea et sensibilia habeant primo et per se Deo Scientiae et Deo sensibilem in se habeant, ita ut ipsa sensibilia, sed Deo Scientiae et Deo sensibilem, sed Deo Scientiae et Deo sensibilem. Si obiectum attributum physicae non entia vero non ens obiectum attributum. et quia id obiectum attributum complectitur omne obiectum naale et finale, hinc obiectum naale physicae erit ens naale. Sed sensibile ter notabile obiectum vero finale erit naalis. Sed de finalis notabilitate quod manifestum in hac Scientia considerandum venit a philosophis, quia certe aliquid est, quod non contemplatione rerum visibilium quae sensibilium non visibilium condictorum corporalium, non visibilia enim et sensibilia, dicit ipse Deus, quae ad creatura quidem quae quae facta et intellecta conspiciuntur. Et unde finem ante intendit negotium mandavit hoc condicit, quod Deus ipse tradidit, et sabaeis Deus ipse, sabaeis horis, sabaeis horis. Ordinem hunc ipsum ubemus de modo et ente naali in specie, disputabimus in genere de Physica universali quae in quo disputabitur partibus, placet. 1° agit de primis 2° Sed causis intrinsecis entis naalis, 2° de tria et arte, 3° de causis extrinsecis. Ad denique de ortu et interitu eiusdem. Sit igitur

Num 1us

Disputatio 1a

De Principiis intrinsecis entis naalis

Principium in genere natura, Phae, id, a quo aliquid quomodocunque procedit, quatenus aliquid duplici modo procedere ab alio, 1° ita, ut sit adaequata substantia ab eo, a quo procedit, et tum id, a quo procedit dicitur principium extrinsecum. 2° ita ut procedens sit substantia inadaequata substantiae ab eo, a quo procedit, et tum id, a quo procedit dicitur principium intrinsecum. Principia intrinsecia entis naalis, quae sunt quae ex quibus aliquid constat, partes alicuius totius. Sicut quae ex quibus constat principia intrinsecia, sed causae intrinsecae entis. Sicut id, quod est principia intrinsecae entis naalis et respondet communiter substantiae materiae entis naalis dicitur de Phae principia, nominibus naalis, quod notat et materiae formae entis naalis. Principia vero entis naalis in facto esse duo substantiae aliquid aliquid naalis, quod, ratio huius rationis datur hoc, quia ens naale in facto esse, habet aliquid, quod est naale, quatenus id est conflatum, et quod est naale, et quod est naale.

Num 2us

conceptibus et affirmatis solis duabus partibus, scilicet rationis et fidei, quia vero rationale in fidei illatis ejus rationale, quatenus fit de novo, cum antea non fuerit, dicere autem non licet conjunctim et simpliciter affirmetur praeter rationem et fidem nova, cum pseudo fidei antiquae; utrum illa bene dicatur non vacat hic ambiguitate ad dignoscendum, quid ita rationem nihil rationem nihil rationem et fidei quod rationem aliquid adjunxerit, quia sed primitivum cantia etiam in proprietates sed agentis.

Dubium de unione agentis, quoniam vero ora hac sunt unus, 1° quod detur unum rationale quod simpliciter mutabile, generabile, et corruptibile, 2° quod detur substantia comune, quae in generibus corruptibilibus et una fit transitus ad alia, sacerdotes vocat, ratione et ratione, autem hoc supponitur et aliquibus negatur. Hinc sit

Quaestio 1a
de Consistentia corporis rationalis et non, 1a.

Num: 3us. Non nulli ex antiquis philosophis tenuerunt quod mundum plura principia, neque plura entia quod detur unum unicum ex ingenitum, aeternum, et immutabile, sed utrum de novo filios generet, nihil corrumpens, nihil autem et moveat, sed quia sed stellam statum virtutum apparentiae, quod de hac sententia dubitandum sequentes dubia.

Articulus unicus
utrum detur unum rationale, et substantia comune
seu non, 1a.

Num. 4us. Primum in philosophia fundamentum concedi debere in fieri quod quinque horae simul fieri debent nisi ex obligatione alicujus rationis contractae, non ex qua si res operantur simul inter novum cum nova palatio et domicilio, tamen non potest nisi dicitur habere illud dicendum aliquando quatenus res de rebus in statu mutationis simul dependeat, et autem contra unam rationis, quod rationem horum potest a non intelligi cum unum contingit sit constituta, ut formam fieri et universalitatem rerum et dominum totum mundum, ut non neque et palatium mundum habeat.

Num. 5us. Secundum fundamentum est, quod omnium quae horae simul simul in aliquando verbatim aut reprobandi aliquam habitatio sit semper mutabilis et habitatio, ratione est, quae horae ad horam habitatio adeo proprium, et ad contradictorium adeo proprium in aliquo, propter affirmanda aut negandum omnem convenientem, nisi manifesta veritas aut falsitas illos cogeret, ita cum simul mutabilia ea quae primitus quod libet ea non habeo ad non posse fieri ea et non ea. Nisi ex hoc unico fundamento ex hoc utraque fundamento colligo et sequentes.

Num. 6us. Suppono quod in mundo ea plura entia mutabilia, et ante dari datarque fuisse habitum genitum et corruptione, et alia mutatio forma manerem. Si certe habitat manifesta simul convenientia, et unanimis horae consensus, qui ex lumine rationis non ediscere voluntate dicunt tamen certum visum esse illi, et contradicunt opinari autem horae non rationales, illud quasi contra naturam philosophantes appellares.

Suppono 2° Quem certo factum, qd nihil de novo fiat aut generetur, corrumpatur, nisi
qd hoc clare repugnet naturali sensui experientiae et universali fidei nostrae. Num: 4us.

Dico 1° Dari aliq materiale, et subiectum commune, seu mata 1a. p: c quad 2 meab: Dari aliq Num: 5us.
simpliciter mutabile, generabile et corruptibile, atque, aliq simpliciter mutabile
generabile et corruptibile et aliq materiale, qd dari aliq materiale. m patet ex Num: 2us.
m patet ex conceptu primi naturalis. Consequo quadm meab. qd scilicet dari subiectum
commune seu mata 1a, n ages probare. ejus sententiae probatur nembi, 1m, 2m, 3m
Dari aliq simpliciter mutabile, generabile et corruptibile, et generari et corrumpi
totaliter et partialiter, n totaliter mutari illud ex nihilo fieri, in nihilum
nihil, in nihilum nil poe reverti. consequenter 2m, partialiter, qd in generatione et
corruptione fieri aliq remanere, hoc autem qd remanere subiectum commune seu mata 1a.
qd dari subiectum commune seu mata 1a.

Dico 2° aliq aliq substantialiter generabile et corruptibile et simplex. Contra hoc Num: 6us.
et contra Aristotelem admittunt certe contrarios pnos, qui vult quod omnia quae gen
abilia et corruptibilia ex simplicia, et consequenter etiam, qd in orbis generationis
et corruptionis substantialis antiqua totum totaliter destruatur et novum totaliter
de novo producatur, adeoque qd nulla dari mata 1a seu subiectum commune. qd aliunde
hoc transeat ad aliud, p: c. si aliq generabile et corruptibile et aliq simplex
quae deberet in generatione novi quid antiquum aliq totaliter destruitur et novum aliq
totaliter de novo fit: sed hoc n pt fieri totaliter, qd n dari aliq generabile
et corruptibile simplex. m vetro contradicunt adversarii, qd m et experientiae,
et constanti sensuum experientia, ipsaq lumine naturae notum, qd ait
ex nihilo nihil, in nihilum nil poe reverti.

Confirm: Con: Si in generatione novi quid realis antiquum totaliter destrueretur, Num: 10us.
et novum totaliter produceretur, tunc n esset res ipsa agentis creato n posset ad finem
virtus ex nihilatione et creatione: cum pt addi: qd. m consequitur ex consequente antecedens
et creationis: dicunt enim ex nihilo et nihil aliud est, qm de substantia et substantia aliquid
vi in nihilum sui et subiecti, et creatione et qd nihil aliquid
minorare qd tradunt agenti creato, sed posit attribuitur virtus creatrix aut annihilatrix
secte, nisi per p: ex eo, qd illud in casu praesumpto contingeret qd
qd aliquid fiat ex: sed nunquam fieret, et aliq agens creatum aliq
praeset in annihilare, qd contradicit, qd etiam n posset realiter creare,
et annihilare, qd agenti creato n competit virtus creatrix et annihilatrix m videtur
effudere, quare etiam n pt aliq realiter virtus Dei efficaciae, nisi quia habeat
hanc m experiri fuma ejus habere tale virtutem. m ante, qd in mira
agens creatum non habuerit virtutem aliq creandi et annihilandi, sed patet ab
experientia Rerum, quae constat aliq nunquam producere aliq nisi ex materia
combustibili et lignis composita non redigi in nihilum, id qd pt etiam confirmari
exemplis artis, quae agunt diversis facta, nisi ex materia existente mata, nihil
ex re certis artificiis qm illud ex nihilo fit, ex nullo nihil fit.

Solvunt obiectae.

Ob: 1° contra 1m Conclu: Nihil ens fieri aut generari et de novo fieri et creari, non tamen n ex ente Num: 11us.
aliquo ens antecedenti fieri, n ex re ente, aliquam fieri ex nihilo, qd e contra illud principium nihilo
nihil fit. 2° Si aliq ens corrumperetur, et corrumperetur in casu si remanere post corruptionem

[illegible] corrumpere in nihilum, et sic destruere in nihilum, id est non fit nihil quia contra illud principium, quod subiectum in nihilum nil potest reverti. Quod si dicatur, id aliquem fit et generatur de novo partim fiat ex nihilo, partim non fiat ex nihilo, sicut cum ex nihilo fit, ex fit ex nihilo subiecti, sic quod ex ligno fit ignis, quia ignis fit ex nihilo sui, sed quia, quia ignis fit ex nihilo sui, sed quia, quia ignis fit ex nihilo subiecti, quia fit ex rebus compositis, ad 2um generatio est transmutatio ex non esse in esse, quia in corruptione dicitur corruptio in non esse, id est non esse, in esse, sicut dicitur ex ligno ignis generatur, quia nihil pertinet ad rem, quia ex nihilo nihil, nihil revertitur, et illegendum est de productione ex destructione, et sic totaliter sicut et partes, aut ita ut simpliciter, sed nihil quia tam est res quam quia est quod existit quia destruit.

Num 52 ws. Quaeritur contra 2um corollarium, etiamsi agens creatum produceret aliquid ex nihilo sui et subiecti, non tamen id ex lex aliquereret, quia haberet virtutem creativam quia quia quia produceret quia ex nihilo sui et subiecti nullo modo sufficiente termino a quo, quia non haberet hanc virtutem, quia non haberet virtutem creativam, et certa ratio, quia creatio non videtur producere aliquid quia nihil nisi prius esset aliquid, ut dicunt omnes creationem. Sic ergo ut ignis producit ignem, id est habet actum instituere ignem, et actum creatio non videtur esse certa, dicunt tamen actionem creativam esse aliquid, quia producit aliquid ex nihilo sui et subiecti, quia non sufficiente vertere agente nullo modo sufficiente termino a quo. Ad 2um: et a creatio enim in suo complexu nihil aliud dicit, quia actionem productivam aliquid ex nihilo sui et subiecti, nisi tamen proportionat terminum sive, quia terminum a quo in habet proportionem cum creatio. Quia creatio nihil aliud est nisi aliquid effectus ex ignis. Sicut ex toto ad aquam producit ex nihilo subiecti simul et hoc, sed sive fiat aliquid totum sive non, id est transmutatio totum ligni, et ex aquam de novo productum. Ignis revera producit ex nihilo subiecti simul et hoc quia revera et creatio. Ad 3um: et ca ac rationem quia ut dicit praeponere termino a quo. Sed habet ad creationem multos impertinentes, sive non determinatum a quo, sive non dicit, etiam dicere illa et dicit actio creativa, quia producit aliquid ex nihilo sui et subiecti. Quis enim angelus creare? Angelus B. etiamsi producitur? Angelus A. Cui non sed ut ad Angelum B destruerat, non quis angelum annihilare? Deus creari, licet unterilla conflictus embrio?

Num 53 ws. Quaeritur etiam ratione non virtus creativa a fortior, et actio generativa est debilior aliquo non regularis, nisi prior, quia actio generativa praeponat terminum a quo, actio vero creativa non praeponat terminum a quo. Ad 1um et actio creativa non, sed in Schemata virtus creativa fortior, non in Schemata debilior, non in Schemata debilior, sed in Schemata actio generativa non videtur habere illud esse agere quia actio creativa quia producendo debiles aliquid producere ex nihilo sui et subiecti, quia ergo non videtur habere agere ratione debilior. Quia praterea habere distinctum termino a quo, quia habet actio creativa non habet facultatem ratione debilior, sed tamen virtutem et placere aliquid ex nihilo sui et subiecti, et simul redigere aliquid ex nihilo sui et subiecti, quia producere aliquid ex nihilo sui et subiecti, quia, et sic, non Schemata actio creativa simpliciter fortior, actio vero generativa debilior, quia actio creativa nulla requirit subiecti, sed producere, sed non influere in productione actus, actio vero generativa requirit

Num 12 Quaeritur 2um illa influxus debilior, quia plus indigeat, atque actio generativa plus indigeat, quia actio regenerativa, quia actio regenerativa debilior, quia actio creativa non indigeat, sed ratione certa, et non, similiter, quia actio regenerativa indigeat, sed ratione diversorum terminorum a quo, quia actio creativa non requirit. Ad 1. m. si quia illa plus effectus, et faciliter in illa ut plus non [illegible] actio regenerativa plus indigeat, ut quia illa habet et facilitatem a [illegible] illa non habet facilitatem, nisi actio generativa requiraret distinctum terminum a quo, quia actio creativa non requirit, quia est tamen et substantia, quia quia

destructio terræ conservata, producit effectum novi, cum prior neq; influat ad minimum in novum.

Quæs. 2. destructio terræ quo à conditio, sine qua novum effectum producitur, quo id producitur novi effectus facilitare facit ut conditio. Ad 2. à condit. his proprij obiecta. Ergo à conditio utilis ad producit novi effectus ne. etc. Num 18 20

Quæs. 3. aliqui destruere terram à quo non potest agens creatum producere novum effectum, quo hoc ipso destructio terræ à quo non à conditio obiecta. Ad ra. Deum semel admittit, id agens creatum potest aliquid producere à nihilo sui subiecti, hinc nulla proprij ratio, cur debeat præsupponere destructio terræ à quo. Num 16 m

Quæs. 4. Si antiquum totum à destruere à est omnes novo toti, quod ratio, cur debeat agens creatum aliquid novum effectum præsupponere destructio terræ à quo. Ad ra. Si aliquis ab ente à quo creatus, haberet, et debeat habere totum in universo, quam destruere ab aliud ens, id generaret aliqui ens debeat prius habere aliquid totum in universo, quam destruere ab aliud ens, id detere competit ere id tum realiter prius esse, scilicet minus compatitur id minus violentus fieri, si nulla ob ejus destruerentur, id fuerunt ejus de novo, nec tunc enim minus forsitan agens creatum produceret à nihilo sui subiecti, aliqui totum ejus ab ipso praecedente destruere aeterni quin adeo facere aliqui agens creatum, potest aliqui relatum. Num 17 m

Quæs. 5. Si generatio substantiæ totum destruit totaliter, et non à quoniam totaliter, tunc falsa definitio generationis illata quia sic sonat, generatio est mutatio totius in totum nullo subiecto remanente sic ut subiecto eodem. qo. Ad ra. Licet enim ex antiquo toto tota unica pars destruatur, ejus nova pars fuerit ex hinc ita verum à quoniam totum, sit absolute mutatum à alium, ut totum totum à sit antiquum, quamvis aliquis totaliter destruatur, et in mejorat de novo totaliter, ratio à ipsa hinc dicit, ut ipsa totum, quo absolute verum id dicere id ut ampliq à totum. atqui ad verissima hunc motum sufficit, si pars pereat totius, quo non requirit ut totum totaliter sed id ostendere pereat, et ita ostendit et probatur à Philosophis in operibus artis, totius artificialibus, quamvis omnia in toto mutata et pereant remanent subiecta seu materia, et nihil omnino tollit forma artificialis, dicit totum aliquid ejus aliquidque quo fuerat prius, sic quod ex fomentis cadunt ossa remanent stipes, ferrum, et id à certum remanente fomites, sic etiam, quod domus destruitur, duæ utiles remanent lapides, et id structura periit, et id hinc pereat à subiecto remanent ampliq à domus id quia totum totum, quo ut verum sit mutatum ac aut periisse aliqui totum à requirit, ut id vel sui partes pereat, ratio à prioris à, quia totum à collectio partium indivisibiliter accepta atqui remanente à unica parte à ampliq ac tota illa collectio partium indivisibiliter accepta, quia etiam à ac tota totum, adeoque perit. verum infinitis, ac.

Quæs. 6. Ubi in definitione generationis corruptio addit nullo subiecto remanente ut subiecto addit quo à periit totum quomodo ung, et hinc sicut fuit, desperitis etiam subiecto seu materia remanente. qo periit etiam subiecto substantiæ in toto nec in partibus. Ad ra. ergo periit etiam subiecto substantiæ denominatione. qo periit etiam subiecto substantiæ in toto nec in partibus in totalitionis aut substantiaris ne. Num 19 m

Subiecto aliquid à subiecto denominatione, et aliquid subiecto inhæsionis substantiæ aut substantiæ denominatione à substantia totum: Recentiores, quia aliquid denominatione, quatenus à aliquid denominatione legis; hæc enim duo simul subiecta inter se unita denominatio legis sed subiecto ubique manet, id non potest separare id ab totum, ipsi manent atque ordinatur. Subiecto aut inhæsionis, substantiæ aut substantiæ à subiecto, sic manent quia substantiæ et accidentia sed, hæc unita in mutatis. hinc quia ex legio fit equus, subiecto substantiæ denominatio mutatur, quia ex legio fit equus. Nihil omnino remanet in equo, quia prout dicit ad denominatio legis, subiecto vero inhæsionis, substantiæ et substantiæ, illa mea hinc, quia ex legio fit equus, manet.

Num 20ᵘˢ Quaes. 1ᵒ Log. in definitione regenerationis ubi tertio universali nullo sensibili remanente sed termino universali includit universaliter omnia contenta sub tali termino, qd etiam includit subiectum sensibile in latere, consequenter neque illud remanet in genito. Pᵗ Iᵐ 2ᵃ: iste terminus universalis includit universaliter omnia neque recipit et debeat accipi in sensu accommodo e contra, vel accipiendo debeat accipi in sensu accomodo n.a. etc. Qd autem probo ubi textus est definitio Aristotelica in hoc sensu accipiatur et debeat accipi; patet ex hoc, qa Aristoteles potuit tradere et intelligere hanc definitionem in sensu ab adversariis intento, qia alias sibi ipsi contradiceret ex toto; ubi Physicorum probet et demonstret necessitatem et existentiam materiae; ut patebit legenti praecipue caput 7ᵐ, ubi expresse asserit et probat, qd materia sit ingenerabilis et incorruptibilis.

Num 21ᵘˢ Quaesᵗᵒ: Si in generatione substantiali remaneret aliquod subiectum tunc nulla posset assignari differentia inter generationem et alterationem, sed debet posse assignari aliqua differentia qd. Pᵗ maior: etiam in alteratione remanet idem subiectum, ut patet in aqua, qd sensibiliter fit calida. Pᵗ IIᵃ ad 2ᵈᵃ: etiam in alteratione remanet idem subiectum, denominatione, ut aqua, aut similiter n.a. etc. In alteratione remanet idem subiectum denominationis, ut aqua qᵒ ex frigida fit calida, et ideo denominatur aqua; sed in generatione vero substantiali remanet idem subiectum denominationis, sed non idem subiectum sensibile aut sensitivum; hinc si ex ligno generatur ignis, ignis non potest denominari lignum, qd est discrimen inter generationem et alterationem.

Num 22ᵘˢ Quaes. 3ᵒ: in generatione substantiali etiam ipsa materia mutatur, qd ipsa ; atqui mutari est transire a non esse ad esse, vel ab esse ad non esse; qd etiam ipsa materia transit ad esse, consequenter corrumpitur. Pᵗ Iᵐ: in generatione substantiali etiam ipsa materia, qd dicitur mutari subiective, amittendo scilicet formam, et acquirendo novam recipiendo ea, dicitur mutari terminative ita ut ipsa sit terminus, qd mares, quae desinit esse et de novo incipit esse n.a. et c. ad e. Qd etiam ipsa materia transit ad esse subiective, formae, hoc est amplius subiectum formae, ipsa forma antiquam et novam recipit, qd etiam materia formae, non est transit terminative, forma ipsa est terminus sive illa res quae desinit n.c.

Num 23ᵘˢ Ob. 1ᵒ Nonne difficilius aliquid producere ex nihilo sui et subiecti, quam aliquid producere ex nihilo sui; atqui ex nihilo sui, sed aliquid producere ab agente creato, qd etiam ex nihilo subiecti. Pᵗ Iᵐ: difficilius est, nisi, producere aliquid ex nihilo subiecti, qm ex nihilo sui. Pᵗ patet ab experientia in mutationibus accidentalibus, tam naturalibus qm artificialibus, ex eo qᵐ neque ignis potest ex nihilo sui producere formam calidi seu colorem n. sequitur; qd etiam potest producere totum calidum, neque aqua sui producere formam calidi seu colorem n. sequitur. Qd etiam potest producere totum calidum. Sed etiam ex eo qᵗ neque statuarius supposita materia, ubi marmore, ex nihilo sui potest formare, sed etiam ex eo: neque statuarius potest producere ex nihilo totum statuae, a fortiori formam figurae statuae n. sequitur, qd etiam potest producere ex nihilo formam, in materia subiecta, qᵃ posita demum conflatur ab agente creato, formam figurae statuae sive marmore materia, qᵃ posita demum consistat ab agente creato producere formam in nihilo; ergo agens creatum potest producere formam ex nihilo formae, in nihilo tamen subiecti, ut potest producere formam ex nihilo subiecti et formae simul.

Num 24ᵘˢ Quaes. materia, hoc est imperfectior qm forma, ergo si potest ab agente creato produci forma ex nihilo sui, tunc potest et materia ex nihilo sui, atqui et ab toto compositum potest produci ab agente creato n.c. quamvis enim materia de se sit forma imperfectior, modo tamen producendi materia est imperfectior qm modus producendi formam; forma enim educitur ex subiecto praeexistente producit generatione, materia vero cum non possit produci ex alio subiecto deberet produci per actionem creativam, quae longe difficilior sicut ratio generationis.

Num 25ᵘˢ Ob. 1ᵒ in Physicis debemus sequi iudicium sensuum, atqui sensus iudicant, qd in generationibus et corruptionibus substantialibus accidunt totales totaliter destructiones novarum totaliter producuntur qd. Pᵗ IIᵗᵉ: qd omnia ex ligno fit ignis sensus iudicant nihil proprie remanere de ligno nisi forte pauces cineres aut reliquias qd. Pᵗ Iᵃ in Physicis debemus sequi iudicium sensuum, nisi ratio ac fides n. a. vincit contrarium. C. A. P. ratio et fides determinat contrarium, in quo quamvis in physicis ius merito potest et debeat tribui experientiae sensuum, sed tamen non iudicium absolutum, nam necesse est sensus saepe posse fallere, ut in marmore longe videntur a ratione.

praemittit Sagittarius Substantiarum, quae ab eundem modo ita sub singulis, ob quod medietate
[illegible] subiecit aliquibus.

Quaeres Philosophus aliquis, nam, quae illa deberet esse substantiarum omnium mutarum, atque qui
Methanoeoles, quod iam ego. Ipse hinc ipse, post ex quibus et post fieri Philosophis ex
post ex quibus fieri Philosophi Platonici et similia non et et. Methanoeoles quidem proprium fuerunt
hanc substantiam, in quibus ita substantiae et integro transit in alia, quales a Pythagoraeis, et
contrariorum substantiae in oro, ob quod in ad vel. Substantiae nata Sententia poterit
adversariorum, et non ad omnia substantiae abiaganda.

Quaestio Secunda
in Duo consistant principia intrinseca
omnis qualis.

Concors est quod Chorus quorumque Sanctorum sunt mentis, sententia duo esse
principia intrinseca omnium realium, nata, materiam et forma, et denique eadem quod
Chorus mensae atque Sententia ipso quaerit in quo consistant illa duo principia
intrinseca omnium realium acuerit nata praeclara perspatetici ante peritipatetici,
movent, peripatetici, modicus tenere nata, et forma Scholmaepta, et substantia,
incompletas, quae tamen simul sumpta constituantur substantia completa,
antiperipatetici, impugnent ancestrum nata, et si id substantia completa,
forma vero nihil aliud et ipsum nervum accidens, eamque consistere in diversis compositis
quae nata, et tamen potius, quod adeum speciem corporis realis constituendi
determinet, quantum vero ad peripatetici a peripatetici dicendum, et
forma est ante peripatetici, et ipsum verum in tres abeunt duo tres, in tres,
peripatetici substantiae atque Sententiae abeunt, alii Democriti, Anaxagorei,
alii Pythagorei, plenum modicus tenent, tribus his addit et 2 varia Sententia
Laertii Chronicus, Laertius quatuor hisce Sententiis sit sentiendum
sequentes declarabunt Articuli.

Articulus, 1us
De Systemate Democriti
eiusque Sectatorum.

Fuit ante, etiamnum Secta Chorus, qui quod realia principia atomos Num 28us.
varia inter se complexa applicata contendunt. Mechanici appellantur,
qui quod realia componunt ex mechanica, sed arte facta, et rationem habent
motus, figura, situ, magnitudine, textura ac partium complexae, omnium
haec ex antiquis tenuere non paucissimorum filii Democriti, propagator
vero Epicurus, qui clarus hi et prolixi somnia fuit ab aeterno fuisse atomos
complexas temere in hac mundi stabili sola coalitione opinio hoc cum et sed diuma
mysia, et stulta sit vetustata sua paulatim obsolata fere mercedis fit,
illi illa audita prudentia, petit gaudendo Culas ad diuinis praeposita ab interitu
vindicatus, appellatio, mentis illius erroribus ita contendabat ac restituebat
ut ea hoc saeculo non parvi medicorum praesertim Methodorum emplectabatur.

Admittunt ita huic systematis concinnis mutatores in quibus realibus nata Num 29us
atque et forma, mera constituunt in quartis minimis, separatim numeris finitis

a Deo authore ratio in Spora creatis, et in certa opera compactis, sunt ante hoc
autem, ante hom. author Sententiae; 2° corpuscula ob solida et impenetrabilia, eam
omnino et indivisibilia sint, nullam in se continent spatia interna quae dilatari, aut
contrahi, et divisibilitati, aut resistendum 2° authori hoc esset omnipotentiae et
sapientiae, quae ita sint et prosit scilicet affirmant, et Scholam infuerunt, adeo
ut ita visa Deidam esse etiam Superiorem in mundus carpo, sine quae. 3° dicunt
vos hac authorem Scholam in ceptas de duidem natae et spatii physica ratio, qua
solida illa quae sint in certa spatia physica, quae indivisibilia sint, hoc atomi vero secundum
auctoritatem sint prosit in indivisibilia. Non sit nulla sit spatia physica, sed de
pendit mobilis extinctus ad sensum illa spatia realis, et medio atomorum compacta
constituendo, aunis tamen alias deferre ad sit novis spatia Methaphysica, ad quae
ipsa diversimas figuras in Dei relatas, quales sint cubica, sphaerica, triang-
ulare, piramidales, et sed etiam irregulares, quales sint ex stantaba, unicuique et
indibant his atomis ob pondus proprium, gravitatem, quae habent singulae virtute
quinda motuum, sive dynamica quinda. Hoc impressum motum, et quinda dynamica,
in motus vocatur. directus quo movetur ad perpendiculum nisi ob impetum, et vocatur
reflexus, quo ad se invicem alibi reflectuntur, sicut in aere multo expansa, et sunt subtiles
et adhuc reflectunt animi atomos invicem conjungi ac comprehendi in partibus quinda
molecules, ex quibus dein fiunt ipsa corpolia, seu ipsa realia. Quia ratio ad compacto
Sint in aliquo realia, et ratione nihil omnino. Sunt ipsum, et conatus, et motus,
et obliqui, et Spheradi, sed ipsum Si vinculum hac sequitur dissolutio et corruptio ipsi realis,
quoniam vero hoc autem ad molecula et movere et poenit, si ita in parta ad
compacta et continua. Hinc admittunt in et esse realis minuta spatia vacua et
magna, sicut in grani arenam cumulo inter minima arenam spatula interstitia
Spatia vacua, in quibus nil arenae congeriebantur, atque ita hoc.

Num. 30. Concludunt, 1° has atomos esse reales, 2° omnia realia, quae habent ista requisita ad
realia, 3° non sit indifferentes ad ad spatia physica, quae dicit ita Scholam Epicuri in
nulla sit spatia physica, sed in hac, 4° promotus, quod varia et indivisibiles compositae
2° sit degenerabiles et incorruptibiles, nam quidquid generabile et corruptibile, debet
constare partibus ina quae componeat, et aetera, quae carunt atque atomi hoc quod
Sint atomi. Non est hominis sensibiles et indivisibiles in point constare partibus. Ex
3° sit Euler ut ex ipsis ita esse realia point compositi, eam varia compositae modo
hoc modo illud ipsa realia constituunt. Para sed ad illa si connectabit in Dei aeter
componunt vasta ortu ad cognoscendos illius. Si vero directis refringentur in Dei, quae
compositi panni aptae ad Regendi ipsa.

Num. 31. Concludunt 2° nulla dari spatia absoluta, ergo ita sola anima rationali, aunis eam ad
ei generationes, et aeterae point sufficienter assuari, sola diversitas omnium
compositae, si eam compositae, tam notabilis sit, ut faciat diversitatem Status Scholae
Dei erit generatio novi ipsi realis. Si vero compositae in sit ita notabilis ut faciat statum
sui dissolubile, hoc erit sui aeterae.

Num. 32. Concludunt denique 3° universale omnis generationis, et aeterationis esse notae, certe non
et conatus illi, quo atomi continuo requiescere ad conquiescendum, diversimodo
Brunt aut impellunt, plia videre posse, ut Comentum vir cardinalis Joan
Bapt: Dolmacu d: ex Chyfeu generatis.

Atomistis Democriti, ex quibus recentiori, et famosus ex recentioribus author renatus Num. 33 a
Cartesius natus Gallus, sequendo et hic in libro sub anno Christi 1644 de principiis
Philosophiae Gallice in lucem edito, quae, ut Democritus atomos, nihil figura et
magnitudine diversas, aliam alias atomos ea minutissimas et mixtas sibi, diversas tabe
dulmas sive rectitudines, quae vocat 1um elementum alias vero globulosas
mixtas rotundas quas vocat 2um elementum alias vero globulosas
irregulares, ramosas, striatas etc. quae vocat tertium elementum, ex 1o elemento tota
primaeva fuisse compositos, ut igniae, particulae 2 et 3 elementi, sive in ipsa
congruere aut cohaerere, 2um quoque ex 2 et 3 elementis composita sed ea hic mutuo
ad implicandas ordines alias vacuitates et certa aliter excludendo de vacuo.

Ut igniae vero 1mum elementum hunc fere in modum defingit Democritus, Cartesius, in principio creavit Num. 33 b
deus rerum omnia mundi naturae, simul mensurabilem totiusque universo aequalem, hanc
multa 2o deus dividit in partes maiores, has deinde rursus dividit in multas particulas
angulosas, et ut ordo et figuras, et quantitates, et pulchritudinem motus vehementissimus magnitudinis
impressit ut fortius in modum velocem agitatae circumagaretur, et quod motus divisionis
uno, quo tota nostra circa centrum commune et axem
centrum sibi proprium contineat, analogia sua longum quae, quae cum in principio degito
circumrotabat, 3o ordo partes aquae fortius agitatae momentum circa centrum temporis, angulosae
vero atque asperae motu proprio circa suum centrum. atque ex hoc duplici motu
factum est aperis Cartesii, ut circumactae particulae mutuo alia alia circa
mutuo se aberrante, suos angulos terderent et, ipsa rotando se cohaerent,
partes aute angulosae compositae abierint in alias partes, quarum aliquae valde
rotundae et aliae graviores et. bis

Cum Democritus in eum Cartesii omnis, ipse ita possibilis, et sua absolute infinitis Num. 33 c
et omnia operatione, quae in quibus naturalibus reperiuntur ex eiusdem operationibus rationalibus
quae ex sententia Cartesii ipsa omnia rationes a compositione illorum elementorum distinctae
subsistunt.

Quidquid sentiendum sit de speciosa fabula haec quam verisimile, ipsum ipsa operatione Num. 33 d
Cartesii factum ipso in libro Cartesii, quod nuncupatur Systema Sui, et inventata absolute
vendere Cartesii sed per ea tripodis, unde mundus inter aquas infinitas, qui Systema
hoc quidem omnis plenus bruis praedicant de quarum authorem esse dubitare nulla
ratione, quae Systema hoc ex Democriti et Cartesii, paulo post ostendemus cum argumentis
universalibus atomistas impugnabimus.

Principium Secundum
de Systemate Anaxagorae omnigenarum Spectatorum.

Anaxagoras a subtilitate doctrina inter antiquos Graecos quarum laudatur Systema Num. 34 a
norum excogitavit, quod hodie cum cumulare, authores tria et esse, facta ex parte aequa
plenus omnis Systematis, aeris et fundamenta paucioribus repetere.

Dicent igitur 1o, qui Systema Anaxagorae sequuntur, nata, et consistere in atomis, ex Num. 34 b
quibus omnia, ex omnibus mixtibus et quidem solo figura et volutant Cartesian
et Democritii, id etiam nata diversis, sine additione atomi, et facta diversis quod
dicit, quae fuerunt, cum nata, quam mox cum ipsa cum, praeterea, diversitatem ortum
sunt simplicem Atmagena. Hic admittunt ut ex diversis fecerunt particulis

combinati; Calor calidus, caro; ossa, nervi, cartilagines, animalia, aliae communes, et numerosae particulae carneis; oleosi, resinosi, terrenis magnetis; et hae ipsae particulae valde et generabiles et microscopicae sunt, ita ipsae particulae carneae, et ex aliis generibus aliis fibris talis; et in corruptione salis pariter talia manera.

Nun. 3 94. Dorent 2° et varias hae particulae mixtae ex quibus varia ipsa tria ipso, varia fruit summa; sparsa autem ipso volunt, et diversa a dari in illis. Sed illis sicut aliis, ad modum quae annatis; collectio vero ordinis talis, sunt balsamum ad hoc summa, et universalis ordo rerum. Summa ipsa totum ordinis ratione mundi in ordine, et diversae in diversa tam quantitate et proportione. Ende in igne paucae contrahentur. Summa ergo in igne paucae deperent; consistit tam in terra et volunt in aqua et terra, ordo vero consistere in aere. Sed fuit debetur vehiculis, quo diversa summa in diversa loca vehantur, ut diversi ordines mutent; ipse terra et aqua suggerant, inde aer a quibus data mare magnum vehatur, ergo Sunt mare aquam fluviis et fluviis subministrat, ita aer, terra et aqua diversa, plantarum animalium aliorumque mixtorum et rerum summa affundit, unde colligit nullum elementum nisi ad numeris summis mixtis ab ea paratum.

Num. 3 95 Dorent 3° fod, quod naturalis: incepta ibi arma rationali: consistere in diversa forma particulorum, sic summi combinare et disjungere, fine ipsi arbitrio et ordine ad subtilitatem, hinc in modum explicant, et amino. Hinc alii ipsi corporis, et aetherum Sit combinatio particulorum ita notabiliter mutati, et aliae particulae subtilitatem praevalent, efficiantque novum statum sensibile, et hinc hoc ipsum novum ipsi generatis, sed alia particula praevalent, facientque novum statum sensibile.

Num. 4 97 Dorent 4° universale instrumentum omnium generationum corruptionum, et mutationum in mundo locale, quod a Deo mandatum, et a sole ipsum volunt, virtutem, et ex calore solis et aliis aetheris spiritu convenienter adhibentur particulae hinc movetur et a fibi similia particula, eligunt mixta ipsi sensibile certa quantitate, et conservant. Si vero particula illa calore abrumpant et forte expellant, tunc corpus particulae parti separat, et destruo ipsi rabiei. Ita fit ut particulae, et particulae manent mixtae, et accedente calore debito, rursus in membrum fodi redeant. Quod ovulatorum fetus autem ipsa certum cohaerat et extraxerit ovum in mulieres perfectum. Quinque vidi ipsa se testat camerella clarus phiola, ne clarissimi quaerunt fundo prelevare an arba praparati an flowkae vidi ahervabant, cum tamen quanta candela certa d. Sinuta phiola, quae solo aeres ahervabat, sed ipsum cum, ortu calefacto fuit phiola moveris et agitari cepere et ceteris modis tam muris tamen varijs tectis ipsum mula se movere quaerens donec tandem post hora spatium in medio ipsa phiola in ipsum palaverit cum rotula solidum pompa et oleum et colore. Quod fieri quando durantis radiorum candela ipsum calor et meres ad fundum phiala ad derunt. On hoc experimento sic arguunt hanc sibi aliquatis patroni certum ex calor solis sic ... quod sit calore candela ancta, atque calor candela auctus ut ... on hoc experimento sic aliquando, et particula rursus coalescere totum ipsum, rursus redintegrari potuerit quod a calor solis hoc poterit, atque calor candela auctus nullo alio instrumento rursus praeter notum, et nihil aliud fuerit praeter particulorum agitatio, quod calor solis poterit benefacit, atque et agitatio nova totale confuere et destructa restituere. Sed hoc arbitrio vel calor candela auctus energia, id poterit in omnibus mixtis manifestent particulae, quae rosa inde et ipsi mixtis

natura valde mares. Et ergo nata, quia est id quod entis aqua fit aut conjuncta
per combustionem Sal, Sulphur, Spiritus, Metallum, Aqua fit aut conjuncta
hero ad hanc a morbis color, aliquibus, aliquibus, aqua in hoc sao separata pulchra
hic se comode solvere potest ab difficultatibus, quae ouurrunt in plerisque et ut
vera potabitur sequentibus.

Filus 3um
De Sylvestre Chymicorum seu Spagiricorum.

Paracelsus, et post illum Fulius, Helmontius, horumque sequaces, quos inter hodiernos Num 42 usq
numerantur eloquentissimi medici, et hanc, quam loquitur Spagiricam naturam ita cavea
Chymica: plenis manibus crepant se vera petere in aurum chaolium invenisse partem
Chymicam, et solubile quid, quin ignis potentiores alioqui operationes efficiunt.

Porro ergo, quoniam libet ego poe resolvi in quinque potentias substantiae, nimirum in Sale
Sulphur, Mercurium, Phlegma et Caput mortuum per Sale aliquid Substantia Solida Num 43 usq
Lapida, aqua solubile, igne vero vehementi fusile. per Sulphur aliquid Substantia
Inflammabile, oleosum, liquida, odorosum et inflammabile. per Mercurium
aliquid liquorem fugitivum, liquidum, acidum, quia facile penetrantem et in
auras evanescentem. per Phlegma aliquid liquore quidem insipidum et minime inflammabile
quo Sal et Sulphur simul dolvitur, quemadmodum Sal communis ab aqua communi dolvitur.
per Caput mortuum quod adhuc Terra damnata et fece appellat intelliguntur Substantia inde
Solida et pulverea, quae liquores humoresque et nativum Phlegma avide imbibit.

Porro ex his quinque Substantiis tres maxime ad Chymicis habendi quod nativum Num 44 usq
et Phlegma quibus me Stolten videant oo deferuisse nata, quia Sua Substantialis et unionem
omnia in potuerunt nata, quia Sua Substantia et Sulphur obtinet Substantia volatilis fixa et en
nata fixa et calorem actile tale minime evaporanda, quia quod mortuum Salibus incorporatur
vocantur Sua Substantialis et Substantia volatilis, Sulphur et Spiritus cuiusque, quia
quin vocantur Mercurius et Sulphur ab delibutum. unde dicitur a Substantia seu pars cuius
humida, pluviosa et fluxibilis quae parte Sua cum volatili simul evanescit,
et cum ea quae exhalitus, vocatur Phlegma Sulphuribus mixtum, proliaque ignorat
Secularium. Si quis desiderat consulat Chymicorum suum Dolomard

Deinceps hor Sphaera Chymicorum, quia ex hor, quia in Elementa Chymica non ponunt ora quia Num. 45 usq
naturalia resolvi, quia elementa Chymica non sunt principia quia naturalia. Cum certa cum
libet quod naturale contes ex suis principiis hinc debet pariter in ita resolvi
mata et ultima assolvenda, cum ultimum ac roma: ex ijs res aliquae componitur,
in quae resolvitur et vicissim p. a. Robertus Boile celeberrimus Anglicus Chymicus in suo
Chymista scepticio, ita vocatur libro, rare de natura elementorum: Extitat ex auro in poe extrahi
mercurium, mercurio nimirum Sale, et volatilique quidem Sulphur. Ex hor ipse Extitat Boile
et Author Bliae Burgrad ex ea ply ex argento vivo, Christallo, Lapide Orifragga
Vitrio de arena, Silicibus et saxis in efficacia. Extitat Helmontius Sulphur et mercurium
ex ipsis omnem exhali poe, de ad amente Inertebaeq exerung caterogum
Sulphur adulsa res. omnem ex eo hac principia obtineri poe

Num. 46. Rejicit Systema hoc 2do eo, ut tria quæ pro illi resolvi in Elementa omnia; ita elementa possunt rursus in tria resolvi; quo à priori ad primigenia ejus reali. Cum verò videtur ex certo quidquid eam vocabitur resolubile compositum à; ipsa autem primigenia debent esse simplicia et in composita non. Ita primigenia sint convertibilia et generabilia quo possint rursus ipsa quæ, dicit, illa sulphur et resolvi in aqua vitriolum et sulphur et Sublimat in mercurio et Sublimat. Porro, duo ex amicis hujus libri mercurii in vera aqua convertitur ope ignis 2do hujusmodi vim, quod aliquid ob Sublimitate et vim perexactam, mercurio ipso, ita ut ex parte ipsa convertit in aqua ipso et ita ad ulterius probatur, nemo: ob è corruptible, hoc ipso etiam generabile è. Ut Salt. Nitri et cum tribus olei terebinthi, et olei vitrioli; quæ etiam miscerant inter elementa omnia ipsa convertitur sulphur. 3tio Salt. Salmoniac. Sal ammoniac, quod Sublimat nitri in vera Terrea, ipso patent per certum omnis; Sale volatili, in Terra, Sunt, ut sit in phlegma et Sale convertit poe, nec omnes ipsa tum probatur generari, quam alterari contra è quæ ipsa omnia generari, chlaritè è quam natura et sulphur Sublimat, atque ita ita ratio facta est ut ita Sublimat Sublimabile quæ erant generari.

Articulus quinquagesimus

De Systemate Elementali Empedocleo.

Num. 47. Ius quarto consat huic Empedocles ingenii, et quia aliud primigenia quam Elementa ad dotrit, hanc magno impetu sequuntur recentiores, et ipsa tum Medici, qui se videntur esse bibo ob defensa. A peripatetici vantant voce profluto et calamo loquunt peripatetici, revera sectatores alteri Empedocle, inter patronos primigenii putati sunt, Jane Nonnetus Fabri, quem refert et maxima ex parte sequitur. Emmenberg in Dolopeg.

Num. 48. Porro ingenii hi authores, ita quia realia componi ex minimis, ipsi quoque illi corpusculis elementaribus, mirabiles corpusculis aqueis, igneis aereis, terreis, et ita differunt hoc corpuscula de diversa figura ipsa, solumodo corpuscula aqueis igneis, aereis à terreis, sed ipsa etiam corpuscula aqueis abaqueis, ignea ab igneis et differunt. 2do aunt hanc ipsa diversitate corpusculorum elementaliter, et reducit illi diversitati, quæ dat inter corpuscula, et cetera ut per eadem accidit diversa minuta combinatio et compositio corpusculorum. Ipsa corpuscula Loco ita ob simplicia et incomposita quod partes aliquales et hoc ipso illa ita etiam magis capabile et incorruptibile, et differentia in ortu minuta. Hinc autem ipsa corpuscula constituere non, et volunt ipsa Subtilia in aqueum, non non, nihilominus ita quod Elementorum nihilominus combinatio facta modo quo ad quid corpuscula requirit, unde etiam hoc Systema negatur ipsa Subtilia absolutus omnipotentia sola anima reali. 6to qualitates absolutæ ipsi Empedocleis Subtilibus etiam genitis elementis, non qualitates, omnium calidi, frigidi, humiditate et ipsi corpusculis distinguit, cum omnigni proprietate Fiscalia, aqueus Ignis, Terrae, Electra, et aeris distinctam, hinc dicunt quatuor Has qualitates alias esse aliud ita, quæ effluviis corpusculorum aqueorum, igneorum aereorum, terreorum, qualitates, asbg odore, saporem ex combinatione horum corpusculorum oriri volunt. Aliqui non volunt sed ex peripatetici, dicunt quod aliqui qualitates absolutæ, alias tamen rejicunt quibus suo loco dicendum et hactenus interim Nio

prime qua corporis naturalis consistunt in quantum Elementis è emplemada assignat. Num 49 m.
p: C: 1° arg: xxiij: Elementa hæc sunt quæ mutabilia et corruptibilia quæ non possunt esse
prime naturalium. Elementa hæc sunt alterari, quæ tria generari, et ideo Regimen
quæ alterari nihil à aliud quam proximo ad corruptionem generari, et ideo Regimen
Sunt ergo illa subiecta, vel alteran, quæ sit aliqd ejusdem de subiecto cum sit qualitatum contrariorum
sensibili sibi magno adquam Elementa ponit aliqd ejusdem de statu
igni, magno quæ sit ad versarium, quæ statum sensibili sibi proprio et calor non reg
sed hoc statu sensibili sibi magno Elementa non ponit aliqd ejusdem quo ejusdem in minus
in statu calor in suno nec frigus in suno, neq; sicut ibi aut humidus in suno
gradu quo ponit Elementa deperdere aliqd de statu sensibili sibi proprio neque de gradu
humo harum qualitatum certitudo certa, in sententia eum adversorum elementa
manent acta et qualiter in statu, a etiam predicti certitudo. Non ergo in plantis si pluvia
particula ignea et aqua perfectum mutata adversarios, et Deum in sentis plantis
calor nec frigus in suo gradu, sed temperamentum aliqd de harum qualitatum. Sicut
in aqua tepida et permaxime manifesta, est nec fume frigida, neq; fume calida ab adversata
est his argumentis p generabilitate et corruptibilitate in geodia sufficit longe
p: igni Conclio 1° de igni in genere, ignis è generabilis et corruptibilis quo facilius
aliqd elementa sunt inpenetrabilia et mere indivisibilia quo ipse ignis, quia ex spiritu Num 50 m.
et pulvere puro oleo aut spiritu vini si potest Cathisse in pulvere puro, oleo
aut spiritu vini quo generatur de novo a quo regantes pregnans adversarij.
Prob: 1° ex materia conica igni erumpentis ex illis quibus inflammabilibus sed de pulvere
puro sulfur Salitro et igni Matematicis. quod ex eo liente vis ignis erumpat Num 51 m.
ubi ex aures plus bis centies vegetes mulcta mercij quæ ex arbore oleum pabant.
sed de oleo Gestar, tiraniq; de Lari, in Magisterio rara esarti, tractatu j. lib. C. j. 68. 5.
et modique oleij quantitate, quæ intra uncia hora quadrante absumitur erumpere
omnium vegetes centies mille flamulas de spiritu vini sublimato constat quod ad motu ignis
totus aliquot in flamma ardet, motu incessione ipsi pulvere ignis sit illa, quæ erumpit ex oleo
ex nulla rene fuligine admisto Cabrat.
p: C: 2° ex Sua cognitione ignis. in ipsi elementis Fume in pétroleum et naphte Num 52 m.
arbiri, quale è ignis ibi Cabere. Oleum illo pingue materia quo in illis materia inflammabilis
in Cases illa ignis, non nulla pars de his indicia, pa ipsa Cancellarius Cabrius in quibus
accepto pulvere puro conclusio ignis nolens iussit ergo quæ aut nolit dirui. 2° ex
vi substia aqua à motu et ferro cuiendi et calor quod Sentaq; in aqua aut Dirue
oleo et. Sed his colligitur, quod ipsum ignis sit corruptibilis, ro cum in fuerit ignis
inflammabilis non, semper generatur, quod nulla ingen abscuit, sed statim aufers
Consumit in pis grossis quod non ob inflamatio non materia parte id à prude sit ignis consumpta.

Responsa ad rationes

Respondet, 1° Cinamomum in insulis caulanis, cantus fere nil carni Italia Cinum Num. 53 B m.
Diffundit et ortus, quod in hoc insulis corpusculorum adversorum vitalem, quod potuit
etiam pluvia quibusdam igneo Calore in pulvere puro, oleo, et spiritu vini. Sed
contra 1° quod adversarij in hac responsione ostant Aristo, quod sed probant bedelium
quod ex his distinctum corpuscula adversorum, aut quod dari ipsa quæ nihil esse vivere
in pulbum adversorum. contra 2° quia nulla spiritus inter quæ non adversa
sit ignea. quæ scilicet in adversa vivere activa sit, quia ignem consequentes

longe facilius latere possunt quam corpuscula ignea summe activa in corporibus inflammabilibus. contra est 2do quia insensibilia haec absque sensibili facta nobis [illegible] quam ipsi [illegible]. Si argumentum corpuscula [illegible] comparatione sunt [illegible] activa quam corpuscula ignea [illegible] [illegible] notabiliter [illegible]. ergo [illegible] ignea [illegible] comparatione [illegible] activa deberent [illegible], [illegible] ac dent corpuscula [illegible] cur ergo [illegible]?

Num 5 [illegible] Resp. 1o; dari igniculos non dare [illegible] sui, quia sunt dispersi inter alios corpusculis heterogeneis; quales sunt in pulvere pyrio, oleo aut spiritu vini continentur; sed contra est 1o corpuscula [illegible] in quibus [illegible] non sunt minus dispersa inter alios corpusculis heterogeneis, quales constant aromata, cinnabar, et tamen [illegible] producunt, cur non [illegible] ignea; contra est 2o si ipsi igniculi sunt dispersi cur se non congregant; [illegible] alienda [illegible] contrarium [illegible] contrario [illegible] fortius [illegible] vires colligit; contra est 3o [illegible] igniculos ab [illegible] momento [illegible] congregare [illegible] igniculos in pulvere pyrio dispersos; cur ergo [illegible] non possunt tot innumeri igniculi in eodem pulvere pyrio latentes?

Num 5 [illegible] R. 2do dari dispersos igniculos et posse colligi, [illegible] virtute [illegible], [illegible] ab corpusculis heterogeneis quasi [illegible] carceribus [illegible]; et [illegible] sed contra est 1o [illegible] corpuscula [illegible] in quibus [illegible] heterogeneis sunt quasi carceribus [illegible] et tamen se producunt, cur non etiam corpuscula ignea; contra est 2o cur [illegible] producunt, [illegible] pulvis pyrius in [illegible] corpuscula contunditur, [illegible] communiter non satis [illegible] carceres, [illegible] ergo in quibus [illegible], quando in metallo contunduntur [illegible] carceres ita [illegible] odores [illegible] diffundant. contra est 3o [illegible] igniculos ab [illegible] pulvere pyrio quantitate [illegible] carceres momento [illegible] cur illi [illegible] habeant tot igniculi [illegible] hos carceres [illegible]?

Num 5 [illegible] R. 3o [illegible] calx viva [illegible] pulveres contunditur [illegible] tamen se producunt igniculi, nisi ab extrinseco affundatur aqua; ergo [illegible] in pulvere pyrio [illegible] contusio se non [illegible] igniculi, nisi ab extrinseco applicetur ignis. Sed contra est 1o quia [illegible] igniculos [illegible] producere nisi affundatur aqua [illegible] igniculos non producere nisi applicetur ignis. [illegible] colligimus aliquos igniculos [illegible] ab aqua [illegible] non possunt [illegible]. [illegible] [illegible] igniculi se produnt nisi applicato igni [illegible] igne. Contra est 2o quia magna [illegible] calcarea et [illegible] pulverem [illegible] intercedit, in pulvere enim pyrio deberent absque comparatione [illegible] plures latere igniculi, quam in calce viva, [illegible] calx viva [illegible] inflammari, [illegible] abeat in ignem; [illegible] tamen pulvis pyrius [illegible] [illegible] abeat in ignem. neque [illegible] calx viva [illegible] aquae [illegible] et aqua [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] calx viva [illegible] elementi [illegible] aquae colligunt se ut [illegible] [illegible] fortius possunt resistere.

Num 5 [illegible] Resp. 4o dari [illegible] quibus [illegible] magna igniculorum [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 3o [illegible] [illegible] humidi [illegible] [illegible]

[illegible]

Solvunt obiectos.

[illegible]

Neum 5. q. 2.

Si vero ex materia generat, tunc v elementa [illegible] liber est
[illegible] materia; [illegible] virtualiter [illegible] similiter [illegible] elementa convertunt [illegible]
[illegible] virtualiter [illegible], quod elementa [illegible] fuerunt corrupta [illegible]
quod si ignis [illegible] generabilis [illegible] elementa [illegible] generabilia et corruptibilia.

Num. [illegible] [illegible] Sanctus Augustinus lib: de [illegible] c: [illegible] ait Elementa esse simplicia et ingenerabilia
sicut anima rationalis; ergo Elementa non sunt generabilia et corruptibilia. [illegible] Sanctus
Augustinus ait Elementa esse simplicia [illegible] compositum [illegible]
[illegible]; [illegible] S. Aug. ait Elementa esse simplicia, ita ut [illegible] compositum
[illegible] materia et forma [illegible] S: doctor [illegible], quod omnia sit composita ex
quatuor elementis, ipsa vero elementa [illegible] sint composita ex aliis, quibus materia
[illegible] anima rationalis [illegible] composita ex aliis [illegible] mens S. doctoris [illegible]
[illegible] verbis colligitur, ita [illegible] loco citato dixerit; [illegible] quaereres, [illegible]
ex quibus constet [illegible] ipsa Elementa quatuor [illegible] ex quibus [illegible]
[illegible] omnia [illegible] consistere [illegible]. porro si pergeres quaerere, unde ipsa
[illegible] aqua, aer, ignis constans nihil [illegible] reperiri ex quibus
[illegible] colligitur S. doctorem nihil aliud voluisse quam elementa non constare
ipsa partibus quibus constant [illegible] composita Elementis; [illegible]
[illegible] probat ipsa elementa [illegible] ita simplicia [illegible]
materia et forma sint composita [illegible] simplicitate [illegible] probat [illegible]
[illegible] rationali [illegible] comparat [illegible]
[illegible] partes [illegible] anima rationali [illegible]
[illegible] S. doctor [illegible] fuerit de absoluta [illegible]
et ingenerabilitate elementorum [illegible] verbis S. doctoris [illegible]
[illegible] argumenta contra elementorum generabilitatem et corruptibilitatem [illegible]
[illegible] S. doctor [illegible] ex [illegible] L. 8.
[illegible] unde [illegible] loco [illegible] voluerit diligentius [illegible]
[illegible] de conversione Elementorum.

Num. [illegible] [illegible] Elementa esse composita, tunc [illegible] physica [illegible] atomi elementales
[illegible] atomi elementales [illegible] composita [illegible] composita; tunc
[illegible] composita ex partibus integralibus [illegible] partibus [illegible]
[illegible] indivisibili [illegible] partes integrales,
[illegible] atomi elementales nihil [illegible]
[illegible] composita ex partibus [illegible] ratio [illegible] atomi
[illegible]
elementales [illegible]
[illegible].

Num. [illegible] [illegible] contra [illegible] probatam authoritatem [illegible] qui [illegible] in glacie
nihil fugit; [illegible] in igne [illegible] in glacie [illegible] nihil generat, [illegible]
generatur [illegible] absoluta et [illegible] nihil generat [illegible]
[illegible] glacie [illegible] quod [illegible] nihil fugit,
[illegible] si [illegible] glacie nihil fugit, [illegible]
[illegible] in igne nihil fugit [illegible]
[illegible] caloris [illegible]
[illegible] activa [illegible] contrario;
[illegible] contrario
[illegible] corruptionem [illegible] corrumpi.

Obiic. [illegible] ostendi cum corruptivum ignis, quo ignis est incorruptibilis. R. nego, causa enim corruptionis ignis est ut plurimum elementum contrarium potius aer, cui continuo ex materia combustibili nova erumpit flamma succedens, quae dispergatur in aere, dispersa a contrario aere obtunditur, et [illegible] [illegible] aliquot gradibus caloris spoliantur, donec tandem penitus corrumpantur. Num 63

Dices 1o Si ignis corrumperetur ab aere, corrumperetur statim postquam fuit generatus [illegible] [illegible] [illegible]. Suppositum ex materia combustibili [illegible] flammulas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] breviori tempore duraturas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] bonum universi [illegible] [illegible] bonum universi [illegible] [illegible] [illegible] successione flammularum e materia combustibili erumpentium [illegible] flammulae avolantes [illegible] [illegible] persisterent non [illegible] effectu ignicularum [illegible] [illegible] colligerent, quibusdam [illegible] [illegible] [illegible] plerumque [illegible] comperes et absumeres. Num. 64

Dices 2o Si [illegible] igniculi in aere dispersi [illegible] persisterent, nullum tamen inde damnum [illegible] [illegible] [illegible] alijs [illegible] bonum universi non exigit, ut statim corrumperentur, [illegible] igniculi a aere dispersi [illegible] [illegible] amplius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] agere non possent, [illegible] nullum [illegible] damnum [illegible] foret. R. [illegible] [illegible] [illegible] igniculi e materia combustibili erumpentes [illegible] [illegible] fieri posset, ut [illegible] saepius colligerentur et [illegible] agerent, si de [illegible] [illegible] igniculos in aere [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] igniculi [illegible] [illegible] in locis [illegible] [illegible] alijs, [illegible] vero [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pabulum [illegible] [illegible] habet in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pabulum [illegible] [illegible] evaporantes contra [illegible] [illegible] [illegible] generari de novo [illegible] colligit, [illegible] aero, cum [illegible] habeat [illegible] [illegible] [illegible] aliquod elementum in [illegible] collatione nullo [illegible] [illegible]. [illegible] dispertabile [illegible] [illegible] ignis [illegible] elementum [illegible] et [illegible] dispergat, [illegible] [illegible] nisi [illegible] flammis nova [illegible] succedant, [illegible] [illegible] [illegible] elementis contrarijs [illegible] [illegible] flammam avolantis [illegible] dispergat [illegible] [illegible] [illegible] habere pabulum [illegible] [illegible] [illegible] nova et nova [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sicut ad [illegible] [illegible] ligno viridi in igne [illegible] nova [illegible] [illegible] aerea avolent [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alia et alia [illegible] aerea in ligno [illegible] colligantur, unde [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] proprie loquendo [illegible] [illegible].

Quaestio 3a
De Systemate Aristotelico.

[illegible] atomistis [illegible] de principijs corporis naturalis [illegible] [illegible] [illegible] modo ut [illegible] [illegible] et [illegible] peripatetici [illegible] [illegible] [illegible] agit. Num 66

Articulus 1us
De 1o principio corporis naturalis, seu de materia prima in Systemate Aristotelico.

[illegible] [illegible] statuit corporis naturalis principia seu partes ut quibus materia [illegible] et forma. materia [illegible] definit conceptu duplici [illegible] negativo et [illegible] positivo materia [illegible] definit conceptu negativo lib. 7o Meth: c: 3o his verbis materia [illegible]. Num 67

[illegible] neque quid, neque quale, nec quantum, nec aliud quid [illegible] dicitur eorum
quibus ens determinatur, neque etiam negationes eorum; sed est quid de quo singula horum
praedicantur. 1o ait Philosophus [illegible] materia [illegible] sit quid. ratio, quia materia prima
praecise in se considerata [illegible] haec neque illa species entis physici, seu substantia
completa, de qua dicitur simpliciter et absolute quid. [illegible] respondetur
[illegible] quid est? interroganti [illegible] bene respondetur [illegible]
lignum, equus, leo; materia autem prima in se praecise considerata neque est lignum
neque equus, neque leo, neque ulla alia substantia completa. 2o ait Philosophus quod materia
prima neque sit quale, nec quantum, neque aliud quidquam eorum quibus ens determinatur.
ratio est quia materia [illegible] a qualitatibus aut quantitatibus, aut aliis accidentibus
determinantibus [illegible] habeat; quae [illegible] determinant subiectum
ut sit quale, quantitas vero ut sit quantum [illegible] de ceteris [illegible] materia [illegible]
[illegible] conspicit. 3o ait Philosophus quod materia prima non sit negatio eorum. Ratio est, quia quemadmodum
materia praecise in se considerata [illegible] substantialem [illegible] sit
[illegible] neque [illegible] sit frigida et calida, ita [illegible]
nihil eorum [illegible] negat [illegible] materia; quarto ait Philosophus quod materia
[illegible] sit quid de quo singula horum praedicantur. ratio est [illegible] materia [illegible]
[illegible] compositum ex ipsa [illegible] constituunt [illegible]
eorum [illegible] quamlibet substantiale constituit [illegible]
[illegible] pars [illegible] substantia completa [illegible] pars [illegible] substantiae
substantiam [illegible] substantia completa [illegible] constituunt [illegible]
completa. [illegible]
qualitatem [illegible] obiter notandum [illegible] hac definitione [illegible] completa [illegible]
[illegible] ait Philosophus materiam [illegible] quid [illegible] substantiam completam [illegible]
[illegible] pars substantiae completae. [illegible] conceptus negativus
[illegible] a Philosopho traditus

Num 68us Conceptus vero positivus [illegible] quae tradit Aristoteles Lib. 1 Phys. [illegible] 2. c. [illegible] his fere verbis:
[illegible] subiectum [illegible] ex quo fit aliquid [illegible]
[illegible] accidens [illegible]. [illegible] materia
[illegible] forma, privatio, et unio. Dicit 1o quod [illegible]
[illegible] sit subiectum, et [illegible] substantia simplex [illegible] compositum [illegible] forma,
[illegible] subiectum [illegible] alio subiecto [illegible]
resolvi. Dicit 3o quod sit subiectum [illegible] quaelibet [illegible] substantia
subiectum [illegible] constituunt [illegible] accidentibus, quibus [illegible] constituit
[illegible]. Dicit 4o quod materia prima sit subiectum ex quo aliquid fit [illegible]
[illegible] ex [illegible] intrinsece [illegible] componunt, quae verba [illegible] extrinsece
[illegible] sit, [illegible]
[illegible]. Dicit 5o quod materia prima [illegible] accidens. ratio est [illegible] ex subiecto [illegible]
ex parte substantiali [illegible] quae verba [illegible] materia [illegible] artificiale
[illegible] accidentis [illegible] constituunt [illegible] materia prima [illegible] substantialis
constituit [illegible]. Dicit denique 6o, et [illegible] aliquid [illegible]
ratio est quia quaelibet substantia, quae corrumpitur [illegible] materia prima, quae
manet [illegible] corruptione substantiali. [illegible] hic conceptus [illegible] sit bonus [illegible]
considerantis, [illegible] convenit [illegible] et [illegible] totam hanc controversiam.

Num 69us Notandum [illegible] materia apud Philosophos [illegible] aliud quid [illegible] materia prima, alia vero [illegible]
[illegible] materia 2da [illegible] materia prima [illegible] vocatur [illegible] subiectum [illegible] ex quo aliquid fit, prout
consideratur praecise [illegible] forma [illegible] substantiali [illegible]
[illegible] materia [illegible] forma [illegible] substantiali [illegible]

adorandam et amandam, cuius natu ea unitas substantiae ad Filium Dei pertinet, et omnia à creatione substantia et vocabulo profundit
Vocabulum natu, quia ipse alios prior. nata verbo et vocabulo eadem natura procedit
considerat et vestitus est substantia certissimi et aeternitatis substantia, quam nos
dicere et quidem nostra tota aliquid substantia, quod constat natu et Filio, hoc, solus
Filio Dei, ita Filius vocatur natus et substantia, et haec, substantia habet. vocat
et aliud natu natu et unus, et nemo substantia habet. quia Filius et natura componuntur
et aliud natu natu et substantia quasi de natu, et dicuntur et de se.

Notandum ergo natu, quia substantia substantia et substantia, Num 4 pe.
quae unitas in se creatis.

Notandum ergo in ordine ad Filium substantiae duplex substantia minium Num 4 pe.
Substantia substantiae, et substantiae. Substantia substantiae est substantia Filii quae
est natu, et natu, et est substantia substantiae, respectu Filii substantia, et
et in suo genere, nempe in genere entis substantiae eadem. substantia vero substantiae est
Filii substantia quae substantia substantiae in se Filii, substantia in suo est substantia. hi natu
et est substantia substantiae substantiae substantiae, quae substantia substantiae
substantia substantiae substantia substantiae.

Notandum ergo aliud in ordine ad Filium substantiae duplex dari, Deus ulnus Num 4 nes
in substantia substantiae, et aliud in substantia substantiae. Substantia substantiae,
a quo Filium natus, et substantia substantiae substantiae. Substantia substantiae
substantiae substantia substantiae substantiae. hi notandi.

Quaerendum, quae ratio quae natus seu natu, et alia in administratione, quae ea, quae fuit Num 4 sex
figura descriptio substantiae, et quae latens veri et veritatis, et substantia, ab quo substantia
et substantia in rebus quales urgere substantia, Filium. substantia quadam incomplete, quae
se habet, quae substantia potest substantia substantia.

Ex. 1. authoritate natura hanc in modum. quod minimum omnium substantiae et rationum
ipsorum et minutis in rebus obscuram videtur ratio in veritate, physica contrariae naturae,
Sed minus videtur substantia, seu veritatem in substantia natu, et natu, quod
in videtur certa, et substantia confirmatur, et ipso substantia. Et idem: et hanc veritatem substantia
Filium natu vera est et approbata quae videtur esse, et sterilis, et sequentibus
et aliis et aliis et sterilis et natura clarius et robusta, et substantia et doctorum,
qui substantia substantia quae natura et natura, hoc idem, quod Deus et veritas substantia Filium
Filium substantia substantia et substantia et arabica et latinis. 2. veteres Romanis substantia
Filium et Filium substantia substantia et sectatores. 3. et maria Christiana substantia
Filium. doctorum et gratia quae latini, quorum et sanctis S. Doctor substantia. quod substantia
et secula ita et substantia, hoc Filium et eruditorum fuit, in toto hanc orbe Christiano
et calebere ma et doctrina terrarum orbis universitates et academiae apud quas Filium
Sancta cantus et, usque quod de Filium natus et natura et substantia et
perfectione magis unus, in quo substantia. et in principio quarta anni et natu
et doctrina quae authoritas contraria omnes in habet, et quae multi ex antecessoribus fuerunt
aperta, valorizati et in veritatem errores prolapsi de doctrina, et omnia aeterna
et mirator calu et genere in stupendo. Haec multi nolle coalescere, et
in Dei Filium, sed et divina praesidentia negari. 2. multum enervatis altioribus, contrariis
quae multi ex atomistis et Methodii, quin et raro non quidem Christiani. et ipsa hanc
Filium et atticis est. 3. multum omnium autoribus contrariis, et pro negat contraria

Ad dictum qui in oppositum rationem quam magistri inducunt Bruta posse mere sentire quibusdam apparere sed quod Bruta ex atomis compositi negant, dicunt Bruta nihil aliud quam animas Horologiorum rotatis similiter evolvunt.

Num 4 ci m. B. C. 2° Ex Conceptu ac proprietatibus naturae 1° patuit Ratio naturae 1° definitae 1° Subsistit 1° unitae cum aliis, quae Substantialis. 2° Substantia simplex, generabilis, et incorruptibilis, certis rebus, quae nec quantae, nec quantae, nec aliis quibusdam, quibus ex determinatae, sed rotae ortae. 2° pura, totae pastae est ind. ipsius ad respiciendo quam unus quae Substantiae. 3° maximum nihil habet vitii, quidquid corrumpit, utpi lac, ortae corrumpuntur vitae naturae, 1° ut patet. 1° ita e Substantia 1° 1° quae ut corporis ex alia Subito 1° 1°. 2° e Substantia incomplexa simplex, quae ut corporis ex alibis rebus certabilibus physicis. Ex horum ergo ingeniabilis et incorruptibilis. 3° ad nihil quae nec quantae et. Ad, totae ortae quae potuit hae ortae de naturae, a praeter Si sit vita quae Substantiae, ut anima rationalis. 4° e pura rotae pastae, et ut differant ad rem quae quantae, quae Substantiae. Quae ipsa ut e Substantia vera incorruptibilis, et ideo pura rotae. Physicae carent ex ea ortae quae Substantia physicae. 5° Omnia illa mihi nihil dicit quidquid corrumpitur. Quae in quantum corruptione Substantiae, sed remanent 90. et ipse ratio ut ita probat hoc vitae naturae ac mea 1° 1° in nodum. Ad ut probat eandem ab Ente Unica Infinita ubique esse. non ex illa naturae Ideae domus componi, quia ratio alia tum ex, 1° principio. Cui unica conceptus et proprietates naturae 1° a Deo assignatae communis, atque ipsi conceptus proprietates naturae 1° a Deo assignatae ab communis naturae, 1° 90 quidem ubique, quae nulli alteri Substantiae convenit, ut patet partim ex dubiis partim ex dictis, quae hae sola naturae 1° e admittendo ens quae quam ex 1° principio 90 quae ratio alia componi domus Idae.

Solvuntur obiectiones.

Num 4 bis Ob. 1° naturae, 1° neque Substantia neque Anima, neque Spiritus, neque quae 90° dari. Ratio naturae e naturae, 1° Deus e Substantia sed incompleta. 2° Quae sed incompletae et Substantia sola sine Deo Substantiae, nulla Quae Substantia completa, ante, ut alibi complexi constituat, nec ulla entitatis deserviente. Ergo, Si ergo quaeras Deus Sit Substantia incompleta. Ch. Substantia incompleta, certae Substantiae quae a ratio ordinatae, et hic, ut ne alia completae constituat aliquid totum, per se ut ratio ut ita.

Num. 4 ter Urgebis 1° Substantia incompleta simpliciter ne Substantia, quae naturae, 2° ipsi Substantia incompleta sed autem incompletae simpliciter ne ut dum: homo incompleta simpliciter ne homo. Ad dicta Spiritus incompleta, qui simpliciter ne Spiritus, quae etiam Substantia incompleta simpliciter ne Substantia. 1° retorquendo in arma rationis, quae etiam Substantia incompleta. 2° ratio ad ratio. ne et particulae, disparitas, et dabit eandem rationem rarum denominationis consistit a loco, quae Substantia ex sed cum ipsa adhuc absolute se Substantia completa et incompleta. Substantia ex duobus ipsa a naturae ut ita: ipsi autem aliquid ut a naturae ne ut ita, ut ad metu ad constituendum totum aliquid compositum a naturae per se ut ita. et hinc e Substantia incompleta ita, ut a ad metu amplius ad constituendum sole compositum et hinc e Substantia completa. Ita autem denominantur, autem, homo, spiritus, in abstractione a Substantia ab utrique completo incompleto ab hae completae incompletae a spiritu completo et incompleto nisi velimus tutare aliquando rarum non ab denominationem

Num 4 ter urgebis 2° Substantia completa cui nihil deest in ratione Substantiae, atque naturae, 2° nihil deest in ratione Substantiae, quae e Substantia completa. in patet. Quidem homo cui deest e, cui nihil deest in ratione hominis. in p: si naturae, 1° aliquid deest in ratione Substantiae, tunc Simplicium

e est Subst[anti]a, h[oc] e[st] simpliciter substa, q[uia] s[ibi] nihil deest in rat[ion]e substa; u[nde] substa completa est, cui nihil deest in rat[ion]e completa; cui nihil deest in rat[ion]e substa praecise talis, b[ene] prout substalis est completa et incompleta n[on] est sic, ppalt. d. n. n. c.

urgebis 3tio juxta d[ictu]m ma[teri]a p[rim]a se habet ad form[am] n[atur]alem sic[ut] aes v[e]l lignu[m] ad formas artificiales, s[ed] aes et lignu[m] s[unt] substae completae, g[o] etiam ma[teri]a p[rim]a e[st] substa completa. R[espondeo] d[ico] m[aiorem] juxta d[ictu]m ma[teri]a p[rim]a ita se habet quoad aliqua c[on]c[edo], quoad o[mni]a n[ego]. et inter ma[teri]a operum artificialium inter ma[teri]a compositoru[m] n[atur]alium, paritas t[ame]n n[on] o[mn]ino correspondeatur, sunt q[uia] aes v[e]l lignu[m] e[st] subiectu[m] form[ae] artificialis ita etiam ma[teri]a p[rim]a est subiectu[m] formae n[atur]alis, ita sicut aes v[e]l lignum e[st] indifferens ad hanc v[e]l illa[m] form[am] artificialem, ita etiam ma[teri]a p[rim]a est indifferens ad hanc v[e]l illa[m] form[am] n[atur]alem. hoc aute[m] o[mn]ia s[unt] nerva, licet ma[teri]a p[rim]a sit substa incompleta, aes v[er]o et lignu[m] sint substa completa.

urgebis 4to est impercept[i]bile sit d[ari] substa[m] incompleta[m], g[o] ma[teri]a p[rim]a e[st] substa incompleta. R[espondeo] n[ego] a[ntecedens] q[uia] substa incompleta n[on] sit aliq[ui]d impercep[ti]bile, q[uia] adversarij debent admittere a[nim]am rationale[m], hanc e[ni]m debile form[am] substalem e combinat[ione] atom[orum] resultare, Quo posito, i[ps]i adversarij debent concedere q[uo]d anima rationalis sit substa quaedam in rat[ion]e eo[rum] incompleta. R[espondeo] debent dicere, q[uo]d homo sit aliq[ui]d totu[m] per aggregat[ione]m seu totu[m] aliq[uo]d ex plurib[us] substantiis completis compositu[m] et consequenter q[uo]d homo n[on] sit totu[m] per se, s[ed] totu[m] per accidens q[uo]d e[st] absurdu[m] g[o].

Articulus 3tius

De 2o principio corp[oru]m n[atur]alium seu de form[a] substantiali in systemate Aristot[elis]

Secundum principium corp[oru]m n[atur]alium d[ici]tur e[ss]e forma. agitur aute[m] hic de forma substa quadam incompleta, et illa parte composit[i] quae una cum ma[teri]a p[rim]a constituit totu[m] substale, e[ss]e[ntiam]q[ue] radicem et origine[m] determinat[ionu]m essentialium, quae reperiuntur in quovis corpore n[atur]ali; negant et negant atomistae ob form[am] substalem absoluta[m] a combinat[ione] atomoru[m] distinctam, sola anima rationali excepta, qui ait form[am] absoluta[m] esse a combinat[ione] atomoru[m] dist[inc]ta[m] docet fides, vitas et alias operat[io]nes quas cu[m] sint spirituales actu vitales et virtute intra aliaque mere n[atur]alia longe [...] valeant constat hoc agit.

Dico 1o Dari in brutis form[am] substalem absoluta[m] a combinat[ione] atomoru[m] distincta[m]. p[robatur] in brutis dantur operat[io]nes vitales atq[ue] vegetat[iva]e, sensat[iva]e ac nobis perspecta et continuae q[uo]d datur et principiu[m] aliq[uo]d operat[io]nu[m] vitaliu[m] substantiale atq[ue] atom[orum] variae motae et combinatae [...] e[ss]e principiu[m] operat[io]nu[m] vitaliu[m] g[o] aliq[ui]d aliud, forma scilicet substalis absoluta, p[ro]b[atur] d[icta] mi[nor] ita d[icun]t plerique adversarioru[m] natura concedunt. negant t[ame]n subs. p[robatur]: agitur atomi, neq[ue] vivunt in actu 1o, neq[ue] in actu 2o ipsa atomi quomodocumq[ue] etia[m] combinentur ergo s[unt], neq[ue] possunt e[ss]e principiu[m] alicuius operat[io]nis vitalis, p[ro]b[atur] quoad i[ta]m p[artem] q[uia]: 2da e[ni]m concedunt adversarij. Si atomi vivunt in actu 1o tunc etia[m] elementa vulgaria et o[mni]a mixta ferru[m] et lapides vivunt in actu 1o q[uo]d e[st] absurdum g[o] etia[m]. Si[milite]r ab adversarij requiritur q[uo]d probat[io] communi o[mn]iu[m] sensu. deni[que] eos dicere oportet, q[uo]d meri sulphureae ant[...] partic[ul]ae aqueae terreae igneae aereae, ferru[m] et lapides etia[m] inter se combinari possunt, ut me ipsum t[ame]n videre gustare, et sic etia[m] gnoscere, appetere, gaudere et dolere.

Conf. Comm[uni]s in brutis dantur operat[io]nes t[ame]n mirabiles ut vix e dubitare possis, utru[m] n[on] a[nim]a quada[m] rationali, sive ipso s[unt] praedita, sic e[ni]m o[mn]ia spirita defendant acerrime, [...] species propagare contendant, aperte destructione[m] sui horreant q[ua]m maxime, semper q[uo]d in operat[ionibus] vitalib[us] et sensationib[us] maxime exterioribus nos longe superent, ubi constat pro d[ict]o bruti sequenti versu [...]:

Nos aper auditu, lynx visu, simia gustu
Vultur odoratu, praecedit aranea tactu.

Semis mirabilia, quæ narrant de vulpium astutia, de cervorum et aquarum docilitate,
de prudentia Elephantorum, de providentia Formicarum, de regimine apum, de
gravitate Hirundinum, de gestu ulaëbis Simarum, quæ pluribus tam stupenda sunt,
ut sexaginta posset adscribi dubitari abegisse combustis, certe negari, non poterit, quod
aliud in hac anima sensitiva nihil sit substantiæ combinatæ atomorum,
Pandibi negavit, qa alias sequeret, qd Christus in S: Eucharistia non haberet animam
sensitivam. Non ex Dnibus, ut potest manifeste, si em Christus in Eucharistia non haberet animam
sensitivam non est homo, sicut est homo, ergo est Christus, qa Christus dicitur possit Hiadrium
animam unam simul ex humana constitutus, et consequenter Christus non est in Eucharistia
qd contra fidem qd. p: igitur sim, S: Christus ipse sub speciebus Eucharistiæ non habet debitam am
d profitionem et combinatæ atomorum, qd non haberet animam sensitivam, pa.
Ipse Christus sub speciebus Eucharistiæ is existit ad visibiliter totum in toto, et totum in
quolibet parte, qd non habet debitam d profitionem et combinatæ atomorum a accidentibus
infidet c. p. combinatio atomorum non potest dari absque extensione partium, atqui totalis
extensio partium non datur in Christo Eucharistico ad visibiliter existente, qd negat combinatio
atomorum.

Nota 1.

Deo 1° enim in plantis debet admitti potentia aliqua substantiæ absolutæ a combinatione atomorum
distincta, quæ vocatur animam vegetativam, sed supplendo, pa — in plantis dantur
operationes vegetativæ: sed hæ non possunt adscribi combinationi atomorum, qd aliter principio
ro autem et aliud, qm sola substantia sensitiva vegetativa qa. pa. plantæ sunt certa
specie d generatione similium plantarum sed quæ alitur atque augentur in parte, deinde crescunt, suam
operationes vegetativæ, qd dantur in plantis operationes vegetativæ a corporibus et a corporibus
inanimatis — p: istæ operationes sunt similes illis operationibus quibus alimentum mag suum
de la animis, crescunt suam, hinc propagant aliis et sibi, sed in animis et hominibus sunt
hæc operationes vegetativæ quatenus plantæ. p: anima em in plantis, qd indicant operationes
non possunt adscribi combinationi atomorum, sed sic operationes vegetativæ sunt tales, sed operationes vegetales
non possunt adscribi solis atomis diversimode combinatis qd. a p. ex eo, qd aliatenus est vero,
Cum tunc enim sola atomis diversimode combinatis non possunt diversimode combinari,
ut mirificis alimenta sumere, nutriri, crescere, et generare sibi similes plantas. 2°
p: hæc operationes vegetativæ sunt vere mirabiles in alimenti differentiae, diversi partes plan
qm aliis quibus indigentia distributio non interveniente distributione differentiae plantae,
Habent et alia quæ magnitudinem ad quis 2° in consistentia ad is fructus sua semina in seminibus,
quibus plantæ tribuunt virtutem formandi similes sui, et augere debita, sed hæ operationes non
ordinatæ, constantes, determinatæ et superiores non possunt adscribi solis atomis diversimode
combinatis qd. p. ex eo. qd aliqui ex ipsis atomistis operationes tam mirabiles et stupendas
et tenaces nisi usurpando solis Deo non aliis animæ rationali existenti in plantis sed tenda
et petiverunt. 2° ex eo. qd certum est qd hæc operationes debeant habere aliqm determinata
reduci. Sin vero quid Deter mi atrix, et em hæc operationes non fierent vitia augentia
non, sed tales et alia augentia non, non certi vitæ ipsi, sunt non praestitis d. d. corporibus et
minibus, sed vero quid harum operationum non sit solis atomis diversimode combinatis qd.
p. non atomis solis non sola combinatio, non atomis simul et combinatio est minus quid de non
harum operationum nihil simul qd. p. non ipsum qd atomis solis vitia diversimode sunt
et consequenter nihil est differentia hæc non illa combinatio, sic atomis sit indifferens
ad has non illas operationes, neg. Dnus. Dij, sit: Licet qd sola combinatio sit primum quid
determinatum ad motus operationum, non est sola combinatio non nisi ut ut, non sed

aliud sit, qm diversis atomorum sitois, textura ac dispositio, qó sola combinatio, ñ
pbat principia sine radice engitura haud operaorum, cum ipsa rotatio eangat certum
una cum combinatione finis, principium determinatum et engituram cuiusvis operaorum,
ad sumpta ex aliis datur simul.

Solvuntur obiectiones.

Num 45 us

Obiues 1° in genere contra hoc subsistaale incompleta. nulla ñ necessitas hoc subsistaalis
absolutae combinatione atomorum substantiarum elementarium dicto, qó ñ datur. c. patet. qó entia ñ
et multiplicanda a sine necessitate 1: agito a. ñ pt offendi implicantia in hoc, qó oes
effectus mixtorum, factorum, et an in atomorum concepto hoc possit provenire à diversis
implicantibus argumentis physicis aut ó rectha physica efficientibus ita ñ pt offendi argumentis
moralibus efficientibus artis. de te longe probabilibus da. etc

Num 46 us

Obiues 2° ars imitatur naturam, sed ars facit oia opera, combinatione, qó et natura. ad 1: in ars
imitatur naturam imperfecte, et ita imitatur nullo modo adequatur ei a. ars imitatur naturam
perfecte et ita imitatur naturam nullo modo adequatur ei a. ars imitatur naturam
simia imitatur actiones humanas, sed operationes simiae ñ sunt vera humana et rationalia,
qó operationes simiae ñ sunt actiones vere humanae et rationales.

Num 47 us

Ob: 3° de ea, pt offendi ea productiva hoc subsistaalis absoluta in generatione mutorum
qó ñ datur. a. pt in praecipua ex fronte rationibus animaculis et plantis. ad 1: 1° retorqueo
argumentum ut ad rem facit, et quoad, quod ratione ipsorum ea productiva [illegible] ita
combinationis atomorum requisitae ad alia tendunt operationes vitales, ñ certa operationes
vitalibus similes. ad ma. ad 2: ead fronte rationibus animaculis et plantis absolute. ita hoc loco dicendum.

Num 48 us

Obiues 5° ignis ñ compare ex elementis varia inter se combinatibus in resolutione quod
ad ligni resolvitur in cinerem, flocem in aqua etc oia producerent aliqua, sed hoc ñ pt
admitti qó. ad 1: ñ hinc oia producerent aliqua, ita ut ignis subsistat habeat, modo caeteris
autem oia ordinalis ad 2: ñ ita, ut ignis habeat, modo caeteris efficientis et [illegible]
adequate ita. ratione qó in huiusmodi resolutionibus ñ Blingin sed varii sales,
spiritus et liquores ad libertatem caeteras saepe elementa ñ producunt aliqua, sed tota
alienata ex poris ut fit qó operatione ignis actualis aqua ex ligno, saepe elementa vera
producunt ut fit, qó ignis generat ex ligno.

Num 49 us

Ob: 4° ex nihilo nihil fit, qó ñ datur hoc subsistaalis absoluta à combinatione atomorum
distinct. a. è ora Mundi ut: agito c. illa hoc subsistaalis absoluta à combinatione atomorum
ipsa. fit ex nihilo. sed ex nihilo ñ pt fieri, qó ñ datur ñ creatur. ad 1° retorqueo
argumentum in adversi: ex nihilo nihil fit, sed ita combinatio atomorum fit ex nihilo,
qó ñ datur ñ creatur. ad 2° ex diversis da. ex nihilo sui et subito nihil fit ea. et
nihilo stat, sui nihil fit na. etc hoc subsistaalis absoluta à combinatione atomorum
ita fit sed ex nihilo sui sed ex nihilo hoc, ñ dare ex nihilo subsistit qó creatio,
qó creatio et productio ñ ex nihilo sui. qó ex nihilo subsistit.

Num 50 us

Ob: 5° in Mysticis stand ñ ad rem et experientia sensuum atque sensu ñ generationes
et corruptiones nihil aliud videant et experiantur qm epistola et [illegible] tarda
combustio, sic eq in equo nihil aliud videorum qm epistola carnea ossea, [illegible]

combinacões et profitõe diversa à bona qõ. 1.° principio hoc infirmi sensu, quo
accipiat verba de vacuo et atomis, ut bene ad verbis B: chaunus, si enim nihil
debuerunt esse vacuum, sed solum nihil esse, ut certum negando esse anima rationali, nihil: Ratio
hoc enim sed ante sensu in principio. 2.° dm in physicis stand id esse nihil esse et sic perscrutari
solum solum in physicis Rationibus experiri et tria sunt et similia rationibus mutatis
cum. Solum in generatione praeipua diversitas experiuntur effectus valde mirabiles,
ex quibus intellectus liberet varia debere aliqua principia sic reducit, quae exigat idem
effectus reducunt autem et principia illorum effectuum, cum nequeant ea atomis vere combinari,
finitur arguitur aliud varia principia, alia aqua radicum fore Sublimat Sublimata
absoluta à combinatione atomorum dicta.

Num 90 ns. Ob: 6.° in specie contra fore absoluta in rebus. atomi licet secundum accepta à vivant
mata 2.°, vivunt tm in actu. 1.° qõ ponit abs. fore substantiae absolutae constituere
principia vitalia in actu. 2.° in varia combinant. pa. a pari, 1.° herba reducit et si secundum
in habeant virtutes sanativa huiusmodi morbi, habent tm illa si componantur et
permiscentur. 2.° partes horologii rotati, et si secundum accepta à novantur, negat horum motum,
ordinent tm, et horas nuntiant si conjungant in unum material. 3.° partes Rotis et si
secundum accepta à fanant Rotum, faciunt tamen Rotum simul et actu actia accepta qõ.
Licet atomi secundum accepta à vivant in actu 2.° ponunt tm vivere et constituere principia
vitalia in actu 2.° simul conjuncta et diversimoda combinata. 3.° ratione
et parvitate, disparitas à qõ herba reducit partes horologii et Rotis brevi actu conservant
habent virtutem, sufficientia et proportione ad sanandum et ad reandas horas, et
constituendas Rotas. Sed materia inadequata et in actu. 1.° atomi vero elementorum habent
vitalem materiam et in actu. 2.° et nulla praeter habeant proprietate ad operationes vitales, quae
à ponunt praevia nisi à principio vivente, vivente et habent materiam ad has proprietates quae
particulas ferreas, ligneas marmoreas. consequenter et statuas ferreas ligneas et aereas
possunt efficere, generare sibi similes statuas et alia absurdata. Ignis accendit et calorem
cum et habet has et similes particulas ea. praeter aliis, qõ finita materia ad naturam
qõ finit ab entibus vocabuntur ad entia 3.° ut efficiantur. vivente certe si statuit argumentum
Sile atm habet ducere ad ea combinatione illius structura templi Salomonis et ea
combinatione illius structura templi Cheriphim port.

Num 91 ns. Dices 1.° particulae animae realis secundum accepta à vivunt, vivunt tm in communitate, ergo licet
atomi elementales secundum accepta à vivant, ponunt tm vivere conjuncta. pa. particulae animae
realis secundum accepta à ponit elicere operationes vitales. qõ secundum à vivunt. 1.° nõ
d.p.d.a. particulae animae realis secundum accepta à ponunt elicere operationes vitales
plures formas ca. à ponit plures vitas ca. 1.° d.c. qõ secundum à vivunt in actu 2.° ne
in actu. 1.° n.c. 1.° particulae ergo animae realis secundum accepta 2.° à elicerent operationes
vitales defectus à particularis animae realis sed in organis ad debitis, quae, et ceteros,
qõ particulae debitae à habent debitis organis necessariis requisitis ad eliciendas operationes
vitales.

Num 92 ns. Dices 1.° qõ etiam sic brevi defectum à esse in atomis elementalibus secundum accepta, ut communi
eliciant operationes vitales, sed à defectu debitae disproportionis et commensurationis
inter atomos. Quia enim videtur particulas aereas, aquas, terreas, aereas simul aliud ad
ad exercendas operationes tm curabiles, quales sit operationes vitales, qõ ex ut ex varia
combinatione et disproportione, nulla certe ratio ad ea, quia non experientia fit et multis
certe etiam patet rarae duraque quis poterit culibet tunica et statua marmorea ad hoc

et Scabras, audiat (inquiat) et cognoscat nihil aliud dici, quam certam dispositionem et combinationem singularum et specialium materiarum.

Quarto ad Carteseanis Substantiae brutorum nihil aliud est, quam aeris et fistularum et tubulorum et rationes totales facta ab atomis ex ordine omnis ut organo sufficiunt variae valuantibus, ergo d. ne. ratio, 1° quia si Substantia brutorum nihil aliud est quam varie et fistulorum tubulorum, organa sonantium variis velis antes, dum subito dum ire et fundere nihil aliud fiunt, dum pati et in agere, sequela ante hac et contra omne ordinem perfundatur, ratio 2d, quia mata hos eos aptos ordinis dicunt inaequalibus sedere, aequando vigilaret, quia cymbula aequalibus pount tubulare ac velpare ordinis tonis dum ectis ac vigilantis, ratio 3tio, quia si Substantiae ordinem, meram tubulatione et constantia et fistulorum pount explicari, dum etiam Substantia interna, ita volerant explicari, hoc autem quo pacto fieri potest, cum disparitio ex tubis habent intrinsecus, ut rotas in cane ad ligatum dorsum flexibile agentibus, in volucribus erectis, et ideo pulsu quaritantibus, in hirundine equalium sicut nationem in habente ex quendo ex obitu hac et desunto et absentia et spiracula pount tubulare et vellare organa Substantiae in his tubis regis dum diversi ordinis multi autem inter voces rationes brutorum dicunt apparentes et mutha, dum tales ergo quia ipsa et sint ad stud operantur et Anteles alis, quae repetunt in hoc, nec contra, quia permutare duo poet, etiam pluries in hoc in et verse tales ad stud apparentes.

Num 9 pus

Ques 9° Civit transferteras, quod Substantia brutorum sint vere vitales, non dum profecto, ad hue accessitan alimis bono sin brutae, quae est subtilia neomperata. Ergo pe. poet ex pote honorato habi studi, quod anima substitua consistat in subtilitate aliqua et pleta subtilitia, plaata in aterek combinatione et ordinatione influxu poet inventi rationi quod versus cum motu mirabili diversaq, operationes vitales eliciat. d. ne. ad 1m na. ratio 1°, quia ipsa subtilitas plaata non offeret aeris aliter et ipsi operantur hiantes ad eliciendas operationes vitales et motus mirabili, ratio 2d quia non mira dici poet esse anima Substitua, hoc, in eumdem subtilitate secum consistere, ratio 3tio, quia sequeretur, quod sigli boni et mali, plebis brutorum essent animae, aut animata aurig de mente poeta, hoc dum contra omnes Theolog et ad hoc sententia.

Num 9 pus

ob: 4° in breve contra confirmatio Num 4° adata, in S. Eucharistia dat combinatio Substitiae, sed hic sufficit, quod in sufficit unita non interficio sed realis et integralis dicitur Sanctus, cum Christo Jesu, ergo sufficitem ad animad infirmam combinationem dicit. a. ipsi regari, cum mata corporalis Hudentium Christi dicit et integer in quavis minima particulae subtilis, haud dubie in pots haberi enim hoc fieri, ratio 2a, quia atomis in pount uere, in quibus substitias combinationis ita redundis, ita cum Substitiae, ipso atomi sint differentes ad illam combinatione, poeta qualiter combinate continuere quod aliud mutuo cum manenti.

Num 9 pus

Quaere 1° poet dici quilibet combinatio angelis atomi, quod ad illa sed quasi stricta combinata et compenetratio quia. d. na. hoc ipso cum ipsa atomi sint compenetratae in habent illam combinatione, quae aliis requiritur ad confirmandam Substitiae, ecce combinatio,

Duo alias requiritur ad constituendam animam sensitivam constitutam in illa, complexione partium, vi cuiusgatomi proprio alicuius operandi sensitivam. Talis autem complexio partium implicat absque totali extensione partium.

Nunquam

Dices 2° quod Christus, qui existit in S. Eucharistia è ad ed. eadem ratione quod existit in Cælo. quatenus atomi, quæ constituunt quod Christus in S. Eucharistia. sicut ad atomi, illi, quæ constituunt quod Christus in Cælo, ad atomi, quæ constituunt quod Christus in Cælo ea quæ combinabit cum vivente anima sensitiva, quia etiam atomi, quæ constituunt quod Christus in S. Eucharistia ea quæ combinabit cum vivente anima sensitiva. Sed non: Subtrahendo ratione, quia illi atomi, quæ constituerent quod Christus in cælo, aliquem ad combinandum in cælo. quia convenit animæ sensitivæ ut illa emergeat ratione sui, et ratione combinationis, quia sibi ita combinatio certum est, quia quod atomi secundum se sic ad illuc constituantur ad quantitatem et mechanismum. non secundum se ratione combinandi, quia alibi combinari exigerent se ipsa quod dici requirit quod.

Nunquam.

Ob: 1° in fuerit contra fidem affirmata in plantis, nutritio est in particulari sine anima, quia in plantis non dicitur anima vegetativa pa. est dicit quod nutritio est illa actio qua Stratio quæ fuerunt, quæ fit ab ipsi atomis virtute simpatiæ alicuius cuiusque ad se attrahentibus. ita. analogia habent in aere, qui etiam dicitur se subtrahere ab aqua, quod in aqua habet oleum, illud quod in aqua convertat subtrahendo. quia tunc operatur vitaliter. 1° a. ad: ergo ita. cid. et rationabile, dispositus è, 2° quia quidem habet organa ad quod vitaliter, sicut habent plantæ. 2° quia ergo, si servat figura termini accidentis sicut plantæ, ad resistit de resistit, quod resistit deresistit non ab oleum. 3° actio ergo è actio defensiva et non vitalis, nutritio vero plantarum è actio moventis, et vera vitalis, nutritio est ex corpore ad corpus et quæ 4° videtur, si absurdum quod plantæ non magis vivant quam animalia: si et plantæ vivunt, ad quid dantur illis tot organa, quæ non, nutritio singulis sicut animalibus differant?

Num 100 m.

Dices 3° possunt dari etiam in corpibus non viventibus varia organa, quia ex his nihil probat. pa. ex harmonia aliquorum similibus corporibus. in quibus possunt dari varia fibra, cirrula, et venulæ illis, quæ reperiuntur in plantis. Ad illam ergo quod na. ad: ea non ponit suppositum, quod illæ venulæ sunt vera organa nutritionis, quia etiam in marmore et lapidibus corporibus videntur varia linea aut venulæ, nunquam tamen comparantur marmor et lapides ad aliquot animalium mites sumere, aut certa proportione differere, aut ad certam mensuram mensurando capere.

Num. 101 m.

Dices 1° adhuc in plantis admittere aliquam vitam illa tamen non propriæ et stricte dicta, cum vita propria non argunt nisi operationes sensitivæ. quia. cum vita ratione, et si enim sit quod vita vegetativa non sit vita quia quia vita sensitiva non tamen negatur quod in sit vita propria et stricte dicta, sicut etiam ea est quod vitam sensitiva sit vita propria et stricte dicta, 2° sentia scripturæ inferens, quod vita sensitiva non sit vita propriæ et stricte dicta. 3° sentia scripturæ plurimis in locis vitam plantis tribuit, quia plantæ habent vitam propriam dicta, cum dicunt sacræ scripturæ dicunt aviis in locis propriis sicut gravissimis ratione et ut in nuncupatis quinta communis Theologorum, quia 3° receptam dubitis, quia vita dividitur in vegetativam sensitiva, et rationalem, non debet dici simpliciter analoga nisi aliquo specialiter. Ad 1° nutritio in plantis non operationem vitalis propriæ dicta, hæc nisi erit in hoc, dicitur quod, quia non plantæ communes singulis. 2° et quia non sentiuntur

quod ita planbard ñ ad duanda vita propria et finita tali ad tam ut sapiente
consequenter etiam ut subiectio ad actum ñ operatio simpliciter virtualis, actus
actus simpliciter virtualis ñ procedere nisi ab principio virtuali, quare dicit
actum quod dicunt etiam combinati. go.

Quæstio 4a
De proprietatibus materiæ 1ae et formæ

Egimus hucusque de entia materiæ 1ae et formæ substantialis agendum modo Num 10 2us
de proprietatibus materiæ 1ae et formæ substantialis sit go.

Articulus 1us
Utrum materia 1a habeat propria entia

Intentum dubitatur hoc quæstio, quia alij termini sic sicut proprij, utrum Num. 10 3us
materia 1a sit pura potentia tantum, ut nullum actum, neque quidem substantialem
aut metaphysicum, hic autem entia includit aliquia sit prænotanda.

Notandum igitur 1o. duplicem materiam 1ae considerari posse potentia, quarum 1a ad Num 10 4us.
physicam et habere formas sive metaphysicas potentia physica: quæ ad notat
potentia passiva, subiectiva, aut receptiva; et capacitas recipiendi formam
substantialem et accidentalem, potest vera formas sive potentia metaphysica
nihil aliud ab ipsa capacitas et ñ repugnantia quin habet materia ad hoc, ut possit
omnia.

Notandum 2o. deinde hunc potentiam duplicem etiam correspondere actum vna oneque Num. 10 5us
physicum et actum metaphysicum, actus physicus materiæ 1ae dicitur forma, et
materia 1ae ab ipsa entia actuata, sive unit alter et realiter cæteris dicitur
etiam hic actus substantialis aut entitativus.

Notandum 3io. illa divisio pura potentia, sed pura potentia, quia nulla oo modum Num 10 6us
actus. neque pura potentia physica a, quæ habet, neque in suo conceptu includit
aliquid actus physicum sive forma physicam, pura vero potentia metaphysica a, quæ
ñ habet actus metaphysicum, etiam naturale, qualia sit oia ñ existentia.

Notandum 4o hic ñ ea quæstione an materia 1a sit pura potentia physica et u Num 10 7us
potentia tantum a certum apud ab, ut materia 1a neque in suo
conceptu includat aliquem actum physicum, sive forma physicam sed quæritur, utrum
materia 1a sit pura potentia forma aut metaphysica, ita videlicet ut nullum ñ se habeat
aut in suo conceptu involvat actum formæ ñ metaphysicum, affirmant hoc communiter
Thomistæ, contra communem aliorum sententiam dicentium materiam 1am ñ ea ea, actu,
sed mere potentia. ita ut vi hæc entitatis ñ sit propria ens actu, neque etiam
nihilum sed medium quid inter ens actu et nihil hic notati.

Num 208 ns. Quis mata, ita non est pura potentia sola aut metaphysica, sed materia, ita sit aliquid, cum sit pars essentialis substantiae physicae, ergo ab alia completa fit quod habet quod fit, ex non quod natura abit, quod corrumpitur, et quod corrumpitur quod materia, ita sed ipsa substantia est formaliter id, quod quamvis ens a substantia, quod constituat hanc potius quam aliud substantiam, sed ipsa quod fit, ergo quaelibet substantia.

Solvuntur obiectiones.

Num 209 ns. Ob: 1a autoritas, Aristotelis 2 de caelo text: 17 quod materia 1a nec sit quid, neque quale, nec quantum aliud quibus entis determinatur, atque ens determinatur quod actus substantiae, quod materia, ita non habet propria actus entitativum sua entitatis. confirm: materia, ita ipsa substantia habet in ordine entis realis, sic se habet ligneum in ordine entis artificialis, sed ligneum in ordine entis artificialis ita se habet, ut sit pura potentia. ergo. Quod ipsa illa definitio materiae 1a nihil aliud velle, quam quod materia 1a non sit quidquid actu quod sua nedum habeat actus physicus sed formam physicam per quam propria materia determinatur ad esse aliquid actus et actus completus. Deinde materia, partialis illa potentia per potentiam, sicut enim ex eo, quod ligneum in ordine entis artificialis involvit formam artificialem, non sequitur, quod habeat propriam quidem generalem sua physicum, ita etiam ex eo quod materia 1a in ordine entis naturalis nullam involvat formam physicam non sequitur, quod non habeat propriam quidem esse metaphysicum.

Num 210 ns. Ob 2a authoritas S. Thomae 2 de entis arte 1a 2. text: 1a quod materia 1a non sit ens in actu sed potentia tantum, et 3a Metaphys. ait quod materia 1a non sit ens actu, cum de sit potentia tantum. confirmat ex Pho, qui lib. 1 de generatione 9 c. 2 ait, materiam esse ens. ergo A. Sanctus Thomas quod ens in actu intelligere ex physica completa, potentia non sicut sit materia, 1a praecise 2um se considerabam non ea ex quod physica completa, ex quod non ea 1m acquirat a forma, ex quo actus alias sequitur, quod materia 1a praecise 2um se considerata nedum includat actum physicum, sed formam physicam id est formam ad entum physicum qui nihil aliud unit, quam quod materia 1a praecise 2um se considerata non sit ens determinatum ad certam speciem entis physicae completum.

Num 211 ns. Ob: 1m Si materia 1a modo aliquid actus, cum non sit mutum aliquid ex actuat potentia, non est purus actus, neutrum pars dei. non 2um, Si enim materia 1a purus actus non pars dei potentia, neque 3um Si enim materia 1a est mutum aliquid ex potentia et actu cum non sit subiectum, sed praecise compositum physicum quod constituit. ergo materia non quod materia 1a sit mutum aliquid non quid physicum ex potentia et actu physico sed metaphysicum ex potentia et actu metaphysico. Haec probatur, 1m nam: 1: Si est mutum quidem physicum ex potentia et actu physico. Si 2um sit mutum metaphysicum ex potentia et actu metaphysico non sequitur distinctionis colligere licet ex praemissis.

Num 212 ns. Ob: quod Si materia 1a est actus cum non est actus substantialis non autem entitatis, neutrum pars dei 1m 2um quod ex certum quod materia 1a sit aliquid substantiale cum constituens quam pars substantiae completae, non 3um quia actus substantiae convenit soli formae substantiali. R. nego 1m quod materia 1a sit actus substantialis, non quidem physicum sed metaphysicum completum. ex quo colligere licet 2um probatur 3um ex ubi quaestio

ém solo fóa substantialis conveniat, qd sit actus substantialis physicus ñ dm solo fóa substantialis
convenit, qd sit actus entitativus et metaphys.

ob. 5o. materia, qua ducitur medium inter ens et nihil, qm materia, ja ñ ens, implicat in medium — Num iii3 m
inter actum et nihil et nihil et actum. et etiam implicat medium inter nihil et virtualiter nihil,
qm etiam implicat materia, ja, quia quemadmodum inter ens et nihil ñ dari nihil. Ita etiam quia
deberet esse medium ñ materia, ja, quia medium inter nihil et ens, qm ñ est ens quia
qd medium et substantia simpliciter dicitur non ñ nihil, neq; substantia simpliciter
dicitur, qd aliquid neq; substantia simpliciter dicitur de materia, ja per ipsam substantia
completa, quia sola sic dicitur substantia simpliciter dicitur, neq; substantia quia
qm materia, ja, neq; est nihil, neq; qd est substantia completa, qm ipsa se praecaj ad
substantia ptis incompleta.

Articulus 2us

utrum materia, ja habeat esse proprium extra esse abram.

Quemadmodum essentia rei, ilgitur materia formalis sua effectio illa, qm quaelibet — Num iii2us
res est id qd est. et quia in definitione exprimitur qm genus et differentia ita
existens rei, ilgitur effectio illa, sua esse formalis, qm aliqua res denominatur
propria humanitate effectus, sua esse formale, qm denominatur actu existens.

Thomista Suis docent qd materia, ja ñ habet propria essentia, ita etiam defendunt — Num iii3us
qd materia, ja ñ habet propria existentia, sed existit qm existentia formalis
et hoc est, ja Sententia. Qui Cardinalis Caietanus tractat. de ente et essentia,
cap. 5 ita videtur intelligere, ut profitetur errore movere intolerabilem.

2a Sententia docet materia, ja habere propria existentia distincta ab existentia — Num iii4us
formae incompleta tamen, et materia participata, qm quae est ens actu et extra
causas, ab hac ratione Sententia tenet doctor subtilis cum suis, Gregorio Gabriel
cum nominalibus. Porro omnis cum aliis comunione cum his rationibus et ego.

Nunc materia, ja habet propria existentia distincta ab existentia formae — Num iii5us
naturaliter praesupponitur primum materia ad existentia formae, p: materia, ja
naturalis et sunt ut alunda existens, qm debet habere existentia propria
distincta ab existentia formae. Ita videtur clara, nihil enim ut physice praesupponi
nec praesupponitur ad suum effectum ut aliquid existens, atqui materia, ja, et ita
physice est existentia formae substantialis naturalis et istius effectus. qm. et tunc
certum qm sic et probatur quia potest qd agere de natura materia propriae
inter duas causas physicas. et etiam ab ipsa rerum ordine, cum materia, ja sit
vere ac realiter causa naturalis, sua passiva substantiva ac receptiva
formae substantialis naturalis etc.

Respondet ad hos argumentum posse dari, utique materia, ja respectu formae — Num iii6us
substantialis naturalis esse quidem causam physicam, et profundum distinctos et entia.

cuiq; porro quia potentia non praesupponi propriori naturae ad suum effectum, sed quia contra ei, dato ejus actiua debet praesupponi propriori naturae ad suum effectum, quia ejus actiua agentis quatenus in actu, sed etiam ejus potentia agentis quatenus in actu. Quo ergo ejus actiua praesupponitur, dicit etiam potentia non potest praesupponi ideo ejus actiua agitur quatenus in actu, quia debet effectum dare ens ejus actiua non potest dare nisi illud prius habeat. Sed etiam ejus naturalis potentia debet sed modo effectum numquam foras dare entia, et hanc non potest dare, nisi illud prius habeat. Ergo confir: ejus naturalis foras dare entia aliquid etsi tantum potest in fluxum potentiae nihilominus tamen debet proprioriza quia praesupponitur ad foras artificiales, quia etiam naturalis quia licet quid ponat in fluxum potentiae, propriori non praesupponitur ad foras naturales.

Num. 22 ignis. Respondent alij naturalis quia praesupponi propriori naturae naturalium existentium realiter quia fundamentaliter, non vero naturalium existentium formaliter sed contra. Quia quia praesupponitur quia subiectum reale, et actu non potest actua nihil, quia praesupponitur naturalium existit formaliter, quia existentia formalis nihil aliud nisi ipsum esse, illud reale, et reale et distinctum a nihilo. Contra 2. Si quia quia praesupponitur ut existens ad realiter, hoc ideo quia cuique dari sibi existentia ab foris, sed non est cuique dari sibi existentia a foris. ergo non potest cuique dari sibi existentia a solo agente, cuique licet quid potentia non dare realiter dare existentia. Contra 3. Si ut dicit quia naturalis potentia praesupponitur ut existens ad realiter, sic fundamentaliter, hoc potest dari, sufficiere ad eam efficiendum, si praesupponitur ut existens ad fundamentaliter, non est ejus potentia una actua nunquam efficere, et altera potentia nunquam naturalis

Voluntas obeitnorei.

Num. 23 Quod 1. authoritas S. Thom: Dei p. q. 4. adertur sic ait, quia 1. non est a rerum quia per se esse, cum non sit ens actu, sed potest quid, unde magis dicitur contractum, quam creatum. Ergo ch. cum patre Angelica et alij. contra dicunt Angelicum hic quid loqui de existentia completa et determinata ad certam aliam speciem entis, non vero de existentia non completa et adhuc indifferente ad quamcunque speciem entis naturalis. Ideo respondent Angelicum quid quod non, 1. non potest esse sola existentia in rerum natura quia non est ens in actu, sed ejus completum confirmatur dicto, quia sancto doctor alibi expressa docet non quid, 2. non accipere a foris ens actu simpliciter, vel saltem alia existentia, sed quia ex tale, sed ens determinatum ad certam speciem entis naturalis.

Num. 24 Quod 2. Si quia 1. habet propriam existentiam, tunc non potest cum foris constituere unum per se, cum facilius, quia etiam. Sed si quia 1. habet propriam existentiam, tunc ens in actu; si est ens in actu, non potest cum foris constituere unum per se. Non negatur nec vero potest ex receptione illo accurate quia ex duobus entibus in actu, non potest fieri unum per se. Et

Sed

app. n. a. anima d: ex duob. entib. in actu et substantialiter ad completis n. p. fieri, nam p. te. q. ex duob. entib. in actu et substantialiter, stud. incompletis p. fieri, nam p. n. s.

Obj. si nâa, j.a haberet propriam existentiam, tunc sequeretur q. forma substantialis et merum accidens. c.a falsum. p.. seq. q. accidens est q. superveniat enti jam actuato: sed forma substantialis, si nâa j.a haberet propriam existentiam superveniret enti jam actuato, q. est merum accidens. R. n. sequel. et ad probat. d. accidens est q. supervenit enti jam actuato actu substantialiter completo c. actu stud. incompleto n. a. et. aut quantitative vel...a, et p..s, quod habet nâa j.a nondum est actu completus. ad ... completum n. habet nisi ex p..e certam aliquam entis realis speciem determinatum — Num [illegible]

Obj. 2do existentia formæ se communicat mediante nâa, ergo nâa j.a n. habet propriam existentiam. A. videtur certum, q. omnis forma communicans se subjecto debet illi tribuere suum effectum formale. c.a autem patet ex eo, q. si existentia formæ se communicat mediante nâa j.a et ista ideo antecedenter habet propriam existentiam, tunc sequeretur q. nâa j.a duas haberet existentias. D. a. existentia formæ se communicat mediante nâa j.a sub ratione existentiæ n. a. sub alia ratione c. a. a. c. probatione a. d. omnis forma communicans se subjecto debet illi aliquem effectum formale c. a. omnem effectum formale n. a. et c. existentia formæ realiter identificata cum forma. forma autem tribuit nâa j.a omnem effectum formale, seu denominationem, quam absolute p. tribuere sed aliquam duntaxat eam, n. p., q. subjectum a tali forma p. recipere, ut patet manifeste in anima rationali, quamvis enim hæc se mediante communicet nâa j.a n. tamen eidem tribuit denominationem entis spiritualis. Idem de forma accidentali, ut de calore, qui se mediante communicat nâa j.a, et tamen eam n. tribuit denominationem entis accidentalis. Si quæras, quale ergo effectum formale, seu denominationem forma tribuat nâa j.a. R. hanc, quod illius determinet nâa ad certam speciem entis naturalis, sic ergo forma ignis tribuit nâa j.a denominationem ignis, quam denominationem nâa j.a cum se n. habet, eadem se sit indifferentem ad omnes formas et denominationes. — Nra [illegible]

Quæres utrum nâa j.a habeat sibi identificatam potentiam receptivam formalem. Extra controversiam est q. nâa j.a habet potentiam recipiendi formas tam substantiales, quam accidentales, cum illas actu recipiat. Controvertitur tamen utrum hæc potentia sit ipsa entitas nâa j.a, et sic ipsa identificata; an vero sit ab entitate nâa j.a, sive ab ipsa nâa j.a realiter distincta. Ut autem quæ ... hæc quæstio notandum est dependere potentiam in nâa j.a posse considerari: quarum una est remota, altera proxima. Potentia remota nihil aliud dicit, nisi puram potentiam præcise prout in se spectatam, potentia vero proxima praeter potentiam præcise prout in se spectatam involvit etiam certas quasdam dispositiones, per quas potentia redditur proxime apta ad recipiendas formas, et de hac potentia remota proxima tantum procedit quæstio, videtur enim certum q. potentia proxima sit — Nra [illegible]

[illegible] involvat ex parte etiam certas quasdam distinctiones saltem rationis maxime distinguatur ab entitate naturae, 1mo ut ex eximio doctore [illegible] sint separabiles et non separentur etiam ab entitate naturae, 2do realiter. Dubitatur 2 nihilominus ergo haec an potentia realis ut subiectum possit esse realiter distincta a natura, 1m et respondet haec non naturae, 1o quia nulla [illegible] reperitur, cum nunquam sumitur aliquid distinctionis realis inter naturam et suam potentiam. Ratio est 2o, quia potentia non distinguitur realiter a substantia quia natura distinguitur realiter a potentia infinita. [illegible] c. [illegible] potentia non distinguitur realiter ab actu infinito, quia non actus infinitus est de entitate metaphysica potentiae sed etiam de parte essentiae naturae, 1m est ipsa sit potentia receptiva, sic habitus 1mo go.

Articulus 3us

De Appetitu naturae 1mo

Nunc 325us Dubium hic considerari, utrum appetitus aliquis reapse ex natura appetitus aliquis ex propria entitate naturalis, quo invenio quosdam fuisse et nunc multos in bono aliquid cognitum. Appetitus vero naturae ex propria entitate naturae, melior est, et [illegible] bono sibi naturaliter debito. Notandum tamen quod appetitus naturae non [illegible] aliquid bonum naturae debitum sed potissimum quia [illegible] quod in ipsa [illegible] aliud est [illegible], quia ipsa natura est [illegible] ab auctore naturae sic ordinata et constituta, et hoc [illegible] quod effectus [illegible] naturaliter debitum.

Sic ora gravia ita a Deo sic ordinata et constituta ut naturaque pondere et inclinatione ferantur deorsum ad centrum terrae nisi lapis aq habet appetitum innatum ad motum deorsum.

Nunc 326us. Certum est dari in rebus entitatem appetitum innatum ad operationem in natura, 1a sed eam naturam, 2a sit subsistentia incompleta et effectibilis, hinc natura quanda inclinatio habet ad fines quos [illegible] completorum et perfectorum, dubitatur tum qualis sit ille appetitus naturae. 1o an ferat in ordine formam substantiales quia accidentales, 2do an feratur aequaliter in formas substantiales et accidentales, 3tio an feratur aequaliter in formas substantiales nobiliores et ignobiliores ad tria haec dubia respondeo.

Nunc 327us Dico 1o naturae 1a appetitus ordinis formas realiter obtinibiles tum substantiales quam accidentales. p:e. naturae 1a appetitus innatus fertur in ordinem formae naturaliter debitae, atqui ordinis formae realiter obtinibilis a bono naturae 1m naturaliter debitae, ergo. m patet ex dictis nna: 325us et n: 326. sequitur m ordinem illud a bono naturae, 1m naturaliter debitum ipsi respectu naturae 1a habet rationem finis certae medii naturaliter receptivi ad finem go n.

certa. magis a oés formas ñ è substantialis ñ accidentalis, sic substantialis habet rationem finis, sic accidentalis habet rationem ad ij gó.

Num 1 2 gu

Dico 2o. naturam 1ae magis appetit formas substantiales, quam accidentales. p: 1 illud natura 1ae magis appetit, qd habet rationem finis, sed formae substantiales habent rationem finis, formae vero accidentales habent rationem finis gó. ñ petitur in eo, qd media appetuntur pp finem: gó finis magis appetitur.

Num 1 3 gu

Dico 3to natura 1ae appetit formas substantiales aequaliter appetitu naturali proprio, specifico, et praesumendo à dissolutionibus, adeoque natura 1ae magis appetit formas nobiliores quae accidentales. ita communior quamvis ñ magnam sam probabilitatem sententiae oppositae. p: 1. natura 1ae aequaliter obtinet suam finem, et specificum p oés formas substantiales, et oés aequaliter appetit appetitu proprio et specifico ea sed ob formam. nam non appetendi ñ illa nisi non bonum sit finis. p: 2 agitur a. finis natura 1ae proprius et specificus constituere totum substantiale, sed hunc finem natura 1ae aequaliter obtinet p oés formas substantiales gó. ñ colligitur ex definitione naturae 1ae qd definit, qd sit principium finis cuiusq; ex quo fit aliquid et ut patet ex Num: 62. a vero p: ex eo, qd totum substantiale, seu substantia completa ñ capit magis et minus licet ex substantia animata sit nobilior, qm substantia ñ animata ac consequenter etiam compositum viventis, sit nobilius qm compositum ñ viventis, ñ tamen è magis substantia, aut magis substantiale compositum gó.

Solvuntur obiectiones

Num 1 30 us

obj° contra 1am conclusionem, si natura 1ae peteret oés formas tunc ñ appeteret praesentes ñ absentes neutrum p: 1 dici gó ñ 1m qd ñ appetit qd alterum habet, ñ tamen qd alias appeteret destruere formas praesentes. 2. cum non p: 1 nec ab: 2. ñ appetit qd alterum habet appetitu desiderii. 3. ñ appetit qd alterum habet appetitu gaudij ñ tamen 1m nec ab: 2. particulariter et p hunc sensum si absentes appeteret absolute et p hunc sensum compositio ca. si absentes ita appetit constitutive et ñ p hunc, sed palio sensu, quo scilicet 1m omitteret sum in statu devolo. ñ.

Num 1 31 us

Ad 2m si natura 1ae formas tunc, tunc ñ appeteret oés determinate ñ indeterminate, sentum p: 1 gó ñ 1m, qd ñ est debet ea ad oés indeterminate ñ tamen, qd quemadmodum multas formas recipit indeterminate, ita etiam multas illas appetit indeterminate. 2. nam et duo p: relata certum et determinatum ad naturam substantiae oés appetitas determinate, si natura

determinata appetit omnia ratione. Si habeat determinatum ad unam rationem requisitam; ergo determinata appetit omnia sensitiva. Si habeat determinatum ad omnia sensitiva requisita. et sic de contrario. 2° arg. Ratione. Ergo appetitus ens fuit indeterminata. Si ratione 1ª probatur. Ut ab aliquo certis determinatis ibi considerat. Sic ergo considerata negatur hanc. Ergo ad determinata caeteris requisita obstat quod ratione, 2ª non potest formam determinate recipere, quamvis sint actibus 1: inter quas etiam actualis receptio. non potest ea, nisi circa singulariter et determinata, Ut dicitur. Ergo etiam appetitus naturalis sui naturalis ratione circa singularia et determinata; debet illud determinatum ab aliquo, in quaerunt circa efficientia quamvis magis actu calefaciens non potest indeterminate quidem calorem, sed tamen ad indeterminata et figere in determinatione omnium ut ente supra ordinem modum caloris.

Num 1 329 Quaestio Si ratione 1ª appetitus ens formam non appetitus ens, simul non successive. neutrum sit dici quod. non 1ª ut patet quia, et non ens, quia plurium formarum sibi invicem et sunt contrariae nec simul dici sit, quia nequit successive ens habere sed sit infinita quod. Ergo ens positivum, ratione 1º quia ratione 1ª appetitus ens formam simul, indeterminate potest non simultate actus: habet enim simul appetitum omnium formarum quia non habet omne appetitum formae A. et habet appetitum formae B. Ergo non habet simul appetitum omnium formarum non dicendum simul sed successive recipiendarum, et hanc simultatem potest simul appetitus habere etsi formae inter se sint contrariae, sit non habet simultatem actus quia actu ens simul recipere non potest. ratione 2º, quia ens appetitum successive successione habendae supra formam, ratione 3º: nisi ens habere simul sed in sensu complexio c. successive et in sensu divisio n. et in infinitis formis successive possibilibus unitas sit habere ratione 1ª non simul et simul sed una post aliam, quia sit etiam illas appetere et successive habendas et recipiendas.

Num 1 329 ob. 1º contra 1ª conclusionem. ratione 1ª magis appetit formas accidentales quam substantiales; quia 2ª conclusio non sufficit. 1ª. ergo formas magis appetit quibus magis indiget ad esse; sed formae accidentales sicut quibus magis indiget ad esse. quia magis appetit. minus dicitur certa. ut patet. quia ratione 1º sua alterabilis et durationem, nequidem supernaturaliter conservari sit. Ergo sine formis substantialibus. Q. n: d: a. ratione 1ª magis appetit formas quasdam

appetitu communi cibi entibus. 2a. appetitu specifico, sibi soli
proprio n. 2. etc. quando enim minus ens a. constituit, quod non, 1a
magis appetat bonum substantiales mutationes debet hoc consilium de
appetitu specifico et proprio non 1o. talis autem appetitus
est ille, qui fertur in bonitatem modalem aut in ubertatem autem non
quaelibet enim res existens et naturaliter exigit esse in loco et tempore,
adeoque hic appetitus a communis caibet entitati autem quaelibet res
exigit substantialiter compleri per actum physicum sui bonum substantiale.
solum enim non 1o. cum sit bonum physicum et substantiale
incompletum et determinabilis ideo appetitus et exigentia propria
et in specie competit.

ob: 5to contra 3tam conclusionem. idem magis appetit non 1a, quod magis
servit ad finem alterius adaequatum. sed ad finem non 1a. Dagatur Num 13 qq
magis servit bonum nobilior, quo bonum nobilior magis appetit. 2a
p: enim, quia finis adaequatus non 1a. non est totum completum, sed totum
physicum ita ad hanc finem magis servit bonum nobilior, quo bonum nobilior
magis servit ad finem adaequatum non 1a. 3 n. non p: de finis
non 1a. adaequatus non est totum completum totum altius perfectum formaliter et in
ordine ad constituendum totum substantiale cum perfectum quomodocunque
et materialiter totum non est in sed ad hanc finem posterior nominatus
magis servit bonum nobilior cum ad bonum prudentiae n. etc.

ob. qq musica Alex. et S. Thomae non 1a. appetit bonum sicut
tuba appetit pulchrum, et sicut imperfectum appetit perfectum Num 13 5 4
quo sic durum et imperfectum magis appetit quo a pulchrius, sed
perfectius ita etiam non 1a magis appetit bonum nobilioris et perfectioris
n. 2. et paritate. ratio est, quia non 1a appetitus bonum non est qualitas
et magis pulchritudo aut perfectio. sed illa, quae servit ad finem a
non 1a unice intentum, scilicet ad constituendum totum substantiale
cum ergo haec pulchritudo atque perfectio reperiatur in only bonum
substantiale, hinc patet non 1a appetere magis bonum nobilioris
pro ratione nobilioris.

ob 5o cum 6ta contra 3tam non 1a appetit bonum 2um sive bonum
quod quo praestantius est bonum totum magis appetit. sed praestantius Num 13 6tus

bonum à anima rationalis, quam forma ligni, quo magis appetit animam rationalem, quam forma ligni. Ergo non aequaliter appetit. Ad 1. om: 1° eat: sit anima rationalis quam forma ligni et non aequaliter appetat anima, ita cohaerent cum praedicta, quibus anima rationalis forma ligni superat, habent se mere naturaliter et praedicans in ordine ad appetitum non 2° et non nisi appetitu elicito, sed certis pondere.

Num 133 Ob: 1° Ideo non magis magis appetit formas substantiales quam accidentales quam a formis substantialibus magis profertur quam a formis accidentalibus, sed etiam a formis substantialibus nobilioribus magis profertur quam a formis ignobilioribus quo etiam magis appetit formas nobiliores quam ignobiliores. Ergo dat. Ita a formis substantialibus magis profertur quomodocunque et non aliter quam a formis substantialibus magis profertur quomodocunque et non aliter et in ordine ad suum proprium et praecipuum non etc.

Nemo 134 Urgebis. Ideo non 1° magis appetit formas substantiales quam accidentales quam formae substantiales sit finis formarum accidentalium, sed etiam formae nobiliores finis alquam formae substantialium ignobiliorum, quo etiam non 2° hoc magis appetit, non enim. 3° patet, quia non sunt plures animae rationales vacuae quo. Ergo dn, quia forma substantialis sunt finis quasi ultimus, nunquam tamen finis cui non data sit finis talis ad quem obtinendum formae accidentales respectu non ordinantur, et ideo sed etiam formae nobiliores finis cui non est finis talis ad quem obtinendum aliquo ordinantur etc. Luce ora Sanctissima condita sunt in bonum et utilitatem horum, ut ex firmans aliquam media ad obtinendum finem, non dum ex hac formae condita ut non formae dignoscantur proveniant ad formas nobiliores, ad animas rationales, sicut dum formae accidentales debent dignoscere non 1° ad formas substantiales.

Nem 135 Ob 1° nunquam illud res appetit appetitu innato, quod appetere appetitu elicito. Si appetitus elicitus sit praedicatio libertatis, sed appetitus elicito non 2° appetere formas nobiliores, quo etiam appetitus innatus. 1° nemo prudens bonum maius et minus aequaliter appetit, sed appetitus non 2° praedicans utpote a Deo indity, quo magis appetit formas nobiliores. Dico. nihilominus impraedicanter agere. Si verum sed

nobilioré et ignobilioré affectatem mmvidet probabile appetere, quia
[illegible] est, imo naa, ja haberet appetitum delectatum et prudenter in hoc
ipso appeteret bona nobiliora magis quam ignobiliora, quia bonum etiamsi
naturis a prudentes appetitus pro media, sed non habent naturam bonitatis
in ipsis media, sed etiam finalem, quia mmvidet magis conducat ad finem. Sicut
scriba aliquis, cui habet pro fine proprio et specifico scriptorium in
prudenter proferras calamum argentum calamo aureum nam, si illa argentum
quod est magis servire potest ad scriptorium. ad 3am confir: ob 2m si sit maior
et minor bonitas finalis et sed habemus medium in et est ad 2am confirm:
partiendo. et hoc ideo, quia nobilior veritas magis servit ad finem
intellectus ea. obalia vacua ria. etc. finis intellectus in hac vita
et etiam ex nobis creatis venit in gnitoed creatoris, ad hunc autem finem
magis servit quinto perfectior, quod perfectius eum quo sunt perfectiores
vel creata creata, et perfectius servire in gnitoed creatoris, dum
rumque perfectionem.

Obj. Qui esurit quamvis appetat saturari, et aequalem ter saturetur
per cibum melioré, quam deteriorem, magis tamen appetit melioré
quod deteriorem cibum. Ergo etiam naa ja, quia natura ter afficit et appetit
bonum subsistendo, quamvis aequalem ter saturetur et completur per bonum
nobiliorem ac perfectiorem nostri esse, magis tamen hanc appetit, quam illam
ad 2.a. magis appetit appetitu saturatis na. appetitu delectationis ca
etc. Qui laborat si nihil aliud appetat, quam ut saturetur, eo ipso
aequalem ter appetit, quia aequalem ter saturat, et in hoc esurientis con-
venit cum naa 1.m, quia vero esurientis aliquid appetitum solum saturari,
et in hoc per delectatur, ideo magis appetit unum cibum meliorem tempo,
quam alium, qui est deterior. sed in hoc non convenit esurientis cum naa
2.m Deus nihil aliud intendit et appetit, nisi saturari et subsistendo
complere, et ac ipsa responsio stoici pro, si mistratur pulchra
lacerna inter et naa. 2.a Lacerga enim si praecipe nihil aliud appetat
quam vestiri, non magis appetit vestem pretiosam quam vilem, et in hoc
convenit cum naa, 2.a ipsa praecipe nihil aliud appetit, quam subsistendo
complere et vestire aliquam res aliudentalis, ita vero lacerga pro veste
sit appetere, ut in illa sibi complacaat, superbiat, et honeretur
aliis, hinc pro pretio et veste praetiosiore magis appetat pro tanto
pretioso, sed in hoc non convenit cum naa, quia habet aliud appetitum
nisi appetitum naturae, qui est qualetunque res complere.

Rationes
quod mata ja potest separari ab
forma substantiali

Num 1ª pars

Duo 1º mata ja ab ipsa realiter separari ab forma substantiali: ita communiter ordo reliquorum Sententiarum. p. c. ex Tomo illorum excepto
a materia Phis. generatio unius a corruptio alterius et vicissim.
corruptio unius a generatio alterius. qd quibusdam magnis rationibus
pleris aliqua forma substantialis in mata ja Zabrielis forma substantialis
in mata ja Abdagenis creato realiter holari
nequit una forma, quin non aliam vestiat &c. patet, qd Sanctis opposita
unius formae substantiae productiva alterius formae, tunc ipsa actio et dictio
mere corruptiva est non generativa, qd usu nunquam Sit productio aliquod debet, posse
expulsam forma alia de novo introducim mata ja. a. vero constat aberrare ita.

Num 2ª pars

Dico 2º ipsa Dm mata ja Sacre Super realiter separari ab forma substantiali
ita communior Phorum Sententia contra Tomistas. p. c. Quidquid omnia
Doctorum Sententiae ne natura et absolutiter dicere non videtur repugnare
illud a possibile, atqui mata ja a Deo Sacre Supernaturaliter separari ab
forma substantiali videtur communior Doctorum Sententia qa natura et absolutiter
dicere non repugnare, qd a possibile, mata ja Deo ab forma substantiali separari
Sacre Supernaturaliter mata videtur Deo negari cum Sit ratior receptior
Principij apud ars Scientiarum magistros, Dic eam ubi pars delegatio
exabat Theologi nullum peccatum. Iuris periti nullam iniustitiam medici
nullum morbum Dehinc Reduas probabilis inferunt dari.

Solvuntur obiectiones

Num 1ª pars

Ob 1º argumentaris S. Thomae. Qui bis 2. bis Art: 4 ad tertium Doctor magis
implicare mata de sua forma, qm auidens sua subito. Id auidens
de sua subito implicat mata liberi, qd mata ab sua forma implicat
plus qm mata liber. consequenter mata de sua forma implicat supernaturaliter, qa implicantia maior mata ja a a alia nisi Supernaturaliter.
Respondent aliqui S. Doctores in Copi de forma physica, sed metaphysica.
et nihil aliud nolle, quam qd absolute implicet mata ja ad sua actu
existentia sed metaphysice non nolle qd communiter ex prefata patetur
Sanctus Doctor hac in re nobis et contrarium sua est: dicit S. Thomas
Doctor, et tm aliorum Doctorum tenet opositum c. tm Sanctus Dm, et sic mata
eodem modo dicit. mata S. Thomae &c. mata communiter Doctorum &c.

Si hac in parte doctore Anglicanis cum reverentia deferamus minime nobis
vitio vertit potestis quam communis aliorum fere et sententia opposita,
atque ipsa Schola Anglica doctores in infima ratione Laicos, et
fanes, ingenia fateantur se argumentorum pondere oppressos hac
in re a suo magistro defendere

Ob. 1o Maior, a neque id super naturaliter pots existere sine existentia
qo neq sine forma qo maior, a existit existentia forma. Ergo hic: c. Num 1qq
cum sub pace id ch supra probatum est maior, et ita stat propositio
habere certam id etiam existere. Ch 2o da. maior quia quod superaturaliter
pots existere sine or existentia. Ergo existentia forma rep. etc

Ob. 2o Maior, a scholata or forma substantialis nullum haberes finem, qo Num 1qq
n pots scholam or forma substantialis. Ergo patet qp in nullum habet finem,
id est naturaliter superfluum. Ergo autem naturaliter superfluum n pots fieri,
o Deo. probo a. Ch haberes aliquid finem, vel haberes finem, idem
n aliud et intrinsecum n intrinsecum, atqui nullum ex his habes.
Ergo tuere forma substantialis finis vero secundarius et extrinsecus n
pots assignari ergo. Confirm. forma naturalis eq et finis n pots superaturaliter
existere sine maior, a, ita n haberes finem, qo a parti, neq maior, a.
Ora. ad p. nam et dico qp potest habere finem naturalem et intrinsecum,
potest ad aequare formas substantiales atque ita servire ad cultum
alicuius mysterium similis mysterio Eucharistiae, n potest tam ex voluntate
Dei habere finem ferrent ergo ut modo nati praesentes, ita dum ut eidem
n physice unirentur, aliudem maior, a ita res sine or forma substantialis
atque obstat qp sic maior, a n obtineret eum finem, idem, dei etiam
adventitia absoluta in ministerio Eucharistiae n obtineris suum
finem, aliud ita servire substantiae etiam potuit existere, qa habent
finem naturalem et intrinsecum. ad confirmat. ma. et quod addit
ratio e, qa potuit forma naturalis accidentalis existentes si maior
haberet aliquem finem, uti patet ex mysterio Eucharistiae, qo potuit
etiam forma naturalis substantialis angelicae sine maior, a habere aliquem
finem, potest enim id fuere aliquia accidentia ad extra aeq colorem
pulchrum etc.

Ob. 4o Deus n pots facere miraculum de turpitudine maior, a, qo Num 1qbis
Deus n pots mat. iam scholarity or forma substantialis. a patet qp,

rapitur. c. Si Deus naturam, in spoliare in forma substantiali, tunc faceret miraculum detrimentum naturae, qui aliquis esset, si subtraheret bonum naturaliter debitum forma substantiali quam compensaret natura per aequalem bonum. ergo. Si ne ad p: na dico Deus non absolutus dominus naturae aliquam ob Peccatum non faceret miraculum detrimentum naturae licet non compensaret naturae per aequalem bonum, ergo multo minus faceret miraculum detrimentum naturae, si naturam non destrueret. Sed tunc spoliares in forma substantiali. Notandum igitur hic Deum quando agit ut absolutus Rex, non intuetur ratione superaddita, sed sicut agere velit extra ordinem quae versatur mediate extra superaddita, sed in bonum universi praecipue hominum cum vnet genuinos autores, sua oppositiones facere, uti etiam fateri debent, sed diversimode agere Babilonus, et antidotibus Eucharistiae, in quibus transmutatio potest retorqueri, magis accepta ut Deus quando agit ut absolutus dominus et autor superaddita per compensationem bonum naturae in aequalem bonum, non a. quando Rex, quando agit tunc intuetur naturam per compensat extra bonum eruptum, ut patet in miraculis Christi, in quibus agit ut in uno contrario et in aliud contrarium et tunc spoliat magna ex parte suis proprietatibus eis, et quando in agna agit in aqua et ranas spoliat suo frigoris. Dum poscetur Rex Longeaetra illud dando tuebitur natura, in loco forma substantialis veluti qualitates et terra aliquam qualitatem superaddit longe nobilioribus.

Articulus 5us.

Utrum forma substantialis sit tota Entitas compositi.

Num 1471 y

Forma varijs modis accipi solet, 1o pro ea substantia completa, in qua sensu Deus et Angeli subsistunt appellantur 2o pro forma aspectabili in quo sensu intelligitur colorum motus appellant forma, qua natura globis coelestibus per aspectum convaga motus diversimodi. 3tio pro ea, quae solent forma exemplares appellari. 4to pro antidotibus, quae dicunt forma antidotalis. 5to pro forma metaphysica, quae adaequata et completa rei essentia. 6to denique pro forma physica, quae unum cum natura 1a compositum substantiale constituit, et de hac in presenti pro nunc Quaestio est.

Num 1472 y Definitio ex forma definitur a Philo forma metaph: c 11 Quod sit quod Entitas seu substantia rei, quae ratione metaphysica constituit et definiunt compositum re aliorum compositum. Definitio stilis clarior hunc in modum explicatur

Nunc igitur

Quoad 2.um utrum Quoad Subsistalis sit Tota Quantitas seu entitas rei ut compositi vita ut mata 1.a 2.a sit pars huius Quantitatis aut entitis, sed respectu autem quoad sui vehiculum, quod ut solet dici pars aliquid quod non retinetur ab aliquibus - q. negatur et dico quod sola Quoad Subsistalis physica ut sit Tota quantitas v entitas rei. p: mata 2.a ut pars Quantitatis seu entitatis rei. quod sola Quoad Subsistalis physica ut sit Tota Quantitas seu entitas rei. cum tendetur ea certe, cum nulla pars sublusa alia parte constituat adequate entitatem totius. pro a. sola mata 1.a 2.a mediata affirmata ut affirmatur Tota Quantitas et entitas rei, quod mata 1.a a pars Quantitatis et entitas rei. cum Equipollens regula partis a. p: sola mata 1.a mediate v affirmata v affirmatur Tota compositum quod sola mata 1.a mediate v affirmata v affirmatur Tota Quantitas et entitas rei. cum patet a clarius ex quo.

Nunc igitur

Dices 1.o contra quod Quoad a Doctore dicitur 4. Meth: c. 7. Subsistalis et Quantitas rei. cum ex Lib 3. Meth: c. 11. ubi ait, mata 1.a non est Quid. Ad 1.o retorquendo Doctor octavo Meth: q. 15 et 16 ait, rerum entium quod unum, quod constat ex utraque potestate facientibus unum per se. Ad 2.o d. a. Quoad dicitur a Doctore Subsistalis Quantitas id est pars principalis quantitatis, compositi, ea pars unica ut a. etc. confirmatur rationem d. ait mata, id non est Quid subsistalis completum et non quid subsistaliter incompletum a.

Nunc igitur

Dices 2.o per idem quaelibet entia constituuntur quod ab aliis rebus distinguitur ut solum Quoad, quod solum Quoad constituitur. Ita patet ex illo. Quod a aliquid rei constituitur quod distinguitur. a a Clara quod, cum nulla res subsumatur ab alia ut differat nisi per Quoad: mata cum in Corporibus Sublunaribus Superior ut cum d. Ad 2.o quod ab aliis distinguitur distinctione Ratio specifica ut distinctione et id numerica et ab aliis distinguitur distinctione specifica et distinctione numerica. a a Cl.

Num. 192 us. Quis 2do mãã jã n ẽ da ẽntia eq hom. qõ sola fõã. pa. jõhan ẽ idẽ homo, qi fuerat olim in infantia, et fuerat d̃ habet eandẽ naã qũ p calorem vitale particulã antiquã naã magna ex parte destruatur, et novã adgeneratur. 2o in ẽ surrectione resurget idẽ homo qi fuit mortuus, et idem n̄ habebit eandẽ naã precipue ab actu pestilenti fuit devorata qõ. d. na. d. p. d. ; in membris al. ẽ idẽ homo nõ aliter ea. physica n. h. subd. ẽ idẽ homo physice et realiter sed secundũ fõã ea. mad. ter. sua idẽ naã. n. h. aliter subd. mad. equate. e. d. equate naeo. homo suus mata commed. bona sua sacta particulas suas ad ẽ. p. mengenta, quas in mate suum fecerit. et quas pabulum calorem vitalis, aut unicuiq. aeterq. qualitatis naturam sentit affuerunt ad aeterna probanda d. a. Sed jus idẽ homo nõ aliter et idẽ physice sed physice ea. mad. ter. aliter sed d. equate na. sed equate ea. te. homo a sua devorata in ẽ surrectione adquirit ab esse corporis idem naã, quia idem vivi devorati fuit adgenerata. Qui plrã hoc de re defuncta consolat S. Thom. Dei l. q. contra gentiles a. 79. ad quintũ has adiecit, qui difficultate solvit. Sed ut ceteri nihil hoc difficultate, et ad diversarum phant. nõ. 1o Supersq. antiqui cuiusq. et sã idẽ, qi fuerat minor et dum certũ ẽ qui minutas particulas fõã omnia mineral. d. corporibus perdiderit, et multas de novo acquisierit. 2o mata ẽ Scripturã d. et ẽ resurget idẽ homo quod fõã. sed dum quod ad, cui d. parte prorumpat. Ergo Job dixit certe scio quod Redemptor meus vivit, et in carne sua videbo Deum Salvatorem meum. quem videbo ego ipse, et non alius, et oculi mei conspicient. quia ergo debitus ea vera, quantum ẽ entia hom. in sola fõã consistere.

Num. 193 us. Quis 3o caã fõalis n distinguit a suo effectu fõali; id fõã substantiã caã fõalis. h. ejusdem ẽntia et quidditatis, quam distinguit ab ẽntia et quidditate. d. dm caã fõalis metaphysica id physica, non d. distinguit p. equate et mad. equate na. est a. similiter d. c. c. et s. c.

Articulus 6us

utrũ plres fõã principales ponãt in fõare

Num. 194 qus. Notandũ 1o fõãs substantiales ẽ duplicis generis, unam principalem et subordinatam fõã principales dicuntur, quae nulli alteri fõãi subordinatae, talis fõã principalis in rerum ab elementis ẽ animã rationali. in rerum sensitivis anima sensitiva in rerum vegetativis anima vegetativa. fõã subordinatae sũ quae aeti fõã servantur et ab ea emanant, dicuntur fõã subordinatae in rerum ab sensitivis potentia motiva fõã partiales, fõã communes ejus. in matis vero in rerum ab fõã elementales eq igni aqua. pulsto, qd in hujusmodi matis dentur fõã subordinatae ab elementis fõãlibus, quibus naturalibus d. fõã

Num. 195 qus. Notandũ 2o mtu esse fõãs principales alias ẽ homogeneas, seu cantabiles similes, ubi fõã eq duo animã leonis, alias vero ẽ heterogeneas d. sparsas seu cantabiles dissimiles, ubi fõã eq leonis animã, et anima equi.

Num. 196 us. Notandũ 3o ipsa naã, quae con sed erari diversas partes ẽ aliquod partiq. multis agitur ẽ an duo ẽ plures fõã principales sint homogeneae sint heterogeneae potis similes existere in eadem parte naã. 1o. de hac quaestione agendum est.

Duo 3° probabilius á ponunt naaliter plures foa principales esse ita in eadem parte naa: sed communis sententia est pars Suarez qui disputão 3° dett: Si do nul lo expresse aperit, nullo Scriptura Vetus, Vtpi contrariu deneas. p.a. q. Deus ipse in casu necessarij nunquam fecit in eadem parte naa duas naaliter, atque communis dicit foas principalis qó a Deus hac in ipsa parte sibi á e duplicio fecit, sed quattuor foas, ut pluribus receptum dicit, qm ex concili antiqui testimonio, atque commune habent testimonium operiri id in eadem parte naa duas foas principales. m. Sabbiaqto posset. Nor. Ipse ex Deo una antiqua sententia afirmat naa 3° á póc habere naaliter plures foas subsidiales necessa á ut inducant hi autores naa 3° duas foas principales simul quia habuisse. Si ám á semel habuisse viderent. Sed ipsi aperte contraverent, sed ab alia ad potiu Deus sic argumentão.

Num 15 7 us

Confirm: conclúo. nulla experientia aut ratio efficaci satis persuadet póc naaliter duas foas subsidiales principales in eadem parte naa constituere simul qó ñ e experiendo qd ponit a. quod 3° nemo putet. nec generaliter unig foa subsidiales ligni ponit, qua 2° vero mal: fecerit ex solide obiectow.

Num 158 us.

Dico 2° ponit tmo probabilig Sacra Superna a liber duo foas subsidiales principales simul existere in eadem parte naa, Sacra Sp. Sanctu in hoc apparet contradictio aut repugnaa. Na 1° ponit duo foa accidentalia sibi mutuo contraria in gradibus et intensis dignitatis et Supernaa liber conjungi, et existere in eodem subiecto. Sicut dominatus simul existit dignitas supremus calor et summus frigus, et in Sto gehenna. Simil existit summa quantitas et summa distantia, qó ponit et in duas foas naa, et quidem multo magis, qpi hoc á ita mediate extraõe sibi contraria qó simil foas accidentales.

Num 159 us

Confirm: Conclúo qó Deus miraculum duo cpra ponere in eodem loco, qó nonne reputatur Deus dolus fides. qó ps esse Deus miraculum ponere duas foas subsidiales principales in eadem naa. c. ñ reputatur legitima. ad qd duas foas respectu eiusdem naa á magis repugnant, qm duo cpra respectu eiusdem loci. qó hi 3° ps fieri in eodem loco ut á etm Deus.

Num. 160 us.

Solutio obiectionej.

ob: 1° contra id concluso. in eadem parte fieri candepti dicitur foa fieri et foa aquis, qó ponit naaliter plures foas subsidiales principales existere in eadem parte naa. a. quod 1° mealiu casus, qó si fieri in eadem ipso aeri et proximatur refrigerante non nisi ita condente, et stat ad qd ipsi erat fieri. a. quod 2° amb. nunquis ratet, qa Sacra Scriptura ita iudicat.

Num 161 us

et ferrum totum è ignitum habetur proprietates ignis: id est poëtè dici de carbone ignito. Ob: 2a. quod 1um neque. nec ita, ita in ferro candente datur quidem fuit ferri et ignis in tum in eadem parte, sed in diversis partibus non ita, ita ignemque cum illis habent in boris ferri candentis, sicut aqua in carbone ignito spongiae. Una media pars mata, quae habet sibi naturam fuit ferri, simul habet unitam fuit ignis. neque sequitur, quod in ferro candente. dentur aliquae proprietates ignis, ergo ejusdem et lumen, in eum dantur omnes. ut et rectitudo et levitas, sed non ignis in debet necessario esse unita ferro, sufficit eum, si ignitum undique obsideant et circumeant pores ferri, id est ut de carbone ignito.

Nam ibi in

ob: 2o. fuerunt monstra quorum operationes in omnibus speciebus simul duplicia in eadem parte non autem parte solo sed in corporibus non naturalis. vnum formam, quae habuit superioris corpus membra geminata inferioribus simplicia comedente una parte, et incedebat altera, flexa ad dexteram altera, coquente una facebat altera, enatura altera, vivebat altera. per integrum tunicam. 2o. id est, pater Sotho refert fuisse iuvenem bis corpore usque ad umbilicum, venig pes id pungebatur, utraque pars superior sentiebat. si autem una ex superioribus partibus pungebatur, et sentiebat pars altera superior, in utraque hoc casu certum videtur in his monstris duas fuisse animas, quo utraque erat in eadem parte non. p.c. nulla anima est in sine membris et partibus sibi debitis, quo utraque debuit inhaerere corporis parte inferiori, id hoc fuit una eademque. quo. ut. ad p: ipse ut ideri solet communiter transmittendo, ipse in utraque illo monstra duae fuerunt animae. n: tum quod utraque anima inhaeserit parte inferiori. Dicitur utraque, quod una quidem anima inhaeserit, unaque parte corporis superioris, et simul parte corporis inferioris, altera vero anima quae inhaeserit illa parte corporis superioris id altera duxerat corporis superioris hunc in infra d: a. sufficiunt n: c. ad hoc probandum da. nulla anima praeter suae membris ac partibus principiis ac primariis. Sine membris et partibus principalis ac secundariis n: a. partes animae magis principales cerebrum, cor et hepar, respondeo si pars corporis inferioris habuit unam tantum animam non potest dari vacuum, cum. si pes pungeretur, illico sentiretur utraque pars superior quo. nam a. quantumcumque anima, quae inhaeserit sinistra parte dextri superioris, in inhaeserit parte corporis inferioris, potuit tum per ipsa tactum corporis inferioris per contexionem nervorum, quam pars inferior habebat cum utraque parte superiori, sic in brutis sapere mechanicis anima, quae in capite sentit illuc punctione, quae fit in pede vel cauda per nervos sensorios ex capite habent connexionem habetque impressionis species eo usque propagant, et tum anima, quae in capite, et illa, quae in pede vel cauda realiter distinguuntur: neque dicto modo etiam parte dextram corporis superioris

Septria debitis punctorum, quod fuerit pars in parte superiori negatur
cum quod utraque pars eiusdem superioris habuerit talem nervorum connexionem
qualem habuerit pars inferior quod si dicatur habiturus hac ratione maius
placeret, potest responderi 2° figurando quod magnanima infoaverit
parte inferiore non dicimus quod utraque infoaverit eandem partem naturae, dicimus
cum potest quod una animae infoaverit hanc, et alia aliam partem naturae, differt
dicimus utramque partem superiorem punctorum partibus inferioribus, quae punctorum
contiguae

Obiectio 3 pro ostendi impliciantia concursus plurium formarum principalium
in eadem parte naturae, nego enim parte formae, quia unaquaque forma habet contrariam
hoc non habeat eandem plurium formarum substantialium principalium, absolute
cum habeat capacitatem recipiendi plures, aliquas et quidem superaddit
substantialium principalium in eadem parte naturae. et ratione quod utraque natura
utraque naturae addita ad summum probat, quod dicunt enim parte naturae, quia enim parte
formae dicunt absolute quod capacitatem non autem probat, quod naturaliter possibile
sit plures formas substantiales principales in eadem parte naturae, aliquas saltem
admittendum est. Quamvis rationalis naturaliter potest recipere gratiam
sanctificantem lumen gloriae et similia dona supernaturalia et ergo tamen non
aliquem residuum naturaliter possibilem non fuerit, modo detur qualiter
capacitas aut non repugnantia in illa re, sed debet dari naturaliter quod
cuique in aliqua entia naturali esse hordari pro vero, per eadem
parte naturae potest naturaliter recipere plures formas aliquas accidentales tam
homogenas quam heterogenas et calorem et frigus humilitatem et
sanitatem, quae non viam formae substantialis, tales quidem accidentales cuique
ut quidam faciliter operari, fortunaque contrarias resistere potest.

Num 3 Bus

Obiectio contra 2dam conclusionem Si parentes duae formae substantiales principales in
eadem parte orta ita ut alterutra earum esset punctiformis quod utraque
non possibilis esset. La una sola esset sufficiens ad constituendum compositum substantiale
quod constat si plures essent concursus in eadem parte naturae quod substantiales
principales in esse homogenea et heterogenea, neutrum quidem in quo quod
sufficeret una ad producendum accidentia tali formae debitae, nego 2dam quia
alterutra non potest producere accidentia sibi debita quod. et ratione ad 1:ca
n:c Licet alterutra forma non esset necessaria ad constituendum compositum
substantiale simpliciter tale ita tamen sequeretur, quod alterutra esset sufficiens
quod utraque consequeretur finem suum principalem, quia una ad minus
constituere compositum substantiale dicunt utraque simul formae non esse necessaria

Num 3 Bapus

ad constituendum compositum substantiale similiter data, et ex utraque simul
forma necessaria ad constituendum compositum substantiale aequivalenter duplex
ad confirmandum a sedis sed rursus contingit in eadem parte materiae duo formae
heterogeneae et heterogeneae. Si contingerentur duae formae homogeneae ex duae
formae ignis, tunc esset utraque earum partialis concurrere ad producendum calorem
intensiorem ut ortus formae ignis alias habitus. Si vero contingerentur duae formae
heterogeneae, duae earum qualitates earum ad veram qualitatem, sibi propriam in
intensione sibi mutuo conferrent, sic et repugnarent qualitates, sic et aeterna
forma. Et in materia conservata si repugnarent inter eas, ergo esset repugnantia
etiam in intensione sicut et in superstantialibus.

Nunc ibunt. Ob. 5o Si duae formae sint in eadem parte materiae, tunc altera erit
substantialis, et altera erit substantialis. atqui hoc repugnat etiam substantialibus
ergo p. idem mean. m. alterutra superveniret enti id substantialiter completo,
et altera utra in esset substantialis. Confirm. Si duae formae sint in eadem
parte materiae, tunc utraque forma est entis ins. Sed utraque est forma substantialis
et similiter una in est entis ins, qd repugnat respectu eiusdem materiae,
dari duos actus ins. et non mean. m. ad p. 3a. alterutra superveniret
enti substantialiter completo in illa materiae compositi, in qua ipsa materia
completur. completo in illa materiae compositi, in qua ipsa materia
non completur. et n. c. quamvis una forma superveniret materiae in aliqua
materiae compositi substantiali iter id completa, tamen non esset forma eiusdem substantialis
ins. materiae substantialiter completur substantia materiae constituendo, cum
illa compositum substantiale absorbeo compositum substantiali. Sicut in
adequate idem forma videlicet distinctum. Logicalis forma est ipsa logica
aliqua sicut accidentia consequentia compositum substantiali; qd
ipsum materiae ins constituunt. Id confirmat pariter a non mean. a
materiae d. repugnat eiusdem materiae respectu dari duos actus ins. sub eadem
materiae. et subdiversa materiae. R. hoc ipso est, qd duplex forma con-
stituerent duplex compositum sicut materiae adequate sumptum, una forma est
actus ins compositi A. et altera forma est actus ins compositi B.

Nunc ibunt. Ob. 6o Si duae formae substantiales prout quales prouno et in eadem
parte materiae diversae, tunc aut forma aqua et forma ignis, prout
et dominatur in eadem parte materiae, sed hoc repugnat. qd alias sequeretur
Paqua est ignis qd. Ac. a. a. Sequeretur qd aqua est
ignis adequate sumpta sicut materiae ins materiae forma est. materiae forma est
ins materiae. c. s.

Num. 169. 4

169. Nota, a plene completo non sunt duo substantiae, quomodo enim
completi 3 alio duo substantiae. a. patet ex prop: 20 eo, qua plenum non
fieri, adeo plenum, ubi etiam est plenitudo alicuius rei, non potest
ubi patet in vasi pleno sol. 1a ca. 2. c. Sed Deus sit de potentia absoluta
ad 10. da. realiter ca. Supernaturaliter 2. a. 3. c. simpliciter potest
et aqua supernaturaliter coexistentibus. Sed patet nota, 1a. Sic etiam
resistendo 1o de. quia non veteri completi substantiae, sed qua id est con-
plenta. ca. Sed alia vacua substantia non id est completa 2. v. Lib. realiter c.
Supernaturaliter 2c.

Nota ibidem

170. Si duo sunt ea, anima hirci et anima cervi, et in eadem parte adu
nunc potest hirci cum veritate hircus et cervus et hircocervus. C. absolute
p. m. Si hoc hirci potest dicere idem, quia licet nota utrius p. sunt et
habet, sunt tamen quasi realiter distincta, sed hac vacua nulla est: quia potest
non dici. p. m. sicut veritate ea, de latte candido dici lac album et dulce
quia licet duae sunt albedo natura et dulcedo sunt realiter distincta, com-
munae tamen et utrisque subiecto, quod a pari dici quoque poterit cum veritate
hircus et cervus quia licet duae sunt anima hirci videlicet et anima cervi
sunt realiter distinctae subiecto tamen utrique commune. Ad 1m ad 1m a
ad hirci p: n: c. ex parte distinctae, et quae sunt duae substantiae
creata, aliud entalia, quae ordinarie in recto important solum substantiam
quae in obliquo hircus et cervus sunt duo conreta substantiae
quae in recto important non, non vero unum duae sola unam
in sed utrique etiam sunt substantiae duae et non una, sed etiam
sunt substantiae duae substantiae, debent poterit in recto id fieri requirit
hoc ipso quod sunt realiter distinctae, et non hoc patet etiam responsio quod
dicit quam via sententia possibilis sit et hircocervus sua genera
hircocervus id est elicitus sunt hirci, et sunt cervi aliud entia non
et non hirci et non cervi nihil se realiter et ad ipsa partes identificata

Num. 169. 4

171. Si ponunt in eadem parte non ergo plures sunt substantiae
entitatis actes. Dicunt non, sed tamen etiam contingit ponunt in eadem parte
non duae anima rationalis, et certa anima vel alibi cum sunt eadem anima
alteri utrique, sequela repugnat quod. in videtur certa. ob veritate
anima et in nobis ergo contrarii. et 10 in conclusio non est dicit possibile
in Deus Supernaturaliter in eadem parte non 1a duae sunt substantiae

primo illes potio Pollunde se à excludant. Si itaq; probent adversarij
Spiritus Sanctum gratiam in communitatem reductam animarum, hoc ipso
impugnant nra conclusio. nihilominus si ro dm quod in membris
quod in membrum ad probationem ex membris: ex Sophisma, quod caeteris
nonnulla, deberet rationabiliter agi nobis contrarij. qua dicit poeta
supernaturaliter ita ubi mis quia ma voluntate mutuata, nec sed fide
Caelestis nolles t: ante in quod in membrum videlicet quod consumatum
quarum amorum naturalium, non vero quod in membrum videlicet quod consumatum
fore viventis, et fore cadaverica, non à, qua post cadaverum, si dicitur
viventis mea in fore viventis; mutatis autem non simul primi
in fore viventis. et habere aliqua fore viventis in mia animae tuae.

Tractatio 5ª

De unione.

Num 1390 Postquam egimus de unione ipsius cum naturalium nostra de mea videlicet
et fore substantiali, quando subdo de principio ostenso cum naturalium
videlicet de unione physica informativa substantiae ita, quam mea et
fore inter se naturibus. ita his constitutum, complectitur substantiale
eq hoc Leonis etc.

Num 1391 Unio hac solet definiri, quod sit res seu unientium formaliter facientis
ex plurbus unum per se. Eq formalis determinatio duorum extremorum
ad faciendum unum per se. dicit 1º unio quod sit res seu unientium
hic habet genus qua per hoc terminos unio physica informativa non dicitur distinguit
ab aliis unionibus artificialibus aut moralibus. dicitur 2º quod faciat ex
plurbus unum per se. hic habet differentiam per hoc enim restringitur definitio unio
physica informativa ab aliis unionibus, quae non ex aliis quoque unionis
ex plurbus faciunt unum. non tamen faciunt unum per se, cum unum per se nihil
aliud sit quam compositum, cuius partes non nisi in actu habent se mutuo ordinantur,
ut se mutuo perficiant constituendo sibi invicem suas perfectiones, habent
se unum per modum potentiae, actus vero per modum actus, tertia autem compositum,
non faciunt alias uniones quales sunt eq uniones continuas vel cohaerentes,
artificiales, morales dicitur 3º quod unio ex plurbus faciat unum
formaliter, seu quod sit formalis duorum extremorum determinatio ad faciendum
unum per se. non à, quia cum entibus unionis faciunt quod unum non tamen
quod vita et formaliter, sed tamen quod vita. sed nihil enim actu alter. atque
haec satis certa sunt.

Num 1392 Rubricatur tam in Deus constituit unio non quod sit, quia sententia docet
unionem physicam informativam non definiri sed identificari, et solum extremis

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

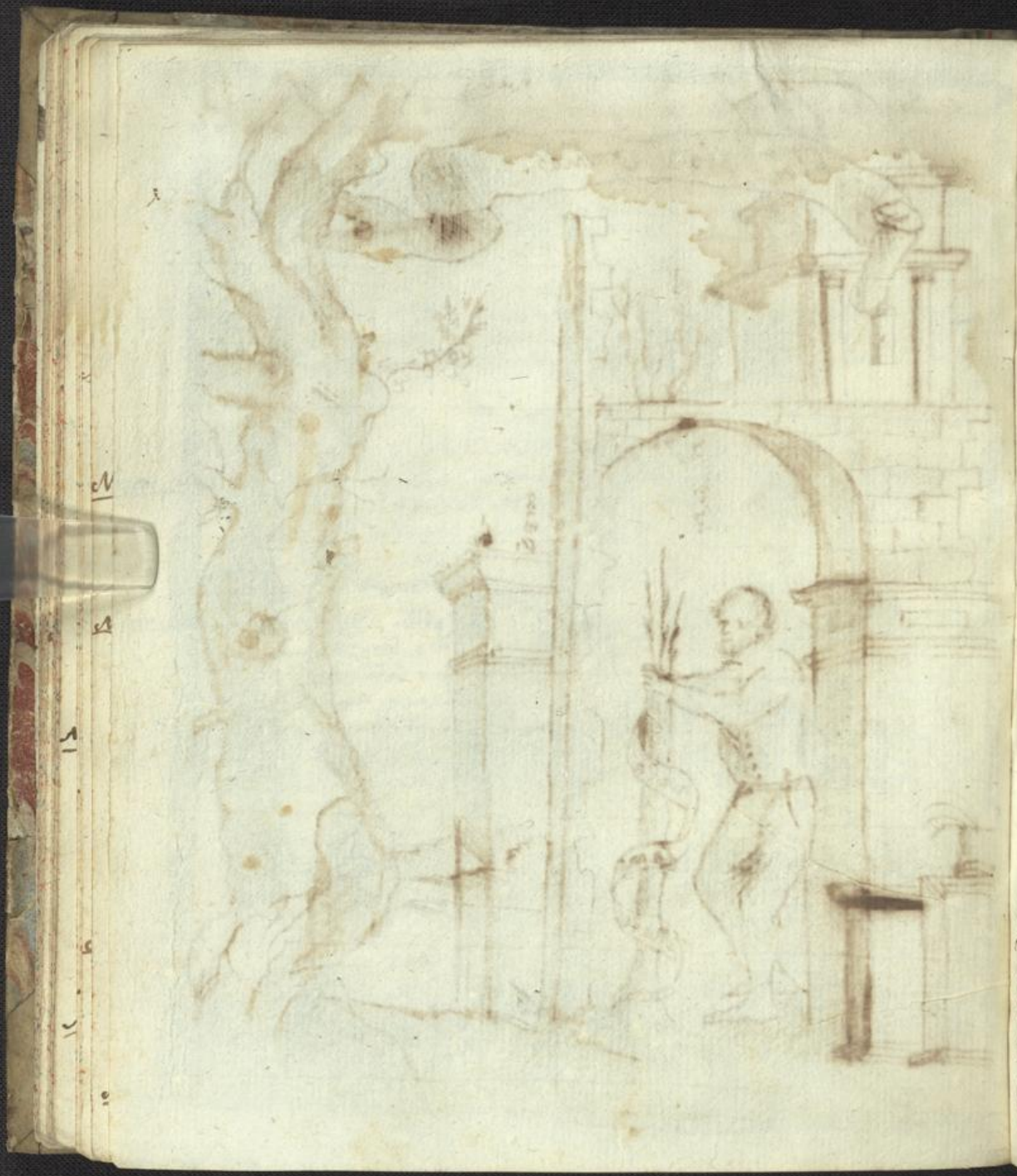

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

atq adeo nrā, id est Fōā unitij precisa p se ipsas, et p propria sua
entitates, inquantum scilicet Fōa ab se ē entitas mālis, nrā vero
esse godno. 2a sententia docet, unione physicā infōatva ad entitatis
cum Deij entitate, ita, ut unio sit ipsa Fōalitas sive Fōa quadam
relativa, id est respectu entitatis realiter identificatus fu entitatis
partes unionis vid. ipsa connota entitatis ita docent Tōalistae sui
etiam vocati connotativi ē Modistae. 3ia sententia docet unione physicā
infōativā consistere in entitatis intima penetratione, seu immediata transfusione
entitatis p qm sit modus tertio. Quarta sententia docet unione physicā
infōativā consistere in ipsis entitatis intima penetratione et Hypostasis.
5ta sententia docet, unione physicā infōativā consistere in decreto dei
quo decrevit Fōā unire mālis. 6ta vero sententia docet entitatem
modalem distinguitur ex Fōā nego p propria sua entitatem, nego p intima
penetratione, nego p Hypostasim, sed p decretum divinum solum, p modum
his omnibus superadditum formaliter unitij. et ita hac ultima sententia,

Num 13 Bus

Dico unio inter nrā et Fōā substantialem ē modus ab utraque entitatis
distinctus ita ex parte suarum connexa vid. p. Conclusio. unio ē entitatis
quoad ab utraque entitatis intima penetratione, sive Hypostasis decreto divino
distincta uti patebit ex solutione obiectorum. go. ē entitas absoluta ē modalis
atqui ē entitas absoluta alias esset indifferens, ut intrinsecus haberet,
ē haberet: sed unio ē p se ē sui indifferens ad alias ad unienda p
aliud unione, et hac ipsa p alia deberet determinari, et sic in infinitum
go unio ē entitas absoluta sed modalis. idq ex eo p. confirmatur,
op unioni concepto entitatis modalis plene convenit.

Num 13 Ques

Quaeres 1o Quid sit modus sive entitas modalis? Resp: modus sive entitas
modalis dicitur, hoc p. sit entitas quoad infinitum, recta,
seiipsa aliqd habitum infōatum et ab ea absolute inseparabilis inseparabilis
abstitit atq haeret ē subiecta: cuiq unicuq ē subiecto proprius suus ē
determinatus et Fōaliter determinatus subiectum sive adjunctum inde
aliqm physicā ad qm illud det ē indifferens. ē brevi ut pater Coll.
definit, modus ē entitas quoad modum inclusa p. et mediate afficit
entitatem alterius, unde ea dari potest sine ea cuiq ē modus existere p.
sine.

Num 13 Qu

Colligis 1o quia negatur negatur Lucis, privatio vitae ē ea
entitatem modalem, qa ē p. entitas positiva.

Num 13 Qu

Colligis 2o inter entitatem modalem ē p. numerari, omnis relationes
eius atq contingentes dei aeterni divinis adequate intrinsecus, qa ē p.

Num 1 77 Colligis 2.o animam rationalem, aut aliam formam absolutam a materia dicentitate modali, cuiusmodi esse in forma materiali, sed tamen esse forma esse ab esse alio realiter aliquo.

Num 1 78 Colligis 3.o Quantitatem et aliam accidentia Eucharistiae non esse entitates modales, quia non quidem realiter absolute tamen et supernaturaliter possunt existere sine suo subiecto.

Num 1 79 Colligis 4.o Entitates modales sacrae proprie et stricte dictae non esse entitates virtuales, eo modo quo intellectus est virtualis, cum tamen sit sine subiecto, eius tamen finis omnino aut praecise nullus denominare animam intelligentem sed virtualiter repraesentare obiectum, dicunt proprie et stricte ratio, quia Doctor Suarez aliique opinantur actus virtuales, cum duplex modales. Sacrae enim dicuntur, quia modo operandi sunt sine subiecto sed entitates affines.

Num 1 80 Colligis 6.o Decretum Dei non esse entitatem modalem, quamvis decretum Dei determinet subiectum ad denominationem aliquam physicam, tamen facit radicaliter et remota causa mediate, proximiter ita videlicet, ut ipsum decretum divinum et sua mediate tribuens denominationem.

Num 1 81 Quaeres 2.o utrum unio identificatur cum actione productiva formae substantialis. Quaestionem hanc duplicem posse habere sensum: sed hunc utrum unio identificetur cum actione creativa animae rationalis? 2.o hunc utrum unio identificetur cum actione generativa formae vitalis. Sicut est forma substantialis alia est spiritualis et alia materialis, ita etiam actio productiva formae alia est actio creativa, et alia est actio generativa. Quae actio creativa producunt formas spirituales animas videlicet rationales, quae actione generativa producunt formas materiales corporum, tam animatorum quam inanimatorum, quia actio productiva actio videlicet creativa animae rationalis componere et identificetur videtur satis certum. 1.o Si unio identificaretur cum actione creativa animae rationalis, posset explicari quomodo homo generetur, cum nulla eius pars generaretur, et consequenter deberet dici, quod totus homo crearetur. 2.o ideo, quia anima rationalis, unitum partialis materiae formae substantiali, generatur et identificatur cum actione creativa, cum actio creativa ad hanc unionem praesupponatur. 3.o Haec est sententia communis sive omnium. Dubitatur tamen de 2.a actione productiva videlicet de generatione et actione identificatur formae materialis, utrum haec identificetur cum unione supposito quod actio sit modus et entitas modalis, sed unio ad hoc dubium fundandum et dico, etiam unioni probabiliter identificari cum actioni productivae formae materialis. Si unio identificaretur cum actione productiva formae materialis, tunc deberes pariter identificari cum actione conservativa

fac maalis, atq; unio ñ identificatur cum actione conservativa fac
maalis, qd neq; cum actione productiva fac maalis, in tradit modo habitata
qa conservatio et altera productio pgo. Si unio identificaretur cum actione
conservativa Lancide anal eq deo differet a se ipso, sed hoc est ridiculum, qo
patet qd hoc est contrarium omni Scripturae et per suaq. ratio: Ea enim eq
deo in sui conservatione involveret partem centraliter diversam ab illa
quam involveret in qua sui productione diversam respectu rationis rationis patet, actio
tam productiva et actio conservativa differunt centraliter, cum, 1a quidem
a Deo et creatura simul. 2a vero a solo Deo, qd etiam unio identificatur
cum his actionibus differens centraliter, si unio dicitur esse aliquid centraliter
passivalis.

Suares 2do utrum unio mea ratione subsistentiae sit simplex et unica. Q.
hic in quaestione utrum unio compositi substantialis sit una et simplex. Num 1 82 nu
integraliter qa supponitur hic ipsa unio et sit una et integraliter
simplex, cum habeat partes realiter distantes, alia enim unionis pars unit
animam capiti, alia corpori. Suarez tamen qd hic utrum unio compositi substantialis
sit una et simplex centraliter hoc est, utrum respectu eiusdem partis ejusdem
materiae unica detur detur unio, quam materiae fac, et fac respectu unius materiae
Jan vero detur duplex unio, quarum una materiae, altera vero realiter
distincta fac unius materiae. Hoc retinuit asserit Scotus cum recentioribus in
multis. patet Suarez vero et hoc dicit Doctores Societatis nostra fere
omnes. cum his sentio et ego, cum his hic dico et de fundo, qd inter materiam
et formam unica detur datur unio, ita dm, ut eadem sed unica, quae materiae
materiae formae, et in unione, qua materiae unitur formae ñ reperitur aliud
signum distinctionis realis, hanc dm reperitur signum aliquod probabile
identitatis realis qo. a quod jam patet, qa nec datur separabilitas
nec ullum oppositum, quando vero nec datur separabilitas et patet, qa datur ullum
inseparabilitas do. nam 1at, qa unio ex suo centralis concepta e formalis
determinatio formae extrinsecum ad constituendum unum per se, qd nec est nemo
in sententia opposita, qua qualiter unio 1tum est determinatio unius
extrinsecus 2dum quod e, qa o intercepticia quoad o materiae per unionem aliqua
unitur forma. Quia facienda unionem etiam forma unitur materiae, ergo p
una duritatem unionem utraque extrema unitur

Suares 4to in quo subsistentia unionis Q. dupliciter hic poe consideratur Num 1 83 nu
subsistentia operationis seu per se subsistentia. Subsistentia operationis dicitur, qd quam
vero ratione determinabilis et operabilis in se recipit aliquid formae, aliquid
etiamnon ab illa intrinsece prohibetur, subsistentia vero substantialis e, qd propriam

nata pro suppositum ad actionem productam aliquid affectum, etiam ut hanc materiam de se recipiat. Ad quæstionem hanc ut respondeatur, communem concedi, quod unio in sola natura quam in subiecto sustentationis recipiatur non a qua sola non sufficit, et nulla est necessitas, adeoque deplere subiectum sustentationis naturalem et quod, quia quia a quia respicitur proprio naturæ personæ, cum in eodem naturæ signo quo quia productum et habeatur etiam unio productum et recipitur in se pro quo quæras, quale subiectum infoedoro habeat unio quod respondeo ad duo (unione) probabiliter in utroque extremo quam in subiecto infoedoris recipi. 1. unio a actualis connexio, et quia se quia communicatur natura et nota quia, quod probabiliter etiam ipsa unio habet se communicare tam natura quam quia, et 2. utriusque ipsa ere, quod unio debet unum utriusque extremum, quia alias non videtur ratio intelligibile quomodo ipsa natura potest prius a quia aut vicissim, atque si unio habet unum utriusque extremum, tunc recipitur in utroque extremo quam in subiecto in quibus quod. 1. subs. illud ens ab alio physice unitur habet vacat subiectum quod abaetato tragi spiritus et determinatur: atqui utrumque extremum recipitur et determinatur ab unione quod a parte eo, quia natura quasi unio magis a parte extrema, quam extrema per naturam dicitur, quod unio determinat extrema tam ratione, ut sunt unita.

Solvuntur obiectiones.

Num. 1 8 pars. Ob. 1° unio physica infoedora consistit in solo extremis sicut alius in entitatis quod. Quia ita non a quia unio a separabilis ab extremis, quod et ab aliis realiter distinguitur. Cum et ne id universale stabilitum in Deo, quæ cum ita et realiter separabilia stata realiter distinguitur. a vero potest post modum cum Deo dantur extrema. nam indelicit et Deo, et in a dicitur unio, sicut ad hoc daretur realiter unio, tunc realiter ad hoc daretur totum Deo, quia daretur ad hoc ab parte Dei.

Num. 1 8 4 pars. Dicet unio ab extremis non separatur entitative physice et realiter in natura, sed tantum conceptibiliter denominative, quodlibet quod unio maneat realiter adversificata cum extremis. Contra. Sicut unio maneret cum extremis physice et realiter tunc Deo ipso etiam maneret conceptibiliter denominative et formaliter, quia dicit Lapide ad hæc. 2. Si unio adhuc maneret realiter non daretur ad hoc totum Deo, Deo ipso, quod daretur ad hoc ab parte Deo.

Num. 1 8 6 pars. Ob. 2° unio physica infoedora consistit in extremis intima penetratio, tam in intima eorum præsentia in eodem loco. Contra. Ratio a, quia si daret intima præsentia et penetratio mutua extremorum, quin detrahunio, ut sunt in Deo, Deo nota, et angelis cum a intima proprius creatorum Deorum obstaculis quibus ita quoslibet creata duo eadem potest. ratio a coelo compriei, et tam Deo et Deo non earfuneris, ita nota coelo compriei a ulnatur quod.

Num 1 84 usq

Dues. naã, quo id ẽ infoata una foã ã ãcopano, ut unatur alterj foã, qui naã coly Cappriji, hors ostensi, et aliquid ẽt alterius foã complato ã infoata una foã, qõ ã ã copano ut unatur adalterj foã seu ad Reporj & Praesentes, qõ ĩ ẽt ita tabere unitad ut unata adversanos union consistat in alio, qm in intima praesẽtia et penetraõe Dei, poẽt naã j ã aete superaddi ã Deo conservarj, sine di foã stultj, cujus Reg est intima praesens, Lum Dei aude est unito.

Num 1 88 usq

Ob: 2do unio phõ infoatva consistit in extrema intima penetratij et rite dispositis, qõ. ch. naã ẽ, qõ point dari penetratio intima penetratij et rite et rite disposita, quia detur unio et vinctum ĩ ẽ dari unio inter extrema penetrata quia extrema sunt rite disposita, sed quod id nemb. in nativitate Chr. naã Chr. erat intima penetratio cum mata B:V: et hoc admittit naã B:V: erat rite disposita ad amã Chr. et Dei inter ãã Chr. et mata B:V: dabatur unio qõ, ad quod ĩ ẽ nemb. ã indubitatum, quod vero p: naã B:V: fuit optime et rite disposita ad ãã B:V: qõ cum ea fuit unita, qõ esta fuit rite disposita ad ãã Chr. qõ ad ãã Chr. ã requiritur maior aut melior dispositio naãlis, qm ad ãã B:V: p: ama sotm nelow nemb. j nemb. a. videlicet qõ point dari unio, quia detur in eo dispositio qua augeat separaõe ãã in qua, qõ a videtur certum ex eo, qõ contingit in Chro patiente mate dolorosa alijsque sanctis Martyribus quod Chro. qõ.

Num 1 94 usq

Dues 3o contra probaõ j nemb. a. qdo ãã Chr. in nativitate fuit penetrata cum naã B:V: ob adeerant oes dispositiones requisitae ad recipiendã animã Chr. qõ. p:a. inter oes dispositiones ã etm negatio usus mentis, sed hoc ã aderat, qõ ã oes adeerant dispoes. m ã certa. ex p. Si ad fuisset negatio usus mentis, debuisset adeã negatio alterius animae naã B: Virginis ad prius tempus, atqui ã aderat ista negatio, ergo a. ueim. Non potuit supposima, quod praesentia alterius animae unitae B:V: mata adversabatur ei usui mentum, quo mng ãã Chr. uniretur naã B:V: si ea profuta ãã Chr. ã ẽ usui mentum, quo mng ãã B:V: uniretur naã B:V: hoc etm praesentia animae B:V: ã Res ãã ea usui mentum, quo animus animae Chr. uniretur naã B:V: si unio consistit in extrema intima penetratio et rite disposito.

Num 190us. Dices 2° anima Beatæ Virginis, quæ sortita anima Chri, potuit impedire abunione, quæ ab antea erat in possessione, et ingrediens habebat unionem cum anima Beatæ Virginis, quoniam anima B. V. in priori impedita quæ sortita anima Chri, ergo Filius non sequitur quod anima Chri sortita impedita quæ sortita anima B. V. ad hoc ut Deus unire unio cum Filio cum nata debet adeo negatio alterius Filii, in qualiscumque sit talis, quæ habeat vis ad hoc, ut uniatur nata. Sed na. quia diversorum potest esse ut esset explicare. Quod sit in quo consistat illud quatenus vis, dari possit illum in quæ sere anima eadem modo ritu disposita simul penetrent, sic ut nulla habeat vis potius in prius. Quod quo Deus fieret an utroque anima unietur mata, in an unius durantat alterius.

Num 191us. Dices 3° contra probatio Vinceab: 1° contend. quod evidaliter, sit dari unio, quin detur ces dispositiones. probatur quia in Christo patienti fuerit superaddita conservata natura dispositio, ergo tantum fuerit ei naturaliter aut caloris naturalis, quod præcise requiritur ad ~~natam~~ unionem animæ cum corpore. Sed na. si unio dispositionibus extremis ritu dispositi, duæ unio in Christo ad ~~natam~~ Beatæ cum natura dispositionibus, sed cum dicta, quia conservata etiam superaddita dispositione in potuisset Deus illud cum impossibile sit dari Deum, quin detur ~~ad~~ unio, patet, dim esset Deus unionem consistere in sola natura dispositione. probatur quia in casu in quo etiam solatum natura dispositio evidaliter simul ~~ad~~ dari, ut calor virtualis. prius probabiliter in Christo extremum patientis fuit sublata, et in Reg Eum, probatur Super addita conservata unione ~~natam~~ cum mata ergo.

Num 192us. Quia ergo sublata etiam natura dispositione, Reg liberalitei supplevit defectum medio quodam supernatali qualia habet infinita in sua omnipotentia thesaurus ergo. Sed na. Etiam in natura dispositione consistit ratio unionis, et Beatissimus Defectum supplevit alegato medio supernatali, duae illud medium est formalis unio, sed hoc non, ut dicit, ergo non sit explicari. Quod est illud medium. 2°, quia Reg non potest supplere defectum ~~ad~~ formalem. Si sublato quatione aut voluntate non potest Reg ponere medium supernatale, quod redat hoc formaliter quod ante aut voluerit. consequenter etiam sublata unione non potest Reg ponere medium supernatale, quod reddat mata formaliter unita Deo.

Num 193us. Ergo unio vera infinita consistit in decreto divino, quo Reg vult Deo unire mata ergo. Sed na. non est, quia unio non consistens adequata, non adequate in decreto divino, neutrum patet dicit, et 1° quia separetur 1° quod Reg est pars cum suis vis mixti. 2° quod mata est Deo ab æterno, hoc ipso, quia unio consistens in decreto divino non habet esse ab æterno. 3° quod homo non est generabilis, cum nulla alius pars, in natura nec mata nec Deo sua anima rationalis, ne cum generari possit. 4° quod homo etiam est incorruptibilis adequate, quia nulla alius pars potest corrumpi. 5° quod homo

poet fieri formaliter dicitur, quia praeter id aliquid extrinsecum accipere deberet
divinum, quod sequeretur esset absurdum. et negat Dd. dicit. videlicet quod non
non est, quia non potest explicari, quid velit hic dicere, in eius velit sola intuitiva
negat videlicet intima reactata, cognita distincta, cum hoc ora pomis dicit,
quia non dicitur unio, ut ostendit nunc in solutione obiectorum, et aliud non potest ostendi,
quo.

Ducis 3o, quia dicit quod deceret divinum velit actum, quod non potest explicari, quod velit aliud deceret, et ne dicas non, quia actus, in proximus completus completus et completum an ordo distinctionis, quae concepit ita ut, ita an omnia creata et increata. id est. deceret divinum velens modo finito formae, nec tamen formae formaliter unientur, Dd actus, in proximus completus non formae unions, quod deceret divinum velles modo finito formae non stud unit, actus, in proximis completis habet modo unionis formalis quasi actus completus non est ratio formalis unionis. ita patet, demonstrando an, quae non adaequata ac modo adaequata connexis singulis partibus chorum, neque connexis totum. negatur a. et aliqua pars actus, proximus completis habere modo unionis formalis, tunc et ipsa habere actus, in nolunt unity in increata, non actus, quia dicit, non, in quantum actus, in proximus increato non ad effectum ad unionem formalem. quia non potest habere modo unionis formalis. neque Dd dicit, quia actus, in proximus increatus et aliquid extrinsecum extremis unitis. quia non potest habere modo unionis formalis a. videtur certum, quod. ita extrinsecum ad unitis non omnis adventum et intrinsecum, quia non ad dotes suis et. quia non formalis adventus extrinsecum formaliter ratio, unio numerus formalis, non potest ita extrinsecum extremis unitis, ab actus in proximis completo, haeretes aliud quod dicit non potest explicari, sine entitate modali.

Dubia 4o potest dici, quod deceret divinum modo actus, in proximus velit aliquid a formae, et vicissim formae communicare aliquid. 1o quod velit formae: dicit distinctionis: sufficere a aliquid, aut aliquid non, 2o quod velit, ut formae operetur, aut solete potest naturaliter operari deinde aliquid a non, quia potest explicari, quid velit deceret divinum, modo actus, in proximus. quinto debeat addi modo. Sed. quod ora dicta nostra, ad in quod actus non potest Deus velle, ut non formae communicetur a formae, nisi hoc ipso velit intrinsecum et formae non communicare formae. Sed ordo non formalis formae, formae communicare quid est, modo actus, in proximus completus, hic non modo. ad 1m.

Num 1gsim

Num 1gsim

Num 1 6us.

Ob. 4o diuersae contra ordinem coniunctae. unio ē mod differens, ut uocatur ī ūnumatur extremis, qō ī pōtēt modus. pa. unio ē mod differens, ut simpliciter existat ī m existat, qō tota mod differens ut ultra mi uocatur ī ūnōsus. Sed ra. ad p. c: ad r: c. esse unio sēt mod differens, ut simpliciter existat, ēt existat, supposito tm qō existat, ī pōtēt unio extremis, ēt ōm rehordinēt diuersarij in alij entitly modificatis alang sublatmis. sicuy quibus quae habet Deus. solis mod differentia ōm habet pbrg ad lol, lubsist, ī h sēt alta qaqiens, eqn mod differens, ut simpliciter existat ī m existat, supposito tm, qō existat, ī pōtēt ī mēā sēt subito, sēdoluēt Deoro reuēt ergō dēdrūī ōre qaqiens.

Num 1 93us

Ob. 6o si unio est modus, tunc etiam compositum qd unio fit ex partibus quo constituit, est ens modale: sequelā ī pōtēt ad fuitū: qo. pm. simplicio est entidens, tunc etiam compositum est ens entidentale: qō si unio est modus, tunc etiam compositum est ens modale. confir: de incarnatione ex omnibus bōs. bonum ex integra causa, malum ex quolibet defectu qō. Sed r m ad p. Ta. n: c. ōdēritas ē, qā ē ens modale ēdenominatio denominatio sic exclusiua. ōnis partis opposita modalis absoluta, alij adeo requireris, ut ōes eius partes sint modales: ē vero ex entidentale ē denominatio positiua. ī excludens ōē parte opposita reapse substantiale, adeoq; requirēs, ut ōes eius partes sint entidentales. Dēfinitatis tunc videbitur ipsi adversarij ratiū habere, dum pbrg ex illis ad ritū unione hypostatica ē entitate modali, et tēt nullus ex illis audet affirmare, qō compositum Theandricum, Christi modale, alij absolutū n ē tunc ob rāōē, qā compositum accipit denominatio sua ā partibus ut quo, ī non ā parte ut quo. eo qō ā potiori fiat denominatio, potiores autē partes in compositio sūt extrema et ī medium, ad confirmandū duo, qō ancora potiū sūt in moralibus habeat, quamvis hoc ī mathematicis tenēat. sic ex conversione renatorum ad renatio ad deum qō tarde conversatorum renatis ergō terminū ā quo et tēt dicitur simpliciter bona in genere moris.

Num 1 94us

Ob. 7o si unio est modus, tunc ō sēt substantia ī entidens, ac tunc pōtēt dici. ī jū, qā unio ē ens longe vilius aliis entibus absolutis, vepota, quia absolute possunt existere absq subsistio, ī sēd unio, eq sēd dici pōtēt, qā unio ē pars compositi substantialis, entidens

autem ipsa est pars compositi subsistentis. Ergo non communicat cum dictorum
subsistentia, quantum sit subsistens ut quo. ratio dicit unio est ens
dicitur ens ille, qui ens ratione habet inhaerere alteri compositum unum
subsistentis, tamen finis cui ab se adaequate distinctum
in habet alteri compositio unius subsistentis, tamen vero subsistentis
a subsistente, cum sit pars compositi subsistentis, tamen finis cui adaequate
similis quod fors ipsi adversarius respondent, quod unio est S. Thomas et
communis Theologorum autem, quod unio hypostatica ratione humanitatis
cum verbo divino sit subsistentia, et simul aeternitas refertur
ad utrumque.

Obj: nulla subsistentia est ens in alio, sed omnis unio est ens in alio, ergo nulla unio est subsistentia. Ad: in nulla subsistentia est ens in alio, quod angelus inhaerere alteri, tamen finis cui adaequate distinctum, nulla subsistentia est ens in alio, quod angelus inhaerere alteri, tamen finis cui adaequate distinctum a se distincto, non est sic ipsa: ergo ratione nulla subsistentia rursus habetur in unione hypostatica. Nua igg ung

Obj: 2° Si unio est subsistentia vel est subsistentia naturalis vel spiritualis, probatur ipsa dicit 2° Si unio est subsistentia naturalis ergo est vel est spiritualis tunc est spiritus, ergo unio, ergo est ens, ergo est spiritus 2°. Ergo non est duo, quod sit subsistentia naturalis et hoc absurdum est subsistentia naturalis et hoc nemo dicit, quod subsistentia naturalis unio est, ergo unio est subsistentia naturalis, quam sit ergo, ut unio sit totum rursus ubique, omnia autem duorum sit pars ubique compositi subsistentis. Num sooni

Obj: 3° unio in toto unidentabilis ab ea subsistentia, neque neque in toto subsistentibus. Ergo non est. ratio est ergo unio in toto unidentabilis ab entibus modalis, quae exigit inhaerere alteri, tamen finis cui adaequate a se distincto, ut patet in unione, quae fingitur omnium aequa cui adaequate a se distincto. consequenter non omnis ens unidentabile quae ipsum fingitur, unio vero in compositio subsistentis, quam vis sit etiam modus, non exigit inhaerere alteri compositio subsistentis, tamen finis cui adaequate a se distincto, sed totum non adaequate a distincto, ergo sit pars compositi subsistentis. Num rojen

Num. 202 Ob ij. Illeó ait commune esse ex Substantia in Subiecto esse, quomodo
ipsa Substantia est sibi essentialiter in Subiecto. Sed id est corporalibus
et animalibus materialibus tantum, quia nihil etiam in anima rationali,
quae est, Deus est Subiecto, et tamen ipsa Substantia, re ipsa non completa
Sed 2ª ca. 2:c. Illeó in illo loco loquitur de Substantiis completis,
et ipsi ordine huiusmodi Substantiis commune esse in Subiecto esse, hoc
est contineri in aliquo ex illis quibus Deus creavit primamentalem
unde ibidem significat etiam differunt inter Substantias, seu Singulares
quales sunt ex Socrates Bucephalus et inter Substantias Universales
quales sunt Substantia Hominis, ut Bovis, equus et Mulus et ut
illis Substantiis seu Singularibus quae specificis commune sibi, et contineri
in aliquo, Deus ordinavit praedicamentorum Subiecto, poterit dari Substantias
dari sibi specificas praedicari de aliquo Subiecto seu inferiori in
ita Substantias, et seu Singulares, et eosque Substantia Singularis,
multa habeat sub se.

Num. 203 Ob 2. contra quartum, id modo Sua entitas modali praeindicaret praefato
dominio libertatis et oppositae Dei. quod non datur. a. patet, quia nulla
ex Deus potest producere modum absque suo modificato, nec deficere
modificatum, quin simul deficeret modus: sed hic ordo praeexistit
praedicatis effectus dominio, libertati, et oppositae Dei, quod et id
retorquetur argumentum in quovis alio vitali, Deus non potest facere
ut producatur absque vitalis absque sua potentia vitali, ita ut ex ea
libertate sua Subiecto potestatem vivendi vitalem. Sed 2ª ca.
Ob 3:c tam 2m. quia Deus non potest facere impossibilia, et praeindicaret
dominio libertatis et oppositae Dei, atque modum ordinare absque suo
modificato esset impossibile, ut patet ex jugum, et entia modi quae
Num. 204 Ob 3. Nec ipso id quod habeant tale esse entium, non debet admitti
eorum possibilitas quia. Sa. a pari, ideo non admittitur possibilitas
Spiritus multis creabilis creati, quia haberet tale esse entium, quae
praeindicaret oppositae divinae, quia etiam ideo non debet admitti
possibilitas modi, quia haberet tale esse entium, quae praeindicaret
oppositae divinae. Sed ra. ad 3: 9. a. 2:c. et pariter id non lib
possibilis in creatis fieri, sed creatura multis creabilis et Stud prae
ea, id praeindicaret oppositae divinae, sed non ea ex qua
non potest ostendi praedictum in creatura. id est alter angelus Deus
multiplicabilis, et ulta effectus pari ratione ex possibilitate
habitus similis, nisi sit multiplicata, hoc nita aut effectus multiplicat
in existentia similis non id pugnat possibilitate modorum,

aut si forte aliquid alteri, tunc etiam ipsi adversarii in alterius solvendo sint

Quaes. 20 modi fierent nequit, ja antiquitus habita lex, quia ad tempora Isaachi, Daniel usque usu, sibi tabulas habuit, quod
dantur. Ad 1m. retorquendo argumentum in horbo, qui vocabatur
antiquus. Dicitur etiam fuerunt nequit antiquitus, et sus habuit tabula etiam
a S. Augustino explicat, et tunc ex hoc non sequitur quod a Deus, nec
sit denominatum quod dantur. Ad 2dam. ac. quambis habet Isaac
Dr. Methodica. Ad 3tam: 1qo habetur. Ad 4tam. Ipsa ad alios antiquos
de modis dicta non ipsa fuerunt de eis modi fuerunt, quamodo nequit, id
ex hoc non sequitur quod dantur, hae bene adverte rationem,
non nexus, authoritates antiquorum ex rationes, et negatur, eo quod
nullus sibi ex aperta abnormetur aut auctor

Ob. 1a contra dictum quaestionis. actio generativa foe naturalis ex natura
intrinseca debet manere unum extraneum ad hoc, ut intrinsecus, quod unio
constituatur cum actione productiva foe substantialis. Ergo ex
debemus intrinseca et formalis ra. Ita radicalis ca. et. quod detur
actio generativa foe hoc ipso naturaliter exigit. ut foe uniatur materiae, ex
la dicta non probatur, quia ibi actio totaliter indifferentiam,
quae duo extrema habent ad hoc, ut inter se uniantur, neque
obstat, quod actio generativa mediata est, et se ipsa uniatur foe
et materiae, ex hoc ita probatur, quod actio generativa sit modus limit
unio, non autem quod sit formaliter unio ipsa.

Quaes. materia et foe formaliter uniuntur ergo tertio ipsi videlicet
actioni generativae, quod hoc ipso etiam formaliter uniuntur inter se. quaeunque
enim uniuntur eidem tertio uniuntur etiam inter se. sicut quaeunque
sit eadem uni tertio, sit etiam eadem inter se. Ad 2dam retorquendo, materia
Loquitur autem rationalis animae hoc uniuntur eidem tertio, mirum
anima rationali, quod etiam uniuntur inter se. nihil ergo quod formalis
et quod uniantur inter se, actiones enim spirituales hoc non recipiuntur
in materia, sed in anima rationali, haec dicuntur et infra. Ad 3tam. ratio
unionis cum identitate nulla est, quia enim ea, quae sunt eadem
uni tertio debent etiam esse eadem ratione, quae. quae sunt eadem uni tertio
debent habere perfectam consecutionem in omnibus praedictis, ut ostendimus
in Coa, haec autem ratio non pagnat, propter ea, quae sunt intraeadem
tertio.

20 5us

20 6us

20 7us

208 nr

Obiij contra quid quæritur, unio moralis non fiet ex mutua, ut patet in eo, qui amat eos qui amant nos, ergo nec unio physica ex mutua, consequenter per naam aliam unionem ex natura fieri, quam hos ipso, quando unitas Dei non fit natura nata. 2° per verbum Burgundiæ, unio non fit ex mutua, ergo per naam naturalem Dei, quam Deus naturaliter indidit naæ. 2° per naam Dei dari ana ad amandum, quam naaliter detur ana amati adamato, ergo per naam dari ut eo naæ ut Deus quam naaliter detur unio Dei cum naa. 3 vn: c. de charitate, Deum per hos ipsos sequelis, quæ in illo probabant, ergo debeat admitti duplex unio, ita ergo potest dari nat unio ex natura Dei, quam ex ipsa dorebitur unio habere Deum cum naa.

209 nr

Bueis 1° verbum divinum spirit naa humana, quin tra vicinum naa humana spiratio verbum divinum, ergo per eam naa communicat suus spiritus Deus, quam Deus suas perfectiones vicinum communicat naæ, ergo requiritur duplex unio. 2° pariter hæc divina potis habij, sub ut verbum divinum unitas hypostatica spiritus natri naæ humanæ, quin pari ut naa hypostatica naæ humana nullum unitatem nullo modo ergo a pari. 3° hæc verbum divinum naa humana spiraiat quam naa humana non vicinum respiraat verbum divinum: ergo ergo, ergo illig ut ita nemine spiritus ex natura aliter mapar respicada alia unio spiritus, quæ nata in pugnas pnaæ ex Deo.

210 nr

Bueis 2° ratio in relatione similitudinis aut æqualitatis, unde sibi denominatur simile aut æquale alteri, et ubique in dni sequitur, ergo diversis unum eandem qualitatem aut quantitatem, ergo etiam a pari, licet Deus necessario unitus naæ, quidem naæ datur Deus, in dni sequitur. 2° id fieri debeat per naam eandem omnem ex ea n: c. quæ ipso similia aut æqualia fierunt, ut ipsi, nio nec potuit ex intima restitutio, sunt hoc ipso, quod dicunt separata fieri, ergo ut habeant eandem naturam Deo dicunt naata, et ipsi habent ut habeant eandem naturam Deo, et Deus naæ, ergo possunt dicunt naæ unitas per unam eandem unionem, ergo similitudo habitu eandem qualitatem aut quantitatem habet ex ratione restitutio. 3° ex facto per eandem qualitatem aut quantitatem dicuntur similia aut æqualia, ergo sicut illa qualitas aut quantitas utrique habitu est una.

Num 211 nr

Bueis 3° dicere in hoc debet admitti duplex unio, ergo pa. Si in hac tria sint fores unio, tunc in est naata in spiritualis, verbum pis dii, ergo pm in ipsa unio naata in pacti respiri in una spiritualis, ergo illud, ga unio spiritualis in pacti respiri in naagoreet

spiritualis nec naturalis. Ad 2a. ad 1m: et ñ. nñ, ad duo qd lit naturalis haberi ñ contrariū alterius partis. Sed ém aliq spiritualis naturalis, et addibio, nisi ratio communis requirit ut ñ anima rationali, sed ñ subito infusio, cum ñ etiam unio naturalis potest requiri in unione spiritualis.

Num 2 ij 2m

Ad 2m Contra quartum quæstitum. unio hypostatica ñ requiritur in verbo divino, sed ñ sola natura humana, sed etiam unio, illa hypostatica ñ requiritur in utroq extremo. S. de. Sicut etiam extremum ex mysterio. Sicut nicaeam dic. verbum divinum cum substantia ipsum ñ ó mutabile intrinsece. hinc ñ pt aliq fóm à de deificam recipere, hoc autem non ñ pugnat p fóm subsistentiæ creata, ex quo simul colligitur, qd secundum ordinem in genere ñ sit intrinsece mutata ac efficiatur sed tm unita.

Num. 2 ij 3m

Duas fóm subsistentiæ ñ purus actus, qó ñ pt simul cum subsistentia esse. S. jo retorquendo argumentum in anima rationali respectu proprietatum, S. 10 d: a. ñ purus actus ita pt ñ post recipere alia fóm subsistentiæ ut quod. 2a. ñ purus actus, ita pt ñ post recipere alia fóm subsistentiæ ut quod na. etc.

Quæstio 6a
utrum totum distributum in partibus simul sumptis.

Num. 2 iij qu

Quæritur hic utrum totum compositum substantiale ex tota nihil aliud sit, qm ratio, fóm et unio, an vero sit aliqd ab his rebus realiter distinctum, affirmant scotistæ plerique, volunt q entia composita constituant in entitate quædam ñ ratio et fóm aliis realiter distincta. Sequuntur hos ñ multi ex thomistis cum Daetano et Capreolo, ex nris Vasquez, Lyncens, aliq quamvis sententiæ negativa tenet ex scotis Bonaventura Durandus, aliq hanc ñ sententiam ipsi scotistæ, cum sententia plerique thomistis, ex nris Petrus de Ledesma Suarez cum his egitur.

Num 2 iij 4m

Quid totum compositum substantiale ñ distinguitur a partibus simul sumptis, ita S. Thomas 1 parte: Q. 11 A 2. ad 2m et Q: 75 ñ ra et 4 contra gentes Q. 49. et hæc videtur expressa mens scotistæ c. 6. in hoc distinguitur totum p aggregatum, quale è acervus lapidum

à toto p se, quale è lignum, lapis etc, qd illud nihil aliud addit
supra partes simul sumptas, similiter, hoc vero aliqd aliud super
dta, magna unione, et ipsum aliud, qd mata illud totum compositum
substantiale ñ distinguitur à partibus simul sumptis et mutuis ita
à fortiori, qd ipsum, cum ipsa et assumata mata toto et unione
id ponitur. Nec ergo ibi est affirmatio mediate toti compositum
substantiale. qd pa. 3o potest concipi, et affirmata mata et toto
nisi se mutuis sunt illegitimi in ratione compositi substantialis. 2d potest
concipi et affirmatio enunciatio inter se mutuis id ponitur cum
ipsum et affirmatur aliqd unum, sed hoc unum est compositum substantiale
qo. Ergo sunt certa, qd ipsum unum, qd mata, sunt aliqd unum. et tertia
pariter certa. Quidquid ergo ibi affirmatur ut compositum partibus mutuis
distinctis qd compositum, et quidquid substantiale ipsum ob, illius partes sunt
substantiales.

Solvuntur Objectiones.

Num 2 1 Bay ob: 1o Ales qo dicit: A sig ait syllaba ba, ñ ea id est qd b: et a.
item sic: ba: ig. bis dua, ut ter duo ñ ea id est qd sin, qd mata
totum ñ aliqd aliud praeter partes qd dc. qd totum ñ aliqd aliud
praeter partes distributive acceptas, aut praeter partes collective
simul unione conceptas. ergo qd totum ñ aliqd aliud praeter partes
collective acceptas et unitas ñ c. distributive hanc ea id ñ ita
clare colligitur ex C. dict: qo Ch. 3io de Anglicis, quod nodis non
poit ea nil aliud, nisi dicit, uno quibus modis, ñ: qd nou ea in
alio: sub duabus in mana, aut pars in toto: aliqd vero ut totum
in partibus. aliqd ea ñ praeter partes totum. Hoc sequitur sicut
dicit, 1 Phi. 2: 6. N: 9. cap. Sic Corpus, sic membra sicut aliqd
totum ñ sunt partes: ibi, qd ea partes simul sumptae sunt ipsum totum.
ubi Notandum, qd ut Philosophi Bonaventura hanc hic scripserit sub
propriis titulis, in quibus forma videtur habere ab ipsa opposita.

Num 3 1 qm ob. 2o ea ea realiter distinguitur à suo effectu aliqui partes qd
ea totum, et totum ñ aliqd qo partes distinguuntur à toto.
sed dm ea entitatis realiter distinguitur à suo effectu et ñ
à suo ea entitatis vel ea entitatis distinguitur à suo effectu
mediate. et ñ mediate ergo et dm aliqui partes qd ea totius
entitatis ergo entitatis. sed: ea distributive sumpta et ea collective
ergo entitas dc. qo partes collective sumptae distinguuntur à toto et
distributive sumptae sed: mediate et c. mediate ec.

Num 25 qu

Ques. 1° causa adaequata qualiscunq; adaequata distinguitur ab suis effectibus, atqui omnes partes collectivae simpliciter sumptae sunt totius adaequata, ergo omnes partes collectivae simpliciter sumptae adaequatae totius, ergo omnes partes distributivae simpliciter sumptae sunt causa inadaequata totius, ergo omnes partes collectivae simpliciter sumptae sunt causa adaequata totius, ergo omnes affirmans simpliciter inadaequata simul simpliciter sumptae est causa adaequata, ergo a part. a. retet en calu, quo duo ignes simpliciter inflectunt parietem et inadaequate simul ignes totius. Sed: ut: ulti. c. duo causae affirmantes inadaequate et duae ignes concurrentes ad productionem ignis tertii respectu ignis tertii sunt causae entiales, partes vero respectu totius sunt causae intrinsecae, et ita paro ab repugnet causa adaequata entialis repugnat in causa adaequata intrinsecae, ita quod causae intrinsecae nihil aliud nisi ignis, quam parte constitutiva totius, implicat autem pars adaequate constitutiva totius, cum pars adaequate constituens totum est pars et non est pars.

Num 23 qu

Ques. 2° Si a se possibilis causa intrinseca adaequata, dum ens totum est possibile, atqui totum a possibile, ergo etiam causa intrinseca adaequata est possibilis. Sed si non a possibilis causa intrinseca adaequata, dum nulla causa intrinseca est sufficiens ad dandum totum entiale. Sed non ad 1. da. Tunc enim causa intrinseca a sufficiens et dum nulla est sufficiens una cum aliis ut. etc. neq; dicas cum Soto ipso stoici, quod totum causa intrinseca adaequata, eo quod qualibet pars cum aliis debet effici causa intrinseca, quia quodlibet sensim inadaequate et non simul simpliciter sumptae sunt ipsum totum.

Num 2 rom

Ques. 3° effectus adaequatus exigit causam adaequatam, atqui totum est effectus adaequatus, ergo totum exigit causam adaequatam. Sed dari effectus adaequatus exigit causam adaequatam entiales cum intrinsecam et ita etc. ergo totum exigit causam adaequatam entiales cum intrinsecam etc. causa adaequata intrinseca, quae nihil repugnat, qui pars adaequate constituens totum.

Num 23 qu

Ques. 4° omnes partes simul sumptae sunt vere causae totius, atqui omnes simul sumptae sunt causa inadaequata, ergo adaequata in p. partes ut una sunt vere causae totius, ergo omnes partes simul sumptae sunt vere causae totius. Sed non ad 1. d. partes ut una et distributive sumptae sunt vere causae totius ea partes ut una et collective sumptae sunt vere causae totius etc.

Num 222 Dices 5o oēs partes collective sumptæ sunt partes, quæ sunt cāæ intrinsecæ; atqui non sunt plures cāæ inadæquatæ, quæ sunt unica cāa adæquata. Rsa. oēs partes collective sumptæ sunt partes partes collective sumptæ id est sunt compositum ex oībus partibus simul sumptis na. etc quod oēs partes simul sumptæ sint complexum ex oībus partibus simul sumptis nihil aliud continet, quā quod oēs partes collective sumptæ sint ipsum totum; ā vero, quod oēs partes simul sumptæ sint una cāa intrinseca adæquata totius, unde etiam subsumptum quod videlicet oēs partes collective sumptæ reipsa non sint plures cāæ inadæquatæ. hoc enim tam parum verum est, quā parum verum ē, quod compositum ex oībus partibus reipsa non consistat ex oībus partibus.

Num 223 Dices 6o prædicatum quod convenit inadæquate partibus seorsim acceptis adæquate convenit oībus partibus simul acceptis; sed cāam intrinsecam adæquatam convenit inadæquate partibus seorsim acceptis, quod est cāam intrinsecam adæquatam convenit oībus partibus simul acceptis. Rsa. nam ē cāa intrinseca adæquata ē prædicatum coincidens idem dicat ac ē partem adæquatam constitutivam totius. atque obstat, quod hoc prædicatum nimirum ē constitutivum totius singulis partibus seorsim acceptis inadæquate conveniat, nam ē constitutivum totius non dicit repugnantiam terminis suis ē partem adæquatam constitutivam totius.

Num 229 Ob. 3io de toto et partibus verificantur contradictoria; quæ distinguuntur realiter pa. 1o totum ē unum, sed partes non sunt unum sed plures. 2o totum ē corruptibile, partes non sunt corruptibiles; ut patet in hoe. 3io totum eq homo generatur, partes non generantur; ut patet in hoe. 4o totum ē ē unitum, partes non sunt unitæ. Rsa. na. vd. de toto et partibus distributive et seorsim acceptis verificantur contradictoria; tx. de toto et partibus collective seu simul acceptis n. ad. ad 1a probaōē da. partes distributive non sunt unum. t. collective sumptæ na. etc oēs partes collective ē simul sumptæ sunt unum quoddam in raōē partis. sed n raōē compositi. ad 2a probaōē ... Rsa. partes distributive sumptæ non sunt corruptibiles; da. partes collective sumptæ, seu totum complexum ex oībus partibus non ē corruptibile na. etc ad hoc ut ipsum totum dicatur poni dici

Simpliciter corruptibile ꝓ ē necessario ut, ingrediente parte, sint corruptibili
sed sufficit, ratione unius partis ex unio sit corruptibili, ita ergo
subsistentia ꝓ datur amplius totum sed via est probanda eadem
distributio: partes distributive ꝓ generantur ex ut ratione ca. partes
collective sumptae ꝓ generantur ex ut ratione a a. sic quando
ni hoc ꝓ generantur ex partes distributive sumptae, generantur
dm ex collective sumptae, hoc ē compleat, sed totum compositum
qualis unio generatur. Sed ergo ex partes distributive ꝓ dicit
totum ꝓ sufficere ad hoc ut totum generare
totum ꝓ sufficere ad hoc ut sola unio generetur, falsum ē hoc ex ostendit
partibus, sed toto artificiali ex dono, quo dicitur fieri de novo,
essi nihil fiat de novo, qd sola unio et constitutio partium.

Num. 225 u

Ques 1o qd poēs dici totum generare hoc, quotiens anima per
nutritionem adgeneratur, unitur sibi nova particula ratione
qn ratione, qd communis modus loquendi generatio toti constituit
ni 1a duntaxat eius nutritione, qua fit quasi quoddam quid
extrinsecum. Similia quid enim adversarius responderet qd ex iis
requirit unione, et ita rejectis novis partibus ita non novam
subsistentiam.

Num 226 c

Ques 2o partes distributive sumptae ex partes collective sumptae
ꝓ realiter idem, qd sed quid dicitur de partibus distributive
sumptis, ꝓ etiam dici de partibus collective sumptis. ita distributio
modo conjunctim. qd. ch. ita. Concedant autem adversarii ꝓ
hoc probat sit vera. Ora elementa collective sumpta ꝓ quatuor
ergo elementa distributive sumpta ꝓ quatuor. ita, ergo hoc
propositio tria ens ratione subiti qua in parte vacuum sit interrumpit
ita. Sed, si partes distributive et collective sumptae ꝓ idem
ita propositio ꝓ ponunt simul ē vera, sed ꝓ simul vera qd. ita
ita. partes collective et distributive sumptae ꝓ realiter idem, tunc
dicta propositio, ꝓ contraria, utpote hoc affirmantes negant idem
de eodem, dicta autem propositio ꝓ contradictoria. eo qd simul vera
qd.

Num 227 pro

Ques. 3io dicta propositio affirmant quid en idem de eodem, ādm
eadem sed diversa relatione sumpta. qd ē ēnt intradictoria, quemadmodum
haberent dd obtin. Hoc dicta propositio ꝓ ꝓ reflexa, sed tale

quæ alij affirmant antecedent de obito ut gnito & repræsentato, ita quæ subiecto, quæ alij affirmant sequent de ipso subiecto ut a parte rei. Si quæres Quid à parte rei, aliud sit pars Scotistarum, et pars Thomistarum? Sicut Scotistæ à parte rei ea dicunt collectiuè partium, quæ seruo Scotistæ Scoptus ea quæ habet partes cum ordine Thomistæ aliter. Sed debent adhærere hæ prædicamentis in dictis antecedentibus, in quibus totum hoc argumentum retorquetur, ibi.

Disputatio 2a
de Naa et arte.

Num. 3us. Thus, ubi lib. 1o Theol. agit de principijs entis naturalis, lib. 2o agit de naa, quæ est nos facienti. in 1o igitur quæstione de naa, in 2da vero de arte, quæ à Simia naa, ageatur.

Quæstio 1a
de Naa.

Nun. 2us. in hac quæstione explicandum 1o Quid sit naa, 2o Quid sit naale, prout opponitur superaali, sic Quid sit naale, prout opponitur violento. 3o an detur naturæ violentæ? 4o an detur naturæ mentes. de his in sequentibus articulis agendum.

Articulus 1us
Quid sit naa et naale.

Nun. 3us. Hic terminus, naa, varijs modis accipi solet. 1o accipitur pro Deo. Seu mente diuina rerum omnium opifice. hinc Scribit Seneca Libro de officijs, cibus, nihil aliud est naa, quam Deus. solebat etiam veteres naa naans, seu generans alias naas, creatas, ex quibus vocamus naas caatas, seu factas. 2o accipitur naa pro natura cuiuslibet rei. Sic definitio dicitur, quæ sit oratio explicans naa rei. in hac acceptione naa convenit cum antecedentibus tertio. accipitur naa pro collectione omnium rerum creatarum totius universi! ita dicimus eo ambitum naa. 3o accipitur naa pro temperamento, ita quatuor qualitatum aut humorum. ita dicimus hunc esse naa colericum, et alium esse sanguineum naa. 4o accipitur naa pro ratione humana, quæ est ethica 1a, seu pro deo.

qd operatur verba originaliter vera creaturae, et in hoc sensu
dicitur, qd nata nihil a quo fuerit, sed qd a optimum. 6o ampliat
nata p compositio prout hic opponitur suppositio et excludit
v. Deus, ita Scotus ab hypostasi seu personalitate, et in hoc
sensu dicimus verbum divinum esse natum ex Virginis. 7o ampliatur
nata p principio radicali oris operationis et notat intrinseci sua possibilis
seu intentionalis. et in hoc sensu etiam substantia angeli, sic dicitur nata
8o denique ampliatur nata p principio radicali notus possibilis
de natura in ut vetrio Scotus exempla quaeritur quid sit. ad
hanc quaestionem respondeo et.

Dico, nata a principia et nata notas et quietis eig. in quo Nun. qus.
e 1o et p se, et non adw audeas. ita definitur a Phó Ab. 10
Phys. c. 10 7:3. Dicitur 1o principium id a quo constituitur aliquis
quis in quo natat notus v quietem. Dicitur 2o nata v activa et
passiva v Scotus rationis et substantialis notus et quietis. Dicitur 3io
notus v tum localis, quo tempus eq. petit centum terra,
sed etiam alteratoris, quo ipsi naturale fuit et acquirit audacia
sibi debita, ita aqua frigida v augmentationis, quo ipsi naturale,
ad generat et sibi notas particulares, ut sit in visibilis Dicitur
qd et quietis in minimum a localis stum, quo gravia in loco sibi
proprio quiescunt sed conscuaque rationis ichis aut conservationis
fuit p aliquem dubium notatur angustia particula et
ab alijs aliquitur in Barra distinctionis ab alijs in cylatura. Dicitur
3o notus in quo est 1o et p se. p quo verba indicatur qd nata debeat
esse pars, sed minime intrinseca illig quis, in quo ingreditur soli
notus, aut quies, et quidem pars substantialis, quo 1o et p se
in sibi, et non adw audeant. ea dubio

Colligo 1o qd Rag et Rosi in suis nata hic definita, quae in 1o principium Nun. 5us.
intrinsecum qd pars constitutiva illig quis natis.

Colligo 2o qd unio, quae inter nata et forma intercedit, in sit nata
qd in a principium ut qd, neq. nata activa aut passiva illow audeant, Nun. 6us
quae sunt alicui compositio substantiae.

Colligo 3io qd neq. privatio sit nata, qa in a principium quis accidens Num. 7us
in facto esse, neq. et nata productiva, separabilis aut cum servatione
audeant.

Num. 7um. Colligis 2° naã et fow cã naã propria dicta, qã tota definitio convenit tm naãi qm fõã.

Num. 8um. Colligis 3° etiã animã rationalẽ, dum adhuc cuncta exprimit naã in tãtũ quatenus principium operationũ naãliũ, sed etiã quatenus principium operationũ spiritualium, quamvis non loquamur de spiritibus medijs inter Sublimes, ponunt tm substantiam indivisibilem aliquando, fatigatur caput dijs autem, dum ad hoc cuncta exprimit animã non separata nisi propriae naã, qã non est principium nisi naãlium motus, seu operationũ aliunde substantiã.

Num. 10um. Colligis 4° anima ea gravitatem, levitatem, quantitatem non ex naã, quamvis non sint naã propriae, aut aliqua substantiva aliunde, quae recipiantur in ipsa naãli, ita minus tm ipsae pde sed tm animae, cum tm superveniant compositio non ex naã substantiã completo.

Num. 11um. Quaeres 3° Quid sit supernaãle? Ens supernaãle intelligi aliud, qã ea supra vires et exigentiã totius naãe creatae, quae creatam intelligo, id creatam substantiam ut qm. Dicis 3° qã ea supra vires et exigentiã qã ad hoc ut aliq sit supernaãle non sufficit, non excedat vires, id virtute activa naãe creatae, id requiritur insuper ut sit supra exigentiã illius, hinc licet creatio animae rationalis excedat vires et virtutes totius naãe creatae, non tamen creatura habeat capacitatem producendi animã rationalem, eo qm hoc producere debeat substantia creatrix, ita tm productio animae rationalis non est supernaãle qã non est supra exigentiã totius naãe creatae, cum naã ipsa organizata et disposita ad animã rationalem recipiendam exigat, ut detur animã rationalem producat. Dicis 4° substantiam creatam qã est supernaãle qã est supra vires et exigentiã aliquarum substantiarum creatarum non licet non posse dici supernaãlem ad quorundam illi effectus, qui possunt substantiae spirituales completae, seu totius, creatae efficere, et transcendunt vires et superant vires et substantiarum naãlium. Dicis 5° intelligendo de creata substantiã ut qm. Linea quae constituens est supernaãlis, qm exigatur ab aliqua substantia creata ratione ordinis hypostatici, qã unium ratio hypostatica tm est substantiae.

Num. 12um. Subsistitur aut ens supernaãle, 1° in supernaãle quod substantiae et supernaãle quoad modum. Ens supernaãle quoad substantiam qã spectata natura sua est in ordine erroneus substantiae vires et exigentiã

totius naturæ creatæ excedit, tale ens supernaturale quod sortitur
gratia sanctificans. Ens supernaturale quod non est
natura non fieri sed in aliquibus Deus creatrix virtus exhibet
totius naturæ creatæ excedit. Tale ens supernaturale quod
nobis a primis rebus licenter ipsorum ex terra figure nobis vata
videtur ens supernaturale. in supernaturale simpliciter tale
et in supernaturali propositive tale. Num 13 m
ens supernaturale simpliciter
tale est, quia aequidem naturalis positio aliquando debitus alicui subsistere
creatæ. Supernaturale vero naturalis tale est, quia praeter superiorem
quidem miraculo illud Dei praeter positio debitus alicui subsistere
creatæ ita similiter. Supernaturalia erant Caesarii a morte
redditi, miraculorum gratiae sanctificantes quae sibi postea
redditae comparavit. Supernaturalis vero propositive fuerunt
fere quaecunque extraneis Caesari a morte ereptis dicti.

Quares 2.o Quid sit ens naturale prout opponitur enti supernaturali. Num 13 per.
R. quia ens naturale prout opponitur enti supernaturali sic illud
quod excedit vires totius naturae creatae, quae creatae
in debitando creatae subsistere non quidem et in hoc subsistere naturalis est aqua
calefactis aqua, nobis capidis Sursum etc. Quamvis enim calefactio
nobis sursum non sit natura aqua aqua vero capidis in Dei auctoris
virtutes aqua totius naturae creatae, et calefactione aqua agit, Num 13 n
aqua ad nostrum. autem vero sursum impetus capidis impressus.

Quares 3.io Quid sit violentum. R. violentum unita Deum ea id. Num 13 o
quod provenit ab extrinseco nulla cum conferre ab passu. Dicitur
id quod violentum id sit ab provenit ab extrinseco, quia principium actuum
sibi principale, et ens sua natura determinatum ad nostrum
violentum debetque ea extrinseca sibi istis res et aqua
violatur positio Dei. Sic, quia in subito positione ponitur
aliquia sua, cuius absque subito naturaliter angit, quia Dei sit quod in aqua
introducitur calor, tabel igitur ant passu seu subito et Deus aqua
id, quia hac ipsa aqua angit, nec calidis quipia, sed totam compositum
a naturam infusa hac a illa sua, cuius subiascendi nobis datur ea
violentum. Auctor vero aliquid in conferente passio hoc, passio a Deo aqua
sed aqua passione resistente, ita amittit, ut actus ille sit contra
operatum et angeat ulnis ea, quia ducitur pati violenta, et in hac debet
nisi ab Deum opposuit sibi naturaliter debitum. Nota de anima

hic quod appetitus alicuius potest esse universalis, quod privatus, et est appetitus universalis a, quo quaelibet res tam pars naturae fertur in commune bonum totius universi, appetitus vero autem a quo quaelibet res fertur in bonum quod privatum et particulare, appetitus iste privatus est alterum ab alterno inferior videlicet ab superiori. Si omnia in aliqua substantia dantur diversa principia quorum unum nobilius sicut praeque est in creatibus ad unum aliquod bonum ducatur simpliciter violentus. Si sit contra appetitum unius ens privatum tunc esset passio, sed debet esse contra appetitum quod est quod superiori. Notandum insuper quod unum potest sibi violentum non potest compassare posito bonum naturale subtracto aliquod bonum magis aut aequale in debitum. ita quantitas in ch: Eucharistia non patitur violentiam quia actio perfectior quae quantitatis debetur naturaliter illi compassibus patitur naturam, quia potest non potest esse conservatus.

Nunc ens quaeres 10 quod sit naturale prius opponitur violento. Et videtur quod provenit ab intrinseco ipso. Sapientia consentanea posito. Praeterea quod naturalis motus opponitur violento. Et dicit, qui provenit ab intrinseco ut deducit ex ipsis intrinsecis, quod dicit. Et ratione ita ut primum quod hic non illa consentiat concurrere ad motum non ab extrinseco illo motum efficiendo non positive illa distendendo et recipiendo unita energia et appetitus proprium et privatum. Sic motus naturalis respectu aqua deorsum quantum ad proprium fugoris respectu ignis perfectio caloris ab intra respectu lapidis in motu deorsum.

Articulus 2us

Utrum Ens creaturis potest inferre violentiam.

Nunc ipsum quod una creatura alteri creaturae potest inferre violentiam videtur certum, quia una creatura est altera creatura privare bono naturaliter debito, ut patet in igne, qui aqua, et inferre violentiam, quia est illa privare frigore, et bono aquae alias naturaliter debitum. Sed in ista certum est, utrum omnis creatura potest inferre violentiam. quaeruntur hic, an Angelus et Deus et ita quae adversaba non una ad creaturam et quia ipsa mod aqueta

ponit aliquid affectum. quia de appetitu abungaid posit contrariu
ex mere debitum creaturae inferre violentiam, quaestio haec
Scipiliter hic ergo ad quaestionem hanc respondeo et

Dico. sit Reg creaturis inferre violentiam, ita contra naturam
quod ita inter quos est Bestia et Balaenae; communis aliorum ea
patre Sancti Antoni a p: sit Reg creatura aliqua privare
bono ipsi alias naturaliter debito, et ad quod habet ipsa ipsum
sui appetitum et angeat naturale, quo sit Reg creaturae inferre violentiam
pro sit Deus primae aqua frigore ignis calore, sed frigus et calor
sit bonum aqua et ignis naturaliter debitum. Ita et in creatura bonum
naturaliter debitum alicui creaturae, quod necessarium ad illius conservationem
aut perfectionem: ita ut sine illo finis possit esse imperfecta non tendentem
quod ablatio necessarium ad illius perfectionem, quia necessarium ad
hoc ut obtineret suum finem ad quem a Deo talis creatura
ordinata. sed frigus et calor respectu aquae et ignis sit tale bonum

Num. 138 n.

Solvuntur obiectiones.

obj. Sit Reg potest creaturae inferre violentiam. Deus potest hoc
facere in casu, quo aqua ag solitaria sine frigore [illegible]
calore, atqui in hoc casu Reg non inferret violentiam quod. pro aqua
in hoc casu non appetit frigus. quia pro. non sit aqua in his circumstantiis
habere frigus, ergo illud non appetit a natura, quia naturaliter non sit frigus
prae intensio frigoris cum intensio calore. cum non sit aliter certum
quod appetitus ad naturam non appetit impossibile. Ita ad p: n.c.
ad Rig p: Ita. d:c. quod illud non appetit ut ponendum in in circumstantia
c.a. quod illud in hoc circumstantia simpliciter et absolute non appetit n:c.

Num. 139 n.

Dico 2o aqua in hoc circumstantia eg in medio ignis simpliciter
non sit appetere frigus quod. pro aqua in hoc circumstantia simpliciter
non sit habere frigus quod in hoc circumstantia simpliciter non sit
appetere frigus. Ita. ad p: Ita. d:c. quod in hoc circumstantia
simpliciter non sit appetere frigus ut ponendum in illud hic circumstantia
c. quod in hoc circumstantia simpliciter non sit appetere frigus
ponendum quomodo ut p. n:c. aqua etiam in hoc circumstantia angit
alia hic circumstantia, calorem, sibi contrarium, et illius loco habitum
poni frigus, ita volunt dicere qui hic dicit: aqua in hoc circumstantia
non sit appetere frigus in sensu composita calori c. in sensu diviso a. sicut
ipse qui in alio legatus, etiam ut legatus non vellet ambulare, quia quidem in

Num. 140 n.

Sinfu compositio vinculo. Et in chaos diviso, ita omnia ut
deceptis fortuitis libertati sua restituantur. Sic etiam aqua
appetit frigus in quid et in Sexta compositio caloris et in Sexta
diviso.

Num 21us Dubio 20 Si aqua in his circumstantiis appeteret frigus, tunc
appeteret adhuc impossibile. Et hoc non est admittendum. Si
aqua in his circumstantiis videlicet in praesentia ignis appeteret
frigus ita ut illud calorem contingatur, tunc appeteret
adhuc aliter impossibile cum. Si vero non appeteret deffectum
ignis et caloris et loco huius haberet frigus, tunc appeteret adhuc
impossibile non agnoscas, aqua appetit frigus hic et nunc
videlicet praesentia ignis quod appetit frigus in Sexta composito cum
calore. Quod d.e. appetit frigus in hac sed non in his circumstantiis
ca. cum pro his circumstantiis ra. esc aequalem in his
circumstantiis videlicet in ma stangnis appetit frigus. Ergo bonum
Sed Realiter debitum non tam appetit pro his circumstantiis, solum
ut habeat frigus in praesentia ignis, sed appetit et nunquam mutatio cum
fiat omnibus ter eos ceno beantur. Sic potest habere frigus.

Num 22us Dubio 21 Si aqua in his circumstantiis appeteret frigus quando
proximum ipse appetitus est mensurans, quia hic fit datis ut pos. a re
vdc. quia non datis fit ut dis pro se mensuratus. Si illud haberent
es rabio alicuius impedimentum ac substantia habetur in legato
da. ipse appetitus est mensuratus similiter et absolute ra.
quod est. ac. quamvis ipse appetitus in his circumstantiis est
mensuratus, quia long fitis circumstantiis non in Sexta composito caloris et posset
habere frigus autem est similiter mensuratus, quia habet potius
circumstantiis et in Sexta diviso potest preparare et habere frigus

Num. 23us Dubio 22 Ipse appetitus est moderatus, quia hic effectus dutur
ra. ipse appetitus appeteret aliquid contra voluntatem Dei quia
potest quia etiam appetitus elementi, qui aliquid appeteret contra
voluntatem Dei est moderatus. a. vero Deputar ex his effectus
quia aqua ex illis circumstantiis, in quibus Deus habet in aqua calor
appeteret frigus. Ora re. ad p. ubi ad re. quamvis Deus in
his circumstantiis multum calorem in aqua, vult tamen simul ut aqua
huius qualitatis mutatio videlicet calor, deffectus quantitatis,
non faciat aqua Deum posse velle, nisi velit simul alia gra

ergo ad frigoris, qd etiam quia Reg. ut aqua simil appetat frigus.

Dicis 5o Si Reg. vellet ut aqua in his circumstantiis appetat frigus, tunc vellet aliqd contra sua dispositione, sed hoc fieri non potest. Ergo Num 3 qus
Rn. Ad duo dicendum, 1o quod introducere calorem in aqua. Et quia si aqua calori resistat quantum potest, hoc autem fieri non potest nisi dum resistentia utpote magis efficax non excludit calorem, sic Reg. fecit aliquid homo in una parte terrae tenebrosa, et altera vero parte illuminata, et surgat.

Dicis 6d appetitus naturalis, quo aqua appetit frigus nihil est aliud, quam desiderium Dei, quo Deus ordinavit aquam ad frigus, qd si aqua in his circumstantiis appetit frigus, etiam Deus in his circumstantiis aquam ordinavit ad frigus, et sic ipse contra voluntatem suam desiderat illa 2a, sed etiam in his circumstantiis aquam ordinare ad frigus. Nihil aliud dicis, qd ipse Deus velit aquam etiam in his circumstantiis ecclesiae, ut sicut Gregorio conservari, et propterea nihil contra aeternum decretum, quo voluit Deus calorem in aqua dari 2a. Quia appetitus naturalis aliquis sit in ea ordinatio aeterna ipsa entitiscea, sicut Deus voluit Dei ordinantis ut ad aliqd ad hoc bellum, sed ordinatio positiva, sicut ipsa ordinabilitas Dei intellecta, quae est aeterna Dei ordinatio, aliter et identificatio. Num 3 4us

Dicis 7o aqua in his circumstantiis magis appetit servitia domino voluntatis et bono totius universi, qd in his circumstantiis appetit frigus qd 1a. magis appetitus appetitus intellectus et totius objectivi appetitus privato sibi proprio 2a. etiam Deus non sequitur in et in his circumstantiis tollere appetitus cum appetitus efficiat magis appetitus efficaci alterius in et contrarii, sicut Deus Naturae, in periculo naufragii constituto suae vitae necessitate propriae, simulque servitus, propterea quod voluntate efficaci, servitus enim voluntati naturae. Num 3 4us

Dicis 8o appetitus universalis et communis et nobilior ac superior appetitus privato. Ergo cum violatur aqua, quia in eam contra appetitum aquae privatum et inferiorem, in dm et contra illius appetitum universalem et superiorem. 2a. a.c. vita communis loquendo non est nisi violatur et adhibetur, sic qui adversatur appetitui privato. Num 3 4us

Obj. Si Deus creaturis poteat interrumpere dare et illud faceret qd operatur et author esse et operatur ut absolute dominatus, sicut Dei, in 1m, qui qd operatur ut author esse, et operatur contra, sed unita. Num. 3 8us

appetitum creaturæ negant Deij. Dicit pt: quia quod Deus operatur sit
absolutus Deus, nulla creatura habet aliquid habere quod aliquid est
adversus Deum. Ergo non quod est: p. i. n. d. operatur nulla aliqua
alicui creaturæ, ergo insertus violatur. 2: operatur nulla aliqua
alterius creaturæ. Sed Deus una cum ipso forma operatur ad aliquid
producit neque ipsa effectus operatur quidem nulla eorum agent
sed nulla pugnant aliquid ad p: 2 ob. Ergo: ubi d: nulla creatura
habet aliquid nisi notabile. Probatur a to subd. Ad oppositum a Deo c. Deus
a Deo h. nisi naturale et ipsum debitum vel potestas obligandi ad restitutionem
debitum, quale potestas natura infinita in creatione tamen libero
arbitrio inserviebat nisi Deum vero ipse excepitabat, nihil ergo appetitus
eorum quæ cuiusque boni naturaliter debitum quæ unaquæque conservantur
et tale nisi datur etiam non in creatione.

Num. 29us Quis 1o creatura non potest habere aliquid nisi adversus Deum quo. pa 1o
Deus est supremus et absolutus omnis regnum habet. 2o quia creatura
perfecta subiecta Deo 3o Deus habet ius potestatem in omnem creaturam
quod creatura non potest habere aliquid nisi adversus Deum, quia nunquam nisi non potest
ei contrarium habere. Sed: a. non potest habere aliquid nisi mundum quod est
a divina voluntate ad. Dependenter ab eo. ad 1: de. regnum
quidem debet absolute et pleno dominio. Patet ce. 2: ea ad
2a p: ce. 3c. Sed aliqua creatura sibi solum ad, intentaliter non potest
conservari sine sua spe in illo statu, aut quod sua vita non potest conservari
prius ac potestate sua, nihil in mundo aut potestate subiectorum sed
potius generatur, quia hoc quod necessitatem et angustia habet
habita. ad 3 p: ca. ac. quod additum d. nunquam nisi contrarium non potest
ei contrarium alterius unus aliquid. 2: non nisi plenum non potest ei contrarium
alterius unus plenum. 2. aqua habere nisi plenum ad suum finem
nihil aliud ei, quam aqua mergere, figura ad sui conservandum, ad quod
non autem habere nisi appetitum ei, sed poe plenum aquam
servare figure et ad interitum defuncti, in hoc autem nulla data
appetitio.

Num. 30us Quis 1o si creatura haberet nisi qualecunque adversus Deum,
Ergo Deus quod operatur contra illud nisi. Dicit multum, sed non si
potest Deus. Primum ratio ei, quia ei deitur nisi illa, qui operatur
contrarius contra nisi plenum alterius, sed qui operatur contra
nisi malum alterius, ratio disparitatis ei Deus nodolo quia ipse
et omnis doctrine mentem unus, qui mendacium ad alterius non stetit
qui tarda abfuerit.

Obj. 1. Sabbatum Regis est creatura inferre violat, sunt, quod agit ut author Sacramentalis. qo. pa. Deus nunquam agit, ut auctor supernatalis; contra nat. et ab aliquid aliquem, est bonum oblatum alio bono naturaliter equalis alio bono oblato compensat quod non inferit violat. Sic Doctores Theologorum dicit, quod Sabbatum humanum Christi fuerit violat, quia ipsa nupta fuit ipsotaxo, relinquit, et ita quod ipsa abiuratione et fuerit compensata per Deum. e. ergo patet ex eo, quod Deus agit in gratia creatura, quod non faceret nisi bonum oblatum compensaret. Ita. adp. da. Sabbatum compensabile est creatura et non Sabbatum; cui bonum oblatum non a. est compensat unde Christi. Ita. a. c. ex hoc patet ex responsio ad rat. a. addito, quod ex Deus agit ut author supernatalis in quem agit ut gratia Dei creatura, quia ponit naturalitter inferit, sed non gratia Deum et ad aforarent ad nesciens.

Num. 33 m

Obj. 2. Princeps non infert murium subdito privato, si est bonum publicum violat. Si non bonum inferret. primus figura. a. ebrietas. Sic ex hoc ita habet murium defectus appetitus alicuius, ita ad habet violat contra Principem particulare, alias non auctor ad violat sufficit sanare ita ergo de ebrietate, ita ante sufficiente murium, quia quod primum non publico esset quia ita, quia ad violat.

Num. 33 m

Obj. 3. Ora creatura necessario mutatur ut obedat eis Deo, quia ora infert violat creatura. Consequentia Christi non infert violat creatura. quia. ora creatura necessario mutatur et obedat eis Deo, quia appetitus mutatur a. c. quia appetitus mutatur et obedat ei. c. Creatura. Ipsetne subditus est Deo subjectione obedientiae vi cui ora ad [illegible] quod Deus est absolute omnipotens quod probare nulla ora dari violat, et angere [illegible] creatura habere appetitum mutatur.

Num. 33 m

Obj. 6. Deus non potest habere voluntates contrarias alias repugnaret sibi ipsi. quia Deus non infert violat, eo quod [illegible] et non velles et velles et velles et velles et velles.

Num. 33 m

et ita vellet ut aqua. Haec rc. nonne addit d. vellet et ita vellet
Deus calore [illegible] vel angere n: ita dicunt diversas engendre. Ad ob-
jectum in contrario, volo aqua Dei signa in ratione agentis
contrario et ignis, et solo aqua Dei signis in passione agentis
contrarii et ignis. item: volo aqua dare signum ut auctor non
attendens ad petitum privatum aqua, et solo aqua dare signum
ut auctor non attendens ad petitum universalem Dei ut ratione
sed, volo aqua dare signum ut auctor non et solo aqua dare
signum ut absolutus Deus. sed volo aqua dare signum ut auctor
engendat aqua, et solo aqua dare signum ut attendens engendat ignis

Num. 25us

urgebis 1o. Sacerdos Deus resistere sibi ipsi, quatenus concurrit cum
aqua ad resistendum igni, producendi calidum quod Deus ita
concurrit. Ergo in illatum. Resistere enim sibi ipsi et agere contra
suum nel mandatum. Sed Deus non agit contra suum mandatum, quia vult
ut aqua in ignem ita resistat igni et aliquo modo Deus,
tum vult ut resistat efficaciter.

Num 26us

urgebis 2o Deus ut ita dicitur non potest sibi ipsi resistere, sed potest sibi
ipsi resistere, si potest ex aqua inferre violentiam. Ergo potest aqua
sibi resistere aliquo modo. Deus dico ita Deus sibi ipsi. et
activo creatura et activo Dei, Ergo si aqua potest aliquo modo
saltem creatura et activo Dei, Ergo et Deus potest creatura
sibi resistere Deus. Dum Deus non potest sibi ipsi resistere
voluntates sibi invicem contrarias et producendo duas actiones
sibi invicem contrarias ita n: et sic g: D: n: a: exemplum habemus
in magistro artis gladiatoris, Dicitur hic non habet con-
tradictio voluntates, quod vult ut duo ex suis discipulis duello
congredientur non etiam sed forsitan dimicent, ita Deus Deus
quod et aqua resistit igni producendi calorem et ita et aqua ita
aqua [illegible] calorem vult et contra ipsum, Deus etiam
vult ut aqua suas vires ad resistendum ignis suas energias
vires ad esse faciendum, hoc idem [illegible] admittunt, illi, ille
qui admittunt, quod una creatura alteri creatura inferre violen-
tiam. Deus etiam Deus et utraque concurrere, quod sibi ipsi resistere.

Quaes. 1° Quid sit robur neuter? R. Sit ut p. robur accipe intelligimus, qui è vita exigat poenas, p. robur nero violentus qui è contra exigat poenas; sita planta neutrum elegimus robur quando inter duos robus accipe videlicet violentum medium, qui neq; è vita, neq; contra exigat poenas et iderirco robus neuter appellari solet. Num. 37 us

Quaes. 2° utrum detur vi dari poit robur neuter? R. aut oes hi in varias abire sententias. Affirmat Baser de Sapes cum Ioh. Ovieto, Balsamo, et alij. negat Baler Manig cum Soto, Cajet. et alijs; ego sentia rationis Scaligeri amplecta et ait posse dari robur neutrum. p. robus ne uter sed medium inter accipe et violentum è, qui neq; è vita, neq; contra exigat poenas, atq; talis p. dari raciones. p. Ratio p. Quia in Vi Salteria, tempestas, obsolata illa tempestas alterius fere dispositis aere p. mbre ind. neq; vivat cum ulcerosus aliunde raciones debito. ad p. quod ad rationes illumado est robus aeris propie accipitur debere Quaer. ex bonum aeris raciones debitum sed è. ad p. ex eo, quia lume est bonum aeris raciones debitum, sine aer sed clare est positive infectus, è minus, quam ignis sine calore, et aqua abs p. frigore.

Quaestio 2ª
De arte

ars sua non debet originem sic ex nubis pictura, ex avium volatu vela, ex unda, navis gubernacula, sed clarij inventi, et unde ars Sunia dicitur. itaq; operae pretium erit ut postq; aliquis de natura de arte quae dicamus. ita igitur Num 39 us

Distinctiones
Quid et Quotuplex Liberas

Quaes. 1° Quid et Quotuplex sit ars? R. ars è habitus vera cum ratione effectus creativus. p. dicitur ea, atq; aliter sit. Definitio hac ita fere passim ex 1ª Sententiae Loco. Praedicantur ars in artes liberales et illiberales. sic nominantur artes liberales dicuntur, quae referuntur ad cultura animi. illiberales, quae servant commoda vitae, sicut artes illiberales sit septem hos versus complectens Num 40 us

Lingua, Logus, ratio, Numerus, Sonus, Angulus, astra,

Lingua grammatica, Bromus Rhetorica, ratio Dialectica, Numerus arithmetica, Sonus musica, Agrotus geometrica, astra astronomia denotant. Officia harum artes his versiculis comprehendunt.

Gram: loquitur, Dia: vera docet, Rhe: verba colorat,
Mus: canit. Ars numerat, Geo ponderat, ast astronomia.

Artes liberales species sunt, pariter septem hoc versu exprimuntur, remus, arma, rabies, vulnera, lana, faber.

Quis agricolam arat, remus arte navigatoria, arma arte militare, rabies artes nautica, vulnera arte Chirurgiam, lana lanificium, faber artes fabrile denotat.

Num 4 jus

Quaeres 1° in quo ars cum natura convenirat disconveniat. Ad, in arte cum natura convenire in plurib; in his vero praecipue, 1° quod utraque natura. Ita vero ab his solis differunt, nam ars habet certos regos, illa quidem ab ipsa natura nulla. 2° quod utraque dicitur effectrix. Similes sunt hoc agentia, ita ignis dicitur igni, et calefacit quasi similia. 3° quod mente conjunguntur, 4° quod utraque praesupponat subiectum, natura quidem subiectum in, neque natura in, ars vero subiectum idem, sic natura idem, quae nihil aliud est quam constitutum substantiale. Quarto quod utraque habeat materiam, natura quidem rerum, ars vero naturam, unde sicut natura rerum, ita ars mutatur natura. 5° quod utraque indigent ab instructionibus quae retinentur ad perfectionem, ut possint ex parte natura in generatione operantur in, ex parte artis vero in quolibet arte facto.

Num 4 jus

Ad 2dum arte et natura disconvenire in circumstantiis 1° in loco, quod natura sit principium motus eius in quo est per se, ars vero, quod sit principium motus alterius, in quo est per accidens in eo in quo est per se quod quidem motus quidem in arte curatio sanitatis. 2° ars et natura disconvenit natura subiectum quod praesupponit, ars autem praesupponit subiectum substantiale non completum, neque natura ex ea, et alia ligna lapides etc. natura vero quod praesupponit subiectum substantiale completum, neque natura, ita quod ars et natura disconvenunt quia natura, quia in subiectum introducunt natura autem producit quam substantiale, ars solete inducit accidentia in rebus accidentale. Quae praecipue ars et natura disconvenunt in modo operandi, natura enim in suo effectus in fluit, sicut ac effectus, arsveron influit in effectum sed dissimilitudinem quatenus numerat artificia dorsigit, et inducat by suiomstnemartis phia effuit ab opus.

Num 4 dus

Rursus ars potest efficere opera naturae. Ad 3 si et inducatur, atque effectum in fiat. Sed ita, quia ars et artificialis in subiectalis sed regis subiectalis, sed inducit atque effectum efficiatque quod. Ge

pro quo jm: ars artificialis nihil aliud est, quam usus artificialis, seu
habitus practicus de opere artificiali efficiendo, sed ipsa usus habitus
non est sufficiens medium atque effectivum, quia ipsa usus habitus
non est directiva, nec dicitur ab eo verbis motus quod 2 m.
eadem ergo habitualis nihil aliud est, quam habitus mulnarum ac facilitas ad
doras sine gratos practicas operum artificialium directivas, et ipse habitus
nihil aliud est, quam qualitas orta ex iteratis actibus ab gratuitis practicis,
quas habens artifex habet, ergo habitus istu artificialis, habere
que aliquid virtutis quam habentibus, ex quibus resultat habitus,
dicitur medium effectivum ergo ars potest esse opera nec
dicitur medium effectivum, applicando minimum actuum potentiam,
certum est.

Quaeritur in duo consistat figura seu figura artificialis? et. Num 49 m
breviter, quod figura artificialis ex duabus illius constitutis partium non
negatur, seu allegatio partium superfluarum, partium incertarum aliquam
aliquam partium pertinentium.

Quaeres 2o quid sit magia? et magia generaliter Num 45 m
accepta definiri quod sit ars ab sanctis efficiendi aliquid ergo
contra ordinem ipsi dicuntur ante magia in genere in magia ordinali ab
et diabolica. magia naturalis definitur quod sit eractio quaedam naturalis
gentis vicinis aliquid quadam effectus, quae vulgo causa ignotarum rerum latentium
penetrantium mirabilia et non facilia videntur. magia artificialis definitur
quod sit ars, quae mira quadam effectus ex hominum industria, magia diabolica
definitur ut quod sit ars operandi faciendi mirabilia quaeque quidem naturalia
sed quae nulla humana industria defacto nec aliquo modo possit, ab
et quod eorum quibus hic est tunc facta atura a naturalis, vel dicuntur non
fiere nisi patrandi, vel cadem operando medium vel medium ab pacto vel
explicita vel implicita nisi.

Quaeres 3o quomodo effectus diabolici ab aliis effectibus naturalibus Num 40 m
et figuratibus sine attactu differri queant? et quod effectus diabolicus
alius ab aliis effectibus naturalibus poterit differari, et dicitur
quod ratio quod ab habetur media habet connexionem phea cum effectu
producendo, tunc est certum, quod debeat esse agens finitum cum connexione
sed quia aliunde constat idem agens in ea causa aut agens bonum aliquid
et partim diabolicum, partim naturalis, ut sunt bonus simplicibus causat omnes
effectus in mundo orti habenti limit naturaliter. 1o quod in opere ad habetur
anti quidam libros, et ratione ratione inferiorum superiorum mysteriorum. 2o
a peccatis ex fine operis. 3o nunquam operari a certam via ordinata
ipso et superiorum, aut res sacras potuit solummodo praesentiam.

Pro effectu magico et diabolico à veris miraculis differij, et
ex parte eadem efficientis tam principali quam instrumentali, ni veri
et miraculis ab a principali à Deo in facili dicere. ea vero
instrumentalis sunt verba miraculis plerumque. Et hoc Sancti, in facili
Dei, nisi. 2do ex parte operis effectus in magici solent fieri per
ea quibus efficiuntur, simul ab, et à creaturis, et Principes, et
nuptiis, quibus ea sunt mimica. Et effectus vere miraculosi, sed ex parte
rado efficiendi, magis ex Dæmones uti solent, prestigijs, incan-
tationibus, ligamina, casuarum, verbis, auctoritate, et alia
Hierarchia alia, et [illegible] et Laura provenis aut deli-
quium, verba aut res [illegible] operando. [illegible] in fine, et
in veris miraculis fieri e sapientia et honestate, in facilis vetoris
et gabitio, et [illegible] voluntas et alius bravi fines, illud
sit adverbandi, et ora [illegible] quæ ea sit latet [illegible]
damnanda, et ora proximiua ex eius [illegible] degenerat [illegible]
precipue à superiibus conditi sunt [illegible] patris [illegible]
delato de Sectione et magica lib. precipue 5 et 6 in quibus plura
habet, quæ sunt provenis [illegible] et [illegible] et [illegible]
cearis et omnibus qui [illegible] sacris [illegible] confessarij. Et
omnis sacra accessaria [illegible].

Articulus

Utrum verum ac genuinum aurum per arte conficiatur.

Num 47us

Tripliciter circa hoc Duplicis sententia est, 1a sententia cum Divo Thoma
Doctore, Petrarcha, Archerso alijs absolute negat verum ac genuinum
aurum per illam artem conficiatur. 2a sententia vult confectionem
auri in quadam specie, sicut dicit absolute esse impossibilem, tamen negat
genuinum aurum huiusmodi per arte unquam fieri posse conventu, hoc
Sancti, preter alios, tenet [illegible] et [illegible] Coronato Fabri,
pater Theophilus Minoritus. qui quæ etiam citat S. Thomam
Bradwardino sententia contendit verum ac genuinum aurum huiusmodi
Sapientis confectum esse, licet in albis deficiatur, adeoque arte
conficiendi verum aurum [illegible] in specie absolute impossibile esse
quia sententia stat. Pater Martyr Vedrio, et hoc tenet Cardinalis
Oesem Antonio Bucardolano de Rhodes, Dulcantel alijque.
ego Quid sententiam non exponam.

Num 48us

Duo notari 1o Chiosecia seu aurum conficiendi aura absolute
impossibilis esse, sic. confectio veri auri per arte Chimiam in

omedit vires naõ, qõ naõ ter possibilis est. pa. Si omederet vires naõ, quæ si esset esset naõ naõ, si naõ fora, si naõ nodi operandi et confricandi, nervi aurum, nihil in his pt fieri qõ. pa. eadem naõ si adhibet naõ in terra viscribus, pt ab arte adhibet, intra terræ viscera; fora tm extra, qm intra telluris gremium pueri pt, nodus operandi, quo pedis naõ, etm ab arte pt adhibet; nodus ad operandi, quo naõ gaderet aurum in rostris Pexy, si non sit in alio, nisi tico, qd manum extenuetur extra corpora, et pagies sabberrones naõ debito modo deponatur ad recuperanda fora auri. quæ depositione rosta naõ ter pueritur aurum. Similis ante modo operandi, pt etm ab arte adhiberi qõ.

Confirm: conclaõ ponit in una parte pueri alia metalla aureo igniobilioria, et aetera vero parte ponit parte pueri, mentia aureo longe nobiliora. qõ pt etm pueri aurum. aquadia. auri etm in adversarijs concedant, restatque metis adhuc dubitandum. Melius negerta probant in alijs metallis longe nobiliora fuisse. Ad. vero quod ad. in: è certa dubium. Sic etm 2° esse Cisterio ponit pueri parte flores et plantas, etm extra terra gremium. 2° ponit in naõ puteri Cheri termes, in cadavere taurj, in terra defosso apes, in equo grabiones, in setis equinis in fluvio subsistit serpentes. et referunt veterinis, qõ scaligeri. 3° Aegyptij ad scaligero esse in ovis gallinarum sine mixtione gallina in furnis suis calidarum pulos in magna quantitate gõ.

Num 9gus

Duo 1° Chiromancia, seu ars confricandi aurum aliter impossibile, ita sentiunt nonnulla, etm plurimi Alchimistarum, Paracelsi, praecipue Alchimistarum in magis. pc. à posteriori, naturalia experimentis constat qd post diuturnos imperiosos labores, inter filios, si à nullo, certe nisi à paucis perit aurum fuerit confectum, ab nullo deprehendetur. Sua ergo, etsi sano studio et tuitandi, labore in hac arte adhibendam in numeris, adeo tm infelicitatem detudarunt, ut delusadatis quibus ... sedati suis ad metallum, sed ad actum Corum, nempe ad patibula ob illa fraudes, et impostures suis gesti. quos inter numerandi veruis paracelsi discipuli, inquit, ob et unus, quos ipse fatetur sibi à cum ipsis fuisse abstractos, et ad aerum, qm opperarat, cadaverum pronotos. qõ.

Num sint

Solvunt ur obiectiones

Obj. 1° in quæstione facti fraudis autoritate sed hoc è quæstione facti. qõ. Nullum mitur. Aegypti viri pelrai longe gravium ea in ... consibuti. Deinq; Imperti, nec loquitur, p. Desdrid in Hist: Mag. l. 10

testantur se germinum aurum n. confecerint, ut v. habet ab alijs
confectum, dixerint go. [illegible] praedentes posit ae suspecta ea
si potius suspecta. [illegible] ad hoc autoritas praedentes et suspecta
ob autoritate longe plurium et graviorum autorum asserentium contrarium,
et absolute negantium possibilitatem. 2o quia dici pt huiusmodi auctores aurum
sperium, ut vero auro habitu se aliquid ostendisse. 3o quia pt dici quod illud quod
confecerunt ut erat substantialiter conflatum, et tantum probabiliter metallis separatis
in metallis aureis reconvertum mixtum. 4o quia habetur ab experientia
quod aurum huiusmodi chimicum saepe si. ut probationi sustinuerit,
tum 7a ut octava quoque defecerit, spurium apparuerit. Ad secundum
ad subsumptum nego ... c. quod est possibilis haec ars nam si[illegible] c. possibile
nc.

Num 42us Obj. 2o oes peripatetici cum Aristotele l. 3 de meteoris c. 6. pro causa
possibilium assignant duplicem halitum humidum et siccum, et docent,
Ubi quod ex vapore et exhalatione ita ut si praedominetur exhalatio
sicca ex ea fiat lapis, si autem vapor humidus praedominetur
fiat metallum, atqui hanc materiam non possunt Alchimistae adhibere et
applicare eam ut ibi in visceribus terrae. quod [illegible] n. habet pts halitus sit
duplex materia remota dicta, et materia proxima. sed materia auri, alia
alia est materia proxima auri eadem, quae est communis cum alijs quibus
metallis, materia autem remota est [illegible] illa substantialis sed [illegible]
ex qua fit aurum. materia vero haec materia remota fit duplex assignatur,
nempe remota et proxima, remota per consistentiam [illegible]
duobus halitibus. proxima vero mixta plerumque chimicorum sulphur et
mercurius, quae duae materiae ex dictis halitibus nascuntur, et postmodum
ope ignis in aurum convertuntur, atqui istae duae materiae proximae sulphur
nempe et Mercurius possunt haberi, etiam extra terrae viscera, quod iam
materia remota auri, omnium halitus illi probabiliter videntur haberi
posse cum ipsa materia remota sulphur nempe et Mercurius eorundem [illegible]
tineat.

Num 43us Contra etsi posset haberi materia auri, non posset haberi in furnis chimicis
causa efficiens auri quod probo. Si haberetur, esset efficiens, ut illa aut sol,
aut sidera, communi calore, aut frigore, aut alia quadam qualitate,
et pulvis auri, quem lapidem philosophorum seu semen auri appellant, quippe habeat
virtutem quandam naturalem haud absimilem illi, quae reperitur in semine
plantarum aut alio. Dico ad hoc quod est nego causam efficientem auri inspexisse
potuerunt Alchimistae, quae est causa efficiens auri in visceribus terrae,
si enim assignantur ignes subterranei, ut multis placet, tunc possunt
assignare ignem, qui est super terram, et probabiliter non videtur
differre ab ignibus subterraneis; si vero assignatur sol aut sidera,
tunc solis aut siderum fluxus utique, quem in terra magis haberi poterit

in superficie, qui in abditis terræ venis, si neutrum horum placeat, ut
ita quæ affuerit, assignare potest [illegible] aut semen, sicut alij obje-
ctant et [illegible] quod modo et metallis potest fieri plantis, et cæra
viventia: non autem mirum, sequeretur, cum aut semen in ceis
vitalia, quale in plantis in animalibus reddatur dubitandum semen,
quod omnino simile plantarum ab animalium seminij et analogum
sicut tale, quod in mala debito modo adoperatum redderet, aut de
figat, et in aurum convertat.

Obj. 10. Si aurum ut fieri per artem extra terram inferiora, tunc non
ratio cur non eadem ut fieri queant in parte carne, in primo
sanguine, et aliis effectibus, qualia sunt ex lac, et quæ etc. extra
ordinem naturæ. consequens non videtur impossibile, quia ita
a. Ex: in quod ora m: ratio non in quo non, quia alio potest produce in effectij
carnis et aliis effectibus in quantum ipsorum exprimitur, quales
pugnare per conferentia aut. bis, qui effectus aliis. Sicut habent
prestantiam ita ad sui perfectionem plura requirunt. Sicut non
nisi a propijs parentibus generari possunt. Et non [illegible] contrarij, et tu
certe nihil hinc et tertiam, et qualitatem ac calij influxum,
ad eum effectij aliis cooperabile, calorem quoque naturalem ex galenus
constat experientia quotidiana.

Jubalio Sicut alia effectus inter ora viventia sensitiva et vegetativa
et vires prestantiores. Ita et aurum inter ora metalla et lapides
prestantiores, qui sicut alia effectus non potest fieri extra ordinem
naturæ. ita et aurum extra viscera matris terræ. Terra
videlicet gremium. Ex a. ita aurum et prestantiorem in ordine omnium
longe inferiorij, ita ut non attingat ipsum ex omnis sapientiis et
studio a. a. etc. quamvis aurum inter ora metalla sit prestantius
et non attingit in perfectione ut ipsi et vilior aliis, hoc dicit
aliis effectij, quæ dicit, qui ipsius aliis effectum in industria rei
artis sagaret, qui ita animalia et aliqui effectus ideo qui
ad formam effectus, materialis regiritur et nutrientur
debito modo gradus, non autem in aliis effectibus habetur, nec
illeri prædicentur modo pendenter a natura.

Obyo ant: S: Thomas. qui in libro: Sententiarum Dist: 17. Q: 1. A: 1. ad quid.
sui ait, quæda forma substantialis, et quæ nullo modo ars induce potest
ad aliqui similia sicut alchimistæ dicunt, aliqui similia aurum, quæ prestantiorem
ad aliquid inferiora, ad hoc dicunt verum aurum, qui forma substantialis, aurij
non est quia calor ignis, quem utuntur alchimistæ, sed quia calor solis in corpore.

Nume sequ

Numero sequ

Numero sequ

determinata: ubi virgis virtutis minoralis, qó aurum n pótest fieri per artem.
R. Sancta doctrina hic expressa quia esse sentiat. Ipsum tamen sua scilicet
et ipsa rationabilitate n probatur. Suadetur hoc primo ex eo, qa autoris S. doctor,
praeceptoris sui Alberti magni sententia improbabile hi aspectet, Dicunt
autem Albertus magnus dicit aurum ex alijs metallis per Alchimiam
fieri posse, 2° qa ratio, qm affert doctor Angelicus, nimirum carpa est complex
ex probabilibus certis, aurum in terra visceribus n oncoqui per calorem
solis vel, calore ignis subterraneum, qui probabilius est calor libero
n differunt fere ab igne illo nro usuali, sicut etiam certum est, qd
aurum oncoqui deberet a calore solis, certum tm a calore, qd hoc fieri
deberet in loco determinato vel deluvio in Valuris gremio, cui solis
calor aqua et forte multis fortuitis agere potest in experto, qm in
ipsis terra sinuis, et in superficie posset etiam oriri in illis innumerabilibus
quae adhuc latent ab alchimistis.

Nam si ex ns. obijo Sacra sequeretur ex ora Sacra, qd etiam genera inter
se transmutari, potest. Sequela a fortiori. Ipsis enim Chaos dicit
transmutabit in ad amentum qd. Respondent alij ex ratione da. Plato et
transmutari etiam genera, qui multi dicent autores, n certe
nondum inventa stella arbem. Sicut inventa tuetur transmutatio
metallorum. alij respondent cum Alb. Ma. n: Si qa genera cum sint
a Lapidum genere, qd etiam mutabilis, eo qd habent humidum
unctuosum, ubi habent metalla et aqueum, qd igne dissolvitur,
qd si genera aliqua possent Equari, concedit R. doctrina, qd illae possent aq
perfecti n tm in alias aversio specie genera mutari, nec tamen hoc
qm n ab igne quilibet color induti, neq genera ad genera eadem gradi,
qua metalla ad metallum.

Num. si ex obiectis contra confir: n: ygal. cóa, qm potest aliqd nobilius fuere
n pótest hoc ipso etiam fuere etiam fuerit aliqd nobilius, qd si
fortis fuerit aliqd aurum, qd aliqd nobilius. 3d. caa. qm potest
ex Carne n pótest fuere ipso ipso musica qd. conf. etia, quae potest
fuere nubes, n potest fuere ova, et quibus dari nascantur pulli
ubi ova sint aliqd omnis pluvia qm pulli. qd. Ida tm potest fieri fuere
nobilius med iate et potest. ex. Ita med iate applicando numerum
altrum positivis a. vel subtr. Si addendo applicantur ca. Si alia a
multiplicando applicantur aa. etc. Si ars Alch mistura confectura
autem n aliud med iate et potest fuere, aut med iate applicando
autem positivis, qua cent ob mis proportionata ad hunc modum effectus
nisi posset fuere aura applicando ova, aut in vitrum Summae
calore ignis, ducunt, sunt producuntur, opera effectus ordinem

Sensaendi, q. Debito modo fiat applicatio huiusmodi agitur quia hab
ut possibile pelli. Et alio, habitus, qui pertinet, Semper ovi. Punctio
Du oculos pelli, nisi generalis pelli integraliter habitus, Joan
ad etiam aptae nobilis videt centuriter, qui integraliter habitus

Disputatio 3ia
De caso.

Postqua Dlg. c. 2. Rhow in 3o duobus capitibus agit de caa et Num. jus
ubi caali, qd. ob obiectum phie. in 2o. expresse incipit agere de
caalis illis, de quibus et nos agemus in disputatione praesenti,
qui indres quaestiones dividere platis, in 1a. quaestione de caus in
genere. in 2a. de caus in specie. in 3a. de usu de caa, 1a. videlicet
de Deo, caaii omni fonte sagmus.

Quaestio 1a
De Caus in genere.

In hac Quaestione dicitur abing, 1o. Quid sit caa. 2o. quotuplex sit Num. 2 vrs
caa. 3io. Quid sit principiatio caae. qd. utrum aliqd. Deus possit esse principium
possit esse, 4us. caa ad effectum Deus, 5o. denum, an possit dari
infinita caae principiatio. Sit igitur.

Articulus 1us
Quid et Quotuplex sit caa.

Notandum 1o. nomen caae pae variae accipi, 1o. ut idem sit ac principium Num. 6us
in quo ipsa Simpliciter. qdd. principia praecedentia Poae caae
dicit. 2o. ita, ut idem sit, ac caa agens et phie efficiens. in
quo sensu accipit S. Augustinus, dum dicit de caae efficientem esse. 3o.
ita, ut nec sit principium, nec soli principio phie efficientis convenat
sed et soli illi, qd. quaeli modo aliqd. conferat ad productionem effectus.

Notandum 2o. quod caae genera ab Aple communiter assignari, videlicet Num. 7us
caae materiale, formale, efficiens, et finale, ad quas caae reduci, videntur
Haec igitur communis aliqua ratio est distinctionis quae inter
his caais et quid et solis convenit.

Dico igitur 1o. caae in genere et in sensu ming strito et principium qua Num. 8vus
propria virtute determinatum aliqd. sibi influens, ad intendendum, vel
contribuendum cum recentioribus plurimis, praecipue in hac definitione quia
proprius est caae sit principium, et dicit de principio caae, ut patet,

in patre Deum respectu filij Deum, et in aurora
Iuba alys ad Coro[illegible] differentia, quia non a hac causa excludantur
pueri et fundatores, qui non debent manere ex propria virtute, et
pater Deum, qui non pater omnes alys filij, nisi sufficiens ad excludendum
p.c. ergo, quia definitio hac convenit et soli, quia convenit omnibus
cuibus vitalibus ex qua causa supra memorata. p. de signis
in primis ex convenit causae affirmanti, ut patet ex. 1° convenit
causae causae, et soli, quatenus claro ipsis, nunquam convenit
alterius minus composito, 2° convenit cum causa finali, qui hoc
efficit inter et solum, et ex propria virtute ad finem ipsi
Sunt ergo definitione hac magis propria convenire efficient
et materiae intrinsecae, quam alys, quare conceptus soli causae finis
et ingressi convenientis petitur ipsi. Q. et.

Num. 6us. Dico 2°, causa magis finis est regressa agentis et pulchra Dei, quae
vere influit ipsum in effectum, qualis capitur ex causa efficiens
causa materialis intrinseca, sic definitur, quia sibi ex magis ut ex
propria virtute hic determinans alys soli sufficiens ad ex=
cludendum. Igitur autem probatur hunc ipsum autem ut nutriva, seu
ipsa effectio, quam autem causae ex se quasi efficiens et materiae, et
quidem sensu finis, quasi in se continet et aliquas efficiens, ad quae
pertinet deus ex posito in quo in quid datur, virtute tamen et probata
continent dicitur; ratio hac definitione a hac causa in hoc
pacto et rigorose accepta excludit [illegible] causa intrinseca quae non
[illegible] solum ratione, et multum Lex continent de
determinant compositum ad existendum. 1° excluditur causa finalis
moralis et exemplaris, quia ex hac causa non debent manere
hic, sed tantum abstractive solum, et obiective, non
et alterando ipsum agens. nam hic determinare illud solum dicitur,
Praeterea hic quod non recipit, 2° convenit soli causae efficientis et materiae
nullo soli causae materiae intrinsecae. consequenter ex solum et causa finalis
Radix quid ante dicit hic alys pueri non recipere quotidiana dicit
experientia ex experimentis quotidie quod optamus, vitale no
nobis puramus et degramus, hinc non debet explicare.

Solvuntur obiectae

Nam. 4us. D. 1° c. 1 C. nam definitio non convenit 1°, quia non
convenit causae materiae intrinsecae hac causa sed habeat aere positum
non determinat quam determinatur. 2° non convenit causae intrinsecae
eadem ex sint id ex cui suo effectus neque cum composito, quia con=
stituunt, non possit determinare ad illius ens. 3° non convenit
causae efficientis, quia hac non determinat ex propria virtute, sed

quod applicat virtutem activam. Ad 1ᵐ non convenit causa finalis, quia, ut
aliqui dicunt, non est causa actionis, sed habet quasi rationem alterius,
sed Deus mediante virtute activa. 6ᵒ non convenit causa elevata
quia [illegible] obedientiale est quasi propinqua ad producendum effectum huius
[illegible] non determinat in virtute propria sibi intrinseca. 7ᵒ non con-
venit causa actuans extrinseca, quia Deus determinat in virtute causa
primaria, a qua [illegible] et eius nomine agit. 8ᵒ non
convenit causa quidem, quia hoc non determinat [illegible], sed Deus qui
quidem. 9ᵒ denique non convenit causa destructiva, quia hoc non
debet [illegible] ad obstandum, sed potius ad causandum. Ad 2ᵐ ar-
gumentum probatur ex eo, et tractatus editus. Vide etiam in Dm determinat
sed hanc potius, quia alia forma superadditur non requirendo. Non
determinat quia determinatur effectum sui, effectus forma videlicet, quia
substantia requirit. Et hoc quod causa determinatur a determinatione
hanc potius quia alia forma superadditur quia requirendo non requiritur quod
causa, sequitur ex causa effectus a causa propriae determinans, quantis
a determinantibus determinatur ad producendum effectum. Ad primum ad
negativam, non negando quia causa activa Dei adequata identificatur
cum Deo. Ad secundum sed si ipsa connumeratur determinans ad causam eius
tamen effectus, non adequate a se distinct. Ad 3ᵐ similiter ad negativam, non
est, quia causa adexactissime Dei applicat virtutem activam, sed causandum
dirigit, et quidem in virtute propria. Ad 4ᵐ similiter ad negativam
non est, quia causa finalis influit plus in effectum, sed Deus absolutissime
ad hoc quod non requiritur, ut ex ipsa causa parte sed existat, quia causa
sed sufficit modo existat obiective in intellectu. Ad 5ᵐ probatur rursus
ad negativam, non est, quia causa mediata etiam determinat in virtute
propria, non quidem mediata, sed Dei mediata in quantum videlicet
in propria virtute causat effectum mediatum, sed Dei mediata causat
effectum alterum. Ad 6ᵐ similiter causa est responsio videlicet negativa,
non est, quia elevata determinat in virtute propria sed sed
negativa, elevatione, et non operata, quia magis efficitur et
completur in potentia superiori. Ad 7ᵐ similiter ad negativam, non est,
quia causa instrumentalis, licet debeat a causa principali adequatum
motum, tamen Dei agitur virtute propria. Ad 8ᵐ probatur ad
similiter negativam, non est, quia causa quidem licet non agat, sed
loquitur verbum, sed pater suam angelum, agit Dei, quia est [illegible] causa
instrumentalis, et virtute sibi identificata. Ad 9ᵐ denique non est, ut dicit,
6 negativa, non est, quia causa destructiva [illegible] quidem, et Deus
aequalitate destruit, quia [illegible] non [illegible] agit
destructiva antiqua, et Deus est propriae causa et determinat ad causandum

quod ante efficaliter, determinare Deum, tunc non propria ad Deum efficacia causa
[illegible] Subsistentia [illegible] Sed finita efficacia non propria ad Deum attingere ens.

Num. 9no

Ter. Ma definitio non convenit Dei, quia non est bona, ijo enim convenit
intentionis finis respectu medium. 2o convenit quibusdam repraesentationibus,
in alia causa intentionale. 3o convenit aliquibus effectibus, respectu
effectus et compositi. 4o convenit ipsi causae efficiendi, 5o convenit
Deo et Deo, dejcontingenter, et voluntarie, et libertate. 6o convenit
substantiis alicujus [illegible], sed omnia ordinantur, sed in virtute
propria debent intrare ad de causa influendi, ad existendum. ad
hujus: non ora 6 mens: ipsum, quia, quia intentio finis non est causa non intentionis
[illegible] non facit. Sed Deus est et virtute, sed Deus applicat causa
bonitatis ratione finis, quia agens determinatur ad opus, 2um. quia
quibus certe sunt causae finalis intentionalis, non pura causa obiectiva
et applicatio, sunt approximatio agentis ad posse in fines. 3um. quia
antiquis et ante, in [illegible] sed determinant, sed ipsa potius determinatio
sua quae tribuens, [illegible] determinatio et [illegible] propriae causae
ad finales. 4um. quia efficacia effectus determinat effectum ad existendum
Deum finaliter, et [illegible] quia metaphysica, non vero [illegible] causae [illegible]
5um. quia non [illegible] Dei quae finalia non voluntaria et [illegible]
non [illegible] Deus [illegible] causae ad [illegible] Deus [illegible]
Dei quae finalia prout non considerantur, sed finaliter, autem
virtualiter dicta a divina entia, cum [illegible] Deus, praecipue in
sententia [illegible], qui volunt ea esse adaequate identificata cum deo. sed
iter [illegible] sint ipsa Deus, erunt realiter in omnibus causa, quia ipsa Deus
Quantum [illegible] fort, prout ipsi subiectis dispositionis entis causa [illegible]
[illegible] quatenus non [illegible] causa mediata, seu propria proxima
expedita addatur ad operandum, distinguitur an, quod [illegible] causa causae
Et tunc causa causae; si ante sermo sit de causa immediata [illegible] apparet
quomodo dispositionibus tribuit posse ratio causae [illegible] [illegible]
de influxu immediato, neque active, neque passive influant in effectum
dicit [illegible] [illegible] nam ratio causae intentionalis, seu moralis, [illegible]
tribuit, quatenus ratione suo modo dum movent, ut [illegible] natura
concurrat ad effectum illud, quod exigunt posse dispositiones, sed
tunc [illegible] huiusmodi dispositiones [illegible] quod [illegible].

Num. 10um

Duplex jo Quadruplex est causa 1. J. iuxta Deum L: 2 obja: c 3.
Quadruplex est, primum causa materialis, causa formalis, causa efficiens
causa finalis. et haec divisio retinenda est jo Doctor: Deus et Deus
divisionem hanc approbarunt. 2o obiecta, [illegible] non est [illegible] [illegible]

medium et mixis rebus, qui hos quatuor causarum genera vocant
quatuor causas cardinales, 2um quia pro causa ut ad unum omnes his
omnes reduci queunt. 4o, quia per hos quatuor genera solvi possunt
omnes quaestiones. Quae quid, quo, circa, cognoscere possumus
possunt, et dum quaeritur Quid res est, in quo, a quo,
propter quid. Quid, id respondetur per causam formalem, ad 2um per causam
materialem, ad 3um per causam efficientem ad 4um per causam finalem. 5o quia
est clara et brevis.

Quaes. quomodo causa ut quae hae causarum genera connotata
adquiritur. Hae duae causae substantiales reducuntur ad
causam efficientem, causa dispositiva ad materiale extrinsecum, quoniam
videlicet non possunt dispositiones disponitur ad recipiendam formam
causa moralis, quatenus ad effectum spectat, quia tum quis suadendo
aut imperando facit etiam aliquis cessatur efficere, per se ipsum. causa
exemplaris hic exemplaris, vel permittit ad dari efficientem, quae
aliquando dat voluntas doctores, Angelus et Sabellus, aut ad formam,
aut ejus exemplar et idea. ut pater Albertus magnus.

Num ij

Articulus 2um
de proprietate rei

Varia sunt prioritatis et posterioritatis species, 1a est prioritas
et posterioritas ordinis, quae eadem habent in ipsa ipsa vel eadem
in specie. 2a est, prioritas et posterioritas dignitatis, quae habent
qui dignitatis certo ordine dignitates occupant, 3a est prioritas et
posterioritas dignitatis, quae datur inter magistratus et eos,
4a est prioritas et posterioritas ordinis, quae habent in scientiis rationes
quarum aliquae, et rationes rerum et ipsae aliae explicare oportet,
5a est prioritas et posterioritas rationis, quae habent ex ratione rationalis
et intellectus. 6a est prioritas et posterioritas in substantiis, quae
habent illa, quorum unum ex altero sit, id est, ex altero inferri, sit alterum
et posterius, quia inferius, id vero, quod inferitur ex altero est
ipso quod superius, ita prius est substantia, quia est ratione posterius
vero substantia. Septima est prioritas et posterioritas originis,
quae habent inter se pater et filius, prioritas et posterioritas
quae in consultatione, et de hac hic et quatenus
in quo consistat, vel quid sit, in quaestione hanc affirmando et.

Num iij

Octavo. ratione prius est id, quod absolutum esse per se, et
de se in sufficientia adeptum. Sunt quidam ratione prius est id,
quod ut aliunde esse constituit aliud, id proximum magnum respicit

Num iv

aliqd sibi in sufficiens ad finiendum, dicit, quia aliunde existens, qua id, qd
est in ratione causa, debet esse independenter ab illo effectu ad quem
determinat, et proinde dicitur causa finalis, ergo haec determinatio
ut aliunde existens ab ut existens dependenter a dono, qd effectum
ad quem determinatur, videlicet ad positionem naturae, in 2o ut existens,
omnino in esse entis, dicit sed constitutum in proximum completum, omnium esse creatum qm
creatur, hinc quomodo in esse causa efficiens et realis, dispositiones et
conditiones ita, id est alia quaecunq dispositiones conditiones et
causa, quae redderent potest proximum repetitum et optata ad producendum effectum
sic dicens in parte actus, proximum completum, et ora ista dicentur ratione
ora ad effectum, quamvis etiam in ora ch in ad effectum determinat, ex
virtute virtutis, sicut dare virtute reddere, potest proximum ex ad ta
ad producendum effectum, et sic id quod ad determinatum ad effectum
dicit, qd in sufficiens ad finiendum, hinc patet ex dictis ratione causa
ora ad finem dicunt, qd in determinat aliqd sibi in sufficiens ad finiendum,
quae dicta definitio sit bona, patet ex, qd convenit cibo, et soli
illis, quae convenit cum definitione causae ratione ora, ut patebit ex solutione
obiectorum.

Num. 1qm. Quaeres, 1o utrum ora causa detentae ratione ora, 2o respectu sui effectus. Pr:
patet id ex primis in causa finali: dicit esse in causis intrinsecis
qua talibus, sunt in causa materiali et formali quamvis in ratione respectu
formae sit ratione ipsa et form respectu materiae, sit ratione posterior, neutra
tamen ratione ora aut posterior respectu compositi, qm ut causae causae
intrinsecae qua talis neutra determinat ad compositum, ut aliunde
existens, id est ab extrinseco sit illud ipsum qd causat et constituit, qd prodeat
ab illo qd causat.

Num. 1qm. Quaeres 1o quale ordinem habeant causae finales et intrinsecae si non
habeant ordinem ratione, ratio dubitandi est, qm de ratione ordinis causae
videtur esse, ut sit dicere aliqd modo ordinem causae efficientis, causae finalis
habere ordinem intentionis ad finis creatur ipsum in intentione,
et nominis in executione, causae vero intrinsecae habere ordinem
in subsistendo, causae qm ex compositio sit referri, de causa causae et
form sit id verius sm.

Num. 1qm. Quaeres 2o an ordo et potentia ratione sit connecta cum ordine et
priorita temporis. Pr: patet ex dictis in sole eq qui in 1o patrum.

[illegible] Lux momento quanto lucet, sed ut ipse caa, Lux fuit
quod caa, 2do ad lucem, sed ad lucem effectus non fuit dum, in quo, quod
sol et lux existere in eodem instanti, 3 quoque momento.
Quaeres 4o utrum in posterioribus naa fieri possit, vel tota
in posteriorbus signorum naa. Et affirmative, Sed.

Num igitur

Quaeres 5o Quid intelligatur per signa naa. Et quia signa naa in
Logi, plures particulas, modos, et quidem [illegible] in instantis,
sed ordinem, connexionem, et dependentiam unius rei ab altera, ita
ut illud dicatur esse in signo, in quo naa, quod se habet per parte
actus, prorsus, sed ex parte caa, et quasi caa, illud vero
dicatur esse in signo posteriori naa, quod se habet ex parte actus
et sed ex parte effectus, et quasi effectus, hujusmodi signa naa
possunt dari, plura in eodem instanti, quia ordo dat, quod dicatur
diversi ordinem, connexionem et dependentiam, quia in quibus signis, in
naa, aut id, quod est in naa caea, et quasi caa, in ultimo vero
signo naa erit id, quod est ultimum in habe effectus non quasi
effectus, ita si ponitur quod Deus in eodem instanti, producat ignem
et mi calorem et intra, calor ad intra calorem et ad extra
calor ad extra sensibile, Lux Deus dicitur esse in 1o ignis
in 2o calor ad intra in 3o calor ad extra in 4o. Sensibile
omnis in 5o signo naa.

Num igitur

Quaeres 6o utrum aliquid possit simul esse naa in actu et posteriori
sed, utrum aliquid possit simul esse in signo in actu, et posteriori
naa sed. [illegible] sed respectu diversorum. Ita in exemplo
praecedente ignis est in signo posteriori naa respectu rei,
respectu caloris vero, ad intra est in signo in actu naa. Notandum
est hic, si aliquid non est in signo in actu, quod non ipso eius negato, sed
in signo in actu, sunt ea, quae aliquid non sed caa aeternis, non
sequitur, quod eius negato sit caa aeternis. Sic ex eo, quod
calor, non sed caa ignis, non sequitur quod negato caloris sit caa
ignis. Unde illud praecipue, quod dicitur simul ex contradictoriis
necessario dari. Quod intelligendum de instantibus temporis, et
aeternis, ut si aliquid in instanti non datur, non sequitur nisi hoc instanti
ejus negato, non vero de signis naa, hinc, [illegible] posteriorbus

Num igitur

Quaeres 7o quinam sint effectus simultanei, et caa alter quidem
simul, simul enim esse possunt simultanei temporis, et simultanei naa

Num igitur

Simul Simultaba Quorum [illegible], qui eodem instanti, à causa diversis causis procedunt Tales effectus Simultanei, cum possint causa [illegible], qui [illegible] diversis signis nata, effectus Simultanei, Simultaneae [illegible], qui in Utrum pronuntiantur, eodem Quorum instanti, Sed cum insuper inter se habeant mediantia, ita, ut Iranter [illegible] respectu ueter ius causalitatis quandam accipiat, aeuter coordinatum, ex parte actus; proximi separat.

Solutio obiectionis

Num 209 Obj° definitio orbati, nata non convenit cum his, quae continentur definitione ex nata; ergo. Ergo. Ergo. constitutus comparatur ex nata; ergo Scilicet Reg respectu effectus creati. 2° causa mediata respectu effectus mediati 3° actus jus proximus respectu actus mediati, quarto motiva observata respectu actus, e quo observari 5° causa impedimenti, insuperabilis per ipsum actum 2dum, atque his omnibus convenit definitio. ergo. p.ma quoad 1um mem. quia Reg non determinat ut existens aliunde. Sed ut existens ab eo quod 2um, quia causa mediata non [illegible] actum jus proximum, sed remotum dicatur, quod Tertium, quia actus jus proximus completus non constituit actum jus proximum sed ex effectu jus proximus. Quod 4um. quia motiva observata a determinant ad prosequendum actum. Sed probius explicant quod jus, quia per se nihil, quale Regulae non possunt determinare. ergo. Ergo ad Lucius p. m.a nata non hoc ad. Reg non determinat ut existens aliunde. Nec, ut existens dependenter ab alia causa c. Reg non determinat ut existens aliunde. Nec ut existens independenter ab illo effectu creato. Quod determinatio. 2. Tertia ut existens aliunde sed non ut id, quod est nata, jus non debere habere dependentia ab eo ipso, respectu eius, et nata jus, Sed dem habeat, Sed ut habeat dependentiam ab aliquo alio. 1a causa pariter d. causa mediata non spectat ad actum jus proximum mediatum. c. mediatum 2. jus, nata non [illegible] mediata, sed etiam quoad ea mediata, omnium prout dependentia mediata non mediata. et tria ad Lucius [illegible] inter nata jus, quia orbata etiam mediata sed non jus, 1° quod ad 2° magis, di

ex caa obediens, non ab ipsam causam, sed natam, cum non ante, non
sit effectus effectus, quemadmodum ab hac ipsa causa mediata, nata
sortiri iterum d. fieri jus promissi, cum effectum constituibilem
physice et moraliter ab eo, cum constituibilem
metaphysice et moraliter aliquo modo alter sit, non ab ipsa causa n. quod dicitur
nondum jus esse, si constituit actu jus promissi, cum perfecta id fieri ac
si diceretur nondum jus esse, si non adequate et mediate adequate in
actu jo promissio completo identificatur. Ratio hic denuo d.
motivae observantiae non determinantes ad non ponendum
actum quod subsidiae quoad modum n. quamvis motiva
observantia de se potius inclinans quam determinans
abstinendi actus, suppositis illis voluntas aliunde efficaciter
determinetur ad actum simpliciter ponendum. N. affirmativa
observantia determinare ad actum ponendum certo non
nata, magis victoriosa et meritoria. Ratio 5 ex supra d.
pirum nihil sit determinare, abstinendi inflaccido in
eligendo effectum et determinare negativa impedienda
impedimenta productionem effectus n.

Nota jus

urgebis haec actio productiva effectus non nata prior
ad effectum, et tamen illi non convenit nata definitio
quod a quadam mente pater in robis enim actio concedita
non effectiva prior, quod et actio est nata prior ad actum,
quia non concretum involvens actionem sed causalitatem
hanc quod denominante non habet nata prioritatem a
actione, quia mio actio est ipsa prioritas causa. Ratio
quod jus mente ad jus probandum 1 de. causa in actio
a nata prior ca quia in actu 1 n. 1 d. causa in actu
ad naturaliter et denominative accepta ca. formaliter acc.
concretive accepta ra. et quod ra probbat ca et rc.
Forma n. sicut distinguitur ita denominatio quae ipsa dat
sibi ipsi eq. forma denominans videntur, neque in ipsa ipsa
dicitur videns, ita pariter actio denominat causa agente
quia in ipsa actio dicitur agens. id dicendum de prioritate
hac, quae a ipsa actio, denominat quidem hanc causa nata a
priori, quia ipsa actio dicitur nata prior.

Num. 22 n.

instabis ex eo, quod actio ipsa sit ipsa posteriorita, cum
forma denominans effectum nata posterior, benedicitur
nunquam nata posterior, quod ex eo quod actio sit ipsa prio

cum qua denominatio nascaturnata jure et id esse benedictum
nata prior. Q. Ita. N. B. Ideo solum dicitur non posse
quia qua denominans effectum non posse recipere in a
ldato et recipere etiam quia id tenet ex parte actus, et
prout mj, sed potius ex parte actus. Ca N. Cas.
Q. actio est qua denominans effectum nata posse recipere,
in sufficeret ad hoc, ut posset esse in esse dej, non posse
ob hanc paulante affectam, qa videlicet qua in esse
dicitur denominatio, omissa subiecto.

Articulus 3tius
utrum aliquid tempore posterius potest
esse nata prius ad effectum tempore jure.

Num 2345 Quemadmodum ca aliqa est plica, alia vero interpretale
ita etiam non omnis alia est in genere causae plicae sed vel
alia vero in genere causae interpretalis, hinc etiam proposita
quaestio potest habere duplicem sensum, jmo hunc, utrum
aliquid tempore posterius potest esse nata jus in genere causae
interpretalis, in jmo sensu angusta quaestio non meta
est controversa, qa satis certum videtur, illud, qd in genere
causae plicae prius est ad aliquid effectum 2du sua entitate scale
praedicamentj dre ad aeternum respectu cuius dicitur non
jus, cum igitur id, qd tempore posterius est ad aliquid effectum
ad dm qd effectum 2m esse ita angusta scale, stabiliter
posset, Cum id, qd ad effectum aliquem tempore posterius
dr, non ad illum qd effectum esse nata jus in genere causae plicae
restat igitur quaestio, utrum aliqd tempore posterius potest
esse nata jus ad effectum tempore jure in genere causae in
Num 2344 Interpretalis et hic quaestio est esse duplex, jmo est quaestio
de re. 2da quaestio de nat. quaestio rei, qd quaeritur
utrum aliqd, qd tempore posterius potest revera movere aliqd
qd tempore jus quaestio rei est, qd quaeritur, utrum illud, qd
est tempore posterius, movetur ad aliqd tempore jus potest aut debet ad
Dej vera causa naturalis et non jus ad effectum tempore jure ad
Intrigam tam quaestionem qd brevitatem et

Num 12 5 m

Deo, nec quod aliquid ipsorum posterius movere ad effectum ipsorum
jure, sed conclusio, ab inde in brevi, sed nullus se armis
aurifere qui mensis praelia, cuvis et ligeria vasa ob
immente Hostium irruptione studiosus vacuare quesq
studijs ob futura erant. Cortularius comitari
certa sententia ob futura plenilunia astronomo ipsorum
instrumenta ante materia ob futura eclipsis et
sed praelia irruptio, erant plenilunia eclipsis
sed aliquid ipsorum posterius respectu effectum ad ipsos
detestant movetque ad hoc ut obstis ipsa erunt. quo.

Num 12 6 m

Confirmatis conclusio quod aliquid posterius movere ad effectum ipsorum
posterius lucis et amplius erunt, id idem, quod certis
abinde: quo sed ipsum aliquid futurum movere ad effectum ipsorum
prorsus lucis mordere aut erubescas, id idem: quia erubescas aliunde
ve. admittis ubi ab adversarijs ostendes, manifeste: ubi sed
ubique minus hetzitio eq illata illud hodie movere et quidque
ad numenda vindicta. et vero negari nisi aliqui aliquorum
observitas.

Num 12 7 m

Quinto futurum quod movere ad effectum ipsorum jure, quia erit aliunde
sed tui vera caca moralis est. nita jure ad effectum ipsorum jure
Laetitia ob triumphus a auspicatur in certu structuro
consequenter sed aliquid ipsorum posterius ac jus ratia ad effectum
ipsorum jure. S. conclusio in quaestione nostra loquendum seu
plurbus atque sed res asserunt futurum quod movere ad effectum
ipsorum jure, et erit aliunde ac vera caca moralis est ratia
ipsorum ad effectum ipsorum jure quo ex jure conversa. Ecclesia
Theologorum doctorum ascriba Christi fuisse ratia jure respectu
gratiarum R. V. et progenitoribus concessarum quae
Christi merita sed ut ipsorum posteriora detestantur ut ita
modo Renum adoniedondas Marquaas. 2 on conversa
ariu sentia tam in publicis Thesibus, quam in mente Christi sed
impugnata. Dio authoritate Doctrig Sacra Thomistica quae
Hortedis jordate ratia caca fundi, quo multo magis caca
moali.

Num 12 8 m

Solvunt obiectiones

ob. 1 co. 1 coml. in capitulo supra memorationem dia monetis
quod futurum a, quia praesens, signa animum prognostica de futuro
indicata sed, quod nihil prob. 2. ma. quia parvei dies poes

Num. 29.

Quæs. 1° res futura non moveret nisi habere aliquid quod de futura præsignaretur, quo res futura cadens in rem futuro movens non memoria rei futuræ. Ob 1° ratio, res futura non movet nisi habetur illius memoria et sic non memoria rei præteritæ movet. 2: Ca. 2: C. ex hoc quod res futura non moveret alii 1° proferetur certa quædam signa non probatur, quod ipsa signa quibus moveat, sed quibus aliud signum, sic dum applicat quædam conditio sine qua res futura non movet. Sicut ex hoc quod finis non moveat, nisi 1° probatur non sequitur quibus finis moveat, sed quibus finis sic dum applicatur quædam conditio sine qua finis movere non potest.

Num. 30.

Quæs. 2° res futura non movet nisi ut quita: quo non movet res futura sed quitio. Ob 1° retor: in ea finali et moali præterita. Ob. 2° retor: Valter ignis non uris nisi ut applicatus, quo ignis, sed applicatio uris. Ob 3° a. et hæc redupliatio tantum probat quod quitio sit applicatio et conditio sine qua non eat probat quod sit ipsa vis protria, ra. esc.

Num. 31.

Quæs 3° Ob quod movet actu movet id quod illud ea, quod actu habet: quo si futurum actu movet, movet id quod illud ea quod actu habet: sed futurum non habet actu aliud ea, nisi ea intentionale, quo illud movet id quod ea intentionale, sed ea intentionale nihil aliud a nisi quitio, quo futurum non movet nisi id quitione seu ipsa quitio movet. Ob 1° retor: arg: in ea finali et modali præterita. Ob quo ratione dicit quod ea intentionale non a sola quitio sed id a quitione repræsentata.

Num 32.

Quæs 4° potest dici quod res futura non moveat, quia erit, sed est sic non quod omnino, sed specialiter quædam modo. quo a patet, hinc potest dici potere aliquid ut fieri futurum efficiat, hinc potest ut mutatio fiat, eadem, ut

beneficiis, quae et, sic de ceteris &c. quae tali modo dolendo
ordinata moralis potest esse similiter quia non per praeterita
moveat qua talia, sed ut sic, in quantum similiter, sed
specialiter tamen modo, potest esse dicit quod mistria praeterita non
moveat ad vindictam, quia facta illata, sed ut sit vindicata
ita quod beneficia praeterita non moveat ad gratum animum
exhibendum, qua facta praeterita, sed ut sit recognoscio quoad
obsequio compensatio et sic de ceteris

obj. 2o: 2o contra: caua moralis est, quae movet qua est, sed fut. Num 33 m
non movet qua est, qo futura non sunt, neq; ita est caua
moralis. Ad 1o hebor: arg: nec caua moralis praeterita. Ad 2od:
m, quae movet qua est, sumendo to est in actu et quatenus
praesentis non m, si particula et deberet. Sumi et praeter et
pro dumtaxat praesenti tunc neq; praeteritum, quia vis
obiecta mita ad versarios vere non facit affectum pro posse
rore potest dici caua moralis.

Dubit 1o: Utrum sed auber aliquis affectus debet poni extra be Num 34 m
sans causas, vel si sit poni extra loci suos causas nisi ocs
existant aut extiterint. qo debent ocs caua existere in
existentia: aby futura neq; existit neq; existit. qo. Ad 1o
arg: m caua finali. Ad 2o dm debet poni extra se
suas causas si sunt in centrionaliter existentes et non
existentes, non m nisi causa illa sunt in centrionaliter non m. dm dum ocs existantes existent nisi sunt
in centrionaliter non m vel sed: Leuspius: causa modo debet sed: futura
neq; existit neq; existit sunt centrionaliter. n. ea
modo debet causa existere quo modo influit, si sunt
debet sunt existere si centrionaliter influit sufficiens non
centrionaliter existat.

Quer 2o: Utrum caua moralis et naua, in ad aliquem affectum debet ac Num. 35 m
medium in extentione ad positionem illius affectus atque
futura non sit ac medium in extentione ad positionem affectus
pro ore poni qo. pm quia medium non est in poni proxime finem, sed inter
hos finis sit in extentione ultimum. Ad 2m. tu ad hung
2a. medium sunt influens non sit poni in proxime ac. medium
centrionaliter influens sed non centrionaliter influens,

non potest poni finis intentionaliter c. non potest poni pro fine, sicut
pa. et k. Si causa moralis non nisi effectum in quem
influit. Sufficit modo habeat, contentet intentionaliter, quia etiam non pond
influant nisi intentionaliter.

Num. 36 ua Ad 2.m Si futurum non ponit aliud nisi influxum intentionale
tunc hoc ipso non erit causa moralis neque ad 1.m qo. pa. id quod causa
moralis et non ita debet esse nec nisi non habetur in intentione
sed etiam in executione. Sed si futurum tantum ponit influxum
intentionale tunc illud erit nec nisi in intentione non vero in executione
qo. Pro ra. ad p. non ita quia tantum erit nec nisi in intentione hoc
non ponet influxum realem tunc illud erit nec nisi in intentione, hoc
non ponet autem influxum intentionale ergo ad hoc quamvis futurum
non ponat influxum nisi intentionale potest dici nec nisi in executione
ipsa hunc influxum intentionale autem tantum ob aliquem, ex quo
tum non sequitur quod etiam causa finalis potest dici nec nisi in executione,
adeoque causa moralis et effectus ad quos determinat, non ita igitur
effectus ad quos determinat causa finalis. Sunt ipsa media ad finem
non necessaria, finis autem non potest habere nec nec nec effectum non
medium.

Num. 37 ua Ad 3.m qo jordo non est quod jordo realis, atqui futurum non potest habere
jordo realem respectu effectus quoad jordo. ergo neque jordo
est jordo realis hoc est non est pluribus inter se non et
quibus. Sed inter se et se et est realis hoc est praeexistens, id quod
non ita jus est id quod est id quod actuatum. et sic et dim. d hoc.

Num. 38 ua Ad 4.m jordo non est quod jordo entitativa. atqui futurum non potest
habere jordo entitativa respectu effectus quoad jordo. ergo neque jordo
non. et dm jordo non est jordo entitativa intentionalis et non pluribus
non subd. jordo non est et quoad non non. et d futurum non potest habere
jordo entitativa intentionalis non pluribus. Deinde c. ipsa non in etc.
Si id quod non ita jus ad sum effectum debet habere entitativa jordo jordo
quoad, dicunt neque causa pluribus est jordo non ad sum effectum potest, quia
fuisset in uno eodem eodem instanti, ut saepe fit. unde et habere

Num. 39 ua Ad 6.m Si potest aliquid futurum esse causa moralis et non ad effectum
quoad jordo, tunc potest etiam nexus jus futura esse causa moralis et
non ita jora ad praemium, sed hoc non potest dici, quia neque jus ipsa non potest dari
praemium ante mer. etc. ergo ipsa non potest influere, quia tunc esset
quod neque potest dari praemium ante mer. etc. Ita a nob: c. ob. Marc.

Discantare, qd nfligi supliciu ante peccatu a queret quandam
Cudelitate, dari vero pmiu ante meritu n aggreret eadem
sed summa potius crudelitas hinc liceat Theol: regent sed dubitandum
ponent Deum ante conflictu peccatu, qd Deus Chs merita antecipato
praemio sit remunerat, antequam extiterit, dum respectu meritorum
Chri. Zeb Zanchius quaes anis magnatonibus concederit, neqd eas
ex hoc sequi qd Deus potuerit merita aliqua donare antecipato
praemio aeterna beatitudine omis, nam obstat hic specialis ratio quae
si Deus anteporet praemiu n procent sequi merita, cui sententiae
haec providentia beati in seculo hinc extra statu morendi,
ex hoc tm n sequitur qd Deus n etm hoc n potit antecipare alia
praemia ofera ria divi praemia

Ques 3o merita futura n habentibus ad praemiu antecipatu
qd n potint promere ad antecipand n praemiu cum ad otro actu
et eo, qd praemiu n etm fertur nisi habenti mis ad illatio
Ita. nc. respondet d. praemiu n conferitur ex angria ministrio nisi
habetur mis c. n ex affectu Benevolentiae nisi habenti mis n.

Ques 4o Ita modo praemiu qd erit praemiu sed donum gratuitu
qd dillat. gratuitu idu qd Ita. Simpliciter a illatio. Donum mere
gratuitum nulla supponit praemiu vero antecipatum saltem
supponit merita futura, sed praemia ais conferuntur digni et
tale mentis. ita Ita, sed nunquid etiu digni et bene meriti sagae
explicatione, cuig merita certo existitura praevidentur Chrs plato
meritis ut ob tra ria eius merita certo existuro progenitoribus
suis gratiam mas, ut haberet gratia

Obtrectatus qu
utrum potit dari mutua caa joubas inter
Deus et eas shias pro eodem
mfanti?

Primis qm, decidatur hac quaestio. Notandum, 1o qd nome caa
phica n accipitur hic in sensu strictio p sola cha efficiente
aut mali entitatea, sed in sensu omnis strictio qd 1o eo
qd n dispositive n generaliter aliis modo n pure intentionaliter
concurrit ad effectu. unde sub caa phica hic etiam comprehendit
dispositiones, conditiones et qcqd sed excluda realiter tamen, ut
effectus omitus id shia aliquid constituit actu, ac pronomen

Num. 3o in

Num. 4o in

Num. 5o in

sive potea ad productionem effectus ad eundem in stu
mentionaliter sed phia ac realiter concurrendo.

Num. 43 Notandum 1° qd in causis phis diversa causarum generum aliquando
potest in alio genere genera sic causa phia efficiens, in alio causa
moralis extrinseca et in alio causa dispositiva. hinc qd quaestionem potest dari mutua natura inter duas causas phisas
quaestio hac, utrum qd de duabus causis phis eiusdem generis
et de duabus causis efficientibus, et de duabus causis materialibus
et potest utrum de duabus causis phis diversi generis et de
causa efficiente et causa materiali et de causa materiali et dispositiva.

Num. 44 Notandum 2° qd in causis phis sive sint in eodem sive in
diversis causarum generibus attendi debeant differentiae horum quibus
causae efficiunt suos effectus, differentia autem hac, nihil
aliud est, quam diversa instantia, in quibus efficiunt aliqui in
diversis et instantibus duae causae phisae mutua inter se
jonctae habere videntur certum. sic dispositione caloris et siccitatis, quae dispositiones ad producendum ignem
in instanti jonctae quae disponunt et natura horum ad ignem in
instantibus vero successivis, quibus ita ignem producunt
conservantur et natura posteriores ad ignem, ignem vero a
natura jonctae. hinc qd quaeritur utrum inter duas causas phisas
potest dari mutua natura jonctae intelligenda a quaestio, in de
diversis, sed de eodem instanti realiter. Notandum 3° qd duplex

Num. 45 hic potest considerari productio, productio reaspectu 1a ab productione 2a
productae 1a sic in qualitate absolute 1a in unaqualitate res 1a ab
est transit ad 2a sed aliquam productio 1a respective reaspectu relata
instantis, quae omnium in eodem instanti respectu diversorum
effectuum habeat aliqua productione secundum concurrentia. sed sicut
dicitur qd in eodem instanti sicut superaliter possibile est
dari res ab ipso totali quarum una res producat aliquid causa, et altera
vero res quasi reproducatur et alia causa respectu duplex
totali productionis. concedunt alii cum patre Suarez et alii dari
posse mutua natura jonctae inter duas causas phisas in eodem instanti

posito enim ab eq ignis A producere ignem B ignis B producere
ignem C. et sic ignis C. per alterius actionem totaliter producere
ignem B. et hoc ita si coordinentur. Tunc ignis B. in eadem
instanti est non ab ignis A. et ignis C est non ab ignis
ignem B. Ergo.

Notandum 2do quod, quod quaeritur utrum inter duas causas plures possint
dare unitas ratio, ita tamen in eodem instanti quaestio nunquam pro-
cedat de ipsis producere, quae in eodem instanti aliquam aliam actionem
totaliter relinquunt entitati effectus sicut connecta habeat, ut
ideo talis quaestio sit, utrum in eodem instanti ignis A possit producere
ignem B. et ignis B producere ignem C, ita ut ignis A nulli alteri
sua mensura debeat quin ignis B, et ignis B nulli alteri sua
influxa debeat quin ignis A. quaestio haec potest nonnunquam prorsus
inutilis videri, ac ipsa tamen dantur non entia, ut eandem hanc posi-
tionem demonstrabo dejà posterioribus in entibus. Quia
ut enim possibile est ut duo entia contraria quod jam ac ab uno
producerentur nemo tamen facile entis negandum necessitatem
demonstraret ita quaestionem igitur proposita ut refutemus.

Dico omnia quae, sunt inter duas causas plures eiusdem generis et
inter duas causas effectus certos adequatos in eodem instanti
atque dejà producere relinquant, ita vero uno alterove excepto
ipsi est tam illi, dum admittunt mutua ratio sunt inter
duas causas plures diversi generis. p.c. Si potest dari mutua ratio
sunt inter duas causas plures eiusdem, ad mis eq inter duas causas
efficientes adequatas in eodem instanti, et quod jam producunt duae
aliquam, ipsi ens aliquid contraignus, et sibi in sufficientis ad
intendendum potest nec minus tota sufficient habere a seipso, sed
aequalem mensuram relinquat. qd. Ergo certum, quia tale ens est
et non est sibi sufficiens ad intendendum, qd explicatur. ipso in
ponemus in eodem instanti esse duo entia contraria eq, quae
sint B. et ignis A. jo producit ignem B, et ignis B, producat ignem
A. id est ignis A. ab tota habet esse ab igne B, qd ignis
A. habet tota suae sufficientiae ultimate a se ipso et ita videtur
esse idem, et enim ulterius qd a quo ignis B habeat tota suam
sufficientiam ab ipso igne A. Hae servis illud axioma receptum
quidquid a causa est a eam causatur.

Num. 46 ex

Num. 47 ex

Num. 98 m

Conf. Conclus. Si possibilis est mutua aaa, sorta, inter 2 caa, quae sunt eiusdem generis in eodem instanti et quadam producere, tunc sequeretur, quod caa aliqua possit acquirere potentiam adequate pro suo effectu, sibi effectus. Si haec quae repugnat. Ergo naturae è naturalis causa cum sit acquirere potentiam proximam agendi, et consequenter potentiam proximam. Sed nemo sibi acquirere potest proximam agendi et movendi aliquem, et se ipsum motum locale, potentiam proximam volendi, ipsum vocatum, ergo in caa quae pro suo effectu acquirit, ipsum est causa, ut possit in eodem instanti producere suum proprium effectum, acquirit potentiam proximam agendi, atque caa, quae producunt suo effectum acquirit pro suo effectum ipsum ee, ita, ut possit eodem instanti producere suum effectum. Ergo caa, quae producuntur a suo effectu acquirit pro suo effectu potentiam proximam agendi et operandi. Ita et ipsum in aperte sequitur ex una aaa portate hoc ipso cum producit ignis A producere ignis B, ignis producere ignis C eodem instanti et quod ignis ee ignis a ignis B, ignis C, suum ee, atque potentiam proximam producendi ignis B, sed ignis B ee effectus ignis A, ergo ignis a pro suo effectu acquirit potentiam proximam producendi suum effectum.

Num. 99 m

Solvuntur obrectiones

Ob. 1a in casu quo Deus et ignis B producunt aliquem totalem producerent ignis C, ignis A in eodem instanti producerent ignis B. ignis A haberet totam sua sufficientiam a semetipso, et potentiam proximam a suo effectu proximam ab ignis B, ergo casu probatur; ergo nihil nos: argumentam: Si ca. ec. Dicit in ipso casu ignis A non acciperet ab ignis B. quidem sed quod ipse dubitanda quod 2a sui elatam productionem, ita enim non acciperet sufficientiam sua a semetipso, quod 1a sui producit sed sed sumit, quod 2a et alteratam sui producit, ita ut sua ignis A a acciperet a suo effectu, ee quod 1a sui producit sed dubitaret quod 2a A alteratam sui producit, ita etiam a suo effectu non acciperet potentiam proximam agendi et operandi quod 1a, sed tantum quod 2a sui productionis.

Num. 100 m

Urgebis: magis repugnat accipere aliquid a se ipso ee, aut potentiam proximam operandi a suo effectu quod 1a sui productionis quam accipere aliquid a se ipso ee, aut potentiam proximam agendi a suo effectu quod 2a sui

dubitione, qd si 2d ea absolute possibile, tunc a, 1d ea absolute possibile, ergo ne. quod autem sua ea a se ipso aut potentia propria operandi a deo accepit sua ea et potentia operandi quod 1d sua possidentione ita habet simpliciter sua ea et pronata potentia operandi ab alia causa realiter a se et affectu sibi possidet a qua immediate accepit sua ea et potentia operandi quod 1d sua possidentione, contra vero si aliquis esset sua ea a se ipso, et potentia pronata operandi sua dato affectu quod 1d sui ipsius esset habere sua ea automato, sibi a se ipso, et potentia pronata operandi mediata, sibi a suo affectu. patet in casu positio, sibi ergo si sua ea et potentia pronata operandi quod 1d sui possidentione non haberet a se vel a suo affectu, sed a Deo.

Num 57 m

ob 5o experientia sic probant in dno possibile ea, sed ante omnem mutua natura iuncta inter res omnes plures cuiusdegeneris go. pa. 1o habitus naturalis a causa productus antecedit habitus et antecedit ea causa productiva habitus. 2o in bilance quod in aequilibrio, quilibet unus lances et causa quatis aeterna lances superior, si autem a in aequilibrio a secundo unus lances a causa descendit aeterna lances et inferior. 3o quod duo funiculi simul vincti et separare connati, tunc unus funiculus sustentat aeterna contegat inter sibi funiculi et a causa sibi funiculi sit rumpi. 4o quod turbo sic vehemens ventus aperit fenestram et rigidus funiculus, sine apertio fenestra a natura, ita ad ingressum venti, qd ventus non poest ingredi cubiculum, nisi fenestra fuisset aperta, vi ipsum ante ingressum venti a natura, ita ad apertionem fenestra, qd fenestra non fuisset aperta, nisi ventus qui ipsum 5o quod conburgantur duo carbones ignis, calor unus carbonis conservat calorem aeterni carbonis, et vice versa qd extinguerent, si disjungerentur. 6o similiter calor in aqua conservat calorem aeris ambientis et vice versa, qd aqua citius frigefieret, si aer circumambiens aeris frigidus et vice versa. 7o nang conficiata sic mutuo calefaciunt. Deinde de ejus ore et lingua, dentibus et stomacho, de manu et chirodecio. 8o quod complexio totius corporis quantum, quantum motus mutuus corporis a causa facilitans et adjuvans robur aeterni corporis et vice versa, quando unus lapidi impressus a causa alius motus et motus vice versa a causa secundo elevatus, quando impedito ex aliquem officium motus et adjuvando dormit. 9o ea ad ipsa probandum n: 2um me: l. vo. ergo a causa

productiva illius habitus, a quo actus fuit productus, &c. actus
fuit causa productiva alterius habitus, a quo actus non fuit productus
&c. actus quod est causa illius primo habitus, a quo fuit
ipse productus sed novus durante incremento illius habitus,
in quo habitus fuit productus, licet non effectus habitus non est causa
illius actus a quo fuit ipse productus sed alterius actus sequentis
versamur.

Num. 5. 2 4 Dices 2° Saltem actus est causa conservativa illius habitus
a quo actus fuit productus, quia habetur omnipotentia alterius
habitus quia si per illum actus est causa conservativa illius habitus
illo instanti, quo actus fuit productus ab habitu non est
illo instanti sequenti &c. &c.

Num. 5. 2 4 Dices 2° quia aliquis habitus cum actu ita connectitur, ut in
eodem instanti quo actus omittitur habitus destruatur, ad
hoc omnipotentia actus causat destructionem habitus in illo ipso instanti, quo actus
omittitur, ergo potentia actus causat conservationem habitus per illo ipso instanti
quo actus producitur. Sed omnipotentia actus causat destructionem habitus per illo
ipso instanti, quo dat omnipotentia actus &c. instanti sequente &c. &c.
Ad 2 omnipotentia actus dicitur, actus non potest dare esse illo instanti,
quo dat omnipotentia actus dari potest esse habitus consequenter dabit esse
illo ipso instanti dari potest esse habitus aliis illo ipso instanti
non dabit actus causa esse habitus, ergo est vero potest habitus esse
ipso instanti, quo dat omnipotentia actus, ut patet, quia adversarius ridet
in omnipotentia actus charitatis quoniam non est quo dabitur esse ipso instanti
quo dabitur esse habitus charitatis, ergo non est
negandum omnipotentia habitus per illo instanti, sed non est ad destruendum habitus
dego tamen omnipotentia potentia actus illius habitus non est ad conservandum habitus
Sed ergo actus negatur omnipotentia habitus per illo non est ad destruendum habitus
quia tamen esse ab esse vero omnipotentia habitus non est non est ad conservandum habitus
non est ergo dependentia ab esse ab esse non est ab esse non est ab esse
quia dari dependentia sed connexio non dicitur a posteriori et alia
a concomitantia. dependentia sed connexio non est a priori, quia effectus
connexitur sed non dependentia sed connexio non est a posteriori, quia causa
connexitur sed non effectus. dependentia vero sed connexio est connexitur
non, quia effectus. Similiter ita inter se connexitur, ut nullus sine
altero existere potest, quia non sunt sicut causa et effectus
aliquis ita sed dependentia et connexitur non posteriori, ut sed causa
et effectus ut dependentia et connexitur non est ab esse non est
Sed vero et causa dependentia et connexitur inter se concomitantia

Secundo ex capite rectitudinis autem charitatis connectitur cum habitu charitatis
quod est sed caeca a habitu; habitus charitatis vero connectitur
cum charitatis actum cum sua effectu a posteriori; Deinde sic
supra quod omnino ergo sic non ad rationem habitus, qui habet, vel
quod illa prioritas est realis, de qua ibi ita requiritur, ad hoc
habere videatur prioritatem esse intentionalem, quatenus non ex
ratione moralis demeritorii motus Dei, et habitus habitus
charitatis quam meritorii cum omnis tonc adaequaviter praecepti

Nunc 5ª 4ª

ad 2ª probatur ratione. Sicut bilanx in aequilibrio, dum sicut
sic albicaeles utrinque lances quae affectu simultanei, quarum
ab eodem actu, 2º proximo, quia cum sit potentia in aequali, quia habet
utrique pondus sed lances, id est in gravitate distributi, et
pari habitatio rectio terrae utraque lance sustentantis, ut ab
utrique lances albicantur, quae praecesserunt in instanti ex origine
uterque conservatur, quod in dat ratione causa dimittentis, ab illo tempore
Si vero bilanx in aequilibrio, dum ponitur quod ascensus unus lances
sit causa descensus alterius lances. Sed potius descensus unius lances
vero impetus a praevalente pondere lances descendentis impetus
causa ascensus alterius lances, non potest quod sit dare ascensus
unius lances non dare ascensum descensus alterius lances. Ergo non
probat quod desensus habeat ex ascensu connexionem aliquam non
tantum quod determinate habeat connexionem ex prioris.

Nunc 5ª 5ª

ad 3ª probatur tertium ratione, quia sicut albicantes utrique
baculi nihil aliud sit nisi affectus simultanei, et ad datum prioris
determinati constituunt ante actum illum in normam non praedicabile
ulnae et albicantes, quas dicit illud ulnae et albicantes in indivisibilitate
et inseparabilitate utriusque baculi, nec in ratione
albicantes utrique baculi conservantur baculi ab utroque baculo, sicut
absentia albedo sit causa affectus alterius, unde connexio, quae
dat inter ea duas albicantes, non connexio a concomitante,
quales sunt dat inter alios affectus simultaneos.

Nunc 5ª 6ª

ad 4ª probatur ratione aliqui, quia ratione fenestra et ingressum venti ad
cellam et nec quod eundem actum, proximi consequentis potentiae
in actu vento valentioris fenestra ingressus, et ingressus fenestra
fenestra ad emittendum, alii vero dicunt quod ratione ventum
quartio fenestrae sit causa, et ad ingressum venti, cum ventus, quod
ingressus venti sit causa, et ad ratione fenestra eo quod ipsa ratione
quartio fenestra ad ingressum venti non dependeat a posteriori, intra ratione
et bona ipsa ratione retrorsum quartio fenestra ingressum in sigilo

[illegible] aperto ante fenestra et magnis ventis [illegible] nihil in aere signi [illegible]
[illegible] vero retroflexione impetus fenestra impressis a [illegible] signo [illegible]
aperto fenestra nul signo [illegible] magnis ventis [illegible] in signo [illegible]
[illegible] orby [illegible] nulla prorsus sequitur [illegible] [illegible]

Numo 5 gus

ad 5 probaud a. qd calor unig carbonis conservet calore ab ignig carbonis, utergo am calor conservat ab ignicul in utroq carbone enim [illegible] qd ibi ignicul et plres carbones commiscent [illegible] rebvanant, stat [illegible] extinguant, nao a ign cu tris communeta [illegible] ad agendu qm resistentia plres carbone ignitis maior ignis copia et quid contenta continent, [illegible] plenis ut maior et interior calor etiam adentra in vimo [illegible] et circumambiente aere [illegible] ad agendu contra ignis calor debilior redatur: cu interim tri et virtus ignis [illegible] debilia, qm resistitiva eo magis augeat, quo plres carbones ignitis accumulantur et conniguntur.

Numo 6 gus

ad 6 probaud cada a rationis ducis dm facta ille calor qui a aqua fervente seu potius a calore aqua qd ducit in circu ambiente aere, et conservat illud ipsu calorem in aqua, a quo qd [illegible] qd ita ad calorem in aqua et vicissim. qd da conservat calorem in aqua, [illegible] instanti, [illegible] [illegible] calor minor in aeris qd ducit a calore aqua ae. conservat et instanti sequenti ta. sed ut [illegible] si in instanti a aer habetes frigus diminueret calorem aqua p instanti a. qd si in instanti a aer habetes negaret frigoris et caloris negaret frigor et calor aeris conservat calorem aqua etiam p instanti A. B. Ta. ac frigus qd daret in aere in instanti ac si ab effectu caloris aqua habet pro calorem aqua effectu a calor ille, qui in instanti A qd ducit in aere a calore aqua [illegible] frigus ae naa [illegible] ad de fraud caloris, quin tm calor aeris [illegible] naa [illegible] ad conservaud caloris in aqua p eodem instanti A.

Nu. 7 gus

ad 7 probaud sed in na. qd o marg motiu conficiant et realiter probat eo motia utinis q manus qd ducit in tumo. et hor dum [illegible] aeroretes o frigidus aero qu alias marg quietas et defuncta ambiret, [illegible] colores sanguinei excitatq fluxibus calidos qui dem medente qd ducunt calorem in utraq manu unde calor utrique manu a [illegible] effectu simultaneq qm caa antea ins quod [illegible] cognoscit [illegible] ad ducend [illegible] manu et chiroteca [illegible] [illegible] fluxibus frigidis aura a manu [illegible] et arcaa [illegible] et fluxibus calidis qui [illegible] in manu nuto ad prohibente hasce contra

accenderent vires et non sentes manu compressa etiam cerebellum calefacerent ex quo dum non sequitur quod calor ab igne, quia eius in instanti a qua calore crepans in cutis strictura conductis conservat, in instanti a calore illud quo conductus est, de se spere patent aliqui quod calor instrumentum vivum dein in seconda quaedam igni particulas conducat quae calorem superne excitabat, aut aliqui superiori particulas dum vero longe calefecerant. alii vero obmittentur quod ab acrimonia excrescenti humoris calidi, qui dein illius tum in lingua tum in supera excitati caloris causa sit, alii demum existimant particulas igne superis et humoris calidi lingua simul ac causa adaequatam illius caloris, quod in lingua et supera experimur; quidquid per hic dicatur non probabitur contraria ratione prenotata, de sibi gravius supponentis magis et minus et aequaliter calidi ac sit stomachus in quo sibi magis calidi stomachum calefaciunt quod est in dum vicesimo stomachus calefaciunt cibos, quia mixta communia? et non ... ad id quod est in ingredientibus non agit tam magis intensive, si est stomachus quidem calefaciat cibos ubi ... minus calidior non dum vicesimo ubi idem ... calidi calefacerent stomachum magis calidum ob eandem rationem, si denique ... dicatur alter ... a...ra calefaciat, cum alterum mixta concreta ... secta, simile non agat in simile; sed ergo ponantur caloris aequaliter intensi, quae constituunt simul unam causam totalem, et sic producens simul intensiorem calorem, quam ... seorsim producerent.

Ad 3am et 4am probationem, dicit supra ad 3am et 4am probationem namque ... nihil aliud est quam effectus simultanei eiusdem causae ... tamen inter se connexis ut unus absque altero dari nequeat, contingenter unus dependet ab altero non tam tali dependentia, quae est a priori sed posteriori, sed quae est a concomitanti. Si igitur ... ... aliud quam motus, aut facultas motum rotarum ... in ... ... in quo quoque equos ... contra ... trahere ... rotarum ... facultas apta ... et figura ... rotam; ... ... simul ... in ... comeaus ... et reliquis partibus, et ... huiusmodi, quae sit aliquid nata ... ad motum ... ad impetum et motum quod ... ... nata ... ad rotam ... quod etiam motus sit nata ... ... quo ... motus ... ... ad impetus dependeat a motu ... ... substantia ... ... dependet ... ... proprietatibus. Nu~~o~~ 60

Obiicies 3tio agnis ... ... operari in ... ... et a ... ... igne ... ... Nuo 61

operari in eo instanti sua entitate et esse ab eo separari poterunt, ipse
et ab eo esse habere non possunt, et habere debent. Particulari vero, ita
quod dicat, volo ut mea hypothesis utrique, et Deus ipse et B esse
ipse B ipse et ab eo esse instanti. Sed tali modo dabitur mutua ratio
inter res ceas efficientes, sicut res in eodem instanti et quod Deus
ego. et de. ii ipsis et entitas aliunde, quo ab ipsa B, et ipsius B
aliunde, quod ipse et. Ce. Cursus pec.

Numero 5m

Quaeres. Quid dicendum de casu, quo Homo et petrus et Michael Angelus
dicerent, volo me movere aut quiescere ipse, quod moveat aut quiescat
salus et Angelus Gabriel, vel Homo ante idulus aut Angelus Gabriel
dicerent, volo me movere aut quiescere ipse, quod moveat aut quiescat
petrus et Angelus Michael. Nam dubitandum est, quem huiusmodi
casuum dicendum sit mutua ratio inter duplicem motum aut
quietem. et. quod huiusmodi decretum ab Deum fieret, ipse
Angelus nullum showm id. aliquid magis moveri, aut quiescere
potius quod Petrus, cuius ibi diceretur constanter, indifferet, decab
ita volantate dmoveri, et motum aut quietem indifferenter ab
alterius motu et quiete ponere velles

Articulus 5m

Utrum possit dari mutua ratio inter res, inter res cas stata diversi generis et ordinis

Numero. 6tus

Dicimus in Articulo praecedente, quod sit possibilis mutua ratio
inter res cas stas diversi generis et ordinis et quatenus in eodem instanti et quod efficiat
quaeritur nunc utrum sit possibilis mutua ratio inter res
cas stas diversi generis et ordinis et quatenus in eodem instanti et
Dubitandum ac in ratio reale Rutti ad aliquid Thomistae. Ad hanc quaestionem
dicendum est

Num. 6tus

Quia mutua ratio inter res cas stas et ideae in ratio
reale negatur etiam inter res cas stas diversi generis et
ordinis. ita communis Scotistarum et aliorum statuit contra Thomistas
p. C. Et possibilis est huiusmodi mutua ratio inter res
Probatur. quia una ratio res est stas et realiter in ordine
ad alias et similiter in esse stas et realiter in ordine ad alias
Sed non est possibile esse mutua ratio inter res
certa, quia alias ratio de una ad alia esset vera
fieri contra definitionem prius et ipsa species de ratio quae ponit

[illegible] realiter [illegible] quia [illegible] probatur
[illegible] dependet a [illegible] quia [illegible] dependet realiter
[illegible] quia [illegible] realiter [illegible] quia [illegible]
dependet [illegible] a [illegible] quia [illegible] dependet
realiter [illegible] quia [illegible] realiter [illegible]
[illegible] quia [illegible] realiter [illegible] quia [illegible]
[illegible] quia [illegible] realiter [illegible] quia [illegible]
[illegible] quia [illegible] realiter [illegible] quia

Num. Obiij

Num. Dij

[illegible] nova sine effectu evangelii [illegible] omnia
[illegible] alia [illegible] introductio legis novae a [illegible] expulsionem
legis veteris; restituo ante [illegible] expulsio legis veteris [illegible] posterior
[illegible] introductionem legis novae, utraque [illegible] a lege nova. verbum.

Nim. 6 [illegible]

Dicis si introductio legis novae, [illegible] expulsio legis antiquae, dum
[illegible] vel ipsius expulsio legis antiquae [illegible] introductio legis novae [illegible]
[illegible] expulsionem legis antiquae, [illegible] introductio legis novae [illegible]
[illegible] ad expulsionem legis antiquae, sed etiam expulsio legis antiquae [illegible]
[illegible] proprie ad introductionem legis novae, [illegible] expulsio legis
antiquae a negatio impedimenti; ergo legis antiquae [illegible] impedimenti
introductionem legis novae, ergo expulsio legis antiquae [illegible] pertinet ex parte actus proprii ad introductionem legis novae, ergo ex negatione impedimenti
[illegible] pertinet ex parte actus proprii legis novae ad [illegible] c. n. c.
[illegible] addita: ex negatione impedimenti in passive debili, [illegible]
[illegible] pertinet ex parte actus proprii c. ex negatione impedimenti passivi debili
[illegible] pertinet ex parte actus proprii a. ad [illegible]
[illegible] legis novae per [illegible] legis novae destruit antiquam, quia
[illegible] debet legis novae debet [illegible] Deus, necessitatem imponere
[illegible] ad [illegible] negatio impedimenti [illegible]
[illegible] omnia [illegible] legis novae. ergo destructio legis antiquae [illegible]
pertinet ex parte actus proprii. ad [illegible] negatio impedimenti passivi
[illegible] et [illegible] probat. [illegible] impedimenti [illegible]
[illegible] non [illegible] probat, [illegible] impedimenti [illegible]
[illegible] proprie [illegible] probat, [illegible] impedimenti [illegible]
[illegible] proprie expedita [illegible] impedimenti, [illegible]
[illegible] impedimenti, [illegible] impedimenti, [illegible]
[illegible] impedimenti.

Nume 6 [illegible]

Ob: 2do audita, quia [illegible] destructio [illegible] legis novae [illegible]
[illegible] legis [illegible] legis [illegible] legis [illegible]
[illegible] legis [illegible] legis [illegible] legis [illegible]
[illegible] legis [illegible] legis [illegible] legis

quae subita, seu nata ad novam formam, qualiscumque dum
Pst. fuerint: et partes formae substantialis ad subita mutationem
accedere et exhibita substantia fit a subita substantia vel ex
eviden. e sola materia et hic autem e jam ad sola accidentia formae
autem ex nisi subita mutationis quod ex necessario non sit ad id,
quod requirit, nisi aliunde aliqui capaliter in illud, quod requirit, exercat,
subiectum in eam agere amplius aliquae idem mutationes a forma
requirit sed etiam id quod ut, et in eam entitatem, quae forma substantialis
a forma requirit, et etiam sufficientem magnem.

Num 190. Notandum in hoc 3. Si ponatur metamorphosis ex aqua ignis,
quod sit 1mo gradus caloris non dum ortus gradus caloris
a nova forma ignis a 1a etiam quidem sua instanti gradus: sed tunc
erit quasi ignis recens productus non ad octavum aliquem gradum caloris,
hic tamen videtur, et erit non a jam ad ignem recens productum in eodem
instanti; et in illo instanti a sit dissolutio praesupposita ad primae
ignis, sed merus effectus ignis recens producti.

Num. 191. Notandum 2o, si illo instanti, quo 1o fuerit nova forma substantialis
non haberetur alia qua conservativa metamorphosis
in forma recens producta, quae tunc Deus potius deberet aliquam
eam conservativam metamorphosis, quam forma recens
producta, non a quia alias in una parte sequeretur mutatio non
forma, inter quas causas, cum aequipraeamb. ad offendum in
ea altera ceteris parte, altera non a Deum sequeretur, ea non sequere
eam conservativa huius modi dispositionis, et alias Deus sites
haberet quae conservativa quam substantiam. et metamorphosis eadem
qualia praecalor in aqua impetus in sese gratiam sufficit proiectio

Principium 9.

Utrum rationalis sit mutua nat.
Distinctio inter 2 caas morales
et inter caas morale et physicam.

Num 192. Dico inter 2 caas quarum una e sua et altera moralis, et
utrum moralis sit dari mutua nat. distinctas. Sacere quod diversis
instantibus et cessante diversam voluntatem, tacentis. 1o
1o negative non sed nulla sit offendi multiplicata. 2o. 2o affirmo, sit
aliqua res in bonis naturaliter praedegnoris ad aliquid, a quo res alia
non sine bonis naturaliter cadatur. Sed tali modo poterit dari mutua
nat. mutua inter rasicaas morales non sola et altera morale
non sed et certa, in declaratio 1o revelet Regule [illegible] ut ab

aulicorum ingenio prudentia determinetur, ut proprij capitis periculo
emptat. Cum futurio hoc arcanis quibusnam notis in maximum
detrimentum proterea aulicus ad in signe nova dignitatum gradu
aulicis vetus promotione hac nova, hernotq regem sanio post
à prudentiorum vitae discrimine in alios in alios proprij capitis
periculo liberet, reputeles Dei, Regis, Christi status, quod in praxeos
expeditione delica in signe de hostibus victoria celebratus
Hero futura. Hac victoria celebrata patrocinium consiliij gladiui
Eymij in antiquitatum victoria praeuit dominus Deus,
Deus vero in praelio edd gladio plena de hostibus victoria
enlerat. in casu futura Regis conservatio doceret regem ad
promotione aulicij, et promotio fructum doceret alienum aliquem ab
interitu quid ciendum, quod consistito e caa for ad gloriatione
aulicij et promotio aulicij e caa for ad conservatio Regis quod dat
mutua caa for, inter ea notatis in casu vero quod victoria
futura e caa moralis, detecumens ad confusione gladij in
moveat Regem et quidem ab aliunde enitens, ut gladius consilij
subeat. et vicissim gladius e caa physica mutor ratio eius
alius Regis mutuamentum, ut plena de hostibus separata victoria
quod dat mutua caa for, inter una caa aduersa et altera sha.

Solvuntur obiectiones.

Obij. in positis casibus res conservatio regis enitit non dependenter
a promotione aulicij, nego victoria enitit non dependenter a confusione gladij
Victoria ad confusione gladij e caa for. a e certus for.
ex eo, quia caa for e illud quod determinat ad aliquid ut fluida
enitens sine dependens ab eo, ad quod determinat. quia c. r. c
gladij addita d. caa for, nec quod determinat ad aliquid ut qualiter
vel interionaliter aliunde enitens c. caa for, ita quod determi-
nat ad aliquid ut vel aliter aliunde enitens r. quamvis conservatio
regis non ducendum in promotione de victoria relatu gladij ressa de-
pendeat a promotione aulicij, ad cuius ad promotione aulicij in nos tibus
qualiter aliunde enitens, cum nus ressa non dependeat ad promotione
aulicij, ergo conservatio regis moveat ad promotione aulicij, ut
interionaliter enitens, cum interionaliter independens a promotione
aulicij, quare victoria sic conservatio non moveat ad entia, quatenus hac victoria
e dependenter a victoria gubica, ad moveat a sua conservatio ad mode
ratio derivata aulicialis moveat, habes itaq victoria regis conservatio
in manus regis independens interionale a victoria promotione aulicij
quare rectus non quod aulicus ad regis sua conservatio pronendus
fuit a bella ipsa promotione.

Num. 4 quæs. Dico 1° quod motus ad ut intentionalis aliunde accipiens, n
ut dicit Promte caa realis et raa 1ª, nisi etiam realiter aliunde
accipiat. Ch. Ra motus mutua libertas quantum de ne
cessitate concedit, aliquid futurum quæ motus ad effectum
aliquem, à quo ex se habet dependere aliquem ordinem in genere
causæ finalis, certum in genere causæ moralis et dicit subiectum de eo, quod
illa determinat sic motus, prout dicit vera causa moralis obliga
ut ex illa in quantum dicit non obligandum sic ex illis ex
ulterius suffragio huiusmodi determinans dicit post causa moralis et
[illegible] ut ab aliter dicimus illa de causa moralis et raa 1ª

Num 4 Ex Bucero 2° motus communiter sentiunt, quod raa 1ª, debet illa
aliunde accipere, ut ab eis, ad quod determinatur nullo modo
determinat ab. contrarium patet, 1° ex eo, quod cum Angelus plus
ex antecedentibus mutuis raa 1ª, illa illuminabitur ad finem
Thomista, rationem ad mutuum, de raa 1ª ad finem et finem ad raa
1ª ad mutuum, quamvis una dependeat ab altero. Bio Theologi
Subtiles communiter ad mutuum merita Christi, fuisse raa 1ª ad
merita Christi Sanctæ matris, quorum merita Christi habuerunt
dependere ad merita Sanctæ matris, quod Beatæ Virgo de congruo
fecerunt merita sibi maternitatis Christi, certum est, quod ab
illo dubium raa 1ª habet quomodo dependentia ab altera ad
quod raa 1ª, nihil difficultatis reperiens conjunctæ
praecipue cum raa habet in mutuum in sensu formali sed
minus stricto.

Num. 4 Bis 2° in rebus caus et dat mutua causalitas quando sed quod
diversis determinat instantibus, quia ut hic es propriè dicta
mutua raa 1ª mutuum. Nec. ad mutua raa mutuum propriè
dicta, requiritur ut dato quando instantis ut ratio in mutua
causalitate existente inter duas et ab alia ratio quod diversis instantibus
quando ab solus dicit propriè mutuum raa 1ª, quia ut dat
quando instantis. Ch. Dat. in causalitate quia requirit in causa
physica. Bio caus 1ª dat illi, in una physica et altera moralis a
ad mutua virtualiter acquirit, ut duo sint mutuo causa ad
ja 1ª duo, quod in nec 1ª duo, ut dat causa ratio se mutuo
causa in facit, in specialiter se mutuo quando instantis. Rine
requirit, ut causa se mutuo quando instantis, ita veraciter
dicit causa ratio quod ja 1ª duo se mutuo causa in facit in
specialiter se mutuo quando instantis, ita quia causa ratio sed

agere cum quo castitatis debeant habere agere cum eo, cum differant
profito quod se mutuo caarent quod id quod in duobus disparibus
et praeter moralis quod id quod caare se mutuo vel unus sibi
caare se mutuo quod caare mutuo, hinc ergo requirit, sit mutua a
rata ja, quae datur inter eos, cum unus obedit quod caare
mutuo.

Ob. 2o in rebus civilibus dari mutua caalibus de facto
diversorum voluntatum, quo non sit, dici propria mutua raa
jactis. Dnc. Si daretur mutua celebris, quod id fuit
vere daretur mutua raa totius Ecclesiae quod id fuit
autoritate sustentabat a diversis naturis ac conscientia utilis diversis
prohibentibus, quo a prasi dimittit poni caa, in quo daretur
mutua celebris, aber quas facit moralem, et reflectu voluntatis
ponendo retrogrocio sibi afferat praeter traditi negandi
recreandi, vel addendo a quo vel ab eo caa, praeter non
ob futura recreatis negabit, in verba contumeliosa eruam
postridie eum facti traditions, postridie scribentes loco
recreate de negabit in casu negato e raa ja reflectu verborum
contumelio, et reflectio verba contumeliosa eruat raa
jo sed negado et quod de reflectu quod voluntatis de instabi
in reflectu eiusdem eum voluntatis. Quid tunc vide nobis quod recessatur
sit ad mutua raa in tatem inter quas caas moralis, ut debuit, si
detur reflectu eiusdem voluntatis, id est reflectu eum eiusdem voluntatis
eld. a

Nun 7 7 an

Argo. Si admittit mutua raa jonta inter duas caas moralis
in reflectu diversarum id est eum reflectu eiusdem voluntatis,
equitas. Id est debet admittit reflectu voluntatis: dnia cui sit
admittit, quo. in videtur certa et rationem raae praeter proferenda.
Ego in dubito quod creatura ad protegere aut pelle publicque
Deus dicit primo primordium donum et dolere ipsum, id agit aut
vuis creatura, ac argatis ipsum esse vuis aut jam quod id ch
conservare, et aut alicui regi conservare, ipsi gaudere, tunc eum
Rex debet velle aut alicui prostrare, id est regis conservare et conservare
regis, praeter prostrare. Ergo in id Rex velle, nisi eum reflectu
voluntatis admittat mutua raa jonta, inter ea caa moralis
quo. quia videtur clara et certa, quia Rex tali modo velles id fieri ad
aliud melior in minorem creatura, in videtur praeter certa quia Rex
in videtur id velle concurrere ad volitiones creatur, nisi praeter
aliud velit, aliquid tertium modo velit, id est quomodo vult creatura
[illegible] id est unde eum Rex debet velle aut alicui prostrare id

Nun 7 8 an

[illegible] regis conservabit, id est, Rex debet velle, ut proprio gaudio
[illegible] habeat aliquem dependentem a conservatione regis. Et
Rex debet velle, proprio gaudio, ita ut et magnificentia Divinae
voluntatis conservatio regis sit motivum quod velit Rex proprio
gaudio, in instantia manifesta habet etiam ab adversario. Nonne
in casu quo creatura aliquid velit ex suo instinctu naturali, Rex
concurrere ad volitionem creatam, quae tendit in aliquem finem
finem aliunde, quin finem ipse velit eandem vero finem aliunde
exterius habere ab se regari quod in re, re ipsa habet aliquid mutua
nec jointa, inter se, caeca moralis respectu voluntatis Divinae
in ordine ad illi, ratione quae in una parte tali, mutua caeca jointa
haberi in quod, nisi ea moralis moveat. Sed et inter moralem
aliunde existens, id est, dicere ut inter moralem incipiendo
abeo ad quod determinat, quam vis ipsa abeo ad quod movet ea
respondeat, in altera vero parte, sine inter moralis indicatio
ea in quod haberi absque positione qualiter necessaria, quia in
Rex concurrere, hinc bene inferit, quod Deus mediante ea moralis, qua
ipsa debet aliquem dependere abeo, ad quod movet et post determinat
ut inter moralem aliunde existens, adeoque quod respectu
Divinae voluntatis et post habere vade caeca naturali.

Num ggm ad mutua caeca jointa de nonnie Dicta requirit, ut aliqua
sit mutua jointa et posterior ad [illegible] Et ex eis
atque hoc in his in casu 4°, in victoria sit jor gladio Dei
quod Deum seu existere sua inter moralem, quia habet
in quibus Regis, et in Deum seu existere sua realem
actuale, gladio vero sit in victoria in Deum Deum
seu existere sua inter moralem, sed Deum etiam sed
seu existere sua realem et actualem qo. Q. Ita ut lect
victoria in ordinem sive sed Deum inter moralem in gladium et
Deum in gladium inclinat existere sua realiter et actu in se,
sed Deum inter moralem amissum in quibus regis in solo
existere inter moralis victoria sed quibus victoria, ita ipsa
et futura existere sua realis et actualis victoria in jor caeca ad
gladium, quia haec ad confirmandum et donandum gladium movet, quia
pulchrior erit, quam victoria in prorsus caeca respectu gladii in Deum
Deum sed existere sua inter moralem seu quibus victoria
sed etiam Deum Deum sed in futura existere sua realem quam actualem
in quibus gladium etiam sit jor caeca respectu victoria, Deum habere sed

Sine culpa, sed peccata actualia, nec etiam propriae dicta mutua non sunt, ut ex eorum inter se gladiatorum sed sunt invicem, priores et posteriores ad eandem pugnam.

Num 80.

Obj. 6° Sequitur dari mutua non sortes inter causas physicas et morales. Et inter duas causas morales, sequitur, quod idem potest esse causa et non causa respectu eiusdem effectus, et quod idem potest esse causa et non causa respectu eiusdem effectus, et quod idem potest esse causa et non causa respectu eiusdem effectus. Ad 1. C. S. Dicendum sequitur quod idem potest esse causa et non causa moralis. C. S. Dicendum sequitur quod idem potest esse causa physica et causa illa et intentionalitter et causando illa etiam physice. Ad 2. S. Ipsum esse et non sequitur quod idem possit esse causa et non causa physica sui, causando physice. Ad 3. Dicendum sequitur quod idem potest esse causa et non causa moralis se ipso causando physice causa sui moralis, quia id intentionaliter effectum in effectum in causando intentionaliter causa physica sui. C. S. Totum argumentum nihil est retorquet in causa finali, ad id aequale interest. Dicendum sequitur quod idem potest esse causa et non causa respectu eiusdem effectus in eodem et diverso genere causae physicae. Ad 5. Dicendum sequitur quod idem potest esse causa et posterius effectus eiusdem effectus in eodem genere causae moralis et in diverso genere dicta non sit in diversis generibus causae physicae et posterius in generibus causae moralis C. S.

Num 81.

Obj. 6° Sequitur dari mutua non sortes inter causas morales et inter una physica et altera moralem. Dicendum sequitur quod etiam potest dari mutua non sortes inter causas physicas. C. et absurdum quod est a. p. S. Ad 1. Ad 1. Ad 2. Ad 3. Ad 4. Ad 5. Ad 6. Ad 7. Ad 8. Ad 9. Ad 10. Ad 11. Ad 12. Ad 13. Ad 14. Ad 15. Ad 16. Ad 17. Ad 18. Ad 19. Ad 20. Ad 21. Ad 22. Ad 23. Ad 24. Ad 25. Ad 26. Ad 27. Ad 28. Ad 29. Ad 30. Ad 31. Ad 32. Ad 33. Ad 34. Ad 35. Ad 36. Ad 37. Ad 38. Ad 39. Ad 40. Ad 41. Ad 42. Ad 43. Ad 44. Ad 45. Ad 46. Ad 47. Ad 48. Ad 49. Ad 50. Ad 51. Ad 52. Ad 53. Ad 54. Ad 55. Ad 56. Ad 57. Ad 58. Ad 59. Ad 60. Ad 61. Ad 62. Ad 63. Ad 64. Ad 65. Ad 66. Ad 67. Ad 68. Ad 69. Ad 70. Ad 71. Ad 72. Ad 73. Ad 74. Ad 75. Ad 76. Ad 77. Ad 78. Ad 79. Ad 80. Ad 81. Ad 82. Ad 83. Ad 84. Ad 85. Ad 86. Ad 87. Ad 88. Ad 89. Ad 90. Ad 91. Ad 92. Ad 93. Ad 94. Ad 95. Ad 96. Ad 97. Ad 98. Ad 99. Ad 100. Ad 101. Ad 102. Ad 103. Ad 104. Ad 105. Ad 106. Ad 107. Ad 108. Ad 109. Ad 110. Ad 111. Ad 112. Ad 113. Ad 114. Ad 115. Ad 116. Ad 117. Ad 118. Ad 119. Ad 120. Ad 121. Ad 122. Ad 123. Ad 124. Ad 125. Ad 126. Ad 127. Ad 128. Ad 129. Ad 130. Ad 131. Ad 132. Ad 133. Ad 134. Ad 135. Ad 136. Ad 137. Ad 138. Ad 139. Ad 140. Ad 141. Ad 142. Ad 143. Ad 144. Ad 145. Ad 146. Ad 147. Ad 148. Ad 149. Ad 150. Ad 151. Ad 152. Ad 153. Ad 154. Ad 155. Ad 156. Ad 157. Ad 158. Ad 159. Ad 160. Ad 161. Ad 162. Ad 163. Ad 164. Ad 165. Ad 166. Ad 167. Ad 168. Ad 169. Ad 170. Ad 171. Ad 172. Ad 173. Ad 174. Ad 175. Ad 176. Ad 177. Ad 178. Ad 179. Ad 180. Ad 181. Ad 182. Ad 183. Ad 184. Ad 185. Ad 186. Ad 187. Ad 188. Ad 189. Ad 190. Ad 191. Ad 192. Ad 193. Ad 194. Ad 195. Ad 196. Ad 197. Ad 198. Ad 199. Ad 200. Ad 201. Ad 202. Ad 203. Ad 204. Ad 205. Ad 206. Ad 207. Ad 208. Ad 209. Ad 210. Ad 211. Ad 212. Ad 213. Ad 214. Ad 215. Ad 216. Ad 217. Ad 218. Ad 219. Ad 220. Ad 221. Ad 222. Ad 223. Ad 224. Ad 225. Ad 226. Ad 227. Ad 228. Ad 229. Ad 230. Ad 231. Ad 232. Ad 233. Ad 234. Ad 235. Ad 236. Ad 237. Ad 238. Ad 239. Ad 240. Ad 241. Ad 242. Ad 243. Ad 244. Ad 245. Ad 246. Ad 247. Ad 248. Ad 249. Ad 250. Ad 251. Ad 252. Ad 253. Ad 254. Ad 255. Ad 256. Ad 257. Ad 258. Ad 259. Ad 260. Ad 261. Ad 262. Ad 263. Ad 264. Ad 265. Ad 266. Ad 267. Ad 268. Ad 269. Ad 270. Ad 271. Ad 272. Ad 273. Ad 274. Ad 275. Ad 276. Ad 277. Ad 278. Ad 279. Ad 280. Ad 281. Ad 282. Ad 283. Ad 284. Ad 285. Ad 286. Ad 287. Ad 288. Ad 289. Ad 290. Ad 291. Ad 292. Ad 293. Ad 294. Ad 295. Ad 296. Ad 297. Ad 298. Ad 299. Ad 300. Ad 301. Ad 302. Ad 303. Ad 304. Ad 305. Ad 306. Ad 307. Ad 308. Ad 309. Ad 310. Ad 311. Ad 312. Ad 313. Ad 314. Ad 315. Ad 316. Ad 317. Ad 318. Ad 319. Ad 320. Ad 321. Ad 322. Ad 323. Ad 324. Ad 325. Ad 326. Ad 327. Ad 328. Ad 329. Ad 330. Ad 331. Ad 332. Ad 333. Ad 334. Ad 335. Ad 336. Ad 337. Ad 338. Ad 339. Ad 340. Ad 341. Ad 342. Ad 343. Ad 344. Ad 345. Ad 346. Ad 347. Ad 348. Ad 349. Ad 350. Ad 351. Ad 352. Ad 353. Ad 354. Ad 355. Ad 356. Ad 357. Ad 358. Ad 359. Ad 360. Ad 361. Ad 362. Ad 363. Ad 364. Ad 365. Ad 366. Ad 367. Ad 368. Ad 369. Ad 370. Ad 371. Ad 372. Ad 373. Ad 374. Ad 375. Ad 376. Ad 377. Ad 378. Ad 379. Ad 380. Ad 381. Ad 382. Ad 383. Ad 384. Ad 385. Ad 386. Ad 387. Ad 388. Ad 389. Ad 390. Ad 391. Ad 392. Ad 393. Ad 394. Ad 395. Ad 396. Ad 397. Ad 398. Ad 399. Ad 400. Ad 401. Ad 402. Ad 403. Ad 404. Ad 405. Ad 406. Ad 407. Ad 408. Ad 409. Ad 410. Ad 411. Ad 412. Ad 413. Ad 414. Ad 415. Ad 416. Ad 417. Ad 418. Ad 419. Ad 420. Ad 421. Ad 422. Ad 423. Ad 424. Ad 425. Ad 426. Ad 427. Ad 428. Ad 429. Ad 430. Ad 431. Ad 432. Ad 433. Ad 434. Ad 435. Ad 436. Ad 437. Ad 438. Ad 439. Ad 440. Ad 441. Ad 442. Ad 443. Ad 444. Ad 445. Ad 446. Ad 447. Ad 448. Ad 449. Ad 450. Ad 451. Ad 452. Ad 453. Ad 454. Ad 455. Ad 456. Ad 457. Ad 458. Ad 459. Ad 460. Ad 461. Ad 462. Ad 463. Ad 464. Ad 465. Ad 466. Ad 467. Ad 468. Ad 469. Ad 470. Ad 471. Ad 472. Ad 473. Ad 474. Ad 475. Ad 476. Ad 477. Ad 478. Ad 479. Ad 480. Ad 481. Ad 482. Ad 483. Ad 484. Ad 485. Ad 486. Ad 487. Ad 488. Ad 489. Ad 490. Ad 491. Ad 492. Ad 493. Ad 494. Ad 495. Ad 496. Ad 497. Ad 498. Ad 499. Ad 500. Ad 501. Ad 502. Ad 503. Ad 504. Ad 505. Ad 506. Ad 507. Ad 508. Ad 509. Ad 510. Ad 511. Ad 512. Ad 513. Ad 514. Ad 515. Ad 516. Ad 517. Ad 518. Ad 519. Ad 520. Ad 521. Ad 522. Ad 523. Ad 524. Ad 525. Ad 526. Ad 527. Ad 528. Ad 529. Ad 530. Ad 531. Ad 532. Ad 533. Ad 534. Ad 535. Ad 536. Ad 537. Ad 538. Ad 539. Ad 540. Ad 541. Ad 542. Ad 543. Ad 544. Ad 545. Ad 546. Ad 547. Ad 548. Ad 549. Ad 550. Ad 551. Ad 552. Ad 553. Ad 554. Ad 555. Ad 556. Ad 557. Ad 558. Ad 559. Ad 560. Ad 561. Ad 562. Ad 563. Ad 564. Ad 565. Ad 566. Ad 567. Ad 568. Ad 569. Ad 570. Ad 571. Ad 572. Ad 573. Ad 574. Ad 575. Ad 576. Ad 577. Ad 578. Ad 579. Ad 580. Ad 581. Ad 582. Ad 583. Ad 584. Ad 585. Ad 586. Ad 587. Ad 588. Ad 589. Ad 590. Ad 591. Ad 592. Ad 593. Ad 594. Ad 595. Ad 596. Ad 597. Ad 598. Ad 599. Ad 600. Ad 601. Ad 602. Ad 603. Ad 604. Ad 605. Ad 606. Ad 607. Ad 608. Ad 609. Ad 610. Ad 611. Ad 612. Ad 613. Ad 614. Ad 615. Ad 616. Ad 617. Ad 618. Ad 619. Ad 620. Ad 621. Ad 622. Ad 623. Ad 624. Ad 625. Ad 626. Ad 627. Ad 628. Ad 629. Ad 630. Ad 631. Ad 632. Ad 633. Ad 634. Ad 635. Ad 636. Ad 637. Ad 638. Ad 639. Ad 640. Ad 641. Ad 642. Ad 643. Ad 644. Ad 645. Ad 646. Ad 647. Ad 648. Ad 649. Ad 650. Ad 651. Ad 652. Ad 653. Ad 654. Ad 655. Ad 656. Ad 657. Ad 658. Ad 659. Ad 660. Ad 661. Ad 662. Ad 663. Ad 664. Ad 665. Ad 666. Ad 667. Ad 668. Ad 669. Ad 670. Ad 671. Ad 672. Ad 673. Ad 674. Ad 675. Ad 676. Ad 677. Ad 678. Ad 679. Ad 680. Ad 681. Ad 682. Ad 683. Ad 684. Ad 685. Ad 686. Ad 687. Ad 688. Ad 689. Ad 690. Ad 691. Ad 692. Ad 693. Ad 694. Ad 695. Ad 696. Ad 697. Ad 698. Ad 699. Ad 700. Ad 701. Ad 702. Ad 703. Ad 704. Ad 705. Ad 706. Ad 707. Ad 708. Ad 709. Ad 710. Ad 711. Ad 712. Ad 713. Ad 714. Ad 715. Ad 716. Ad 717. Ad 718. Ad 719. Ad 720. Ad 721. Ad 722. Ad 723. Ad 724. Ad 725. Ad 726. Ad 727. Ad 728. Ad 729. Ad 730. Ad 731. Ad 732. Ad 733. Ad 734. Ad 735. Ad 736. Ad 737. Ad 738. Ad 739. Ad 740. Ad 741. Ad 742. Ad 743. Ad 744. Ad 745. Ad 746. Ad 747. Ad 748. Ad 749. Ad 750. Ad 751. Ad 752. Ad 753. Ad 754. Ad 755. Ad 756. Ad 757. Ad 758. Ad 759. Ad 760. Ad 761. Ad 762. Ad 763. Ad 764. Ad 765. Ad 766. Ad 767. Ad 768. Ad 769. Ad 770. Ad 771. Ad 772. Ad 773. Ad 774. Ad 775. Ad 776. Ad 777. Ad 778. Ad 779. Ad 780. Ad 781. Ad 782. Ad 783. Ad 784. Ad 785. Ad 786. Ad 787. Ad 788. Ad 789. Ad 790. Ad 791. Ad 792. Ad 793. Ad 794. Ad 795. Ad 796. Ad 797. Ad 798. Ad 799. Ad 800. Ad 801. Ad 802. Ad 803. Ad 804. Ad 805. Ad 806. Ad 807. Ad 808. Ad 809. Ad 810. Ad 811. Ad 812. Ad 813. Ad 814. Ad 815. Ad 816. Ad 817. Ad 818. Ad 819. Ad 820. Ad 821. Ad 822. Ad 823. Ad 824. Ad 825. Ad 826. Ad 827. Ad 828. Ad 829. Ad 830. Ad 831. Ad 832. Ad 833. Ad 834. Ad 835. Ad 836. Ad 837. Ad 838. Ad 839. Ad 840. Ad 841. Ad 842. Ad 843. Ad 844. Ad 845. Ad 846. Ad 847. Ad 848. Ad 849. Ad 850. Ad 851. Ad 852. Ad 853. Ad 854. Ad 855. Ad 856. Ad 857. Ad 858. Ad 859. Ad 860. Ad 861. Ad 862. Ad 863. Ad 864. Ad 865. Ad 866. Ad 867. Ad 868. Ad 869. Ad 870. Ad 871. Ad 872. Ad 873. Ad 874. Ad 875. Ad 876. Ad 877. Ad 878. Ad 879. Ad 880. Ad 881. Ad 882. Ad 883. Ad 884. Ad 885. Ad 886. Ad 887. Ad 888. Ad 889. Ad 890. Ad 891. Ad 892. Ad 893. Ad 894. Ad 895. Ad 896. Ad 897. Ad 898. Ad 899. Ad 900. Ad 901. Ad 902. Ad 903. Ad 904. Ad 905. Ad 906. Ad 907. Ad 908. Ad 909. Ad 910. Ad 911. Ad 912. Ad 913. Ad 914. Ad 915. Ad 916. Ad 917. Ad 918. Ad 919. Ad 920. Ad 921. Ad 922. Ad 923. Ad 924. Ad 925. Ad 926. Ad 927. Ad 928. Ad 929. Ad 930. Ad 931. Ad 932. Ad 933. Ad 934. Ad 935. Ad 936. Ad 937. Ad 938. Ad 939. Ad 940. Ad 941. Ad 942. Ad 943. Ad 944. Ad 945. Ad 946. Ad 947. Ad 948. Ad 949. Ad 950. Ad 951. Ad 952. Ad 953. Ad 954. Ad 955. Ad 956. Ad 957. Ad 958. Ad 959. Ad 960. Ad 961. Ad 962. Ad 963. Ad 964. Ad 965. Ad 966. Ad 967. Ad 968. Ad 969. Ad 970. Ad 971. Ad 972. Ad 973. Ad 974. Ad 975. Ad 976. Ad 977. Ad 978. Ad 979. Ad 980. Ad 981. Ad 982. Ad 983. Ad 984. Ad 985. Ad 986. Ad 987. Ad 988. Ad 989. Ad 990. Ad 991. Ad 992. Ad 993. Ad 994. Ad 995. Ad 996. Ad 997. Ad 998. Ad 999. Ad 1000.

[illegible] causa finalis sit intentionalis [illegible]
[illegible] causa intentionalis mediata sui effectus. et verum est dicere et
sentire [illegible] quietus non [illegible] inter [illegible] causas [illegible]
requiretur quod aliquid sit [illegible] realiter ms. sed effectus causa [illegible]
mediata sui effectus quod aliquid repugnare et absurdum sit [illegible]
dictis [illegible] Deo.

Quæstio 9a
De causis in specie

Num 82 ns. Inter causas in specie primo ponitur [illegible] causa efficiens.
unde etiam notandum quod Triplex pars sive Tribus genera
ordinum [illegible] quid est Triplex sit causa efficiens videt
sit.

Articulus 1m
Quid et Triplex sit causa efficiens.

Num. 83 ns. Sed quia causa efficiens [illegible] 2o [illegible] c. 5. d. 29 describit, quod sit
principium [illegible] alterius. [illegible] sexentaois. [illegible] quietis. Sed de
[illegible] non placet [illegible] quod non convenit [illegible] sed causa
efficienti [illegible] quia non convenit causæ creatæ. [illegible] quia
[illegible] propriè est causa efficiens. [illegible] ubi constat ex eo quod creatio non
est [illegible] dicta mutatio, cum mutatio [illegible] dicta [illegible] aliud
est creatio vero non [illegible] supposito aliud [illegible] non Deo quod videtur
convenire etiam causæ moralis, quia [illegible] proprie efficiens. [illegible] non
est, quia [illegible] dicta [illegible] explicatur [illegible] exemplo [illegible]
[illegible] autoris, qui [illegible] autoris, [illegible] causa efficiens
sed causa [illegible] moralis. Sed non placet hæc definitio [illegible]
parte Suarez et alios, quod causa efficiens propriè dicta est
principium [illegible], extrinsecus [illegible] quo, [illegible] est executive [illegible] motus.
[illegible] non [illegible] hæc principium [illegible] quod convenit etiam aliis
causis, [illegible] verba constituunt [illegible] non [illegible] causa efficiens [illegible]
[illegible] verba [illegible] dicitur [illegible] causa [illegible] quia [illegible] Suarez [illegible]
causa efficiens [illegible] 2o [illegible] causa extrinseca, partim quia [illegible]
extrinseca, [illegible] quia [illegible] [illegible]
[illegible] 3o [illegible] causa [illegible] extrinseca, quia [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

posterior ē influxus a tero; id influxus autem quod est causa influ-
ens, hinc licet unus idem aqua calefit, ignis causa
calefacit in antecedenti loco, 2 parte differt a causis intrin-
secis libris moralis videlicet, finalis et idealis, quarum nulla est ipsa
causa ē id, a quo ē actio vel effectus; causa siquidem moralis, et causa
finalis dicitur, id quod ē actio vel effectus causa vero idealis, imitatio
videlicet id, et actio vel effectus, quorum nem vero laeversa a quo poterit
augmentum a cinis Lectorum, quaenam operandi causa, a joy Prime Moved
alquis sive efficiente, ita ut sensus hic causa efficiens proprie
dicitur a se ipsa, a qua quomodo omnis judicetur actio effectus
a qua judicetur sive et executive procedit, ab experimentalis notitia,
quam de actibus nostris habemus quorum e. quae aut plurimus
habeat de laverit.

Duplex Dividitur causa efficiens 1° metiplex, 2° divisibilis, Num 42 p.
causa efficiens in causa 1 absolute causa, ac, quae nulla alia
causa habet ante se a qua dependeat, et talis causa e solus
Deus, causa vero secunda a e quae habet aliam causam ante se
a qua in esse dependeat et operando dependeat et talis e omnis causa
efficiens creata.

Dividitur 2° in causa universalis et particularis, causa universalis e Num 45 e.
quae vim omnes et singulos plerosque effectus influit, talis causa
universalis duitur supremus Deus qui in omnes os effectus crea-
tos influit, ita sol et sidera, quae in plerosque effectus sublu-
nares probabiliter influunt. causa vero particularis e, quae
vim in aliquos effectus influit, hujusmodi causa particularis,
et plerique causae sublunares.

Dividitur 3° in causa principalis et instrumentalis, causa principalis Num 46 e.
e, quae e ex virtute propria ac solo ipsa operatur, causa instru-
mentalis e quae in e virtute propria ac solo, et alterius hoc
operatur, sicut quae influit ipsum quadam alterius, causa videlicet
principalis subordinatum.

Dividitur 4° in causa univoca et aequivoca. causa univoca e et Num 47 p.
duitur illa, quae producit effectum entitative sibi similem, sicut
ignis et. duitur causa univoca respectu ignis B. quae producit, causa vero
aequivoca e, et duitur illa, quae producit effectum entitative sibi dissimilem
sicut causa aequivoca e sol, cum ipsa respectu effectuum solum existit.

[illegible]

Num 88 Dividitur 5° in caa adequata et inadequata; caa adequata sive totalis est illa, quae omnes gradus suae speciei habet, sola et sufficiens ad producendum effectum suum sibi debitum absque ullo alterius concausae. Caa vero inadequata seu partialis est illa, quae indiget concursu alterius concausae.

Num 89 Dividitur 6° in caa libera et necessaria; caa libera est illa, quae potest, si illi adeundum praerequisitis, agere et non agere, et non agit id facit ex electione et determinatione propria. Caa vero necessaria est, quae potest, si illi adeundum praerequisitis debet agere, neque potest non agere, id est non agit sed electione aliis prorsus determinata sed ex determinatione caae. Ergo caa libera habenda non solum humana et caa necessaria in igne.

Num 90 Dividitur 7° in caa afficiens prorsus seu mediata et remota seu mediata. Caa afficiens prorsus seu mediata est, quae immediate effectum, ita ut nulla habeat inter se et effectum caa media. Caa vero remota seu mediata est, quae ita producit effectum, ut habeat inter se et effectum caa media. Sic ergo quo ignis A. producit B. et ignis B ignem C. tunc ignis A. per se est ignis C. caa mediata et remota respectu ignis C. vero caa prorsus et immediata.

Num 91 Dividitur 8° in caa afficiens in actu, et in actu 2° caa afficiens in actu 3° caa afficiens ut potens operari caa vero [illegible] in actu 2° caa afficiens et actu operans. Sic caa efficiens dicitur prorsus potens operari, dicitur ipsa afficiens in actu 3° prorsus. Si vero praeterea sit prorsus potens operari, tunc dicitur caa afficiens in actu 3° et actu.

Num 92 Dividitur 9° in caa totalis, superadditae, et subordinatae; caa totalis est quae est in se sit ens absolute dependenter a concursu Dei generali et totaliter sibi debitus quibus effectus rationem totalis superadditae, quae est ens superadditum dependenter a concursu Dei et totaliter sibi debitus, quibus effectus rationem superadditae, obedientiae, quae sive in se sit ens totale, sive superadditum

à Deo elevatus ad duplicem effectum, scilicet naturalem, et etiam naturalem, ad
subiectandum omnia creata naturalis natura, regnum, potentia
aliquam, supernaturalis in omnem gloriam influentem in visionem beatam
sua obiectivalis in intellectum et voluntatem infinitabilis in visione
et amore Dei beatum.

Dividitur igitur in caua stata, et cadens. caua stata natura pertinet omnia
quae ad aliquem effectum necessaria et necessaria
pertinent ad efficiendum, sicut et ad operandum ad efficiendum. caua vero
cadens dicitur quae concatenata
sit ex medio et auxilio ad efficiendum statum cadens atque praedore
temporum et spiritus ovenreatum notia dabitur.

Num 93 ex

Articulus 2m
an detur caua efficiens creata.

Dico 1o Dari caua creata vere efficiens. conclusio haec contra
antiquiores in multis locis, qui efficiebant caua creata ut instrumenta
agere, unde illorum effectus et operationes, quas hodie experimur, in causis
sui, sed causae ita Deo semper in creatis operantibus nuncia ad finitatem
creatis illis. Sunt ergo vere potentia concurrentes, ita ut nisi
ut ea sit sine pura conditio, ad cuius passim Deus in aliis operaretur
contra illos.

Num 94 ex

Prob: Conclusio, 1o authoritate causae Script: gen: 1o dicitur fiat terra
herba feriens, et faciens semen et lignum pomiferum faciens fructum
iuxta genus suum, cuius semen in semetipso super terram. et factum est ita.
et ecce arbores et pomum habentes in semetipsis secundum genus suum.
omitta alia divina testimonia, cum sint pene innumera
2o authoritate S. patrum. plaeae omnes contra eos potest
ac Theologorum. Dicta Suarius, cuius conclusio ita videtur esse certa ut
ea in dubium vocare est rabie effrontina, videtur nata contra doctrina christiana
certam existere.

Num 95 ex

Prob: Conclusio 2o ratione, qua alias sequeretur, id haberet universalis
experientia et communis omnium sensus ac iudicium, quod ad rem omnes ad
vice illuminare, hinc se movere, non ipsi intelligere, et velle et
manifesta facere 3o.

Num 96 ex

Deinde ducis experimur nos quidem istos effectus in rebus causis stare effectus
sicut et ab illis ut Deo dependent ad ipsa sentiendum et experiendum
aut non effectus gaudent non contra 2o, quia Philosophorum in nobis
effectus alios fieri, sed experimur etiam effectus alios a nobis procedere. Sic ego
fieri, fenomena 2o: Ringustigae experimur, quod alter non habeo
hic dum, quod movendo ab alio. contra 2o, quia in rebus etiam, quae

Num 97 ex

[illegible]

Nnnn 99 Dicis 2o nihil S. Paul: 1 Cor. 12 Deus operatur omnia in omnibus, ita [illegible]
unde 2 Cor: 3. Non sumus sufficientes cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis, sed omnis sufficientia nostra ex Deo &c. quod creatura nihil operetur
Q. hoc similes textus Scripturae Scriptura quibus omnes S. patres et
doctores Sacri non plus probare, nisi quod Deus necessario concurrat
ad omnem creaturae, et quod nihil potuit absq. concursu Dei, magnum
operatur Supernaturalis, quia vocantur opera gratiae, sed non quod ipsa
operari possint, quia habent a nobis esse, sed a Deo, hoc autem non probat
Deus esse proprie nihil agunt. Sine ipsi ea de quo creatura nihil potest
Deus ea adequata, quia cum Deus concurrat cum ea, ergo ipsa est adequata. &c.

Nnnn 99 Dicis 3o adagendum requiritur virtus infinita hac repugnat creaturae
quod ipsa non adagendum requiritur virtus transcendens aliunde rejicienda
Ille, sed hac virtus infinita, quae inter ipsa et ipsa adhaerentia
ubique quae maior concipi nil. quod. Quod non requiritur virtus infinita
in ea adequata, quia Deus effectum sibi et ab ea concursu ordinat
et ordinat, a quo ecclesiae alterum dependeat. Sine in ea adequata
sibi suo modo adequata, quia Deus effectum sibi concursu
uberiorem ea vel cantat. Quod ipsa ea effectum non ea et ea
quod non ex ipsa ad ipsa: non nata [illegible] parte [illegible]

ex nono quidem quod [illegible] non esse adeo in effectu infinita
vita ergo pulchrum [illegible] non infinitas quod autem [illegible] confusa
in potestate probatur quod non esset non esse dicto aliqua contradictoria
opposita quae non esset aequi et ning.

Num 60 ny

Praeter utrum substantiae creatae sint mediate operativae
A. affirmative cum communi [illegible] et [illegible] operativa
contra Thomistas qui ut aiunt naturae ita non creatae
nisi ut aliquid potentia [illegible] realiter distinctum, sed tamen
contradicunt hoc substantiae esse aliquid nisi ut aliquid
potentiae in [illegible] vectrices et realiter distinctae ita tandem
volunt nulla substantia creata esse per se et mediate operativam
cum nihil potest agere nisi esse tributum. Hanc primo
veritate dicunt esse ab illa entia substantiae realiter
distincta quae dicunt habeant potentiae [illegible] substantiae
[illegible] quae [illegible] quae [illegible] substantiae [illegible]
[illegible] substantiae [illegible] [illegible]
[illegible] substantiae creatae sint mediate operativae [illegible]
[illegible] mediate [illegible] substantiae [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Num 60 ny

Ut [illegible] agendi principaliter mediate a aliqua parte [illegible]
[illegible] creatura. [illegible] substantia creata [illegible] [illegible]
et mediate operativa. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] mediate operativa [illegible] [illegible] [illegible]
aliqua infinita [illegible] [illegible] creatura [illegible] [illegible]
principaliter et mediate a aliqua [illegible] [illegible] [illegible] creatura
a. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

[illegible]

Nunc ita

virtus principaliter et mediate operatur in una parte, et participare substantia creata; in altera parte albuginea creata est, quia abstracta commutata a substantia creata, aequa [illegible] Nun. nec. [illegible] c. quando aliquis [illegible] in uno genere et participant aliquo modo in alio genere, debet modum aliquo participare, et modo substantiae [illegible] aeque substantia creata et quidem [illegible] in uno genere [illegible] in uno genere caeli [illegible] principalis et accidens, quia eodem genere [illegible] participat praedictam virtutem mediate operatione, quia substantia debet participare praedictam virtutem mediate et creabile, et quidem modo substantiae, sicut et substantia non est adversarium in [illegible] [illegible] rationali participat a Deo substantia intellectiva et libera electiva et modo substantiae et sicut [illegible] anima rationali et spiritus quia substantia spiritualis quia anima rationalis et caelum in uno genere substantiae corporalis et caelum participat a Deo, recepione incorruptibilitatis et anima rationalis debet a Deo participare substantiae incorruptibilitas et quidem modo substantiae, et sicut anima substantia quia anima rationalis et sic de caeteris

Nunc ita

Conclusio: ratio assertionis est, sic S. Thom. qui lib. 3. cont. gent. cap. 81 ait. Si agere sequitur ad esse rei alicuius, manifestum est, quod substantia, quae substantiae auctor est, quae substantialiter, quia [illegible] substantialiter, quia [illegible] substantialiter habet [illegible] alia autem, nisi ab ea, quae substantialiter habet [illegible] substantia autem [illegible] et [illegible] caeteris modis [illegible] quae [illegible] substantialiter [illegible] [illegible]

a primo ad tertium, ut hoc substantialis intrinsecus [illegible]
in quo tertio bene notanda sunt illa verba, quibus S. Doctor ait,
Sicut hoc aliquid accidentalis habens propriam actionem [illegible]
hoc substantialis habens propriam actionem [illegible] alia, quam
mediante, in et aliquid hoc habeat mediante, neque deserat
propriam substantiam a se effusam mediante, sed mediante manente
manente, quantum ad hoc nobilior, nempe aliquid habet
habet effusam mediante, quod aliquid multo magis habet hoc nobilior
nempe substantialis.

Num. 2054

Quinto quod in hoc quod Angelus et homo sint unius generis inventis, et
ab participet a Deo perfectione, potentia substantiae et quidditatis, quod
etiam Angelus debeat a Deo participare perfectione potentiae substantiae et
Angelus sit homo perfectior. Quod in hoc quod substantia creata et accidens
sint in uno genere cum principalis et accidens sit mediate operatum
a quidditate quod etiam substantia creata debeat esse mediate operatum, sicut
substantia sit aliquid inter perfectior. Quod. n. c. esse substantiae respectu
inventis ut sic, dicit quibus aliquid imperfectum quam perfectum,
cum in suo formali conceptu dicat relationem obligatam mode quam aliquid
inferius quia sub illo involvitur, cum ab ea procedat, nulla ratione
referetur quod Angelus sit superior, cum quod homo sit superior, quia cum
quod habitus debeat participare perfectione entis ut ens, ubique
respectu quod etiam debeat participare in perfectione entis ut ens, sed
contra vero esse mediate operatum a principali principalis, sed singularis quod perfectior, merito illud deferat. Si
sic perfectior esse principalis quidem, omnia accidentia hoc perfectiora
commendata sit esse principalis nobilior omnium substantia

Num. 2055

Quinto quidem debet esse mediate operatum, quia omnis substantia
aliquid dat ad id instrumentum esse, hoc esse non in quantum
est substantia. Quod confirmat: quidem ens se habet sicut minister, ad substantia
sicut dominus, sicut quod minister solus et domina, et sic negotia mediante
exercit. Ita etiam aliquid quia propriam et effectus se solo mediate fiat
by godiag. ch. a in et supposit non, quod est intrinsecus mediat a substantia
actuliq sit unicum effectum immediate a omnia et non
principaliter quemadmodum ens de natura instrumentum a se mediate operatum
et multo magis de natura esse principalis esse mediate
operatum quod manifeste patet in instrumentis artificialibus
cum esse principalibus, atque in substantia mata adversarios esse
esse principalis quod ad hoc mediate. rc. Ad inverto argumentum

Sunt dominus ipsa mediata sphaera, quae efficitur suum
omnipotens ita dicta subsistens. Ergo.

Num 10 bis

Ratio 3to Aliis ait lib. de gener: c. 7 dari actionem nisi inter
contraria, atqui nunquam denuda subsistunt inter contraria
go. Dm a motu a dari actione nisi inter contraria formaliter dicta
vel saltem ex a dari actione nisi inter formaliter contraria nam
Nihil Aristoteles sed in altio correctiva ji de hoc ex Sola ibi
loquitur nec datur inter aliquam, quae sit formalis subsistens mediata
contraria aut inter formas subsistentes, quae sit radices exigitivae
contrarium qualitatis.

Quaestio Unica

utrum ea creata efficere possint agere ubique, seu utrum omnipotentia sit actus omnipotens.

Num 12 pp

Antequam decidatur haec quaestio Notandum varias ac
explicationes circa efficientia ad rem quamque actera efficientia
sit, perfecta explicatio sit quidem quatenus aliquo explicat
rem suam determinate. Sicut quando unum agentium ex rationis
dei, ut sit in anima, quae scilicet ex cognitione, et perfecta
delectatione operatur, ita explicatio sit per actionem illa mediatione
principiatur cum tempore posterior ita explicatio fons, ut ac
ducta aliquam, quae adeo praeter in rem. alia explicatio sit finita
praecisa, sed confusa ut ita quidem explicantur finitis, sed
generis, quae ea varias motus ducit sit, alia explicatio sit generalis
praecisa sed consequitur agentis ad rem. Haec explicatio etiam
vocat mediata materiaria Repositi, et tamen quod agit mediate
explicat ligno, alia explicatio sit per lor. quod agit
sed dum per aliquam virtutem internam mediata explicatur, sic haec
explicatio vocatur mediata mediatione virtutis, et sequitur haec virtus
Mediatione consumata ad quod efficitur. Tunc dicitur explicatio mediata
mediatione virtutis dispositiva. Si autem ex Mediatione ad effectum
concurrat. Tunc dicitur explicatio mediata mediatione entis sive concursus,
alia denique explicatio sit per virtutem internam ad dispositionem, neque
effectiva concurrente ad effectum ex nostro modo intelligendi intellectus
sit aliquid ratione ut effectus mentis, quod aliquid aliquo ad
agere possit, pellendo aliquod effectum ad ita, quia tunc ulto ex

sic modis applicaretur, posset agere in distans: et similiter
actio in distans de facto non potest aliquo modo, ergo
aliter quam secundum aliquem modum possibilem fieri quæstionem
Ergo: et

Quia 3o actio in distans aliter est possibilis, quam
etiam ipsum, de quorum agendi modo certo nobis constat, pro
prot agere in distans, ex in spatio repleto, quia agunt in spatio
intermedio, ex parte una parte, cum nulla, intervallo agunt
in distans, id quod aut per magnitudinem superficierum, et, ergo, necessarium
est nulla data magnitudine posse agere in distans, nisi in corporum
afferat effectum, vel aut certa experientia, et nisi non ratio aut
certa experientia in contrarium affertur, quod dabit patebit ex Bluce
obiectione. a quod 1um pt prob. ex ductione, de aer quia eq ut
ut elementa sit natura actrix interiecto, ipse ostendo in judicio
lumen etiam longa due mia sphæra et trahatur corpus, et ergo
nisi per positio mro ut aliquid non subsistit nec non ipsum
obstaculo illo comprehendit et abluit, ie hero quod 2um ex bu
et ages non ratione in sit vinculum et ratio recipiatur illum

Confirm. consilio, natura universalis et singularis dicitur
fertur quam corpus et fluxa deuertor et fluxare, sed
talis quies est indubitabilis et ratione actio in distans, quia quia
alias sentis motus et impressione agentis illius, ab corporum
cuiuslibet huius modi, motus aut impressione provenire ab aliquo
principio aut agente principali mediante et obstante, vel mediante aut
aut procurante, non modo applicata et ab ipsa non determinata
ad illam vel ad aliquem illorum modorum, et sic ab aliquo
et sic ergo et aliter, sed nullus est actio in distans, ne ipse
ab ea ratione mori, et ita consideratis, ergo

Quia 4o et dm actio in distans possibilis sit, et aliter, ita
communis cum patre Suarez contra doctrinam Aquinatis, nobilis pruvalos
praesertim Monista. Ipse et 1o negative ipsum nulla offabit, non est
ostendi huius modi actionis ex negatione aut peccatis ex Bluce obiectio
pro 2o positive, quia est aliter agere in passum remotum, ipse
applicatio per virtutem et concaua intermedia, creata, ergo est solum
aliter agere in passum remotum, et applicatio per virtutem aut
concaua intermedia, creatum et agere in distans, ergo est aliter
possibilis actio in distans. a contrario concedit et ad obiecta, cum

[illegible] plus, [illegible] creata, [illegible] certus, nisi velis [illegible] generatione de re, in qua [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] et [illegible] in [illegible] esse [illegible]
[illegible] rara tanta [illegible] non [illegible] [illegible]
[illegible]

Ad quam 1.b.c. id est quod [illegible] tributes sive in substantia [illegible] Num 1 iqu
[illegible] in qualitatibus consistant [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

ante extinxerunt inter annos tantis et longis circuitibus
quibus deliniabat orientem versus, post plures annos vero
deliniabat, postea vero deliniabat ad occidentem versus, ut
Roma sit dijunctum, et in Germania Spondati et alij
aiunt magnae esse ad posuerunt fieri in vi quae attractiva, pol
ipsa quae influunt magnes, amens, et ideo illum magnetem ferre,
Sunt lapis tendit ad centrum et ignis turbinis ad sua sphaera
ad quam tendit. Sicut Berg in patre, Tabij et alijs quae electrica
et his similibus, et ibi ferre sunt vehiculo confricatae et calore
primo enim ex radios, qui de maioribus in obstaculum repellunt
et etiam de fronte reverberantes et terrae, quae de sole habent
ferre sic apparent venti aliquibus impulsu resistere, et magna
agitatio pulverum et paleae tantum fumi in aere rapit. Ad quae
ingenia arcanum satis dictum alijque probatis autoribus
merito videtur sibi dicere, quod non, praeter alias enim vere
liberae sanguine, dupli et quasi cornu, et quidem rabbalae
et sacre effantis et maberno ubero exhibit. et inventum
sunt, quidam commutet baraceli homo ut quidam modesta frequentatio
fingi, dicit non applicatio, quadrupedum vulneratis restaurandis
debet obligari ipsa etiam vasa, quae planetis obligatis unguento
illo oblimi obliterandum praeterea ap vulneris capitis et auditum, sit
mulieris, gladio debet servare in loco mundo et calida et humida
ipsa quae certo superstitiosa et valde numinis. Quemque tandem
pulveres composuerunt, sicuti in magna dicta virtute
sua extinxerunt, ante in vita dicta debita operari, uberes aliqui
adhibuit effectibus quis a medicamentis, ultra qui desideratis tegas
salutiferis magicis ex patris Martini Belzio, pater Sancti,
qui tempore de ma quarto annario medicis magnetum, sed ferreq
hunatae regis zoches, et quid vero asis ferat. Et ferrum a Danore
ob partu a jo hunc ungulati autem ex ipso nitro, ut filis opera affectat
et vulgo Sanct. ad eos subat pater Schotg in magia naali, ex
plebis superstitiosum de eos, cum hanc diffuxerit credi, et
parti similis adhibeant citis, et virga mistus dictaret in terra,
et si vero operante ita effectibus continuat duentur, quod Virgo
planetis idem ipsi singulae quae haec diffusitionem facile in bilis
vapores et exhalabat ex humoribus et latentes metalla exhumatis
quibus dum gravata ex parte, qua tamen mulmare in capitis alia
sed urbunt simpatia, quam virgo cornacea habet ad metalla, sed

gravia ad centrum, alia vero qualitatis magnetica, quienia, lithomagnes ferrum ita recte applicatum, unga capsulae ad
ad Mundum Heliotropia se convertere ad Solem ob sympathiam
quam habet cum capite, imagine ad alia effectus plenius referendum
Quibus etiam alii flores oriente sole se expandere solent. Bucolae
qui alias appellant, et occidente sole se contrahere solent ob
umbra fugaisque alios flores confingere.

Nunnijbus

Obs. varias experientias ab entheseatis expertas
1° Tarantula dente aranea in arborem pisorum etiam longe
mihi, nec nisi per morte tarantulae in musica curantur. 2° aliquibus
dum suitz laere radicem, et aliquibus Rhaetis morte in
3° Torpedo piscis dum hamum mordet, ita torpefacit et stupidum
reddit piscatoris manum, ut hamum ex manu atrahere nequit.
4° tarantula pisculus sistit magnades etiam rates in medio cursu
5° aliqui homines rationis delirium ad prostrata muris aut valli
etsi haec antea non viderant. 6° cadaver occisi ad prae sabbatum
sanguine exudat, et si illud attingatur. 7° vetula Sibylla aliquotiens
infantes pestiferent, qui postmodum notaliter ratio in dissolvens
etc. ad quid nisi velis enim Sirisero et Mauro hanc sapientiam
dogmare dic, Tarantula emittere venenatas exhalationes, quae
aere infiuunt et lab, nec in his defeminis, qui deficiat Tarantula cum veneratis cuius
Rhythmis et musicis quibusdam percussis
abarantula tenuerant medicinam musicam ad alia mortis ad
Sacrum, Rhetus promoveri Sudor et Sudor expellit Tonicus
ex Sirisero venenatos. Ad 2m S. experientia Tera c. cum refundi
pisces in Tagent mihi Tagus en aspectu lupi conspectum qui clangens
de corbe pellendo et relquis omnibus ducendo, quibus pisces
aeterna ad remedium ne cadere, constantem et certum terrae
percussos vix loqui, sic, Ex Basilisco si non fabula dicendum
omnibus halitibus venenatos et necat homines, eo fere modo quo
Bufo sub arbore hanti ore plusimum oneremat. Ad 3um
refundi pisces stupefacio in qualitate aeranna
et consona genus musculos aut nervus aeruginosus spiritualibus arcuatis
ex historia de vendola explosibus fabulae Strozerg ni, pulsatio
terro ed navis cursu subito pisces mihibus pisces pie in rantis pisce
conspectu et ictu confestim retardabit navis superbiebat
pisces stupidi, alij autem mihibus; cursu cum fuit eg, flumen sanguis reflum

omnis aut praecellit contraria, aut vero similitudine brevia
quibus aliis impedita deficit. ad 5um dicendum quod affirmo ab omnibus
familiis in hortulata spatia nemo aliquid habuit singulariter noto contrarium
sed quia rapta etiam in lectulis quamvis plantarum quibus dicunt contrario
et, i. balsamitis garofalis odore profano tam parum potuisse lustrum
qui custodit in atrio refarcerit, qui sedulo fridagent, ne tali effloresc
in gaudeat volatio, ipse vero flore, quo rosa polorera solent, rosa
deflapit. ad 6um argumentum est quod infallibile, hinc a sanctis
canonibus prohibitum esse illo, quo casi sufficiat ad cadaver dealbat
et cum sanguine sudaret cum, dog. tam aliquibus contingit, ut cadavere
ad praeta omnis sanguinem sudarit. Quaerendum ad id generalis
dum in paulo post retractatum cadet, an videtur dubium, an id obiit et etiam
maligni spiritus sit. et nullo post cadet. adhuc ille affectus pietatis
quibus et spiritibus antiquatis, qui in domum de Bloacum
et ab ea in alia retro citroque transmittabat, sunt hic explicandum
etiam sancti Thomae omnia quae gerunt et adhuc ipsum
venerabas dum miser contrarias. ad 2um dicendum, si id fiat
ope Pomonis cui eumodi vetulae subiecta facile et devotae, quae vetula
amatur in aulis putrida et tabifica effluvia, sed quae cuka, infallibile
tenellis in nature aovia.

Num 1174 Obj: 3: contra 2dam conclusionem agere in distans et non agere in distans, quod
agere in distans et emissa, adeo etiam superadalba repugnat
altio in distans. pa. agere in distans et agere non applicatum
non quidem res concam creatam, sed concreatum, sed agere non
applicatum per concam non et agere in distans, quod agere in distans,
et non agere in distans. M. nec. ad pa. a. agere non applicatum per concam
creatam non et agere in distans. C. agere non applicatum per concam annel
non agere in distans. A: a. etc. et quaestio de re non in qua per
robit stat cum nostra sententia.

Num 1175 Quaeres 1o quae requiratur applicatio cum efficientis ad passum?
M. 1o ad hoc ut efficiens possit agere, non requiritur applicatio, si
sentibatur. omnem infoitia omnis intima praesentia, et hoc nulla
certum in vivo ullis rebus quae agere et fuere apeon maxime locales
et mediata contingunt agentis ad passum.

Num. 1176 Sed requiritur immediatio ut causa efficiens sit applicata passo.
Mediatio mediata supposita, sed sufficit aliquid etiam applicatum

mediante virtute, ita connexa contra potest dici quemcumque
ex 1: qd requisitus omnino in applicatione mediata applicatio
in ipsa esse et actum esse pro experientia ex natura partes in
probatae efficaci causae, quo in requisitis, i. non bastat ad connexionis satis
ex 1: qd mutua connexio sed judicii mediata aliquid operata vero per
experientiam, et si sit applicatio mediante substantia effectus in nerb. a
etiam patet, i. affectus effectus vas.

Ref. 3io ergo neque virtus unaquaeque in ut causa efficiens cum applicatio Num. 320m
ipsius et virtutis intermediae a se pendent. Ad sufficit aliquid ex
subiecto et concausa etiam in hac ratione applicatio. ita contraris. 1o per
ipsa autoritate et ratione communis, a quo enim quaeri causa in e quod
ordine, 2o ab experientia, qdo eq maior aut constitutio agris applicatio, in
ipsa partes extrema tu separatae constituta sed etiam partes
interiores agris agunt in again, atque partes interiores in ipsa
applicatae esse et concausae in qua dum ipsae in influunt qo. in ipsa probat
ex eo qa tactio et connexio et multo autorio, agit pelkeris
et in spatia remotiora a qua ora in pouint levia et illuminantur
si dicatur qd oes partes, tam exteriores qm interiores agant,
in vero sonat qa partes interiores in ipsa applicata mediate
mediante substantia aut mediante virtutis a se pendentis, ita aliquid
interiores sua virtute aliud habeant, qua ab aliquibus en-
denuntur, et simile in agant in simile. ut tis, sit modo exponi.

Ad 4o probabilis ergo requiritur ramen in ut causa efficiens sit Num. 321m
applicata posse et causa, sed sufficit etiam qd sit applicata ge-
ffectus intermedium a se pendet et si hic ergo effectus, ergo dicitur
influens in effectum remotum. si tam effectus intermedius qd
aliquis cum effectu remoto, ita connexio contra et Marum
ad hoc ut etiam agat in subitum remotum sufficit qd aliqui causas
intercipiat. sic qdo causa applicata et effectum intermedium
in ordine causae cum effectu remoto et ipsi dicitur effectus, ergo dicitur
connexio ad duas hanc extendit causas causae usq ad subi-
remotum et actione contingatur et in interamptam et vel
certa ad qa accessitas causae applicatae in ergo autem
ergo habet, ergo experientia satis probatur. confirm: de ista
connexione usq sufficiter se applicatus qd accidunt Dunes in dicta
aliquis. sed in et applicatio qd hyak effectum usq effectus
intermedius in ordine causae cum influit ab ipso solo qd contingunt

[illegible]

Numo 1222 Sed ad rem. Ubi causa efficiens posita agere in passum reactum, et effectus intermedius, utrum due se habent in effectu reacto, sic ut effectus intermedius et effectus in substantia influat in effectum reactum. Ubi causa efficiens posita agere in passum reactum sufficiat ut sit, et hoc modo nata et exposita nata et ad perfectum. Dolet autem ordinata et continuata dantur. Ut effectus intermedius et effectus in substantia conveniunt [illegible] et diversitas [illegible] in substantia convenire. Et sufficiunt et aliata quod [illegible] in terra vel aliquid. Et si sic aliter attenuatur ad quod agere in terra vel [illegible] quod effectus intermedius diversus a causa et effectus in substantia consequentem calore videlicet.

Numo Quaeres 2° utrum causa efficiens finite sumpta et mediata possit agere ultra quod [illegible]. Et [illegible] dicit sic finite sumpta et mediata non posse efficiens certe sumpta, etiam praeter mediatam [illegible] agere posset [illegible] sic se realiter si existant. Contra hoc et alii [illegible] quod [illegible] sic ait: ea quae non sunt [illegible] posset [illegible] [illegible] [illegible]

quod etiam in pte nunc phia ac realiter existere
eam, quam rem Deus ante constituit. in pte nunc phia ac realiter agere
quod etiam eam. quod paulo ante factum est, in pte nunc phia et realiter
agere. a Sacramentis adhibitis pc. eam quae ante constitit, et nunc in
amplius constit. atque per hoc habet ea plenam realitatem esse habet
plenam et realem eam quae Deus ante constituerunt, et ante amplius constit

Num. j. 2 q. 4

Ad dicendum in nali Thomistae, quod verba sacramentalia ex ego Ba-
ptizo in nomine patris et filii et spiritus sancti, in repetitione phia pertinent quoad
sanctificantem: quia antea Christus instituit in Conferatur, nisi plenitudinem
plenitudinem et omnia verba sacramentalia, verba vero sacramentalia enuntiat
Israel et Israel in porta Jambraim ad unum post alterum, ita, ut quod
genuitatis verbum prima in amplius existant. hinc contendunt, quod
in ultimo instanti quo genuitatis ex dicitur, prioria verba sacramenta,
quamvis tum in amplius existant, et Dei paulo ante constituerunt phia
influant in id quod quoad sanctificantem, potest igitur forte in nos
ad Thomistas ducere et

Num. j. 2 q. 2

objicere probabile est, quod sacramenta phia cadunt quoad sanctificandum
quod probabile est, quod eadem phia potest agere quod dicit et est certum. ex
quo quoad sanctificandum in eadem, in quibus tota formula: quia tamen
hoc praequam pars sacramenti est formaliter sit promentiata tota
aut totalis Israel pertinere dicit, quod sufficere eadem quoad sanctificandum
verba ante plenitudinem et dicere, quod nihil verbum, in ultima syllaba
perfecta in singulis realiter causam. Sic Scotus longe probabilior dicere
quod sacramenta non realiter cadunt quoad sanctificandum. Dz. 2 c.
Vi nervi et quod sacramenta phia cadunt quoad, Dicendum quod ultima
non sacramentum completa sacramenta, nec quod dicitur habere de realiter
Dz conferat quoad sanctificandum, quia nempe phia existit quoad sanctificandum
verbis nero aliquid non completa realiter, sed quod non erant non
et ibi phia potest quoad sanctificandum in ultima syllaba consecrationis
Dubitat quoad sanctificandum.

Num. j. 2 q. 4

Suarez 3io quomodo eadem efficacia connectatur sua effectu possibili.
Quoniam in Thomistis sententia, 1o dicit eadem ut effectus possibilis
nullo modo connectit. sic ut aliquis ante ex gratia, intellectus non
implicaret. et hoc est patris Oviedo. 2d dicit, eadem connectit in possibili
illata effectus redestinata sumpti, sic, hinc implicaret hoc determi-
nata potestatem, sic dicitur ex sua parte. Dm ut implicaret intellectus
nolunt implicaret alii sensus. et ut dicit eadem ita connectit in possibilitate

[illegible]

Proviso 4ª

Quid sit vi vi quo constituit caelibes [illegible] effuerent [illegible] 4º

Num. 1 24 Cum caelibes nihil aliud quam [illegible] [illegible] [illegible]

actuale exercitii, quod absolute sumitur, quod actuale
hoc determinatum, ita ut [illegible] modo quo [illegible]
ingenio consistunt actio, ut ergo nonnullo conclusio.

Notandum duplicis generis effectum dari posse aliquem alterum actualem — Num. 1 2 [illegible]
unique determinatum, quod ita à diversis natis causis ut quidem
se absolute [illegible] ab alio causa actualis modo quidem [illegible]
effectus. Alteri quidem et voluntarios et mutatio [illegible] illi effectus, qui certam
contingunt, vari ut [illegible] causa naturalis, causa [illegible], profito [illegible] nulla
[illegible] ad [illegible] quod elevari de hujusmodi effectu et altione
[illegible] hic [illegible] ut [illegible] conjunctim [illegible]
[illegible] ab [illegible] quia quantum ab [illegible] realiter, alijmodo
[illegible] effectus, qui [illegible] realiter sequuntur [illegible] [illegible]
modi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

Num. 30 in fine

Dico 2do actio, quatenus effectus indifferentis non constituit formale et intrinsecum in genere actionis, quatenus actualem exercitium eius agentis, quod est [illegible] non abscindit ea qo.

Num. 31 in fine

Dico 3to actio, quatenus effectus indifferentis non constituit intrinsecum et formaliter in genere actionis, quatenus actualem exercitium eius agentis, et actualem exercitium non, sed intrinsecum et formaliter constituere in genere negotii, quia nihil est, quod actualem exercitium ita aliquid ut sit, praedicando de eius, ut videtur ex dictis patet. Nam est qd non, et explicari quid mirum, cum negotio requiratur, ut praedicat, qd illud actione creatum, non eam impedit eiusdem, nec effectum, nec defectus conies, qd hoc ora, quant. dari, quin detur actio, qd debet esse aliquid sui oby, cuppersaddetur, quod sine modo, rursus est inexplicabile.

Num. 32 in fine

Dico 4to actio, quatenus effectus indifferentis non constituit intrinsecum et formaliter (in decreto Dei, volentis eq. ignis B. judici ab igne A. non est 2o, qd actio est actualem exercitium praedicat, medaite ab ipso agente creato decretum Dei, nec non est actualem exercitium praedicat, medaite ab agente creato. non est 3o, qd non, et explicari, quid scilicet decretum Dei volentis eq ignem B judici ab igne A. non eum vuet. [illegible] ignem A et ignem B, neq vuet. solas defectus conies, neq [illegible] ora dmul, qd hoc ora dmul quant. dari, quin detur actio, qd debet esse aliquid sui oby cuppersaddetur, quod sine modo rursus est inexplicabile. non est 4to qd non intuitibile, qd eam creata ab non agente fiat intrinsecum et formaliter agere id, nempe qd decretum Dei, qd in ea creata sine et formaliter non praedicit. qo.

Nota 1 Dec

Dico 5to actio, quatenus effectus indifferentis non constituit in actio prorsus et ita est 1o qd etiam posset dato actu 1o prorsus, et non actio, ut patet in ea libera quod etiam possit dato actu 1o prorsus, et libera agere non agere, non est 2o, qd et libertas actus 1o prorsus, quin tum effectus indifferentis id quod est ab ea ea, poet eam Reg Facte dumtaxat et [illegible] ea, et sit sit ea necessario, ne [illegible] effectus, et [illegible] poet Reg Stus effectus [illegible] etiam [illegible] dato actu 1o prorsus

[illegible] ; sed [illegible] 1ª proma, [illegible] effectus [illegible] actio

Dicta actio quantum effectus indifferentis et modaliter actus
modalis. conclusio sequitur ex dictis. Si enim actio realiter Num. 134
in constitutis in causa respectu effectus, ergo in toto actu 1ª proma,
dicta concedit in actu actus his actus supperadditis, et quia
tollitur realiter indifferentia, quia talis effectus ad loc. ut
hoc existat in, ut sit entitas aliqua absoluta, alias etiam
ipsa ab indifferens, et ageret alio determinatus realiter
quia entitas certus respectus ut modalis.

Dicis 2º pars actus 1ª proma id tollitur indifferentia effectus quia Num. 135
actus et causa, actus entitatis supperadditus. Sed da tollitur
modualiter. ca. realiter ra. etc tollitur pars actus 1ª proma
modualiter, quia actus 1ª proma et radicis quia positio infallibilis
debet poni ipsa actio, quod et entitas modalis supperadditus
tollit indifferentia effectus realiter.

Ruer 2º etiam ipsa actio et indifferens quia si ipsa indifferentia tollitur Num. 136
effectus supperaddi modus, tunc etiam quia actionis tollitur specialis
modus. Sed da etiam ipsa et indifferens indifferentia loca mutuus
existat et existat ca. etiam ipsa actio et indifferens indifferentia
sicut mutuus dependeat ab hac et illa causa etc illud et
ab dicto et indifferens indifferentia loca, quatenus et indifferens ad
existendum et non existendum, illud vero dicto, et indifferens indifferentia
quatenus quod existit actus et indifferens ad existendum et non existendum ab hac
illa causa. actio et quidem indifferentia existat implicatur quia et
actus contingens adeoque, et existere et non existere, quidem existere
actus et indifferens ut dependeat ab hac et illa causa, sed
essentialiter dependet ab hac causa adeoque indeges modus supperadditus
quo determinatur ad hanc potius quam aliam causam, effectus vero absolutus
actus, quidem existit, et, nondum talis certus ut potuisset dependere
ab hac, et ab alia causa, adeoque eges modus supperadditus, ut eum
determinet, ut rotigab hac, quam ab alia causa dependeat. Sed
quaeras, quid indifferentia causae actionis existendi. Sed quia tollitur
tollatur pars actus 1ª proma ut et decretum Dei determinantis ad
indifferentiam ab hac potius actio, quam alia hic et nunc existat, quia

[illegible]

Num. 133.

Quæstio etiam actio ē sic indifferens, ut dependeat a solo Deo, ū a Deo similiter et creatura et tam ū debet determinare per aliam actionem [illegible] dicitur, quod res effectus debet determinari [illegible] a solo Deo [illegible] sic indifferens ut dependeat ab hac vel illa a quod 2m verum ē certum [illegible] 1. Dunta S. Thomas et alii, S. [illegible] ors effectus quia est pendere a Deo. Dicit et creatura, sit pendere a solo Deo, quod. Sed ita. a 1. d. a ors effectus absolute [illegible] vel retrog. [illegible] et Thomas et reliqui ē rationes, quod dicunt ors creatura sort dependere a Deo solo, intelligunt non creatura substantia creatur. Si ē non ors effectus intelligendi cum, dicunt potest Deus etiam [illegible] a creatura aut certus dispositionis [illegible]

Num. 134.

Quæstio Sarbio ē ē sic indifferens, ut dependeat a solo Deo, ū a Deo. similiter et creatura, sine ulla actione, quæ effectus producitur a creatura et effectus similis, sic [illegible] ors [illegible] Dei. Sed non hæc ē contra ors [illegible] actionis et dependeat a creatura et Deo simul contrarias autem [illegible] sit [illegible], neque hoc [illegible] quod ors probea Deo

Num. 135.

Quæstio potest etiam Dei, quod effectus absolute ē sit indifferens ad locum et illa causa quod. Sed contrarium patet a negatione non causa annua [illegible] Deus, quod sit [illegible] a Deo, et creatura simul, conservata a solo Deo quod ē indifferens ad locum vel illa causa.

Num. 136.

Quæstio 60 [illegible] ad locum, ut effectus aliquis sic indeat a solo Deo, n ē necessaria actio ad alia dependeat quod

Sicut [illegible] ut effectus, ita [illegible] effectus a [illegible]
[illegible] dependentes a [illegible] ut dependentia [illegible] solo [illegible]
[illegible] necessario quibus [illegible] alias [illegible] [illegible]
effectus [illegible] realiter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

Nam ipse, [illegible]

denominatae, ea obiter [illegible] quinti anni [illegible] ut
[illegible] relatis, [illegible] subsequentibus [illegible]
[illegible] habitas in [illegible]

Quo 1o actio et passio tribuunt denominationes diversas, ad
secaliter distinguendas a praedicatis actionem denominantes agentis Num 1944
passionis vero denominatae sunt [illegible] cum [illegible] vicinis [illegible]
Dicimus dari diversas denominationes, et ne [illegible] quod [illegible]
in aliquo [illegible] dari [illegible] dari [illegible] et alteta et [illegible]
denominationes. Ad 2a. tribuunt diversas denominationes ut ut
ei denominatae, quae tribuat una realiter tribuat utterea
ita ut una tribuat aliqua denominatio quae realiter in
tribuit alterae ca. 2e. quitia activa, quae [illegible] agentis
profitis et quitio passiva, quae obitus profectio, [illegible]
[illegible] quitio [illegible] et [illegible] diversam denominationem, profectio
nemitus et quiti, utrumque tit denominatio haec [illegible] utrique
[illegible] et realiter una quitio, in vero haec, [illegible]
[illegible] et alterae aliquot quae [illegible].

Tertio actio et passio constituunt diversas praedicamenta Num 1944
quae realiter distinguuntur. Ad 1a. ad hoc ut aliqua constituant
diversa praedicamenta sufficit distinctio rationis, ita quaestio
et relatio constituunt diversa praedicamenta et [illegible] distinguuntur nisi ratione. Ad 2m in relatio contrariatur [illegible]
[illegible] et valde B. nisi [illegible] relata. et [illegible] B

Quarto 2o ad actio et passio realiter id [illegible] Num 1466
quod actio [illegible] denominatio passio et passio [illegible] denominatio
[illegible] Sequela haec [illegible] absurda. [illegible] Ad 1. in actio et passio
[illegible] denominationes cuicunque subito [illegible] cum [illegible] et
denominationes cuicunque subito [illegible] [illegible] actio et passio
dat denominationem agentis et passi in [illegible] cultus aut
principio, ubi [illegible] principio, a quo [illegible] dat denominationem agenti
et ubi [illegible] quae [illegible] dat denominationem passi [illegible] in
[illegible] in quibus actio et passio; utraque enim haec dat denominationem
profectis et quiti, in [illegible] cuicunque. 2. dicitur 1o ubi enim a quo
[illegible] dat denominationem profectis; ubi vero a quo [illegible]
obitus [illegible] dat denominationem quiti.

Num. 1424 Quæritur in divinis generatio activa et passiva realiter distinguantur, quod attinet in creatis actio et passio distinguantur. Dicitur: arg.: in divinis generatio est ita generativa, ut generatio, et generatio passiva, et generatio passiva est ita passiva, ut generatio, et in creatis actio id intelligitur. Arg. nos et ratio expressa Petri. Distinctas ergo in Divinis generatio activa et passiva, generantem et generatio passiva est generatio, et persona generans et persona genita, sed persona patris et persona filij realiter: nihil enim in ratione personarum distinguendum, necessario ergo actio passiva realiter distinguendum. Similis dubitatio fit in creatis quod.

Num. 1425 Quæritur in quo subiecto recipiatur actio et passio actio transiens in recipiente an agente ita contra prim. quia autoritas Petri, qui ait 2. Pet. 1. 18 ait, transeunte in eo nobis, quæ in actione et ratione identificat, et in ipso nobis sed ratio ad hunc ad hoc et magnificat. Ergo 2 de an: et ergo actio et ratio in patiente et non in agente sic et ipse Scriptor utitur in ipso Pentateuco actio, ergo nomine Scriptura similem rationem. Item Aquinas S. Thomas qui in Lib. Quæst. Phil. 2 q. ait, quod actio est de agente in quo 2. 2 dm in patiente dm recepta in eo. ita 1 q. 2 a. 3. Arb: 2 ad Tert: expressa docet, quod actio manet sit, fieri agere et sine sit in quo agente actio autem transeunt sit fieri patio agentis, sed magis patientis. ex quo clare colligitur actione transeunte recipi in patiente non in agente, hæc autoritas vel sola sufficeret pro ista sententia, ulterius 1. 2. ratione. non est de sententia autoris transeuntis recipi in agente quod actio transeunt non debet recipi in agente. Sed a debet recipi in reg recipit et ex se patet. actio est actum subiecti actualiter recepti. actio Dei ad extra est actio transeunt, sed actio Dei ad extra non recipitur in Deo, quod ab qui Deo non est in agente quod respondeat 1° attinet Deo est mutatio, et ut ipsum, et ipsum transeunter aliquid quod mutat, ipse autem aliud est, quia ipse Deus volitio, et non aliud Deum vecte et facere idem sunt, et dicitur sunt sicut non est. Si actio Dei, quia Deus aliquid aliquid est aliud est, qui

ipsa voluntas Dei quae necessario existit, id matq; aliquis alius
actus vestigio existens ab aeterno ut posset existere ante alia
alium effectum quin ita dicam ipsa essentia sit, contra S. Bonav.
opinionem Scotistarum communem; respondeas 2° licetur sit de genere
entium, tamen a solo Deo sub sit in agente, et sic de
ea tia actionis quae potest a creatura ut sit in creatore quae
actio creatura a effectio agentis actio Dei vero: praeter
ea esse id effectio agentis, nam contra 2, quod S. Tho
mas, quod expresse contrarium affirmat, et in Opusc. in Rom
Met. q. disputat inter actionem transeuntem et manentem
hoc discrimen, quod actio transeuntis, praeter opus actus et a quemlibet
utrumque vere dicitur effectio aliqua, ipsi operatis, id quod con
firmatur certe contrarium, nata quae ratio non cernetur nisi
effectio quod, quatenus aliud, et colligitur etiam ex ratione
ejusdem transeuntis nihil aliud id quam commencia actus
subjecti et effectione, Novante Joannes Bonellus, quin ag
effectus intrinsece non habet in Deo.

Sed 2° actio creatur in effectu aliquid in subiecto sustentacionis Numero 199
sed in ratione quod in ratione sustentationis. Sed ita a
actio generatrix, ita communis est, quod 1° non est unus
subiectum sustentationis praesupponit praeter ratione effectus
effectus a praesupponit, praeter ratione actionis a quod
2° non est prob. sed loco. aeterni m. a. patet p. s. quod
non effectio etiam quod 2° non est actio generatrix debet habere
aliquid objectum sustentationis, non, sit habere aliud, quam potest stare
sustentum non a verba quae actio generatrix, hoc de facto a creatura
quod requirat aliquid objectum sustentationis, non sit licet a p. d. potest
habere aliud subiectum sustentationis, tunc istud non est agens, istum
sed effectus: aliquid non agens neq, terrae, neq, effectus a, quod p. ecclesia
quantum aliud, sit objectum, non effectus una paulo ante dictus

Q 2° actio creatura, quae generatrix, quae quidem dicitur Num. 150
ab effectu absoluto probabile recipit in effectu finito objecto
in ratione, id nunquam comprehendit conclusio, quod actione creatrix
verba, Superius dicitur quod actio Dei creantis debet habere aliquid subiectum
infinitum, sit habere agens non adhaerens, nec potest stare subiectum
cum quibus quaerat actione creatrix, quod debet habere ipsum effectum
quam subiectum infinitum, quod actione vero generatrix, nihil est contra
ea, quia actio a finitis communis p. quae ea dari effectuum

[illegible]

Nunc 1512 Quæ[illegible] contra [illegible] agens ab actione [illegible]
[illegible]

Nunc 1512 Quæ[illegible] agens [illegible]
[illegible]

Num 153

Ruiz qd actualis et formalis determinatio, debet a quo determinato, id est agente determinabili, actualis et formalis determinatio. qo. a quo et certa indoles determinationis debeat extrinseca dari non ab. qo etiam determinato. Ad 2di. determinatio extrinseca efficit. Cl. probabile non determinare, vel sic, ors determinatio debet ex entitate alicuius determinabilis. Ca. si determinabile ni. ipsum sibi ipsum esset ex ea aliqd. a determinabile p actione. Sufficit qo. Ad hoc. Ad intrinseca, qa hoc colligi intrinseca. Sufficit qd ante determinatio, ni fier debeat ex intrinseca, determinabili esset ex eo, qd quitio et ex determinatio obiectiva ad ea quitio, et tm ni a obito quito intrinseca.

Num 154 4pm

Quiz. 4 actio a auidens. Foa et relatio agentis, qd debet ex intrinseca agenti. Ad 2. a auidens et Foa, ita, an nfoam relatio fier intrinseca nq a auidens et Foa Coa, sed denom magis, relatio equa ni fier intrinseca ex quitio et ex relatio inter potea proscitiva et obitiva quito potia ni a obito intrinseca.

Num 154 5pm

Quiz. 5 actio ne dit ab agente, qo a intrinseca agenti, ex ann ante, et ante, quando, quis aliq quedare ab aliquo, quin tm illi sit intrinsecum. Ca. a. ac. Praeter addita par. a. Ad. Si pugnio unat nehaire c. si cum pulsat Bua. n. Si quae, quando actio potest ptie quedare, quin tm requatur in agente quare via actus, quando actio transeat potest ptie quedare a tio quin tm requatur in Deo, ere, qd potest actio ptie quedare ab agente, quin tm recipiatur in agente. Sicut Duo, qd actione ptie quedare ab agente et illa aliad sit, qn actione poni ab agente, et ipsa adversari dicere debent, de actione quedante a Deo

Num 155 6pm

Duo 6o qd de potea transit in actu necessario autem intrinsecum atqui agenti p actionem, de potea transit in actu, qd agen qn operari, qd agendo autem intrinsecum. Cons. ab actione si sit atq manent quate in creatio. 2. si sit atq manent in actio intrinseca ad non formale ra. ata. experiea. ala tm probat. Ad certitudinem ni ad tis aliqd intrinsecum actuale, p atq manentes.

Num 15 qu. Dices, o solus Deus potest agere aliq. mutatione substantiae qd. ? Da. Aliq. Deus potest aliq. mutare substantiae dm. qatenus manentes, qm. partes transeunt. Aliq. Deus potest agere aliq. substantiae. Dm. partes transeunt. Ra. ebc. Secundo mutabilitas Dei, quod sit. Deus provida a conditis in loc. qd. Deus neq. partes transeunt. neq. p. aliq. manentes. ptes. fieri mutari, et mutari aliq. substantiae quatenus transeunt. ipsi neq. aliq. Propriu, ad etm. creat. mutis donare.

Num 158 Quero. Si creatura partes manentes substantiae mutat partes vero transeuntes in autem. Ut substantiae. Dico quod actio transeuntis dicit. Secundo manens. et consequitur inter ebm. ad aliq. actione transeunte, qualia sterilis, sed vivea. sed sensitiva et agendo, et actione manente, qualia sed vivea. aquila volucris. Q. a. Imp. Sed actio in marino et aliis. Dob. o genera sapientiae altioris et totalis.

Quaestio 15 qu.
utrum sapientia sit duplex actio totalis.

Num 15 qu. Quartio hic alias terminis etiam poni solet. utrum videlicet dari posit duplex caa totalis in actu 2°, ita ut in eodem instanti ultra, caa Rosia, et ab eadem effectu et totu effectu in tu totaliter effectu, ad et totalitate activis. Sveen in eodem instanti, qualis, et tamen, effectu a duplici caa efficiente, et in actu 2° totali, posit. Dicit duas actiones totales. Ut tales quarum quaelibet ebm in actu actiu et adequate sufficiens, ad producendum effectu. ita, ut totu et adequatu effectu eadem tempore producat. Sola actione. et ab alia. vivet in quarum utrum duplex actio totalis in sensu explicatu, et ipsi effectu simultaneum et valde superaliter.

Num 16 qu. Dico
Secundo, si producatur a duabus causis una actiu, et una actiu, et in eodem tempore, et in eodem signo rationis, et una actiu et una actiu, et in eodem signo rationis, et una actiu et una actiu, et in eodem signo rationis, et una actiu et una actiu

ut patebit in Solutione obiectorum. Ad 2° possibile est superaddi
duplum uniuscuiusque totalis, nec ipsum esse inutile, posset ad utilitatem
totalis adaequate dici, quia est possibile esse superadditum duplum
totalis vel, etiam, esse de affectu ad duplum, multiplicatio
a parte in Sacramento Eucharistiae, Transubstantiatione, pseudo
partes totius.

Quaer. 2° duplum totalis est centaliter superfluum
ad finem Christi Iesu intentum, et centaliter superfluum
repugnat, quia nec huic totali aliquid addere, quod sit totali
et totaliter superfluum est. Patet ratio. Finis intentus est totalis
intentio et dare aliquid ei, et ad finem duplum totalis
totaliter est superflua, sed ad finem unum totalis
sufficiens est, quod duplum est superflua. ~~Confirmatur ratione totalis
intentio et ad agerent, quod alternatim centaliter non sufficiunt
ad unum finem ad unum finem et ad finem.~~ Quod duplum
totalis centaliter est superflua, non est absolute necessarium
et centaliter superflua, non est absolute nec alio modo utilis nec transitus
quod absolute nec sit ad aliquem finem, non in Sacramentis
Dicit centaliter superflum, quod tale utile est ad suum finem
habere duplum totalis, dicendum est utilius, quia ratione consequitur
finem, et videlicet unum seu extra rationem, simul
et ad eligendum ponere affectum, quia diversum quod non sed finem
intentum sed intentum consequitur, ad hoc autem unde utilis, sed non
etiam necessaria ut pertinet ad aliquem finem intentum totalis, quod ad tria scilicet ad gloriam, et ad tertiam partem
aliquis delectis gloriam, et ex parte Sanctissimae
quae desideras, quia dicit
in potestate facere, ut unio hypostatica inter verbum divinum
et naturam humanam in una persona duabus totaliter et
etiam totaliter duabus et unitas B. V. ad naturam humanam
elevata ut totalis modo non sit aliquid, et etiam naturam humanam
singularis, quod potest dici compositum theandricum

Quaer. 2° an duplum intentum totali, quaerentes contradictoria
quod absolute repugnat. Qua. 1° Si possibile esset duplum totalis, tunc affectus dependeret ab eo, et simul in dependere
affectus dependere ut ratio, et non dependeret ab ratione
quia dependere duplum indigeat tunc quia ante respectum intentum
et dabitur sufficere ratio. 2° quia possibile est duplum eius totalis
est una totalis, et est totalis, et est totalis, et est,

Num. 1 Bis

Num. 1 Ter

[illegible] tabularis [illegible], quæ [illegible] habet [illegible] alia [illegible]
[illegible] dispositio [illegible] mem. [illegible]
[illegible] dicit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] hæc [illegible] dependet [illegible] habet [illegible]
[illegible] determinata, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] tabularis in [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] additur [illegible] [illegible] tabularis negat [illegible]
[illegible], quæ [illegible] habet [illegible] alia [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] ut patet ex [illegible] ubi [illegible]
[illegible] contrarietas, ut
ad alia probet [illegible] ponat duos usus
totales, et ponat duos effectus totales.

Quæs. 4. Utrum aeter, qui utraque poneret effectum, et aeter utra non poneret effectum, sibi hæc sint contrarietas quæ non quod in illo defendit a actu, quia non: [illegible] aeter utra actio nihil poneret præter se ipsa, quo ipsa actio, quo etiam aeter utra posita nihil poneret præter actionem. Si non m: ad 2. ad huiusmodi: ne et. ablata aeter utra actione totali remaneret tum effectus, qui remaneret aetera actio totalis, ex quo tum ut dicitur, quod actio aetera nihil poneret præter se.

Num. 3 Eqq.

Quæs. 5. Si præter id, quod effectus unius per duplicem actionem totalem tua aperatur, quod idem effectus per id effectus duplicis dotis, hoc autem est adverbi, quod non in effectus in eodem subiecto, quæ tis dotis, quæ tis unius. Si dicatur quod [illegible] in propine [illegible] in [illegible] ad huiusmodi: [illegible] [illegible] propie tis dotis, [illegible] effectus dotis, [illegible] [illegible] in eodem subiecto effectus, [illegible] [illegible] in eodem subiecto, [illegible] [illegible] in eodem subiecto, [illegible] [illegible] [illegible]

repugnaa videbitur posse suadere an eo qa duplex
totalis respectu causae videtur ea magis superflua
qa duplex est ratio totalis respecta diversarum rerum, cum
qa plen ratio totalis procedens a diversis causis facit
effectus diversos dicendum a diversis causis qd tm facerent duplex ratio
totalis procedens ab eadem causa, id, qd ipse adversarii ab eadem causa
communiter cum admittit. Qd vero dicitur sic respondetur
duplex ratio causae, qd eadem res potest esse in diversis locis et tm
ex quibus facta permittit qd supernaturaliter sit possibilis duplex
ratio totalis, vel aliqua ex eis poterit tm in eodem loco.

Nam ibi

Dnio 20 Si duae causae ex se iuntur qd totales et adequatae
applicantur eodem subiecto inclusae a diversis, ut per effectus
qd, hic una qa per actionem totalem qd nihil effectus aliqd
in parte facit sibi correspondentem, hinc qd fieri
naturaliter. nta duplici causa totali qd duplicem actionem
totalem qd ducatur effectus. Dni Si in qd res indivisibilis,
et composita ex qd particulis qd una in parte et
particulae in parte et in hoc nulla est difficultas
ratio, qa ignis ex se potest ducere particulas
ignis, sin particulae sibi efficiatur qd actione totali
a se solo egredientur, et particulae facit a dispositione ex
ignis et actione totali a se solo egredientur et ducent
particulae ignis in alia particulas ratio et idem dicendum de igne
et. aqua. Particulae facit in ipsa a applicatur, magis dicendum
Verum quidem est ergo in hoc casu ducentur duo particulae
distinctae ignis, una in parte ratio est, et altera in parte posita
est, et ita una quaque ducatur actione totali actione tm habet
a natura a substantia est, seq ab igne est, sed etm ab igne
simul et indivisibiliter, contra tm a qa ignis est, id habet
qd agere dicit. Deinde qa laborat et ducit ignis in parte posita
est, qa ita ex se agat in parte posita est in qua laborat et
ducit ignis ignis est. qa in per ducit sine ab igne est actio
illa totalis qua ignis est qd integrum in parte posita sibi
correspondentem similiter ignis aletm habet, qd ignis Dominus
sua qa laborat et ducit ignis in posita est cuius magnitudo applicatur
qd actio totalis qua ignis est, qd sit particula ignis in parte

subiti, cum rapsi B. à Sper proveniat ab igne et caeteri
qui particulae rapsi B. et B. licet in diversis magnitudine et
eodem modo, simplicibus igni et aeri igni B. et aeri, et solem
fovent adhuc ac intra sphaeram attributam utriusque
habent in eadem magnitudine sphaera aliquam partem ignis
aeris et operibus, nec enim necessaria est, et superflua media
dicta, et ponit operari in passio, unde sphaerium ut
Quia omnipotentia his agat et operetur omni sua
in tempore debito meis appetebant (Agendum et operandum
in passio eremio, Amen.

Quo 3to quo duae caeli in se totales integra applicantur Numero 1684
diversis partibus eundem subiti, ut illa in qua operatur
una, et in his duabus caeli, sit adhuc intra sphaera
attributis caeteris caeli, et elementis a capare intensionis
ipsius et uti a eq calore frigus et similes par.
a eq ignis. et caetera substantia. sic a capare intensionis,
unde caeli B, quid est et petione totalem a se sola
agredientem aliquas quae ius aliis qualitatibus in illa parte
solis in qua operatur caeli B et vice versa in, unde idem
effectus tempore qualibus illa intensa praedicta a duplici
effectu totali se duplice gubione totalem, sed quadrupedes
diversos, neque totales, quia una caeli non potest diversa calore
partium aut frigiditatem in eadem parte subiti in qua
caetera caeli longe fortior, qua magis a applicata
quid calore maiore et intensione, partim, qui cum
non potest intendere intensum, nec similia sibi similia, partim
qui alias diversa, parvula, ducere in aere aperto,
aliquos gradus lucis in via sua solis meridiani, qui
hic contra experiendo. Ita a. qui non universaliter
verum, neque urgent duae causae adversae, non sed quia
est intendere fortiter intensum, quia cum
humore in eadem parte subiti est refractare maior intensio
Siem generantur duo quadrupedes calores, eq: aut a eniorum:
in eadem parte subiti in qua se quatuor quadrus calores
aut intensum: / Duae ut ab ae dissebit eleidem ut sen

et consequenter calidum magis inberbis, debet inberbis
habere quod debet inberbis ut fieri et debito ex gradu
longinquitatis, ad gradum longe firmis, similiter diu de
similis, quia etiam similia sit inberbis quoalibet sui similis
quaeque ex utroque in eadem parte subiecti refrebat maior
inberbis ac ex quaeque non gradibus calorum deberetur calidum
et sicco, dixi non qualibet, quia non ita remissum in gradibus
dandere extrema et solo inberbium, quando omnis aliquo
gradus in ipso, neque similis sibi similia debet esse aequa
quatenus huius molestionis. hic autem dicendum de igne
et de igne B. ac, qui ac, et remissus qd. ac similis qd. inferior
calorem in eadem parte subiecti, ipsa et ita non vocabitur sed
aequivoce, sic et non urges de terra, qd. terra
aperta dicit sensibile lucet, quia dicit etiam ad producam
solis in illa parte aeris in qua a plena et terra et
lux solis, ita etiam dicit in partibus aeris omnibus
in pereipitur autem rumor hac lux oculis obnaeuit et
lucet. si vero aliquis inberbis a nigrum ac ignis
et alia substantia hac solum illud agens, qd. a
mediate applicabatur, parti passi, quibus actionem
totalem et unicam a se solo agentibus ignem
in illa parte, et hoc solum agens qd. a mediate
applicatur parti passi B. dicit quia actione totalem et
unica a se solo agentibus alicuius partis ignis et tunc
est in illa parte, unde a fit, non ad numero partes
quae dabat in plui illo agente, sive quia ac
B. applicat actione totale, aut partiale, ad solum, hic
dicit enim ignis quia dat quod partes distantes a duplici
causa totali qd. dupliciter actione totali. B. contradicit
duo agens qd. caloris partibus aequalia et agens B. in proprio
proprium agens B. tunc sic videtur ac non consistere
et agens B. dicit operetur ibi quantum agens B. qd. caloris partibus
prevalere debet major magnitudo agentis et sic ut
qd. hic intra [illegible] non oriatur. ad primum qd. ignis B.
ignis B. ita quales quae debent ita; ad qd. ignis B. et
immediate applicabitur partiale refuse ignis verum B. qd. in

mediate applicabitur particula passi B, quae si deficiat, tabula passi B, quae si deficiat, tabula
ad hoc aperiatur ignis B, quantum operatur ignis A
etiam operaretur. Nec si duceretur in ea bombus ignis
aliquid quandam adjunxerit, ut qui ducit ignis A, quia
ducere eundem effectum ab quid per eandem adjunxerit
Ita agitur duo ignes applicari autem sed e toto duplicati,
quae applicentur partibus aliquis mediate ponderibus,
tunc unus spiritus ex his utrique ignibus ducit solus in parte
passi Bi quae respondente ei absque totalem a sola
quedente parte ignis qui illa parte passi.

Dubes quo ignis A obtineretur, qui non operaretur in parte Num 29 qu
passi B, aut tam potest operari, ergo est intra sphaeram
activitatis ignis A. Ad R: Illud: qui non obtineretur absolute,
ducere ad ignem in parte passi A, cui mediate sed
applicatur. Certe etiam ignis B non obtinetur absolute, qui ducit
quantis pars passi A sit adhuc intra sphaeram activitatis
ignis B. Illa tam pars passi A tamen stimulabatur a ignem A,
qui titulo naturis propinquitatis habet vis naturale ad
operandum in ea magis quam ignis B. Ita quo magis vicinus
est ignis eo magis caeteris paribus operatur in passio. Ubi quod
solvari qui ignis A magis operetur in illa parte passi, tunc
ignis B in illa parte operatur, quantum ignis a nunc
mutando particulam illam ignis ab quidem per eandem actionem
quae qui ducit ignis A. Lucis adhuc sit illa particula
passi intra sphaeram activitatis ignis B.

Exercitio Quid sentiendum sit de sententia Caietani et
Scarij asserentium quinque gradus, ut idem numero affectus Num 1 qu
sicut nedat plus a duplici una totali, plus quam, quinta
activitate totali ab utraque precedente. Ad ea rectum, 6
et duae illae causae applicantur eidem passio quamvis sibi
diversis, quae a plus gradus abigit conservatione alterius causae
et quia illae duae unaquaque causa operatur in parte subiecti sibi
correspondenti per activitatem totalem a sola quedente, ut se non
negetur in aliis caeteris, vel etiam ibi operatur aliquid sed quatenus
a sola quedente

Nunc igitur Dubes 2° utrum idem indivisibilis effectus produci, à duplici produce si duplicis actionis totalis, quod illa duae causae sic ejusdem applicatae eidem parti possit. Sive quod miraculo à praedicantes sive ob aliam rationem. Et dico causae separatim aliunde miraculo comperetur, ut quilibet vel ut aggregatae applicantur eidem parti subiti, possunt quae ab naturali producere in eodem momento eandem indivisibilem effectum. Et duae actiones totales una aggregatae ab una sola. et reliqua ab altera causa, nam ei quae contra unius potentioris agentis naturalis excedit et in superiore posita conforme rationi agentis alterius naturalis et naturaliter possibile ab actio totalis agentis A. ad praestandam actionem totalis agentis B in casu posito contra nullius potentioris agentis naturalis energia ei et in superiore posita conforme agentis naturalis A, quod est sit agens totale, et sibi mediate applicatum posse ad effectum, nec autem Sam. certum iam si causa ab evidentiale ab sol in in agente B. neque communicet consilia aut opera cum illo sed exhibet solum conatum sum Deum. quae alias haberet, quod.

Alum igitur Dubes 3° una harum actionum est superflua. quod non est possibile. Ratione quamvis eam Liatendamque solutae ad fines actionis agentis B, quia à judicio effectibus. est superflua, altera actio agentis B. dicitur non esse absolute et simpliciter superflua. probatur quotiens agens naturale necessarium habet ex se virtutem adaequatam producendi effectum à se solo aggredientem. et ab se sufficienter applicatum posse, et non est dispositum ad effectum suscipiendum, neque illum praeoccupatum, tunc B. per petit ordine et ingens producere illum effectum per actionem totalem à se solo aggredientem. sed agens B. et agens naturale necessarium habens ex se virtutem adaequatam producendi effectum, et quod per actionem totalem à se solo aggredientem et sufficienter applicatum posse, et non est dispositum ad effectum suscipiendum, neque praeoccupatum illum quod agens B petit ex se et omnis actione illa totalis, et ergo est actio non debet cuilibet, nullo ergo

fiat satis. concurrere, causam adequate exigente
ab illo etiam in ordine agentis est, quo autem totali
agentis B, adeo sit superflua, sive necessaria in ordine
ad effectum a Deo necessaria, ut satis fiat ex parte realis
agentis B, et consequenter non absolute et simpliciter
superflua id quod sic affirmari a nobis, Lucam
Martinus nostrum et contradictores in controversiis realis
etiam sint superflui, et contra regula generalem a Deo
fieri et esse absolute et simpliciter necessarium esse supposi=
tione, quod illa causa reales concurrant adequate, nec
satis non concurrentibus ut id accidit nostrum, neque
non cooperetur, ut autor Lauff id Dicit in ultimo arto. sit
nostrum quod idem effectus ipse ab duplici causa totali realiter
a duplici autem totalem a Deo nostrum realiter omnis
non esse quod duae causae reales adequatae defluentes simul
et mediate eidem puncto subsistit, neque Deus, agens B,
non petere nec exigere id, quod a realiter impossibile et
quod realiter impossibilem, alteram autem totale
agentis B, utpote superfluam, contra in a, quia hoc a
petere principium et tendere ad id quantum definitivi
de quo a quaestio haud equidem negare autem alteram
esse superflua sive necessaria in ordine ad unum, sed non
in ordine ad aliud quemadmodum etiam concurrens partialis equus
dubius agenti B in hoc casu a superflua sive necessaria,
precise in ordine ad effectum. Sequitur ad est agens B, aequo
poterat effectus adequate duci, et Deus Deus non esset
absolute et simpliciter, quia necessaria, ut satis fiat
exigam ergo B, quomodo igitur mirum, quod tu enumeras a
superfluitate, quod quadat etiam ab aqua B, ratio illa unica
possibilis, qua Deus dari existimat, ex uno et ego autem
totali, quae quadit a solo agente A, et ab eo totali
quae quadit a solo agente B, et hoc non repugnabat sicut
cooperatio germana et omni totalis rejectio in A, probatur
ex quinto de eo, quod duae causae totales quae affluentes simul
et mediate eidem puncto subsistit. Quadit, quod ipsa non agere

si communicent mutua consilia, sunt solent aqua a gestiva
aucta magis durant mutuum. ego alias progressus. solus
producta ignem, sed ipse tantum respectum temperatio
meum organorum et ipsa deum actuam fondantione
ergo unum agens pra supponit aeternum neq actio unig
dependent aeterig, qo aeternum ipsa quantum ad esse et ad
sua intrinseca. porrunda se habet ipsa sente et in prasente
aeterno, sed aetera in prasente exigere producere ignem plac
rodetur tabalem a se solo aqua autem, qo hoc et in
angis aetero pra sente. in eis appetitus ignati, si respon
appetum alicubi, qa hi, cui sint dati a subito aperta
sunt mutari mutatis circumstantiis illi vero, cui sint
identificati cui subito ipso et perseverant qradus praeter
eras subiti. habet igitur gemina actionis totalis
concursum monstri ipsar dei sunt a hoc praeter, sed
a monstrum realiter resultans ex concursu geminorum
agentis totalis simul et eo mediate applicati et de
punto subiti dei simul ipse dicit loquor de duabus actio
onibus totalibus simul existentibus sicto mter se ordine
prioritatis aut posterioritatis, hic ita actio agentis
et proprie a debet dici actio ja, sed actio agentis ro,
actio ra, rao. qa hac verba scilicet ordinem quaeda
prioribus et posterioribus, et sic haec quis posset
dicere sibi magnam rem ex praeduabus actionibus totalibus
supponere ante se alia et in vanire ipsam actio ea
a priorib, et sic actu agere et similia, a quibus se cum
longine.

Num 1 Pars 27 Quaest. 6 Ob eo quo exquisito dicere aliquid domini fore
gatum et fugum a mortabile atque sequere duro mia
sentia qd in e certa in p. Dicere id applicabile ori solum
dei habere hunc modi Dominii, volo Dicere et ipsum hunc

effectus et possibilis esset duo actiones seu causa totales
respectu eiusdem effectus. et qui hic modus tendendi est falsus
et fugendus. Quia non ad hunc finem non esset habere
eundem modum tendendi, qui ex vero est falsus fugendus
et Deus nihil agnius et diuersis modis agente et quantalac
effectus, et eius causa B, quidem entis effectus et sic
pergendo simpliciter et nisi causa seu actionis totales. Ita
et ex una parte, quaeliber in his casibus plene potens
dicere illud effectum, sed mediate applicatur et subiectum
se capax, quia Deus ut auctor naturae secundum secundum angelis
debis tantum debet cooperari adaequate singulis debe-
rendo cooperere bene plurium aut aequivalenter multiplico
dicere ipso quo, quod duo seu plures agentes adaequate aequalia
et naturalia applicantur simpliciter ad eundem subiectum
subiecti. Dispositio, ut non in his debet contingere quod
ita illa agentia quantum eundem indivisibile effectum,
et quidem singulo quantum actione totali: et hoc quod Deus:
et quod hoc ostendit per, et quod sit his potior naturae operandi,
nil furore unig, quin peterig, et hoc naturaliter impossibile
non licet indestructo agentium sicut esse mediatio
in ordine ad operandum, quod distinctio omnium rationum singulorum
eadem subalterna contrariarum in actionibus et vero quod
impetus ignis consurgat in eadem parte subiecti compositi
abilis et naturaliter necessarium ut illud consumetur,
et quod singula operentur actione totalem, sed effectus
numero diuersum, et hoc est propterea in eadem parte
subiecti. Aliquam substantiam solo numero diuersas
et quod unum solum operetur et caeteris otiantibus. et hoc
nisi agens totalis applicatur potio sufficiter disposito quod ita
concurrant peandem indivisibile actionem ad eundem indivisibile
effectum in eodem indivisibili parte subiecti et hoc maxime quod
de agentibus in continentibus mutuo ad temperandum
contingit: et ita est contingere nisi quod una causa et una
causa subordinata aliqui, non creatura, et subordinata et
quod habent virtute mere passiua, ut quod duo

portant vragende Sanum, cui unig. ñ Sufficeret, hoc signum,
ñ Satisfacit, nisi aliorum agendum. Qua ad singula sit agia
totalia, adequata, et applicata, mediante ratio distincto hinc in
Solum ens ignotum constituit partiali, dicitur, quod ut hoc
est adequatum etiam totalem, et adequatum, qua singuli accidentale
constituit aliorum et ens quod sibi ipsi innatum, quo habent diversa
et alijs ñ admittunt accidentale constituendo.

Articulus 6.

De causa materiali entis causalitate

Num 174 Quia causa efficiente transitiva ad aliquid haec ñ sufficit ad rationem
de hac Quo sit declarandum, ad quid sit causa materialis, et quanam sit
aliqua causalitas, et quomodo earum qualitates, ipsa ñ ipsa reflectunt, an
sint, videlicet colligitur etiam hic Notandum etiam esse materiam
materialis, ita considerari potest duplici ratione fidelitate adequata et totali
ac, sic a causa materiam et sic esse efficitur esse composito qua ratione
sit entitatem facere, ratione adequate constituit, aliter efficitur esse
non adeqate in ratione eo ipsa quod substantialis sunt, quatenus unio
in ratione respectu, sic efficit quidem causa causa materialis, quae sunt
aliquo modo forte respectu effectus quidem ratione causa extrinseca. Nam
quod sit aliquid separatum et extrinsecum quod tamen ad quod causa
ab illo effectu realiter et adequate distinguitur, ita ut sit pars
constitutiva alicui, sicut dicitur a ratio constitutiva compositi, quod sit
materia prima et causa extrinseca. Sed propterea materiam materialis
dimensionem, et disputatur sicut causalitas entis in ordine ad quatenus
et causa intrinseca constituunt entitatem. Communiter non ipsa unione
finali, quae non est ipsa materiae sit, hoc enim dicunt causa intrinseca
Ut autem constituendum constituit substantiale in praesentia ipsa
Articulo respondendum declarando, quod sit causa materialis
dicitur, et in quo consistat aliquid causalitas Dei in entia, et quomodo in eo

Num 175 Quod 1a causa materialis extrinseca et subiecta generaliter praeter
ipsa materia potest ut extrinseca, et subiecta generaliter praeter
aequat sed ut subiectum materiae in quo innata et in dispa
bilitatem praeexistit extra generativa ita communis. Quia ratione
causae materialis duo praeterquam aequirunt ipsum sit quae de
propriae dicta causa, sed ut constituat genus causae distinctum a aliquid
generibus aequivocis duo contrariata non concentrum causae materialis
et obiectum dicitur quod concentus ut hoc evaluit ratione causae quod
in ratione certa subiectum cum quod ut ratione mutua requisit materiam
et ut ratione potestatis et vera causae.

qua, sic prius causa adjudicata fore. Quare determinatio extraneae
[illegible] ab quibus ex intrinseca virtute, qua rectus
[illegible] ad [illegible] fore a praesse applicando alia causa
sed sua propria virtute recipiendo, quae totius
id, quod requisitum ad rem esse causae, sed sole sabbatum causa
dari, affirmant quod solus sabbatum a nobis assignatum
[illegible] reviviscere [illegible] [illegible]
[illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

p. Certum quod ut ons: si ratio quo requiraret debet alq
compositio moralis ex leonis, barbarus autem ipsa
libertatis perpetua dependeat a subito et sic moralis est
ea moralis intrinseca ipsa pluribus q. regant quidem
diversi sapientiae q. quid fieri possibile sit compositio
alq moralis treari, gratis tm hoc regant, cum tuliam
illis generaliter rationes efficaces afferri possit, quod ut
ostendit p. C. ex argumentis inducit praecepta in
studiem casu deretur, unde autem ipsa ipsa habet
perpetua dependeat ut subito et a nio ipsa ut mora,
et tm mora illi est ea idalis intrinseca ipsa

Nun igitur quod ipse caelibas ea moralis intrinseca ipsa autem ex
consistit ipsa alter in ambione, ipsa ipsa est alter
et determinatio ab ea ad mala, ipsa autem ipsa subita
mora, ut ipsa mora ab ea est alter praesupponatur,
ita nomina lod. de caelibea. p. C. Hoc ipsa autem de
ipsa caelibas ipsa autem ipsa pentalis determinatio
ad effectum, et ipsalis dependea effectus ab ea determinata
ipsa, atqui talis determinatio et ipsalis dependia
ratio ut hac conclusio ipsa gratia q. probabit contradicit.

Nam igitur Deus, ea moralis intrinseca propria nihil dat effectus
non est vere ac propre dicta causa. Sed quod dat effectum
dare et eatenus, quatenus effectum recipiens, haec ea nulla
nihil ita nihil dicere, quod mendicus recipiens eleemosynam
dat eleemosynam. Sed ea eleemosyna est a. do. e. ad
ea propria dicitur dari. Sed ipsa ipsa quod dat
non est recipiat autem ipsa pluribus effectus, hoc enim ea
determinat ad certum effectum, et quidem ex propria vi
ita, prout ipsa hic agitur et autem ab, ut quam potest
plurimum ad ipsa loquendi dependat. Ergo ex hoc solute a
dimis p. C. ex partibus ut mendicis nulla ea, qui mendicus
non recipit eleemosynam et largitorem ipsa, ita hac ipsa
ipsi cumulat, ex quo quod dat et subito mora quoque sufficienter

Num 180

Ad 4° Sicut causa naturalis particularis et propria causa, et vere influit in effectum, tunc causa prima debebit ad influere particularis in totum effectum, qualiter causa efficiens creata, quia ut patet ex dictis, quia causa debet se extendere ad omnem effectum, quem causa particularis producit, et ita ips

[illegible]

Num 1583 Quaeres 3.to utrum causa finalis possit dici causa vere et propria dubitatur affirm. Causa enim ja se habet sicut causa finalis in esse causae vera et propria dubitari, ratio est, quia finis est propria causa efficiens movetur determinatur operando, ut a propriis causis operandum dubitari.

Num 1584 Quaeres 4.to utrum causa finalis dari debeat causa physica et realis, et non extrinsecalis. Quod distinguere si quidem physica et realis nihil aliud in hac quaestione, quam causa, quae vere ac propria ponit aliquid effectum dependentem a quo effectus dicitur realis, ut hinc patet dici causa physica et realis, vero si causa physica et realem, in hac quaestione nerscenio inflamam physica et realem dicere a quo dici causa physica et realis.

Num 1585 Quaeres 5.to quarto Sit causalitas causae finalis in actu primo et actu secundo. R. causalitas causae finalis in actu primo et secundo sic affectus ut bonitate obiecta finis, ita et quatenus repraesentatur bonitate sit pura cognitio, ita et finis ut sic thona causalitas causae finalis in actu primo et secundo a virtus cognoscitiva potens voluntate movere ad eligendum a objectum ratione, atque hae virtus sola et simpla cognitio finis, vero ipsa quatenus go. in exercitio terminum. a videtur certa. non quatenus quae nihil fit ita, qui sunt habitus quae determinatio ad sumendum a intendunt a sunt ipsa in habitus et acquirat finem sunt habitus et ipsa sunt habitus

Quaeres 6° utrum donibus obitrâ finis seu deberi debeat vera donibus, id est utrum etiam post ea veritas putetur et apparens Num. 196

q. p. caelestibus cum finalis in actu jo. scholastico post actum collatione probabile seu apparente, ne ipso autem nere negativa alias etiam impossibile interim cum ipsa nostra gracies robustis aliae ut S. Thom. et Sile. Lat. L. 10. cap. 2 ait idem, cum quia utrum et finis aliquid exset. differat autem nihil. Sed diuersolantur apparens donum, quia verba sic reddit veritas dari nihil aut negari, id finis sit donum rem ut appetens, claritas quia id finis [illegible] ut ex choral. C. 2° defens. amatrum quia in id sibi donum ait sed id apparet, ratio prori aequalis, id est donum alq. negativum, ac etiam impossibile prori sub [illegible] alicuius boni vel ius, ut fulis, ita dicta finis annexum fuere nulli qui cogit habentes habere aut vnore alqenibly centuplum a Christo promisum nacem rubabant alqendi, ac scriba ut centum mercerent in futura. Sed etiam idolatra in hac vita dari plenia dona praestant, ut publicas deum favores, nuptiatus. vel en bor legitimo id est donum negativum aut impossibile, qua Baleo, et sub hac donum negativum aut impossibile proprium debere attribuere cum finalis, scilicet non fidelitatem id affirmare facium sub ratione id est gratium, ita vel voluntas id est appetitus malum sub ratione mali, ac praesentatum

Quaeres 10 quoniam sit caelestis cum finalis in actu jo. Num. 182 m.
proximo. R. caelestis cum finalis in actu jo. proximo, in conditio in qua dona donitate obitrâ finis, sed etiam in quit aere ac recuperanta hanc donitatem. C. certa, et probabile caelestis cum finalis in actu jo. proximae donibus obitrâ finis applicata et nonnie expedita ad movendum, atqui donibus obitrâ finis applicata et nonnie expedita ad movendum a Deo et nihil particulariter sallet, applicatae dicitur gratione qo. Dnfia pars in cum affuente proprie expedita ad operandum, nam et dicta parte provocat applicari, et ita dispositione seu conditione qo.

Num. 148. Quæs. 3°. Sola gratione ablata dolitis virtus cæandi quæ
go. pa. Si ablata gratione daretur aliqua virtus cæandi
Deus daretur virtutis remota, atqui hoc non datur. go. Si
ablata gratione daretur virtus remota Deus daretur realiter
vel intentionaliter tantum, sed Deus go. ex certa ex eadem finali
etiam non existat a parte rei, neq. etiam alia gratia ablata
gratione, ut prob: Si ablata gratione daretur virtus remota
cæo finalis, quam Deus daretur realiter aut intentionaliter,
Deus daretur obitive, atqui non datur obitive: impl. con
sequens. Quid sit ergo obitiva illa virtutis go. Ch. R. Ill
Rade et duo go. ergo obitiva aliquid ejusmodi sit
quia ipsa gratia habitualis rei ipsi præ gratia sanctificante
aliquid gratioris, qui metaphysice dicitur vertua quidnam
vero illae sit declarat Abstur. Sed loco meam hac differ
entias etiam solvendas e adversariis ex re quae nag prater
ea, qua ablata gratione etiam habet virtutem movendi
ipsi remotam, neque realiter nec intentionaliter,
sed Deus obitive existente

Num. 149. Quæs. 3°. Bonitas obitiva finalis non movet nisi vel quia,
go. virtus motrix cæa finalis non est bonitas obitiva
gratiæ finis. Cæa prob: ex eo go. ignis non urit nisi calidus
bene inferatur. go. virtus calefaciendi sit calor, go. ita
ex eo, go. bonitas obiectiva finis non movet nisi ut quia
bene inferatur, go. virtus movendi sit quitio. Ch. Ita. ec
ad prob. da. bene distinctus illa ac Suntanatura realiter
bona. c. illa ac formaliter bona nec c. Si Deus id a ac
formaliter bona procederet universaliter, ideoque etiam in hac
argumentatione jam Smid. ita ignis non urit, sed ut applicitus
go. virtus movendi applicatio. Notanda tamen ex Dam. Sch.
go. nec vel illa non per deinde determinate, nec formaliter
vertute cæandi, sed Deus indeterminate aut saltem formaliter
seu virtutem cæandi, aut para conditionem aut ipsa
ingraviantes inferi ipsi ingens ut applicitus urit, etiam
ipsa ut calida tamen et Deus effor quid ipsum ad

ad sequentes finales: cum finalis non est nisi ratio cuiusdam
qui habet finem quo movet, cum finalis ita movet, quia finis
non movetur nisi proprietatem.

Dubium 3m nulla pura conditio tantum requiritur ad hoc,
ut agens possit agere: quibus tantum requiritur ad hoc,
ut detur finalis possit agere quia quibus non est pura conditio.
Sunt autem intrinsecus aliqua, sed cum aliqua conditio adaequata
ad magis. et alia sunt necessaria: ita applicatio causae
naturalis ad naturam, unitas vero cum absolute necessaria
ut agens possit agere. porro quibus sit applicatio ad quibus
magis necessaria ad hoc ut sit causa finalis possit agere
determinata tunc ita causa finalis ens quia in genere. causa finis
sit primus sed intentionalis absolute necessarium est, ut
detur intentio sed quibus. tunc est ratio tuta in ultima
pluria causae plurium efficientis. et unitas intentionalis causae
causantis intentionalis influentis, quia in unitate pluria absolute
necessaria conditio subiecta efficientis, quia agit ita et unitas
intentionalis causae finalis absolute necessaria conditio
est, ut causa finalis intentionaliter agat.

Dubium 4m possibilia voluntatis et audibilia non possunt fieri in obiectum
negativum nisi in possibile, quia neque possibilia voluntatis nec
audibilia habent. diffinitas tamen, quia intellectus et voluntas
possunt tendere in sua subiecta in quantum sunt propriae et finis
alienis; possibilia vero voluntatis audibilia et alia possibilia huiusmodi
non possunt tendere in sua obiecta nisi ut sunt propriae.

Dubium 5m Si voluntas possit tendere in bonum negativum et
impossibile. tunc tamen quia, cum ipsum possit tendere in malum
quia dicit quod. Conf. 3m amatores amant amatum, et si in illo
profunt macie malitiae quam bonitatem 4m amatis amant morte
in sua non alienam, ita tamen quia amant non
damnati possunt habere dem, quia sunt in bonum, quia est amare
purum malum. Ratio. tamen quia quod est quietis suae. si voluntas
potest nolere quod est in malum ut mal, malis
est eius intentio ut malum ut malum. et quia ipsa

Num 3 gra

Num 3 gra

Num 3 gra

[illegible]

Nunc igitur

Quaeres quot sint effectus causae finalis, et dico quod effectus causae finalis sunt in duplici classe, alii scilicet interni, alii vero externi. Internis annumerantur 1° complacentia finis. 2° amor efficaciae illius. 3° autem voluntatis imperans medium in quantum medium. 4° ipsa magnificatio medium. 5° electio medium. 6° autem voluntatis imperans executionem medium. omnes autem externos attinent principium autem executivum, sive illi quibus aliquis ponunt, et adhibetur media. autem interni secundum et in quantum respiciunt finem. sed finem, sed ipsum sumptum in [illegible] debet nominari ad finem, et finem adeo nullum his datur indifferentia vi cuiusquam potest esse ad alios fines. autem vero externi, quae sunt ab utilibus intentionalibus et voluntatis dicuntur et aliis potest ex aliquo motivo, cessante et indifferentes, et ponuntur per hinc aut propter alios fines, ita autem [illegible] quae possit ex separando caletudinis causa non esset potestas de aliis finis et relationibus aut libertatis sive efficiendi gratia.

Nunc igitur

Quaeres quomodo sint causae finales in actu respectu actuum internorum, et dico quod causae finales in actu respectu actuum internorum, quia sunt mediate convenientiae cum certo fine contentae in ipsa actione [illegible] communi actuum, adeo ut impossibile sit internis contrahere

in hunc finem debent intelligi, sic communis, scilicet causalitas causa
finalis in actu 2° id est causa finalis scilicet aliquid
actu agere seu influere in hunc effectum, et effectus scilicet aliquid
dependere ab hac determinata causa finali, sed quod actus
naturales causaliter tendentes in hunc determinatum actum
finem realiter intelligitur causa finalis actu agere et influere
in determinatum effectum, et effectus intelligitur realiter de-
pendere ab hac determinata causa finali. Ex. 2° certum
est supposito quod actiones quae actus actuum naturalium
et totius activitatis in rebus realiter id intelligit actum, ut
communiter admittitur

Quaeres 10 quando sit causalitas causae finalis in actu 2° respectu actuum externorum. Et dico quod causalitas causae finalis in actu
2° respectu actuum externorum consistit in ipsa executione tendendi
ad rem determinatam finem, sicut communis causa
est causalitas causae finalis in actu 2° respectu actuum externorum
quod causa finalis scilicet aliquid determinare ad hoc effectum
sed ipsa executio medium ad rem determinatam
finem, sed ab connexam cum hoc determinato fine quod dicitur
causalitas causae finalis in actu 2° respectu actuum externorum
sit ipsa executio medium ad connexum cum hoc determinato
fine, in quocumque demum consistat ista connexio quod sufficit ad
probandum praesentem conclusionem, et hoc in defectu sit determinata
in quo scilicet et determinato consistit ista dependentia quam aliquid
habet ab hunc habet. Haec positio non erit ab hoc determinato fine
ista enim difficultas non est in eo quod in actibus sit causalitas
causae finalis in actu 2° respectu actuum externorum consistere
in continuatione actuum executionis, sed actione quod intransitivam
cum hoc determinato fine: nam hoc certum est quia ab objectum
actus. Sed ex eo quod in actibus est quod scilicet aliquid
influere illa quam habet executio medium ad hoc, ut
sonatus dependentiam ab hoc potius quam alio fine, nec in
hac mea ad peregrini sunt actus sere sine, quia nam sit
actuum omnes ut ea sed difficultas est. Quoque

Num 1961 1ª Sententia dicit quod indifferentia quam habent media ad hoc, ut
entia pendeant ab hoc vel alio fine, ultimato et solliciter
dotata sola actione divina media omnino dicunt et quod ratio
hac quia ipsa intrinsece et essentialiter respicit actum interni
substantiam voluntatis imperantis positione mediorum quia huiusmodi
determinatio finis, ita, ut hac numero actio exercitata
mediorum dari non potest dependentia ab alio actu imperante
et si forte ipsa media poni potuerint quia alia actione,
respicientes aliud imperium voluntatis. Sic: Hac sententia
a suis patronis in eo, quia alio modo melius explicari non potest
essentialis illa determinatio indifferentiae impugnatur dicit ab aliquo
eo, quod huiusmodi essentiales respectus non debeant assari sed
ab aliis explicari oportet.

Num 1962 altera sententia dicit, quod indifferentia, quam habent media ad hoc,
ut entia pendeant ab hoc vel alio actu imperante, ab hoc vel
illo fine, non dotata sola actione divina huiusmodi media
essentialiter respicit huiusmodi determinatio imperii voluntatis
sed quod omnino actualiter exercita, sed actione divina
mediorum superadditum probatur in eo, quia indifferentia, quam habent
media ad hoc, ut pendeant ab hoc determinato fine sub
imperio voluntatis non potest dari sola actione divina
mediorum, neque per aliquid aliud. Impugnatur dicit 1º, ab aut
oribus istae sententiae, qui istis ea probant, ad nihil ere aliquem
defectum intra rescent et essentiale non actione divina media
quia multiplicare entitates modales. 2º ab autoribus aliquibus
sententiae, qui putant nemo enim explicari non posse aliquid huiusmodi
entitatem modalem ipsi actioni exercitatae superadditam, quia
fine essentialis respectus actionis ad determinatum finem, aut de
terminatum fit.

Num 1963 2ª Sententia dicit quod indifferentia, quam habent media ad hoc, ut actu
pendeant ab hoc determinato imperio voluntatis, et ab hoc
determinato fine nullo alio actu quo exercita actu
imperante positione mediorum quia huiusmodi determinatio finis et

positione medium, hoc est complexum simul probabile aliis respectu eiusdem aut modo superiori dabo aliis, media id autem et facilior deprehendere ab hoc debemus nisi fuerit pugnatus in ab aliis, ita ergo potest dari complexum ex abundantia et autem separatio. Quia tunc medium aut ex medio dependere est ab hoc debemus ambiguitas voluntaria aut ab hoc debemus fuerit possibile contingere, ubi per ambulare Sanitatis gradus et postea ab ambulare alio ubi tunc ulterior ad superiorem aut fuerit, nio potest contingere, aut Rex in hoc ambulabit aut in medium Sanitatis conservanda ad probandum.

Num 199.

qa Sanitas quibus. non a se melius explicare dicendo quod libralis et facilis dependeat ab quo separatis ab abundantia separante a habitus et ideo aut sonus sunt et solum autem separatio neq et solum complexum et autem separante et ab separato sed et complexum et Rerum quia voluntas quod autem separatio concurrere et enthica huiusmodi debemus ab imperantis quia quod debemus in abrium dicere dominium medium sed fuisque habet creatura, sed ab quo separatio autem, seu creatio medium in et hunc finem, probabile hoc Sanitas ex lo, qa possibile quia separante ab separato et dicere illo, potest ab ex libralis ac facilis determinatio et dependeat medium a determinata ea finali. ac ita hoc Sanitas Lucis videatur probabilior suis tum dicere differentibus.

Dubium Quinquagesimum

De ea Facilis, moralis et peccandi.

Quaeritur Quid et Quotuplex sit ea Facilis sive ex plausu Gen. Thora, Dicta a fora qm mittat effectus ex intentione agentis determinatis sibi finem in una Dicta Sanctum ait Num 200.
Christus Lib 2 Ethic: cq id ea de illud, in qd autem ex separatio, mutetur ex intentione illud mittatur, usque ad Lacedae ea id aliis acquirit, ut operans intendat effectus formalare

sua idea, sive mera idea et effectus in Deo debet esse aliqua convenientia aut similitudo. Id oppidum debet ideae operandi esse congruere, et denuo similitudo mis expressione intelligere opus finit. Quod ita ante idea in interna et interna idea externae, quae est ombra, intellectus, agentum verba imagens opus intendit. Idea interna, intellectus agentis expressa, vita qui agens opus intendit, interna alia et obiectiva idea realis, obiectiva ella quae paulo ante ex S. Thom. definitio realis, a qua cepta sentens idea obiectiva, qui id ad realitatem habere habet idea obiectiva posito, qui ipsa alia quatenus referam gradiatur.

Num 2 Ejusdem quaeres 1o utrum ratio causae idealis sive exemplaris, potius convenit idea obiectiva, an vero potius formali. Et quia haec fieri potest de re, ad hanc ovis andam dico quod si idea obiectiva nihil aliud intelligatur quam ipsum opus qui sit unta idea, et non idea realis quibus illa, tunc omnibus opus ratio causae idealis potius convenit idea realis qui obiectiva sunt si autem pronunciatur convenit alicui paulo ante excepimus. Si porro quaeras, in quo consistat idea obiectiva unta convenit sibi excepta? Et idem consistere in quibusdam intentionalibus et naturalibus et phantasiarum sunt in naturalibus sive intellectualibus, quibus repraesentatur opus aliquid habile

Num 20 Eq. quaeres 3io in quo consistat causalitas causae idealis, et 1o causalitas causae idealis in actu primo consistit in ipso contributione directa sui capabile, quod idea obiectiva habet ad hoc, ut divergat gradiente ad effectum similem producendum. Et 2o. causalitas causae idealis in actu 2o consistit in ipsa contributione directa sui capabile, quod idea obiectiva habet ad hoc, ut ipsa operatur ad effectum. Et 3o. causalitas causae idealis in actu 3o consistit in actione ipsa obiectiva effectus quatenus haec dependet ab idea obiectiva, tollita est de hoc in ordine ad sua dependentia, quae habet ideae obiectiva effectus quatenus ad ipsum invenitur ut ordinem fere similem, quae comparatione extrinsecus ipsa

effectus ipsi certus finem posuit.

Quid ob Probabilem dicit causa finalis? Causa moralis Num 20.
est principium in ipsa voluntate mere mistica, determinans causa
efficiens ad faciendum effectum morando quia se inde nude dicit,
ipsa quia praemia cuiusdam causa moralis differt a causa finali,
cum sit finalis moralis, ut sit dividit causa moralis in
alterutrum ex certa lente, quibus addunt aliqui motivum neglecti

Quaeres 1o quae nat sit causalitas causae moralis? 1o causalitas Num. 204.
causae moralis in actu 1o renovo e sola donatas e voluntas
alicui ipsi ens alucere, vel obsterere ab aliquo quia sit, unde unde
cum. 2o causalitas causae moralis in actu 1o promanio e
causae donatas e voluntas et gratione se praesentata causalitas
causae moralis in actu 2o ex parte actus mere moralis centralitas
dum motivum vehit centrum, sic efficiatur in eis aliter
vel ad ij: desiderij aut fuga, qui experiant, vel prohibione contra
alicui rei, qui debet invasit motivum. Ex parte actus mere
extremum. Ne ipsa actio, dicta effectus, et concreta ad deter-
minato actu in exercitio actionis, ipsi ad determinatum motivum

Quaeres 2o utrum causalitas causae moralis in actu 1o debeat Num. 205.
ex parte aut realitas vera, an vero sufficit ex parte conatus
objectivi exprae entitatis. Et ut supra de causa finali, ipse
ab ea negavit et mihi sufficit. Probatur a ratione, quia causalitas
causae finalis quia actu 1o non est ipsum conatus objectivum
quia ergo causalitas causae moralis in actu 1o consistit in conatu
certa, dum voluntas exemplari donum dant ut appareat
aut sit, aut vel ab ipsis exemplari donum dant ut appareat
est. confirmatur ab experientia, quia constat quia cuique affirmamus
falsis tunc ab omnis apprehensionibus et ab illis quae mutam
sperandum et omittendum sicut determinat. ergo diversis
nos movet, ab ipsis omnibus, aut apprehensionibus. contra et ipsum
manifeste exercent nullo modo nos movet, si omnes falsae,
aut apprehensiones maxime ee. Scang.

Num. 206. Quaes. 9. quare a multa fiant casus fortuiti et casus fortuiti
a nullo intentati nec ipse casus et fortuna quibus in operibus
fiant de his dicit breviter agendum esse.

Num. 207. Quaes. 10. Quid sit casus et fortuna et in quo differant. Casus
quem contra dicitur a fortuna, id est fortuito contingentium
quae contingentia ex intentione agentis absque electione
fortuna vero id est casu fortuito contingentia
praeter intentionem agentis cum electione, differunt ergo casus
et fortuna id est, quod illa propria dicitur de rebus in rebus extra
agentis citra deliberatione aut electionem, fortuna vero propria
dicitur in rebus extra, quae agunt libere, cum electione
convenit tamen in hoc quod utraque sit extra effectum raro contingentia
et quod praeter intentionem agentis fortuitus eventus nemini
incidit appetitum rei tui mutatio qui Ruetus, effectus tam
casuum quam casus et fortuita.

Num. 208. Quaes. 9. Utrum detur effectus casuum et fortuitorum et an sint causae
illi Gentes in casibus et fortuitis, et quod detur effectus casuum et
fortuitorum respectu casuum dicunt in vero respectu casuum quod
vero huic quod non: quia non quia casus est id quod nihil
fit aut fieri potest praeter intentionem aut voluntatem nostram
vel causae contrariae cum per nisi ratione fieri, cum id quod fit
Regum aut positive velit, aut caete ne fiat nec ipse volit
tamen non contrariatur obstat quod Regum dicitur casus, sed
casus fortuitus. Nam ait, etsi ita ois casus aut fortuitus sit
casus fortuitus, non tamen ois casus fortuitus casus aut fortuitus est, quia
casus fortuitus, cuius effectus sit dubitatur praeter in
tentionem nostram, sed voluntatem nostram dolentem, non
tamen sit praeter intentionem sed voluntatem negativam non
positivam, ita ex hoc facile colligitur non dari casum aut fortuitum
in sensu quem nuda generalis ratio quia casus et fortuna notabat
et hinc dicta causa quoad ordo et absque consilio operari, ut
praeter alios Damon Prat. Rig. Chrg. Lib. 9. de Civ. Dei c. 18.

Num. 209. Quaes. 10. Quid sit fatum. Quidam fati rationem quidem ex antiquis in
tenerunt nevis autem quidam necessitatem, atque indissolubilem
ordinem eventorum in rerum naturam dubitantes, sed non omnino antiquis

dormantes, alij facij rāē mhel enerunt nobiles quam ordinem
volunbatis qa ubique rem in personis ipsis quia libet facit
e quang effectum cum naturalibus naryta ōs Abbebate hinara
Ether dehe. hare vel nabate omnibus ūē es ipsi Deum responsa
manifestare hōibus existimabat, unde aliū Dumi apud
virgil. Ait tue fabbia terrent. Sīqua plurigis prodē
cantant responsa Deorum, alio modo dicy Proetis Christianorum
fatu de idubis, du libyo de Cordol: Bhdo ait, fatu e
in rebus rāā sua nobilibus, in nobilis dispositio, et qa
Dumia providēā Sūs quoq necessitatibus, sed fatum e
ordo de connexio causarum ordinem dum nat provid ad unequabilis
qui in ordine disertis necessitatis, ut hominis causa liberis
consilio a libertate ordinis ad finem suum assequendum, ut
ait Omnibus Boetius, libro 5 Phes Boeth: qd fatum
posterius, sequitur dari ei qui de deo ratione intuitus adhibet
rejecimus de nulus ipsum connexum in ipsa gentilium legat
in ovis nra Scaram Bijg Metha: cels: lijj lesyre.

Quæstio 3ia
De cāā ja.

Postqm in duabus precedentis quæstionibus de cāōnis
genere es in specie, primo de cāā 2ā egimus et convenien
e, nunc ad de cāā ja agamus. Et ij ō
quia de cāā ja disputari possit contra ipsis duas dubitationes
cāē gerē placet, ja, e obiuet, quid de cāāō ja en ipsa,
an sera quid de aliis influunt contrariū cāā. ad ij, qd
attinet ponendū rationes ordinij, posts qm nobis ad qd ailbet
Rey. Qua tra en cāra varia in defiziēs, nio fors hodie ad
ne de dis mysteriis, qui ducāb in corde sao, ire Rey ex aetera
nero varia en ipsa cāā Rey, ja scienti ac visendi dis regula,
aera nabiū erit hoc gram ut naōn aemenbis, habilere
qd jurisqm nostrum.

Notandū est triplicis generis demonstrationis considerari, pō
mario metaphisica, phia et moralis. demonstrāō moralis hic dicitur
argumentū, qd ex hom moribus, consuetudine aut universali ipsū
demonstrāō de ē phisicē, intellectū, i obstinatū convincere.
Demonstrāō phia hic dicitur illa, qua ide rationes ex effectibus phis,
unde aliū demonstrāō a priori appellari solet. Metaphisica alqm
illa, qua ex ja extrinsecis metaphisicis cūs non ut ratione, aliis ex nonnulla
certis demonstratis, qua demonstrāō sibi a priori, i dicit
a iori appellari consuevit. Cuerito qd qdē potest demonstrari, existētij,

Num. 2 ōjj

Num. 2 jjj

tanc eos demonstrari posse ex mente Scriptorum d: Deum: Atq
Deinde et aliquis plere omnes sentire contra sacros quorum Scriptores
ut temerarium, alij ut erroneos, alij etiam haereticos et haeresi
prorsus pertinentes negant non omnis certitudo esse, demonstra ac
afferentur.

Atheulus j
utrum Deus possit demonstrari
argumentis moralibus.

Num 12 124 Duo. Sit enim ita Dei demonstrari argumentis moralibus ostendi
ex illis. Dei iudicium constans et universale omnium populorum
ac nationum, mio tibi prae generis humani in se gravis omnes
affidentes non sit ac erroneum, atqui persuasio de existentia Dei et
universale omnium populorum ac nationum iudicio. ergo illud
prae generis humani, mihi gravis generis humani, id persuasio Dei
affidentes non sit ac error eius. Primum affidentes ex pugnat
ut in tanta humana generis societate, in tanta contrariorum
libidine, in tanta omnium ac ingenium diversitate, obiectorum
constantem consensum, nisi dicantur alterum quod vi et ratione
nos fallit, prae cuncta id unum opinia, ita non in falsitate
in aliunde, id ab universali instinctu habeant, hec facit
celebre illud axioma, Deum esse verum: Deinde omnes, omnes nunc
singuli, angelos falunt, et illud arcis id universitatis
verum est. 2 Jovis cylindri id videtur illud ipsum de existentia
Dei huius constans ac universale apud omnes nationes testimonium
primis Cicero, qui L. j de leg. Circa medium ait: nec quod omnibus
gentibus nullum est aliquid praeter hoc habeat aliquam naturam
Dei: de esse Deis nulla gens est tam mansueta, nec tam fera
quae non etiam, cognosci, quidem Deum habere deceat, tam id
tenet animis. id quod usus quoque esse et experientia doctorum
confirmat. nam peregrinantibus ait plutarchus multa omnia
absque moenibus urbes, absque studio literarum, absque legibus, usque
argenti et pecunia, quibus egrotis prosit theatra et gymnasia
et aere tacta, quin etiam quibus nulla sunt domicilia, et tabernacula
diuturnae et magnaeque, neque qui castra erubescant
opprimere, quibus multae sunt res, nulla arma mentis, nulla
sed tamen ad bona pertinent ad bonum pertinent

Salomonis in Plutarchi confirmant cum temporum et rationum
historica annales tradiderint, quibus ubique refragari ac
omnem fidem infringere in solum ordinem et tempus statuti, sed
eum manifeste in vanitatem et argumentum.

Denique, 20 Vnde ergo ut hoc mereretur laudem ac praemium, virtutem
vero caeteris superiorem et singularem, qui debebat duci, ipsum
aliquis Dux aut Legislator, qui ut ibi quibuscunque legem ferre
iudicare et praecipere, qui omnes autem ordine ut facere, iudi-
care, qui bene meritis quibuscunque ea praemia distribuere
quae merita quorcunque singulis affuere? nonne, absque hac dignitate
Dux, Legislator, arbitrator et iudex et Rex, qui dicitur Rex
a regendo? ergo ipsa res verbotis ipsis ex se aliquid loqui
et, et virtutem qui ex se aliquid maji? Tamen ante in electione
positum meritis laudem ac praemium, malum vero in electione
positum meritis virtutem ac singulare in suis rebus fuisse ipso
institutione naturae et mundi esset, cum hominum iudicio. Ea vero nob.
ea ea, qua ita dicitur praemia aliquis Dux, Legislator ac iudex
eum ma virtutes carerent suo praemio ac virtutis et singularis,
virtutes quae carerent suo praemio, qua nuda dumtaxat carent,
ac res humanae iudicis nulla habebant aut cum robora, aut si
habeant, eas tam indignitate non astimentur, aut si astimentur, condigno
ea praemia affuere, aperte potuit, nec certum videreceantur
in ipso morte fortune ac laudabilime obita, virtutis vero carentes
singulis, qua plurima fuisse in ore vero, et sine ut humano arbitrio
aut si pace fiant, in dictis potestas, pro summis, si consistant
ab ijs, qui ex humanis nullo agnoscunt superiore, autabrijs,
qui paulo post a vita discedunt in subsumptia, ranbercetur id in
Naturali ius Dux, Legislator et iudex debetur ac alqd humano
maiq, qui ex Habrid lege, praemia aut singulis, ac singulari
dignoi ea, qua in dato potestas adiuvare, ac singulari
qd tonto lege maiq ac Sinibus ac: qd in creatq in increatq: nimirum
habetur nitempetur, si creatq habebit aliud Sunt supra, qd
aliud Creator in increatum. Si autem creator hic ipse dicit Supremus
dum ut quid et vices adhibere aliqd: in arg creatq qd nos
efferamus, sed hic a Reg, qd dat Reg

Num. 2 ja

Num 4 c 34 n. Demonstratio ordinata [illegible] ut ipsum [illegible]
ad hoc esset, [illegible] existit eruditi, [illegible] nec [illegible]
[illegible] et virtute claruit, [illegible] [illegible]
[illegible] constantes [illegible] [illegible]
argumenta gravia ex opposito ante [illegible] [illegible]
[illegible] non [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] veritate [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
qui circa Deum mediate versantur. [illegible] [illegible]
[illegible] obedientia [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
obedientia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Solvuntur obiectiones

Num 4 c 35 n. Obj. contra 1a Demonstr. Praeter antiquam Christiana [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
in Hystoria [illegible] part. 1a lib. q. c. 49. quod [illegible] [illegible]
de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

[illegible]

Num 1.1.1.4

[illegible]

quia vero ab eum bacon plaeae de, ne mala et vitanda
ubi quaeso unqm d domib o dissis atheg.

Nume 2 34 Quaes. 1. Deum existere ex lumine naturae notum esse. Dom. Hero resp.
prob deum existere, atque negant hi pauci qo. Ch. n. vd: Dum neqo notum
esse. Qui habet intellectum recte de profitio deum, agnoscit
necessario veritatem: qui habet intellectum volentem, malitia
et ab indagare de ipsa, Dene: Clemens Alex: lib. strom. c
ait deum ignotus, prae distributio efficit. omnia per mente voluntas
intellectus quoq. fasinat de ipsa indicat indicandum id. Ch. ipse mente
habet unita id, quis quis amat nona, indaqeq voluntas perseqatur
nihil magis vellet. qm. n. ce deum scientia sua arbitri et omnia
ex praecedentia parta sit intellectus, ut illa ipsa indicet, quamvis ad in
debili, et infirmi non idem de ipsa deum scientia ante, inde etiam ipsi intellectus
observat. Numeris c: 34 in exercitis arturbatio sub tempore sua
electione aut deliberatione Dei. Numa in vitam aut si emergere a
dubiis requirant solvement.

Nume 2 39 Quaes. 2. Si deum existere ipsum lumine naturae docetur. Dum. Agnoscit, qd
existere Dei est tota ipsa, atque in te esse ipse, ut ipsa verba
ostentas ostibria dao deo aliquis, et debeant praeterea qo.
Ch. n. non d. Declarat mediata docetur. Dum. Ch. deum obscuta et
mediata non ostibus tradiciis alis pene pigs qo. Ch. quia
deum in hac vita videri non est. Ch. p. Hierotheum in ordine ecclesiae
inde hae verba: Deus existit et capit intellectum non alia ad se
ministerium Dei non est potest dalia immagina ex quibus possunt
ipsum offendere in fine posteriorum Dei, hinc non aut
immagina ipsum et deum praeter quae dal quaerelae eq. Dum. Ch. ipsum
malum vitandum, praecipes horum non hac porro in non, cultus
Dei dominibus, umbra in ordinibus aris, humile non quod
habere in quibus non aliquid legis labaris. Dum. Ch. non operatis
bonum ad vindicis malo nimo, alia humiliatio immagina, ex quibus
offendere Judaeis, et non de christia Dei. Ch. gentiles, et ea
maleber habang de rebus vilibus ex quibus haud deffi uebes
eam antea e cordis gratis pis.

Numo. 2 20 Quaes. 3. Ch. p. hominis immagina praeang maleber gratiae, quod est
bonum, ipse praeang ab maleber gratiae gratis. Ch. Deg, atque in hoc
in gestangi, veranda ex rars habere aliqua gratiae vesi Dei qo.
in nod. 1. a. aliqua habereng aliqua gratia Dei, Dum. Ch. non
habere. Ch. quaerit accessana et notitia, ad gratia qua Ch. Deg,
n. nisi ab habere accessana et notitia, qd gratia qd Ch. Deg, qd. Ch. a. aa
habang gratia qd Ch. Deg. hinc ebri deberang habere a non gratia
gratis est Dum. Ch. n. ad hing. 1: 2 quod non, et di: gratia sed

aliqua ex ipsa Deo qualis est Deus in omnibus est necessaria,
qui omnibus, qui est Deus. Et ex omnibus ipsa qualis est. Et deinde
et similiter S. C. 2. Nunc. Omnipotens Dei ipsa hic ego idea
quia clarescit in eo Dei ipsa Deus. Omnipotens vero Dei
omnia Dei ipsa Deus, quales ex Ri. quod dicimus aliquis vorg
omnibus illa ipsa non absolute quia ad vita honesta ducendam
habere, neque omnia ipsa ex quibus necessaria. Et habetur
ab ea non, aliquando temporalia non, quia ex quibus vere Dei
a veritate, plure, Deo voluerunt credendum quod bonos sua
manent praemia et malos supplicia

86. 1° contra 2d dicendum. Ipsa virtus sufficiens sibi praemium est ipso
virtutem condignum sibi supplicium est quia et opus est et
dum ergo aliquis dicunt est non est. Deus. Ipsa
habitus et sibi ipsi praemium nec voluptas ei supplicium virtus
labor est, vitium autem voluptas quia. 2° Ipsa virtus sufficiens
sibi praemium est virtutem sufficiens sibi supplicium est ut quia
magistratus et tribunalia habuimus ipsa a virtutibus praemia
et pena et mortis supplicia. 3° Ad virtutem sufficiens sibi praemium
est virtutem condignum sibi supplicium, dum ita enim ideo quia
virtus suapte natura est dolcis et amanda, vitium vero suapte
natura acerbum ac dolorosum atque horribile ipsa sibi labes. Et virtus
omnis ipsa plenus in ipso labore. Ipsa pugna. Debera de virtus
vero in otio. Voluptate et indulgentia appetunt sensualium
quo corpus patria aut bono publico bonum ipsa. Virtus enim
virtutis quomodo autem hae poterit ab. Ei supplicium? Quia
certe sunt boni, qualis virtus athenis a praeter vitia ipsi
ipsi ipsa conjunxit. 4° Denique ipsa virtus sufficiens sibi praemium
aut virtutem condignum sibi supplicium est. Cur athenis, ipsi
deo honestas a pueris, et vere atque supplicia?

Ad 1° Ad virtutis respondeo debere dari praemium et vitio dari Numo 22 Et
supplicio dare potest ipsa habet, absque superiore considerabore
aut vindicet humano oratori go. pa. Si aliquid ipsa a poenis
habere. Dare in casu, quo vis vita, sean clandestinis a malignis
virtute a malignis habere sed etiam in hoc casu, poenis habere
convenientia praemium aut supplicium absque ad humano go.
et patet, praeter virtutis publicis ipsi honestis mortalis praea,
ornamentis elegis. Dolor vero pertinaxia infamia violentia quia
et miseria go. Ita. ad omnia adhuc go. Ita. vita athen

post mortem Regis nihil remaneret. Cum omnia mortem astrahat
Q.D. quod poterit remanere aut venire qui non est, non sequitur illud
[illegible] virtutes virtutum regnat virtus dedecoris et nobis virtutem non
honoris et gloriae ducitur, quod quo dux fuerit. Non quod Sibi
aut Sibi, ubique oculta [illegible] et in quibus.

Num. 223. Decis 9 in e. affidens quod aliquae virtutes non ponit quae cuiusdam
sed carere praemio et quod virtutem quaedam quae cuiusdam [illegible]
sed sepulcro, quo nulla [illegible]. Q.D.: Sed quidem [illegible] quod
aliquae quae cuiusdam tantum carerent sed non [illegible] quod in ordine
fieret, quae cuiusdam non fieret: atque ipsa et manna virtutes
carerent sed praemio quo non se affedat quae ales profi, quia quae
et Venerabis Supremum aliquem Dominum vitae necessarium in vetus
agere et subiectus nempe eius Voluntati et ordinem in re
sua ordine, scilicet quae ad duae sunt Dominum, quod a mea Salu
poterant vitae armorum, qui autem quae non est nisi sunt ordine et
Regnum

Num. 224. Decis 10 atqui affidens est, quod Virtuosus sit degna praemio
affidens dum non est quae debeant praemio affici, quo affidens non
est ordinare et quae non potest carere sed praemio. Quae affi
dens, quod Rex clarissimis Virtutibus illustres non potest determinare con
ditionis, quae sint Regis Dominus Regnum, quia Sit Virtus
deberet carere praemio tunc Rex clarissimis Virtutibus illustrissimis
determinis conditionis, quae Regis Dominus Regnum, quia Dum
Rex deleratis respe in hac Vita aeternaporitq humanis vitae Dominis
abundant, motivero non carere in sua certum omnia accipiuntur,
et quod dum ex necessitate, quae ex Virtute Cuius amore
Glandmerita Sensus determinatur, et asperia quae ille suspicit.

Num. 225. Quod 3 Contra quod demonst. erga personas sed a necessitate
ad bene et recte agendum. Necessitas quidem Dominis vos
pro ventis onagristis continet in officio oculus et dulcis,
id est una [illegible] universalis agnoscit [illegible]
et reprobatio plus valet, modo aliquod [illegible] agestatis a
[illegible] vivendum: quatenus universalis Error circa [illegible]
[illegible] necessarius [illegible] Ita a necessitate [illegible]
[illegible] et non [illegible] Ita. Quomodo [illegible]
[illegible] in casu [illegible] aliquis, aut male [illegible]
[illegible] habere [illegible] quae [illegible] de vita Dominis aut [illegible]

[illegible]

Articulus 2us

Quod Deus non possit demonstrari argumentis ipsius

Num. 226

Sed contra Dei est demonstrari argumentis suis. Et videtur quod non. Omne artificiatum est a quodam artifice. Sed artificiatum quod est horologium, vel aliquid aliud, non potest per se esse nisi ab aliqua mente, quia materia non potest per se esse ab aliqua mente, ergo ipsa Deus est. Et quod dicitur hic argumentum non potest per se esse ab aliqua mente, quia Deus est subsistens et primum ens, constat veritas non negatur. Et ideo videtur quod Deus non possit demonstrari. Item. Omne artificiatum est a quodam artifice. Sed horologium vel aliquid aliud, non potest per se esse nisi ab aliqua mente, quia materia non potest per se esse ab aliqua mente, ergo

[illegible] observanda [illegible] [illegible]
[illegible] quæ in hoc [illegible] [illegible]
[illegible] stylo et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Theologia [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible]

Num. 223 Ratio [illegible] conclusionis est. Deus est aliquid ens contingens
et probatur quod ens [illegible] est. Deus est aliquid ens necessarium
et non productum, hoc ens [illegible] et non productum est Deus
quia [illegible] Deus. Ita non [illegible] c. p. ens [illegible]
contingens et productum [illegible] a [illegible] productum [illegible] a [illegible]
quia si esset productum [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Dicendum ergo dicimus, quod abonis, sicut dictum est, ut tale universum constituant. Sicut ignis est talis natura ut ascendat deorsum ut terra ut tendat deorsum, aqua ut sit fluida. Sed ratione abonum sunt intelligentes sunt intelligentes? Ipse negat dicit, negat autem dicit quod ab atheo, cuius sit efficiens? Non dicit abonos esse intelligentes et praeter ipsos abonos introducta deus atheg et ordinat, si abonis haberent intellectum quod aliquid mens introducta, alterum quod ita atheg non ad intellectum sed negat dicit, quia dicit rationem possibile esse ut natura non intelligens dicit diversae entia in tam mirabile ordine redigit quia possibile esse ipsa natura non ilegitimo carmen heroicum, aut poetam ipsius architectum en possibile tenere precipue connatus

Num 2 29

Dicendum quod ait, aliquis sit in mundo, si liberi vel necessarii, si sit liberi, quomodo ipsum ab hoc ab angelis. Si sit necessarii, utrum ex natura: quia debent ad finem, Deum. Ipsa a de contra maiorem atheorum. quia inutile atheo quod faciamus deus angelis, ac dens Deus. Ipse da. nostis quaestionem ab angelis sollicitis ad nobis ac directis abaka ipsa superiore ca. etc. Si ipsum rationi sit a natura et ipsum liberum sit hoc ab angelis a quo ipsa ratio ipsi hoc, ipsi angeli sint ex a deo? sed negat atheg ens a se. praecipue intellectui. an abalgis natus sit hoc angelis? sed a quo sint? aterum abalgis ipsa sit intellectus hoc ipsum a id dicere atheg, sed hoc ipso ostendit, quod argumentum his? non sufficiens in aliquid, cum sit intra infinitum latebras ea quae, quod porro ita ipsum invenit latebis ea dicendi

Num 2 30

Dicendum 3 id, quod independenter a quaestione in infinitum dicit, quod ab dicit universi sed omni ordine in eo contendere sit Deum: quod non efficiens. Quibus universi sit Deus. Ipsa ratione. Sed fati ratione intelligentes aliquagens intellectum et a intellectui, si aliquibus mihi argumentum, quod videlicet humanos objagens ordine consilio ac ratione dest ipsum in rebus moliri, et ordine mirabile apud. quare a deo Ipse universum id apud fati non intelligens atheg, aliquid agens intellectum de longo agente aliquo dedit quae fit. ita ut, ut hic ipsius nolit ut erat in ordinibus, debet in hoc ipso agente intellectum fato mirum sphera, et non ita ad intere id aliquo ab autore rationis totius universi. Si quaero ipsa dum adhuc et aliud mutando non ejus debuit, quamque neque ipsum experimentum non dicit causa nefario agentis. Cum Deus sit producendis id honestus, et ordinatus creatum orbis a angelis en fatali quod necessitate,

Num 2 31

sedens plenaria arbitrij libertate.

Num. 2 B 3 n. Quæs. 4° præterea, qd. universum hoc existat ex nihilo existente, à quo efficiatur quæritur, si a priori ante atheistas tali modo existere aliqd. qd. omnino hoc longe effectigè. quatenus universum hoc, præcise modo existere ex se habet, dicunt atheistæ, qd. esse Deus existat necessario et independenter sub illo modo alterius autore. Sed ex ad hæc qr. de. si tali modo existere ens aliqd. Dicitur. ad. ens aliqd. in Dicitur et ac ex, id est, de substantia de. ac. efficiens, qd. ut ipse hoc ita qd. aliqd., et quidem ex operatio arbitrij, ad mia bilis, tamen, quod nec agamus in alio ceca; hæc porro cum non dubitis, si porro bel agens si orente consilio ac ratione distributus, efficiunt enim inferunt, qd. ex ea si pulchra et ipsa, et ordinatis ac constituit et effectio, sine comparatione effectionis tibi universi, excedit, in tm. è opera hominis aliqd. judicetur, qd. sum de aeteri dicendum.

Num. 2 B 3 n. ob. 4° Contra 2° demonst. nec efficiens qd. aliqd. contingens aut judicium, si porro si ipsum producere, et determinare ad existendum. 2° nec efficiens, qd. duo entia contingentia et indeterminata non possit se ipsa tantum producere et determinare ad existendum: qo. ostenditur argumento. Ora quod utrumque, et quod, id quod ex nihil ratione quæ gerere. nisi jus habeat esse, sed qd. ipsum id judicetur non habentis jus esse, qo. nec efficiens, eum ex agere sibi actuale et absolutum esse rerum ex infinitum, sicq. ea agentis, non ex ipsum esse, qd. sibi aliqd. additum. qo. non jus quædam ex puro nihilo: qo. pro suppositis aliqd. ita, practica, agere in eam plus nihil actu dare esse, qo. efficiens esse, qd. dominum esse; nemo est vas qd. non habet a non sylvis qd. id est id, qd. se ipsum id. producet non haberet, jus esse, ex termis efficiens si sit in id qd. haberet, aliqd. esse, lo. ipsum id se non produceret. qd. ad eorum membrum dicitur qd. prepagnes, ut suo de se ipsum id. producant non ipsum esse id. qd.

quod dicta sit de mutua rerum substantia
tunde clarius et evidenter etiam colligi sit ex probatione nostra
mox adversus illebitis considerandis

Dicis 2° Deus Veranus: 1 Cor: 8: 4: multis sit quantum
qui desiderant idem posse facere cum sit, et tamen quod
tamen ea, verum etiam posse subsistere, et ipsa, et quod
posse facere se ipsum ergo. Sed hos autores atheos proinde
hic patrocinari, cum videantur in eo tota, ut idem quasi
referat illi autores quibus dicunt, quod idem posset esse, et non esse
ita ipsum esse. Sed quod hanc notes atheos, quod idem
res, antequam sint Deum esse, sicut entia ipsum idem a Deo
ante, quod ceteris objectis, quod ex illa doctrina sequeretur,
posse aliquem deum esse a se, aliunde, creatum in signo
creatio Deo quod entia. in alio vero signo creatum pro
ad creatorum quod entia esse subsistere. unde sequitur
huic creatura quidem convenire affectatum esse, ita quod
a Deo quod entia et ab entia quod existere, quod realiter
distinguitur ab ipsis ab entia. Adhuc hanc ipsam quod
ab entia et ab Deo. a Deo vero nihil esse, quid
quid ne atheo?

Dicis 1° potest convenientiam dicit illud esse, quod ex nihilo
contingentibus Deus in Fuisse talis res ipsis determinatio
exigere determinatio tempore et loco in rerum ipsa, quia
ipsa dicit determinatio et loco: aliquid ipsum modo
haberet esse in ipsum esse dicit Deo. Sed non facit ad
Baltzing hanc, quia ipsum ex ipso Lumine naturae videtur primum
esse, id quod aliquid esse, et tamen non facit non posse fieri non esse
nihil esse ipsum. hinc, ipso aliquid ente de novo existente
nihil quod id in potestate ad indagandam rationem esse
secundo nihil atheum esse ens possibile esse contingens,
illud autem ens non est contingens, sicut talis dicitur
ut quia ante ipsum determinatio tempore esse esse ipsum
Deum entitatem, in quo non esse, sed determinate nihil. Sed nihil
atheum impossibile ens a se, ens impossibile, atque illud ens
est ens a se et impossibile. Ergo quod dicit non, quantum atheus
quod non ad autem, nihil ens a se et impossibile, et non
mentiae illud hoc solum intelligit determinatio, quod atheus illi
enti abnegat esse nihil esse, quod plane mente facit, quia illi enim
aliquid potest esse entis necessarii et non productivi.

Num. 129

Numero 35 m

quod sibi exhibet, quia repugnantia entis occasionem mysterii,
quod ipsi non exhibet.

Num. 2 3 6 y

Dubitatio poest Dei nullatenus determinate sumptae esse
ad hoc, ut aliquid debet omnes ad existendum, et ad aliquid
vagae et indeterminate sumptae, et ad nec modi, quod ubique
aliquem indeterminate sumptae esse refert ad videntia
quia non sunt entia absolute existentia. Quod si admittatur
ens aliquid vagae et indeterminate accipiendum, ut aliquid determi-
nate ad existendum. Tunc hoc ipsum debet admitti, quod debet
determinatum aliquid de ente, quia fiat, ut hoc potest quia aliud
ens determinatum aliquid ad existendum, quemadmodum ens
partibus adversantibus esse: sed nullum determinatum accipi
ad existendum non, sed ab esse nonex existentia, ut ibi aliquid esse,
hic potest, quia aliquis nullus ad posse dari esse existentia
debet non esse, et cum ens aliquid indeterminate accipiatur
ad dandum aliquid existere, non sit aliquid esse esse determinatum
ad existendum, nisi ab aliqua causa hoc potest quia aliud esse
existere aliquid esse esse determinatum. Illud prius determinatum
non sit esse esse non ab aliis entibus, quia non est ad vagum
et indeterminate accipiendum, alias non debet esse ipsum ad
existendum determinatum quod debet esse ad determinatum esse esse
aliquid absolute et determinate respicit, hoc esse aliquid.

Num. 2 3 7 y

Dubitatio ubi ~~Deus~~ non repugnare ens aliquid accipiendum,
et impertinentem enim dum existere non sit esse affirmare quod ipse
illud, quod sit debet credi non sit esse affirmare, atque existere Dei,
et sit esse debet credi quod existere Dei et sit esse debet credi quod
existere Dei non sit esse affirmare non esse Christianorum principia
non esse certa, quae ex fide esse obscura, et certa
non apparere, quae oculis corpore, et mentibus palpare credo,
ad filio Christo ad Deum non sit esse affirmare aliquid
illum credibile aut respectum illius notitiae, quod credibile
Deum simpliciter et absolute non sit esse affirmare praeter
heterodoxum. Dicit Deum qui ultra ora fidelis, sed
potest fieri stare in eodem et malum non Deum esse affirmare
notitiae, adeoque licet existere Dei non potest credi ex motivo fidei
potest credi ex motivo fidei, non et si clare demonstrantur

ex motivo fidei, notitiam Dei fidei esse obscurum, fideseu
nihil aliud est, quam assensus precisus ipsi authoritati et revelationi
Dei Christi revelantis, et quod fides ita alte clare et
efficenter scire et Deum in carne, sicut obscurum, ut Deus id
revelaverit. Ex hisce ante Theologos, qui negant fidem
esse noticiam, fidem simpliciter et absolute negant,
adnuntiam id quod obscurum est, et credi potest tunc, quod non
cernitur, autem quod cernitur, et credi potest. Sed diversis praecho
eadem credi existere Deum ut autorem superna caelum
et simul scire existere Deum, aut autorem naturae.

Num. 2 384

Dicendum existere Deum, ut autorem naturae, id credi saepe a
christianis, quod non sit ita evidens. a certum Deum esse autem
arte rare, seu universi testantur sacra pagina, disantes fidem
adhibere christianae debet religio. Hoc quod non sit ita evidens
respectu autem fidei, seu notitiae fidei. Dicitur non sit ita evidens respectu
aeternis actus et notitiae evidentis ac plenae et veri Deum,
quae continentur in sanctis regnis, quibus ipsi quoque divino sunt
confirmata testimonio fidei ad credendum, et Deum esse evidentes
huiusmodi veritates, et e.g. existere caelum, terram, mare,
lucem, item principia quoad tam ita, quam naturalia qualitas
aequitatis subsistit stabile, ipsa ac corruptioni obnoxia
vulnerandum ita malo, honestum bonum, abominandum prorsus
et diligendum, innocentia nec occidendum, quae ora autem de
sunt evidentia, aut facile demonstrabilia.

Num. 2 394

Dicendum, illud ita affirmare, quod sit credi, tunc illud vicissim
posteris credi, quod evidens, consequens non standum, quo
negat, quod sit credi, quod evidens, tunc sequitur quod non caelo
credere Deum existere, atque hoc factum, in summa
doces S. Thomas, 1a. 2dae C. 13. A. 3 cum communi Theologorum,
S. Dr. m. n. m. ad 3. n. m. Si Beati in caelo non credere, Deum existere
hac ex, qua visio intuitiva, quae absque ulla interruptione fini
unts superadjecta modo obscuritatis fidei excludit, caeterum
etsi in hac vita etsi in hac vita habemus aliqua scientia de existentia Dei,
tamen scientia nostra est ita valde exigua, quia habetur in
patria, quantum unus est facta sit nata de eo scientia in hac
vita, nec dum Deum naturaliter videmus, quia ut ait apostolus per speculum
in enigmate, tunc autem videbimus eum sicuti est facie ad faciem

Num. 240 [illegible] ob 210 [illegible] dato medio, in quo aliq[uid] [illegible] detrahi, qd [illegible] demonstrari, pa. [illegible] daretur aliq[uod] medium, [illegible] creat, sed creat [illegible] ad medium, qd. [illegible] medium demonstrari debet habere aliqm proportionem ad qd demonstratum, atqui creat non habent aliqm proportionem ad deum, qui debet esse, demonstrandum, qd. mea certa, [illegible] habet, qa finiti ad infinitum nulla est proportio. R. na. ad hi p: n m ad pa. [illegible] n: vd. m creat non habent proportionem entitativa sed tantum habent proportionem connexionis et ideae n m et sed dc. c v n: c. oes creat, quantumcumq; sint, sub. nunqm in proportione connexionis et ideae, qa creat habent esse ale dependentia creat utpote sine quo existere non pot.

Num. 241 urgebit 2° creat non obstante hac dependentia stat aliq[uid] contingens, qd [illegible] dependentia seu connexio non sufficit ad hi, ut ex creat pot [illegible] certum. contra p ex contingenti non pt sequi seu inferri necessarium. R. 1a. nam dep. ea [illegible] aliquid habet ex hypothesi quod existant [illegible] ad h: pa. contrahit demonstrat in simulis hac dictae sit ha ideae, dato intellecto qd possibile a non dlq dato sed ad [illegible] non [illegible] bona ex ipso ideae dato esse [illegible] adequate pdtvq qd possibile ea ad adequate pdtva non pot ac, nisi ea non inspecta [illegible] ita dicitur. ex contingenti non pt sequi non inferri necessarium nisi contingens habet aliqm necessaria contrahit in necessario ex hibat. na. c.

Num. 242 2n q: tri 1° non bona detractae medium debet identificari cum extremis, atqui in detractae [illegible] medium non identificatur cum extremis extremum tm Deo, medium creat e qd. Dm. Sigfiat p syllm categoricum ex Sigfiat p alios argumentis [illegible] in nro detrahi pere haec aliqd argumenti [illegible] nisi sumus qm syllmis hypothetici, qd duas ad syllm hypothetica debet pde revocari ad categoricum. R. hi permitti pde de illo syllmo hypothetico in quo [illegible] identitas conditionis cum conditionato qualiter hic, si ho est a sensitivo qd, si ho est ani igo est sensitivum qd, hi cum syllmo hypothetico revocatur ad hunc categoricum, oe animal est sensitivum qd. atqui omis ho est animal igo omis ho est sensitivum qd in alis ad syllmis hypothetici in quibus [illegible] aliqd

dependeat vnica altero id necessario mutuo ut
Vrgabis 3o nulla ratio dari potest cur non necessario
non detrahes, si est necessario. ergo. Sed dari non necessario
sed contingenter ita et absolute non est quod sabbo. Si sint detrahes
a joni tum. Si sint detrahes a posteriori non ratio demonstrabo
sed posteriori non ex effectibus eorum connexione et dependentia
ea ea, et quod dependeat ab eis non est quid necessarium
absolute et tum aliquid necessarium ex hypothesi videlicet ex
gentis creatae.

Num. 24 qu.

Vrgabis 4o ait: Detur aliqua connexio inter effectum existentem
et causam possibilem, nulla tum datur connexio inter effectum
et causam actu existentem, ut eum actu existere effectus, quin
actu existat. ea ergo. Sed hoc, si sit ea contingens ea. Si
sit ea necessaria nihil horum ergo Deus a suma necessarium tamen in efficiendo quam in faciendo, si ea connectitur
cum eius possibilitate, connectitur hoc ipso etiam cum eius
existentia, cum dicitur sit posse existere et actu existere, ergo etiam
sequetur atque dari tum existere, sed etiam possibilitate. Ne
negat similiter admittunt omnes existere, si quod haberet possibilitatem.

Num. 24 qu.

Ob 4o. Si daretur Deus, tunc daretur providentia, atqui
non daretur providentia, ergo neque Deus. Ma certa, licet non hac
a gentes, qui Deum Deum admittere, videntur tamen credidere
fuerit negata, nulla tum fuit negata, cum ut ergo Deus sine
providentia sit chimera. probatur m. Res a continua experientia,
quod praesertim non raro in hoc mundo sint infelices et flagitiosi
contra sint felices, atqui hoc non fieret, si daretur providentia
ergo non datur providentia. m. a certa m. pti providi gubernatoris,
praecipue talis qui simul dirigit et remunerat bonos, nam
et vindex malorum, offerunt a peccare, et boni sint felices
et mali infelices, ergo si ut profitetur sit nulla datur providentia. Sed
non mala huius seculi non mala quia huius offerunt a carere
et boni sint felices, et mali infelices nihil in altera vita
ea. Sed in hac vita non c. Supposito quod post mortem aliquid maneat
superstes, tunc sicut in altera vita poterit nobis praemia
et supplicia tempere, verum.

Nun. 24 6.

9

argebis: si daretur providentia, tunc deberent probi in hac vita esse felices et improbi infelices. quod tamen falsum est. si probi in hac vita infelices et improbi felices, tunc prima providentia Dei non probaretur infelicitate et improborum in sua improbitate confirmari, hac ratione deberetur punitio, si quia daretur providentia. Dei ita adjunctam alia praerogativa efficacia, quae probos in probitate et improbos in improbitate abstinere possent. Dn. Sr. Sed talia non sunt probi quia improbi possunt illa non adipiscere, quia unusquisque debeat dari, cuique alique dari remunerationes et poenae ut videatur ac malis qui si in hac vita certe maledicta vita virtute condignio praemio et scelere condignio supplicio abunde agnoscunt, insuper exercentur in Deo et Deo atque bona et mala sint praesentia, urbanorum plena et audacia scelestorum, quibus bene et laeviter ut accusata, ante facilitate quod etiam illumini pli pecuniae tua felicitate in infelicitate quod hostis perturbacionem nere quod si tranquilla, etiam sit vita bona aut mala momentis aliis quae et videre saepiq. potuisset et de sub alis poenas quibus scelerati et bona plurimis quibus probi frequenter etiam in hac vita sic affecti.

Nun. 24 7.

argebis 2o, frequentius contingit improbos in hac vita esse felices et probos infelices, atque hoc non debet fieri si Deus providentia. quod Dn. non reddit ob quas duas rationes providentia. 1o. Dn. non reddit ob quas duas rationes providentia. 1o. Dn. in hac vita in affligit improbos vero agere. Dum ut ita plurimos Dn. hac vita in affligit improbos vero agere. Dum a Sr. patribus Dn. a theologis, adulteros adducentes plaudere, ad ordinem dando speciales adunit drog Christus, quae, ac quibus omnes nosse praeclaras gerunt, propterea inhaerent se Sr. probat. subiectus vere, memores in hac illustres hoc 2o. ne caeteri mortales in errore inducantur ad de praesentibus rebus non de futuris, sed ad de phis, quibus Sr. Sr. Deo ab rebus, cotidianis magis elucet qui phos in beatitudine, miseros et afflictos ea fatiat, quomodo denuntiant caeteri ab ea curentur 4to. ne Sr. probis ad prosperitatem et deinde videatur vulgus existimare posse, dari amare virtutis actionibus, et hoc ad prosperitatem consequi gratia virtute colere deus et nullus ut certis et exploratis Lorent, pora morte semper, sed ad videtur vitae in qua et praemium tributur, ut, ut pana caeteris ab improbis. 6to. ne, ut nos qui sic dicit et ut rotis abutuat patientia Deus quo a ordinatione ordinis, aut deo statim non ita non arbitramur, et vitis quos qui deo carni, erant, aut ante aut etiam graviora ferenda quae videantur. 7o. ne ut ergo verbis

corg lit, si quis nos ad illarum praestantiorum virorum
imitationem cohortetur, quasi ipse eos ñ eiusdem cursus et
nos iuvans, sed divinorum eiusdem naturae caelestium
aremus. 8ta, ut si iam felicitatem veram huiusmodi
ñ influxisset, saepe cum brutis communibus bonis corporis
Dm bonis ac solidis ac stabilibus, ipsorum hoi propriis
constituendam ee grae, ut magis illustrets herowm illa cum
patientia ac fortitudo, neque a nobis proferentur
nisi a Deo in huiusmodi certamina ibi probe exercerentur.
10a, ut laviores etiam noxae, quae carere vix pts humanae fragi
litas, denique aliis ejus auctoritatibus in hac etiam vita
eluant, nec quid acerbis expiandum restet in aetera.
11a, ut quod mereantur aliqui eo plus coronae, recipiant, dum ope
ut caeteri, haec sequuntur, vera hominum prosperitas si revelet
ut Deus, horum illa bona, quae dubitare et pessimi quidque
praestant, in hac etiam vita ecmurerent.

Ob 2 Si daretur Deus, dare malum oo dreis malum in lo
universo: atqui datur malum. go. n p: si daretur bonum
infinitum, nullus dreis malum. go. si daretur ~~bonum infinitum~~
nullus dbeis dari malum. ~~go. si daretur Deus. n~~ de certa
m p: ex eo, qa bonum ñ finitum cuiqs malo infinite contrari
et, contrarium autem infinitum aliquo finitum. Ad d: ret.
ratione contrarium infinitum excludit contrarium oppositum
similiter et effectus n v sed. 2 Si agens omnipotens
ex si agens liberum. 2. agenti liberi infinita bona potig
et ex ipsis malis bona eruere, quam mala nulla permittere
~~mala~~ huiusmodi ee pts, qa Deus ab aeternis, quas pts habere finem
habere pts, nec quin ee, ex ipsis malis bona eruere, qm
mala nulla permittere. Si ein praeter alias rates dicitur
de Deo mquit, nelig indicavit bona de malis facere qm
mala nulla permittere, addit, id convenienz erat, ut hoi
ulterior potig, qm coarte Deo servirent, cum felicitatem,
qm Deus ad et aeternam mereri poent; libertate autem et
capre istate uti ñ deneratis Deus hoi dare si potest etiam mala
quaeda permittere potest.

Instabis 3o ñ Deus vult tolere mala et ñ pts, ñ pts ea tolere
et ñ vult 2 ñ nec pts nec vult 2 ~~ad~~ Deus legis ñ dari Deus
ñ ein vult et ñ pts infringe, si pts et ñ vult, naligqe go. Ad
ñ ex adversarius nra si quaestio de malis culpae ñ de malis poenae

Num. 2481

Num. 2491

Sed quæstio de malis pœnæ, duæ rationes, quod Deus esse et tolerare, quod videlicet homines in tollunt renata, inde Dogmee vult, ac esse tollere, quod summa aequitatis et misericordiæ exigit, quod vero infinita Dei bonitas et sanctitas ipsa malum culpæ permittat ratione rationis indicata est, id minimum malum sudicavit bona de malis educere, quam mala nulla permittere. cum autem id nemini indicaberit, ille dicere potest cuiusdam morum indicorum absurdorum hic nitis, id certum est, quod divina providentia en ovaoe illam plurimum mehant, quis enim est qui non velit, nemini dedisse ex patria et Korgan mittitur, quæ innumeras et gravissimas injurias tandem tolleret, monitibam benignitatem clemeam et bonitatem, quæ pœnitentibus veniam et gratiam vero et bonis offerat, monitibam supremam et postea, quæ mala mea in meriora bona convertere sibi ac posit.

Num 2 5 02 Instabitur. etsi ex parte Dei est aliqua ratio, ob quam poenitentibus mala culpæ, nulla dari est ratio ex parte hominis quo id habent permitti a Deo. Sic ratio potest penare et tam in penitentiam hominum longe gloriosiori magnis mentorum et aeternis id altiori renata inuetum exercent patria, charitate de reliquias virtutes heroicas robore omni, et sic mihi videtur plurimum ipsis pœnis estis ad augenda sua merita, et coronas plures de hominibus argento inveniens apud S: Theopl: Geo: Thelog: prato d. Spiae S. N: 166

Articulus 3um
utrum Deus possit denominari a mori, et quasi a mori

Num. 25 jn Deus non possit denominari mute a joji in sinu phio Ruperta stabit certum est, qua etiam plica ayla hoc esse esse. Si caja regi ulla alia arte se Kre poni, quod autem denominari non possit a joji in sinu mitho. eo modo, quia proprietates denominantes ex creatis, quod non denominari possit quasi a joji, sed non pertinent ad Deum, et cum Deo convertuntur, nec quidem proprietas aliquam de Deo denominantur, quia ex creatis, quia solutiae solum organum, quia ab aliquibus ob quod denominando Deo, et fuit quasi joji enunciata sed duo

Num. 25 4 Quæritur Deus possit denominari a joji in quasi a joji S. Cor: Blut: argon. quæ a Deo ad autem solent aferri, ad Deum negabunt, Deum esse solutione delegabit Nozada, et hoc in regula sotg. in denominatione 2 a 2. Sunt ipsa absoluta denominari quia ibi a Deo complectuntur pœnoza, autem quinde aliquando ex quibus denominatur, ubi autem tenuit ex eodem et Deo complectuntur

repugnans mercem, ubi erit de subito ut ens, et adeo tale
constituere ex termino complexum [illegible] ens plures
hunc clarius: nam licet affirmetur [illegible] arcem ens plumo
libro, arces moralitatis [illegible] ut arces sit doctrinae, hoc tamen
[illegible] ut [illegible] ad [illegible] quia, quae de
partes omnes ut convenientes, nam arces a fuit nonnullae
[illegible] generis [illegible] plenae [illegible], quibus adversarii conantur omnes
[illegible] esse notam [illegible] quasi a joy; solent
[illegible] subito ag ens artium. ens rerum ens carens ei rationis
[illegible] quo [illegible] affidentes, nisi [illegible]
[illegible] quo [illegible] ut [illegible] magis [illegible]

Solvuntur obiectiones a joy v quasi a joy

Num: 2 5 3 4

Obj: argtum a [illegible] ingenioso excogitatum, ens, mo
[illegible] ens, quo maiq excogitari n[illegible] [illegible]
sicut n[illegible] [illegible] quod [illegible] aliqtamaiq excogitari qd cum
deinde nihil aliud ilgats qm ens, quo maiq quo meliq en-
cogitari n[illegible] ens. deum [illegible] verum [illegible] mo
[illegible] argtum utus ingenioso n[illegible] videri dolitur neq [illegible] ad
convertendum atheum, qd [illegible] nam [illegible]
denostrari [illegible] [illegible] tres personas divinas; nam
etm tres [illegible] divinae [illegible] ens, quo
meliq excogitari n[illegible]. qd erit naturaliter ens, aut [illegible]
[illegible] tres personas divinas, qd [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

melius excog. sary n. sit, existis n. ē ens in sensu absolu-
to nisi ens sibi ipsi [illegible] ille complex, ens quo melius excogitari
n. sit, n. continetur in partibus, maxime repugnantibus id est
ipsi ens n. repugnet esse tale, quo melius excogitari n. sit. iam
vero id hoc repugnet, ut ens absolutum et reale sit
tale quo melius excogitari n. sit, negatur a Bretheo, ab n. ē ens
nisi idem, quod ipse credit tale esse desistat, aut qui ipsam
divinam essentiam clare intuentur; quo si dm illa ipsa ratio
humeretur in statu mere contemplativo, scilicet, id quod parte
rei est ens. et, ab posse esse tale, quo melius excogitari n. sit, nunc
illud actu existit, tunc utique ē ens, id quod iam solum
demonstrabitur, quod Deum esse sit pure possibilis: et sicut
possibilis, quo etiam actu existat, iam ante tradit, quod absolute
actu existat, idem dicendum ad ipsum Cartesii argumentum
quo melius excogitari n. sit, adhibuit Kuinoel ens sunt perfectum.

Num: 284 Th. 2a. Refutatio a mirabili Theologo D. Ant: Beret excogitatam
Carere omni defectu, seu quod idem est, carere omni imperfectione, ut
ens carens omni imperfectione ē bonum. ergo chymera n. ē bonum; quo
carere omni defectu n. ē chymera n. ē posse esse ens: nam carere omni
defectu ē actu, et contra bonum. n. etiam ē ens. nam bonum
est proprietas entis; realis quo ens ē, quod est ens carens omni defectu
sed imperfectione n. sit chymera, quo ens ē id, quod sibi
subsumo, atqui id ē possibile, ergo ter existit, quo ita sub-
n. existere ē manifesta imperfectio et defectus: quo mihi ut
ens carens omni imperfectione ē Deus, quod Deum existit. Proinde ne
eodem modo probari potest, ens ē id, quod existat Sanctissima
nam tres personae divinae carentes omni imperfectione ē bonum,
atqui nullum bonum ē chymera, quo tres personae divinae non sit chymera
quod est quod possibile: quo autem existunt, si eam n. existerent,
iam n. carerent omni imperfectione, sic patet jo. Smil. argto pedantis.
Divinas personas existere ab potest considerari, id possibile
ac creatam perfectam, nam hoc ipso, quod sit perfecta ē bonum: quo ē
chymera, quo possibilis. Q. direct. nam ē ē verte per naturalia
supra in Dmeatam, quo scilicet n. ē ens, quod illa pars in his
del subito in supponente quo n. ē posse esse ens, quod ens actu verum et
reale potest capere omni omnem imperfectione, nam sicut nos dicimus, id ē ē
ē essentialiter imperfectum, ita et ratio dicit, cum illud ens possibile
ē dentur aliqui imperfectione scilicet negativa ad ens: ens carens
omni imperfectione quia ipsum constat terminis repugnantibus, quia
hac ratio ē de subito supponente: quod dicere aliunde probat
ens id est, id repugnare carere omni imperfectionis, id est negare quod

ens carens ori imperfectione. sed quod creatura carens ori imperfectionis sit bonum et possibile, non potest negari, quod creatura carens ori imperfectionis sit bonum et possibile. Ergo argumentum recipit non differt a priori, et addo modo modo solvendum est. Ad.

Instabis 1° contra ode. Data melioratio naturalis adhaerendum et colendum ens optimum, et carens ori imperfectione: sed non data talis melioratio adhaerendum et colendum chymera. Ergo non potest Deus abstractio, quod illa propositio. ens carens ori imperfectione est bonum sine debito et supponente. Ad. Ex toto syllogismo: illa propositio, Deus abstractio sine debito et supponente postquam ipsa posteriori detracta quia possibilitas, id est ens entis. Ita. Si ipsi non ita dicetis. Nam illa melioratio naturalis non bonum adhaerendum et colendum ens aliquod. Ergo ipsum est et possibilitas talis entis, dum illa detractione a priori, quasi a priori sua ipsa pedetur certificatum cum Deo. Ide detractio a posteriori: nam illa melioratio a quid creatum, et effectus gloriae bonitatis, quatenus finis vero ab quo ita creatum. verum.

Num: 25 5 m

Instabis 2. Melioratio naturalis supponit, bonum illud non fertur, ita enim naturaliter notum, nemo fertur in ignotum. Ergo quod ens ori carens imperfectione sit bonum et non chymera. Ubique naturaliter notum. Confirm: Haec propositio per se nota: ens perfectum et carens ori defectum adhaerendum. Ergo etc. Ista propositio per se nota: ens perfectum et carens ori imperfectione bonum. Ergo verbum ita sine debito et supponente. Ide melioratio naturalis supponit bonum illud esse naturaliter notum, aliquo modo. ca. esse notum illa, sed a priori. ac. etiam data melioratio naturalis colendi parentes et non nos esse meos parentes, absolute existere parentum non quid per se notum, nec detractio a priori, sed solum immobilitat a posteriori et effectus. Ergo: licet detur melioratio naturalis adhaerendi patrem bonum non sequitur, quod illud debeat esse per se notum, a priori detractio sed solum non mobilitat alio modo. Ergo licet effectus ad confirmandum dic. illa propositio ens perfectum et adhaerendum per se nota non esse conditionata, si videlicet revera detur aut daretur ens perfectum et non detur solum in intelligente. ca. in sensu absoluto non. etc. et hac propositio. Ergo data ens perfectum et adhaerendum est per se nota, sed non in sensu absoluto, aliquomodo per se notum et non perfectum. Sed in sensu conditionato. Si ergo detur ens perfectum, verum et adhaerendum. Consequentia deinde de propositione hic apta. Ad vero Hurtus.

Num. 25 6 a

Num. 25. 7. In tabis 2do cap: Vna dona g b evens est ista argumentatio, paluds reale, excludit ea oo, perfectionem: quoens excludens oo, perfectionem est ens reale, sed chymera, quoeta a contrario ista argtio bona, nulla chymera excludit oo, omnem perfectionem, quia excludit contradictionem, quae est mera impertinentia, quoens excludens oo omnem perfectionem est chymera. Ch. rgdo quod etiam ista argtio est evidens: nulla chymera excludit oo omnem perfectionem: quo tamen excludens oo omnem perfectionem est chymera, dicit Dr. a. sed pgts, quod hoc a. nulla chymera excludit oo omnem perfectionem. Sit notum ex a joy evens sub n o evidens hoc pstio. nulla chymera est tam tas excludens oo omnem perfectionem. Sed quaeritur an tamtas excludens oo omnem perfectionem sit ens, an tamtas excludens oo omnem perfectionem sit quid reale, et an mera futura ab intellu, quo cogitata est chymera et offeri id aliqua chymera. Et tamtas excludens oo omnem perfectionem negrosittas non adrecta quod excludat chymera non excludat contradictionem, ad oos rem perfectionem. Ratione ergo id chymera non excludat contradictionem, constat, quod carea omnis perfectionis, quae theq supponit chymeram, non excludere omnem perfectionem, id dial non excludere, quod si reflexe duas qs. detetur a. et is chymera solis carea omnem perfectionem quia tm excludat oo omnem perfectionem, et non simul excludat tunc et ita utheq reflexe sunt ngtis. ilas: duibus enim, de ista ysa carea ut sole chymerica verificat, quod tm excludat et simul quod non tm excludat omnem perfectionem. verum

Num. 25. 8. In tabis 3tio eodem sacro ro pstioes sit entes: aptu non cum carea omnis perfectionis non o chymera. Quo. se. si ha pstioes non sunt entes, tunc ideo, quia poet dici, illae oo de subito non supponente, atque hoc non facit. Quo. se ha pstioes sunt subito, tempo os simplices, et in parte subito, ail supponunt. Quo non dici, quod sint de subito non supponente accedit, quod sint quae, affirmantem negva non addit facta in eo, quod sint de subito non supponente. Ch. ad. Quo. n. ad h. p. da. ha pstioes sunt subito tempo simplices repugnente, et tm aequivalenter et implicite complexa, et aequivalenter complexi, non e. ista ob. non sunt implicite et aequivalenter complexi, non e. ista tempo. aptu, tempo implicite, quo ad locum vois et aequivalenter mats simplex, respatu et philosophicae. et sic implicite complexi, ita et inde ac ex aptu regs. et haeteng ab ea non implicite. Nunc, quod adjectiva et solis non ponunt oo subito, et simpliciter sumuntur, quia ipsa sed agitur non praescindit a vero, quia sit ens reale, si ens tale non foret, usque non est aptu, simpliciter tempo carea omnis perfectionis non implicite secundo complexa, sicut carea omnis perfectionis et omnis perfectionis tm posita, quia ergo vero idem formaliter et ac. Dne oo perfectionis

et nulla imperfectionem, qui utrique ente perfecte complens, neque ullo
pacto ab simplem invenire poterit deo proprie et apte attribuendam
cuique entitatem. Iam vero ad hoc dicit, quod ens et actus invicem
disconvenantur. Suarezius et Jesuitae seu ipsum malit, ita negat ab
affectione, non ut aliquid identificari, ut Scotus negat ab ente
quod a deo notatur. Sunt noxae entis quod ens creatum non opponitur ipsi
aut quod trinitas personarum non opponatur deitati, imperfectionis quod dicere
ipsi aliunde contrarium distinctis poenis negare illas ipsas ab ente de
habito non supponente. Addit, quod addit, haec ipsa ab ente negatur,
contra non ipsum ab subito non supponente. Ad 3. et negat quod
calum est expressius et ipsum ut ipsum. Ad 4. Ad 5. et 6. Ad 7. et 8.
ubi agitur impossibilitas ne ipsa et actus et actus non possibilitate
species aequivalenter, sed in hoc ipsorum entis actus non impossibile
esse ens actus non possibile, dum illud ipsum non opponitur
ens suum esse et quod ipsum non supponunt seu subiectum particulare
non affert illa praedicata, ut patet in his ipsis: ante Christum nunc existens
et erat creata substantia non imperfecta, quia deo falsa et quod
de habito non supponente.

Infra bis cum eodem. Dicendo non esse caritatem imperfectam actu et creata Num. 25. 9.
aliqua aut trinitate aliqua, non ipsa creata non poni esse simpliciter apta
clare aliunde ipsa, et quod trinitas non sit ens apta et carens omni defectu
non quae veritas non obscura contra vero, quod ens et actus non non
enter ens, dicit ipsa hoc verum negari, et ne fortiter in quaestione
et quod hoc est per se notum negat in Scholastica, sed theologi
et philosophi quod etiam ita sit, quod in his detractatio alicui non me
deficiebat. Dicit subiectum per supponens quod in quaestione videlicet ens
apta, carens omni defectu. Ad.

Infra bis cum n. de Soder. Dicere non ipsa probari, quod implicet ens Num. 2. 60.
actus et carens omni imperfectione, sicut dicit clare ipsa implicare creata apta
et sic et apparentiam, qui ipsa implicat trinitatis apta sed carentis
omni imperfectione. Quod ipsis argutis non potest eventer qui ipsa creata apta
aut trinitatis apta ipsa dicit esse, qui ipsa entis apti entia pare negare
a sua negatione dat in esse. Ad 2. et ad quod non potest qui implicat aliunde non affert
[illegible] possibilitatem quod subiectum proprie temere negaretur et de subiecto
non supponente. Ad 3. Ad 4. Ad 5. Ad 6. Ad 7. et 8. Ad 9. et 10. Ad 11. et 12.
Ad 13. et 14. Ad 15. et 16. Ad 17. et 18. Ad 19. et 20. Ad 21. et 22.
Ad 23. et 24. Ad 25. et 26. Ad 27. et 28. Ad 29. et 30. Ad 31. et 32.
Ad 33. et 34. Ad 35. et 36. Ad 37. et 38. Ad 39. et 40. Ad 41. et 42.
Ad 43. et 44. Ad 45. et 46. Ad 47. et 48. Ad 49. et 50. Ad 51. et 52.
Ad 53. et 54. Ad 55. et 56. Ad 57. et 58. Ad 59. et 60. Ad 61. et 62.
Ad 63. et 64. Ad 65. et 66. Ad 67. et 68. Ad 69. et 70. Ad 71. et 72.
Ad 73. et 74. Ad 75. et 76. Ad 77. et 78. Ad 79. et 80. Ad 81. et 82.
Ad 83. et 84. Ad 85. et 86. Ad 87. et 88. Ad 89. et 90. Ad 91. et 92.
Ad 93. et 94. Ad 95. et 96. Ad 97. et 98. Ad 99. et 100. Ad 101. et 102.
Ad 103. et 104. Ad 105. et 106. Ad 107. et 108. Ad 109. et 110. Ad 111. et 112.
Ad 113. et 114. Ad 115. et 116. Ad 117. et 118. Ad 119. et 120. Ad 121. et 122.
Ad 123. et 124. Ad 125. et 126. Ad 127. et 128. Ad 129. et 130. Ad 131. et 132.
Ad 133. et 134. Ad 135. et 136. Ad 137. et 138. Ad 139. et 140. Ad 141. et 142.
Ad 143. et 144. Ad 145. et 146. Ad 147. et 148. Ad 149. et 150. Ad 151. et 152.
Ad 153. et 154. Ad 155. et 156. Ad 157. et 158. Ad 159. et 160. Ad 161. et 162.
Ad 163. et 164. Ad 165. et 166. Ad 167. et 168. Ad 169. et 170. Ad 171. et 172.
Ad 173. et 174. Ad 175. et 176. Ad 177. et 178. Ad 179. et 180. Ad 181. et 182.
Ad 183. et 184. Ad 185. et 186. Ad 187. et 188. Ad 189. et 190. Ad 191. et 192.
Ad 193. et 194. Ad 195. et 196. Ad 197. et 198. Ad 199. et 200. Ad 201. et 202.
Ad 203. et 204. Ad 205. et 206. Ad 207. et 208. Ad 209. et 210. Ad 211. et 212.
Ad 213. et 214. Ad 215. et 216. Ad 217. et 218. Ad 219. et 220. Ad 221. et 222.
Ad 223. et 224. Ad 225. et 226. Ad 227. et 228. Ad 229. et 230. Ad 231. et 232.
Ad 233. et 234. Ad 235. et 236. Ad 237. et 238. Ad 239. et 240. Ad 241. et 242.
Ad 243. et 244. Ad 245. et 246. Ad 247. et 248. Ad 249. et 250. Ad 251. et 252.
Ad 253. et 254. Ad 255. et 256. Ad 257. et 258. Ad 259. et 260. Ad 261. et 262.
Ad 263. et 264. Ad 265. et 266. Ad 267. et 268. Ad 269. et 270. Ad 271. et 272.
Ad 273. et 274. Ad 275. et 276. Ad 277. et 278. Ad 279. et 280. Ad 281. et 282.
Ad 283. et 284. Ad 285. et 286. Ad 287. et 288. Ad 289. et 290. Ad 291. et 292.
Ad 293. et 294. Ad 295. et 296. Ad 297. et 298. Ad 299. et 300. Ad 301. et 302.
Ad 303. et 304. Ad 305. et 306. Ad 307. et 308. Ad 309. et 310. Ad 311. et 312.
Ad 313. et 314. Ad 315. et 316. Ad 317. et 318. Ad 319. et 320. Ad 321. et 322.
Ad 323. et 324. Ad 325. et 326. Ad 327. et 328. Ad 329. et 330. Ad 331. et 332.
Ad 333. et 334. Ad 335. et 336. Ad 337. et 338. Ad 339. et 340. Ad 341. et 342.
Ad 343. et 344. Ad 345. et 346. Ad 347. et 348. Ad 349. et 350. Ad 351. et 352.
Ad 353. et 354. Ad 355. et 356. Ad 357. et 358. Ad 359. et 360. Ad 361. et 362.
Ad 363. et 364. Ad 365. et 366. Ad 367. et 368. Ad 369. et 370. Ad 371. et 372.
Ad 373. et 374. Ad 375. et 376. Ad 377. et 378. Ad 379. et 380. Ad 381. et 382.
Ad 383. et 384. Ad 385. et 386. Ad 387. et 388. Ad 389. et 390. Ad 391. et 392.
Ad 393. et 394. Ad 395. et 396. Ad 397. et 398. Ad 399. et 400. Ad 401. et 402.
Ad 403. et 404. Ad 405. et 406. Ad 407. et 408. Ad 409. et 410. Ad 411. et 412.
Ad 413. et 414. Ad 415. et 416. Ad 417. et 418. Ad 419. et 420. Ad 421. et 422.
Ad 423. et 424. Ad 425. et 426. Ad 427. et 428. Ad 429. et 430. Ad 431. et 432.
Ad 433. et 434. Ad 435. et 436. Ad 437. et 438. Ad 439. et 440. Ad 441. et 442.
Ad 443. et 444. Ad 445. et 446. Ad 447. et 448. Ad 449. et 450. Ad 451. et 452.
Ad 453. et 454. Ad 455. et 456. Ad 457. et 458. Ad 459. et 460. Ad 461. et 462.
Ad 463. et 464. Ad 465. et 466. Ad 467. et 468. Ad 469. et 470. Ad 471. et 472.
Ad 473. et 474. Ad 475. et 476. Ad 477. et 478. Ad 479. et 480. Ad 481. et 482.
Ad 483. et 484. Ad 485. et 486. Ad 487. et 488. Ad 489. et 490. Ad 491. et 492.
Ad 493. et 494. Ad 495. et 496. Ad 497. et 498. Ad 499. et 500. Ad 501. et 502.
Ad 503. et 504. Ad 505. et 506. Ad 507. et 508. Ad 509. et 510. Ad 511. et 512.
Ad 513. et 514. Ad 515. et 516. Ad 517. et 518. Ad 519. et 520. Ad 521. et 522.
Ad 523. et 524. Ad 525. et 526. Ad 527. et 528. Ad 529. et 530. Ad 531. et 532.
Ad 533. et 534. Ad 535. et 536. Ad 537. et 538. Ad 539. et 540. Ad 541. et 542.
Ad 543. et 544. Ad 545. et 546. Ad 547. et 548. Ad 549. et 550. Ad 551. et 552.
Ad 553. et 554. Ad 555. et 556. Ad 557. et 558. Ad 559. et 560. Ad 561. et 562.
Ad 563. et 564. Ad 565. et 566. Ad 567. et 568. Ad 569. et 570. Ad 571. et 572.
Ad 573. et 574. Ad 575. et 576. Ad 577. et 578. Ad 579. et 580. Ad 581. et 582.
Ad 583. et 584. Ad 585. et 586. Ad 587. et 588. Ad 589. et 590. Ad 591. et 592.
Ad 593. et 594. Ad 595. et 596. Ad 597. et 598. Ad 599. et 600. Ad 601. et 602.
Ad 603. et 604. Ad 605. et 606. Ad 607. et 608. Ad 609. et 610. Ad 611. et 612.
Ad 613. et 614. Ad 615. et 616. Ad 617. et 618. Ad 619. et 620. Ad 621. et 622.
Ad 623. et 624. Ad 625. et 626. Ad 627. et 628. Ad 629. et 630. Ad 631. et 632.
Ad 633. et 634. Ad 635. et 636. Ad 637. et 638. Ad 639. et 640. Ad 641. et 642.
Ad 643. et 644. Ad 645. et 646. Ad 647. et 648. Ad 649. et 650. Ad 651. et 652.
Ad 653. et 654. Ad 655. et 656. Ad 657. et 658. Ad 659. et 660. Ad 661. et 662.
Ad 663. et 664. Ad 665. et 666. Ad 667. et 668. Ad 669. et 670. Ad 671. et 672.
Ad 673. et 674. Ad 675. et 676. Ad 677. et 678. Ad 679. et 680. Ad 681. et 682.
Ad 683. et 684. Ad 685. et 686. Ad 687. et 688. Ad 689. et 690. Ad 691. et 692.
Ad 693. et 694. Ad 695. et 696. Ad 697. et 698. Ad 699. et 700. Ad 701. et 702.
Ad 703. et 704. Ad 705. et 706. Ad 707. et 708. Ad 709. et 710. Ad 711. et 712.
Ad 713. et 714. Ad 715. et 716. Ad 717. et 718. Ad 719. et 720. Ad 721. et 722.
Ad 723. et 724. Ad 725. et 726. Ad 727. et 728. Ad 729. et 730. Ad 731. et 732.
Ad 733. et 734. Ad 735. et 736. Ad 737. et 738. Ad 739. et 740. Ad 741. et 742.
Ad 743. et 744. Ad 745. et 746. Ad 747. et 748. Ad 749. et 750. Ad 751. et 752.
Ad 753. et 754. Ad 755. et 756. Ad 757. et 758. Ad 759. et 760. Ad 761. et 762.
Ad 763. et 764. Ad 765. et 766. Ad 767. et 768. Ad 769. et 770. Ad 771. et 772.
Ad 773. et 774. Ad 775. et 776. Ad 777. et 778. Ad 779. et 780. Ad 781. et 782.
Ad 783. et 784. Ad 785. et 786. Ad 787. et 788. Ad 789. et 790. Ad 791. et 792.
Ad 793. et 794. Ad 795. et 796. Ad 797. et 798. Ad 799. et 800. Ad 801. et 802.
Ad 803. et 804. Ad 805. et 806. Ad 807. et 808. Ad 809. et 810. Ad 811. et 812.
Ad 813. et 814. Ad 815. et 816. Ad 817. et 818. Ad 819. et 820. Ad 821. et 822.
Ad 823. et 824. Ad 825. et 826. Ad 827. et 828. Ad 829. et 830. Ad 831. et 832.
Ad 833. et 834. Ad 835. et 836. Ad 837. et 838. Ad 839. et 840. Ad 841. et 842.
Ad 843. et 844. Ad 845. et 846. Ad 847. et 848. Ad 849. et 850. Ad 851. et 852.
Ad 853. et 854. Ad 855. et 856. Ad 857. et 858. Ad 859. et 860. Ad 861. et 862.
Ad 863. et 864. Ad 865. et 866. Ad 867. et 868. Ad 869. et 870. Ad 871. et 872.
Ad 873. et 874. Ad 875. et 876. Ad 877. et 878. Ad 879. et 880. Ad 881. et 882.
Ad 883. et 884. Ad 885. et 886. Ad 887. et 888. Ad 889. et 890. Ad 891. et 892.
Ad 893. et 894. Ad 895. et 896. Ad 897. et 898. Ad 899. et 900. Ad 901. et 902.
Ad 903. et 904. Ad 905. et 906. Ad 907. et 908. Ad 909. et 910. Ad 911. et 912.
Ad 913. et 914. Ad 915. et 916. Ad 917. et 918. Ad 919. et 920. Ad 921. et 922.
Ad 923. et 924. Ad 925. et 926. Ad 927. et 928. Ad 929. et 930. Ad 931. et 932.
Ad 933. et 934. Ad 935. et 936. Ad 937. et 938. Ad 939. et 940. Ad 941. et 942.
Ad 943. et 944. Ad 945. et 946. Ad 947. et 948. Ad 949. et 950. Ad 951. et 952.
Ad 953. et 954. Ad 955. et 956. Ad 957. et 958. Ad 959. et 960. Ad 961. et 962.
Ad 963. et 964. Ad 965. et 966. Ad 967. et 968. Ad 969. et 970. Ad 971. et 972.
Ad 973. et 974. Ad 975. et 976. Ad 977. et 978. Ad 979. et 980. Ad 981. et 982.
Ad 983. et 984. Ad 985. et 986. Ad 987. et 988. Ad 989. et 990. Ad 991. et 992.
Ad 993. et 994. Ad 995. et 996. Ad 997. et 998. Ad 999. et 1000. Ad 1001. et 1002.

Num. 261

Num. 262

Num. 263

Num. 264

Nam carea oris assertorum sunt substantia ipsa substantia non sit prae dicab
ante, ut paulo ante diximus, ergo si non esset, ordo carea ori
substantiae constituit idem, ut scilicet praecidat abente sit
substantialis. 2° saepe contingit, ut partes mediate componant
totum, ut ipsa sint mixtum, sed in mixtum dicitur totum
eriam coniungere mentionem aliter cum alio termino sive merito
sua, scilicet, ita ut ex surgat totum merecus complexus
ex utraque parte eius termini complexi et possibilis obtin
gere, sicut totum in hoc termino complexo. ens habens sua
substantia sex entium ordine substantia ens substantia mixta
et mera. 3° Si in dicto termino complexo ut ut sunt
solvere in partes mediatas usque ad terminos, do implicaret carea
in substantia substantia nunquam habitis terminis, qui Deo sit propriis,
aliter aliquo ens infinita terminorum. et ex his quae
colligis quod sequitur sic, si loco huius termini, ens possibilis
accipitur ari a ipso aut ens substantiae ad libertatem alii terminis
equivalentes, qui ita inventus accipiuntur in ipsa
Dei, ergo si ducatur ens necessarium esse, atque Deus a ens
necessarium, ergo aut ens infinitum atque illimitatum esse
ergo sequitur illud aam in omnibus regat totum substantiae, dicit
quidem ens ee necessarium, infinitum, illimitatum usque in infinitum
fingendo. sicut ergo regare debent substantiae ut quis diceret
creaturas necessaria aut illimitata esse, ubi obiter etiam
habet disparitatem in his duabus substantiis ens infinitum
et ens necessarium esse sit, quatenus jovia et se esse idem, in ab
posteriori, ergo ita probatur nulla negativa ad hoc ut sit vera
in suppositis sed affirmatio ee alii tacite, non cessio quod ens
infinitum nihil sibi reale, nisi ad ordinem existat, et hoc posset
ita probari affirmatio suppositis sed sibi ee alii tacite,
non sit ro ens necessarium intelligere sibi, quod ee tale
in intellectu fingendo, etiam a parte rei, tunc in ipsorum quod
esset ita in intellectu, ut Deus dicitur.

Objicit ut habet penet. Si non datur Deus, eo ipso datur: quod sit
et quod detur Deus, pa. Si non datur Deus, tunc necessario non datur
ipsum in poeta dari necessario esset, ut ipsi fatemur ee ab
ergo negatio Dei necessario esset: atqui ad quod necessario esset
ee Deus, ergo sit non datur Deus, sed datur eo ipso. Ergo

hoc argumentum supponere, quod negatio sit aliquid positivum
et vere entitem, quod tamen tutius et facilius affirmemus esse longe
probabilius esse verum. Quare d. 1. 2. c. quod negatio rei necessariae
entitatem impropriè et abusive et aliquo entitatis proprie
et positivè et. et sapit quod nihil aliquid negatio entitatis
et sit aliquid unde d. 2. sabb. quod necessario entitas, non quidem et
positivè et Pensc. quod Ens impropriè et abusive entitas.
nihil et sed tantum quod ens habet, et constituens proprie
et entitatem, et ens dicitur dari negatio et, solum sicut et, quod ens
et intentat. et ante, quod entitas aliquid obiectum, quod ens sed non
et rei et. et licet ablatio dicit necessario esse et entitatem
non hoc sequitur, quod entitas aliquid, quod sit negatio rei. Verum
negabis cum patre Sparda. Si Deus et entitas, tunc ei negatio
non procedit conditio et necessaria simpliciter, quod sit quod
et quid carens et defectus, ad eos Deus. p. c. dicit, quod
habet defectum et non esse ad illud et facultatem et aliquid
aliquid naturae necessarium et honestum et dicit, quod facultatem
aliquid, quod fructus ejus habetur aut facietur, quod virtus
nullatenus est, quod et simpliciter necessarium et habet non
defectum, quod regat illa carentes et defectus. Quod formulatio aliquid
quod in hoc defectu ut dicebam dicit. Si Deus non
entitas, tunc ei negatio et simpliciter necessaria, non sed quare
negatio et non ratio. Insuper propter et positio. et
et. quod est quid carens et defectus. Si et quod necessarium
in esse et positivo. Si sit nihil necessarium in esse positivo
et impropriè. negatio rei dicitur et ablatio necessaria. sicut
negatio aliquid carentiae impropriè salvatur et carentiae
quod tales negationes entitatem, ita aut huic propositio, negatio
rei necessario entitas. Sed sed sit Deus et est entitas et
Deus tunc totaliter necessarius et positiva impossibilitas, existere
quod nihil aliquid et positivum affirmatur. Tolluntur impropriè
necessitas in esse carentiae defectus. cum nihil habeat in
se positivum. Dubitabit. et hic quod negatio rei necessario et
impossibilitates carentiae, licet et sint quid debitum et quod
sed quod tendat ad eas quae tendunt et dicit debiles obiectum
et quod tendat ad eas quae tendunt et dicit debiles obiectum
et contrarium et dominatur possibilitas, sunt res aliquid volubile
non tamen praeter. hoc quod tendat ad tendat rei entitatem,
Ita sed speculatur quaqui complacet mihi, quod entitatem

ob aliquem actum spectat. aliquando dicitur esse necessario affirmativa, quibus ex ne. Totum est ratio, sed tamen ita tamen est ratio necessario vera. hoc quod est necessario verum quod ante est falsum: ad dantur aliquae veritates obiectivae, necessariae et invariabiles, atque id quod est necessarium et invariabile et Deus, quo dato Deus. Ergo de aliquo possibili contingente, dari verum affirmativum negativum quod aliquid fieri necessario vera. aliquo possibili absolute, affirmativa et determinata et existentiale affirmativa, vel aliquid existere quasi a priori ante esse: c. quod dantur aliquae veritates obiectivae necessariae et invariabiles contingentes aut negativae et indeterminatae ea possibilitate absolute et determinate ratione. hoc argumentum affirmatis, quod ad veritatem propositionalem, aliquam verificatur, non obstante ratione verificabili, sed quod ad contingentiam actus simpliciter existit. et ideo dicitur aliquid quod obstinatum verificabilitatem possibilitatem necessariae et extremae veritatis affirmationem enthymematis, sed suppositum hic ad esse existendi, sed potius existentia facilem in theologia obstendi solet. inter mi. subiecta ancillantur data aliquibus, aio ad esse existentiae erroris existendi quod aliquid possibilitatis, quae affirmatis sunt obstinatum dari absolute et determinate. Sed quia necessario vera, et obstendatur dicto possibilitatis, sed possibilitatis, quae si existenter respicio fieri vera, et id est dicere possibilitatem aliquam existere negativa eq. Ad ayes Sunil ea est ab esse affirmatio aliquid esse contingentia eq hoc non a anl. Dotum a maiq. Sua parte non denuo si determinatum abida quidem, ut unum membrum determinationis solum sit negativum. eq non dato hoc non si dato ita, ut possibilitas negativa sit non requisitum, non dato aliquid obstinatum sed ubi dato. quod affirmatio sed dari sed negat, ad veritatem possibilitatis contingentiae non requisitum, ut aliquid obstinatum absolute dato. Ego. solum ut dato possibilitatem contingentiae, ut dato anl, si dato hoc, ad veritatem autem possibilitatis disjunctiva, cuius unum membrum est negativum, requisitum solum indeterminatum determinatum, ut si dato id quod affirmatio non dato id quod negatio. quo ex affirmatione veritatis aliquam possibilitatem infertur quod non absolute et determinate debeat aliquid existere aliquid necessarium, quae ita necessaria fortuitum est Deus. Sed illud inferunt quod aliquid existat necessario contingentia, quia quod existit determinatum, non quod existit ratione, quae necessitas contingentia et indeterminata non dicitur dari. Sed utilitas aliquid est, nam quaeris ex existit

[illegible]

[illegible]

[illegible]

nec dicis hic abstractis ab omnibus creaturarum, nam hoc, hic
abstractis ab omnibus creaturis actualiter et possibiliter: hoc autem
non sequitur ad demonstrandum esse Deum, nec tamen hic demonstrat
ita per effectum, quod si nec ens Virgis ex nihilo haberet demonstrari
non posset Deum esse, quia solum habetur demonstrari ex nihilo
non negabitur, quia solum habetur demonstrari ex nihilo quando
aliquid sed identificatur ex contradictoria.

Obiectio 1. Deum existere non est per se notum, autem esse demonst.
ratur quia est, ergo, Deus non potest nihil esse notum, ana
quia est, ergo, non dicitur probari a posteriori, ergo non Deus
potest non esse per se notum, quod non negatur Deum esse
illa causa, nam ex his dicitur potest negari Deum esse. Sed ob
in hac opinione ens optimum intelligitur quod Deus non
nota et tamen nihilominus propositio negativa non sit propositio
non notum, et quod non est ens, nec statim quod non sit
conditionata, quia ut dicitur non supponit aliquid in parte subiecti
non est possibilis affirmatio eam possibilis esse, 2° nunquam, aliquid
propositio affirmativa mediate aliquid nota probatur ex experientia
ergo ergo Christus, nunc Deus est, nec verum est, quod non potest negari
negatio non esse, quia semper nihil supponit, tunc qui aliquid terminum
ab simplicitate tamen cumbrum notaliter mobilium, sub non esse
et eos nihil involvere repugnans, et talis curta
Thomas. Ens non ut, hic affirmatum est aliquid in principio
plicitum est non est, affirmatum mobilium mediate ex experientia
ergo totum pars ex quibus terminis consequens sua quia ipsa
nota, nisi optimum hic autem S. Thomas, quod non facilium est,
quod non dicitur potest negari propositio, nec quod nulla affirmatio sit, infi
ita posteriori. nota.

Instantia Sed Deus non potest ex pluribus demonstrari affirmatio
affirmatio metaphysica, sed solum physica et simpliciter falsibilis;
hoc est falsum quod. 1m si Deus non potest demonstrari a priori
quia priori. Tunc solum potest demonstrari ex creaturis, quod solum
demonstratur affirmatio physica s.c. et solum physica affirmatio quod existant
creaturae, non hoc notum, quod est certum solum
quod absolute et falsibilis, et non potest fundare nisi affirmatio physica
quod. Nam ad 1.n.c. ad 1.n: dic. non existere aliquid Deum entium
et metaphysice affirmatio; 1° Cum multis metaphysice affirmatio non existere
et quidem. 2° Licet quia absolute potest, tamen aliquid et
cum aliquid fallantur, tamen metaphysice affirmatio, quod non est in

[illegible]

Quaeres an Deum existere sit notum per se, ita quod respondeo. Nota autem quod ego notitiam dici et quidlibet esse notum, dico illud esse notum quod ipsum sciri potest, sive illud revera sciatur sive non. Sciendum autem quod aliquid esse notum per se dupliciter dicitur. Uno modo quia ipsum esse est ipsum scire, sicut dicitur quod lux est lux, et hoc modo dicit Deum esse notum per se, quia ipsum esse est ipsum scire, quia ipsum esse est ipsum intellectus. Alio modo dicitur aliquid esse notum per se quia illi qui illud, cuius veritas in ipsa terminorum apprehensione consistit, probare ignorant, ita, ut modo dictum est, ipsum esse Dei ipsum esse est ipsum scire et ipsum esse est ipsum intellectus. Cum praedicta non sufficiant ad ostendendum quod Deum esse non sit notum per se, ideo dicitur quod ad hoc quod aliquid sit notum per se duo requiruntur, quorum unum est ipsum esse, et hoc modo Deum esse notum per se, et hoc modo dicit Deum esse notum per se, quia ipsum esse est ipsum intellectus. Alio modo dicitur aliquid esse notum per se quia illi qui illud

[illegible]

[illegible] Christi, id est naturae [illegible] Dei naturaliter, id est
Summa Gaudens, nam aliquam [illegible] necessario omnes
ab hac Gaudio [illegible] sacrae Scripturae, et eaque [illegible] id est quod
id certe [illegible] omnium, quale ab orbe [illegible] conflatur, ut posse
Deum considerare in quadam [illegible] rerum. Regenerati
quod Dei infinitam [illegible] ipsa nobis ac manifesta, quin ab hac
[illegible] compota. Ut [illegible] confirmo de Dei omnipotentia po-
[illegible] vos [illegible] argumenta, quibus auctor Dei assertionem
[illegible] adeo obscura, ut quinque [illegible] agnoscere poterit [illegible]
[illegible] manifestissimi in eum Dei [illegible] [illegible] et
[illegible] creatione eius proclamant Deum Patrem Sedem. et hinc
[illegible] in [illegible] Eucharistia [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Sancti [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
S. Gregorius Nazianz. S. Basilius et alii dicunt nostram Dei ac [illegible]
[illegible] naturaliter nobis inseram. volunt [illegible] [illegible] quod Deum
[illegible] [illegible] [illegible] naturaliter nostra [illegible] [illegible] [illegible]
naturaliter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Ubi conclusé notandum 1° quod in infinitum, quemcumq;
subiectum ponitur, considerare in eius quidditate infinitatem
et ipsum esse, ut in alia dicemus, infinitum esse et
finitum esse ita et quidditatem et esse, quia hypothesis singulis
partibus, respondere, sua ratione, et quidem adaequata, de partibus
finitis ab alia ratione pendentibus, postulatur hoc illum quidditatem
in experientia sensuum, sua constitutam, quando eq pono naturam
ab alio hoc, hoc illum ab alio esse, et hoc dicere, et, simul
dicere solis ratione algm ja es mg dubitare, sing. quaestum
huiusmodi in infinitum, aliqs, ruere, quia ipsa ab esse infinito
hoc, quod quilibet fuit ab alio hoc. quamvis dicere ratione
ad aliquem ji, consequenter cum omnibus transitiabiter ratione à parte
ante infinitas actu generando et corrumpendo, et quae ipsa
similia.

Notandum 2° quod in infinitum, quod ab aliq dubitare
possulat de esse, tradito adventi in, sobrig de causati hoc, ja
ut absolute possibilem, 2° ut connexionate possibilem, ut
absolute possibilis adventi ipsi. qa ex huiusmodi processu non
sequitur superiores contradictoria. ut ratio, videbitur,
tria sunt, qd dicitur ratione, ipsius contradictoriae possibilis, si
vadelicet huiusmodi quaestiones facienda volendum esse ac
Dei ac creaturarum, qd ab ordinatione, et fere modo, quo
aliquis, vel ad algm, posset ac impossibilem ab, inere sub ratione
aliis possibilem, et dein ex, sed illig facilitatem, aut impossi-
bilitatem demonstrare. hit Notabitur.

Dico ex ratione Dei etiam, quod ipso algo quaestum in infinitum adhuc
vere ac solide de omnipotentia, ji. sed communia obiectio
posito quaestum in infinito in causis adaequatis, et negato esse in-
finitum sequentis contradictoria, ja qd non male nomen quaestus
i male negabit. Dq qd ratione contradictoriae. 1°. Si in
dat ordine impenetrabilis, nunc collectio infinita entium, dicitur
erit alqd adaequate, dictum et simul in erit alqd adaequate, dicit
Ideae alqd adaequate, dictum et simul in ae alqd adaequate
dictum. Sed contradictoria. qd sequelo in qua, ji, mem b:
obstandis, si dat in finita collectio entium, dicitur, et in dat
ordinem dictum. tunc ora multitudinem, qua habeng existere, si
dicta, aequalem, in tota collectione, ji in sit qd dictum.
sed tota collectio erit, dicta. accedit qd unita alterum sequens
ordinem dictum, in qua ad, ji mem b: qd videlicet collectio illa,

Simul non est adaequatio debiti sed offerendi, quia non habet
ratione sui adaequatio debiti non est adaequatio debiti nam habet ratione sui, adaequatio
collectionis infinita debitorum habet ratione sui, adaequatio
debiti, quia collectio infinita debitorum non est adaequatio debiti
in ordine ad terminum, et ideo, quia quia non habet ratione
sui adaequatio debiti, et idem est non adaequatio debiti, quia
non habet ratione sui adaequatio debiti, non est adaequatio
debitum, offerendi, ergo in hypothesi collectio infinita debitorum
habere aliquam ratione sui adaequatio debiti, nec habere
intra et extra collectionem infinitam debitorum, atque
neque intra neque extra collectionem habet, quia non habet in
effectum, et ideo non debet medium ducere ex quo habeat partem
extra partem intra collectionem nam extra extra ab infinito
collectione nihil velit habere, neque quod in membrum
ab ipso abiecto. quod si vero offerendus, non offerendi, quia
supponit ratione sui debiti adaequatio a se distincta, atque collectio
infinita debitorum ita aliquid effectus quia quia collectio infinita debitorum
habet ratione sui supponit debiti adaequatio a se distincta, et ratione collectionis
infinita debitorum habet ratione sui debiti adaequatio a se
distincta, non est non habere intra collectionem. quia
collectio infinita debitorum non potest habere ratione sui adaequatio
debiti nisi habere collectionem. sed non habere intra
debitorum ratione sui adaequatio debiti, neque potest habere intra
collectionem, neque extra collectionem, quia sicut non potest
ratione sui adaequatio debiti. quia non est aliquid adaequatio debiti
atque est simul quia adaequatio debiti: quia est, et non est. quia
prohibio processus infinitus in casibus adaequationis, et negatio onta
in Dacia sequuntur contra utrinque: quia non male prohibitus quia
non male negatus Deus quia duas sequitur dari decimas.
quia datus Deus. quia esset Deus Christianum.
Confirmatio alii concludit ratione in ordine, quia si
caetus servus et collectio aliquia infinita effectus et alterum
constituent unum. ita dicit servus et collectio non est ipsa
et habet sufficiens sibi ipsi ad emendum. quia ergo et ipsa
sufficiens debet habere aliquid extra collectionem et atque
intra collectionem effectum et radium continentem nihil
nisi ens necessarium et indeterminatum: quia datus ens necessarium et
indeterminatum. et non quia offerendus, habet copiam et copiam
alterum et sufficientis ad tandem sibi ipsi emendum quia ita ratione
collectio non est sufficiens ad dandum sibi ipsi emendum. et non certa

cra probi, probari quod nec adequate nec modo equate inveniuntur
in singulis partibus alicuius collectionis, nisi inveniuntur in tota
collectione, aliqui predicti sufficere addendo sibi sufficienter
nec adequate nec modo equate inveniuntur in singulis partibus
collectionis onerosa, quod predicta sufficiunt addendo sibi sufficienter
aliquam, neque in sua collectione reperiuntur. Nam certum est
esse labes aliquid ulte, sicut in collectione infinita exercitum
assertionum, morborum, nullo modo requiritur plurium autoritatum
debe videndi, adequandi et unendi. Nec pariter est dens. singula
et individua, et non singula collectiones finitas, aequalitatem
et sufficienter adequate a diversis, quod vel quod de hac
confirmatione in probatione contentis sunt.

Quaestio contra hanc conclusionem potest pecunia infinita in certis adequatis
nulla est pars huius collectionis, quae, sit collectio a pluribus, alia
extra collectionem, sine sit collectio a pluribus abaliquo extra
collectionem, dabitur ens in pluribus quod potest dicitur pecunia
esse in tota collectione erit pluribus certum alicui aliquis ante non dubio
quod nec sit collectio erit pluribus abaliquo ente in pluribus. Et potest
hoc pecunia nulla est aliquid in tota collectione. Et hic respondet
et sed adequate esse a tota collectione quod. Et ad primum
nulla est pars et pluribus abalio extra collectionem, et sed
aliquid pluribus pluribus abalio extra collectionem ca. alio
modo ca. etc. ad secundum da. nihil erit pluribus abaliquo
ente in pluribus et sed erit aliquid pluribus abaliquo ente in pluribus
ca. sed ita est, et eodem modo a subsumit differit
in tota collectione. Ad primum respondet aliquid adequate esse a tota
collectione. et sed aliquid sic esse aliquid in tota collectione, et
respondet aliquid adequate esse a tota collectione ca. Ad secundum
hic, et potest pecunia, quae petit atque sequitur utrumque
membrum sed non obstat ratio N. 293.

Quaestio Sicut pecunia dividitur utrumque membrum contradictorium
et ipso pecunia finitum et infinitum aliquid impossibile et
possibile quod finitum est et finitum aliquid possibile quod
finitum non pecunia quae atque petit, et finitum aliquid possibile
quod est impossibile, et sine aliquid pecunia nihil
contradicit fidei, et potest esse adeo possibile, et sed non
atque, quod non sit sicut aliquid aliquid volebant
demonstrare non autem [illegible] tamen hic modo argumentandi
frequenter apud Sanctos et praecipue Bilel et divus Thomas S. Aug.
et alios, sed S. Augustinus ut de hac ipsa [illegible] quod dato ventos, dens

monstrare, dari veritatem ipsorum [illegible] velut vera
[illegible], et in hac [illegible] assumentabatur. Sed dubitare
veritas tunc sequitur, quia nulla [illegible] libera et simpl[illegible]
quia [illegible] libera sequeretur, [illegible] admittit ubique contingentia
contingentia, quia etiam [illegible] admittit, quia nulla detur [illegible]
in quadrupedum [illegible], datur veritas, quia datur veritas.

Dubitatio. Si quia in infinitum reduci est admittere possibile, et
[illegible] demonstrabile, tunc sequitur quod [illegible]
categoremata [illegible], atque in infinitum categoremata [illegible]
inter repugnat. Cum nulla [illegible] [illegible] consistentia [illegible]
[illegible] verba dicit Thomas Scotus [illegible] [illegible]
[illegible] tunc sequitur quod repugnat [illegible] categoremata quoad
[illegible] Scotus in [illegible] Sententiarum. Sed tunc sequitur quod repugnat infinita
categoremata [illegible] quare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] infinitum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in infinito demonstrantur multo genere causarum
[illegible] in infinitum. Sed in ordine causarum debet dari causa
primum. Sed Thomas clare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] 2. q. 1 ar. 1 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in infinitum [illegible] Sed [illegible] [illegible]

Quaestio Aliis. et S. Thomas [illegible] [illegible]
[illegible] quod infinita causarum ordine [illegible] [illegible]
[illegible] quia [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Aliis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] S. Thomas, qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Sed Thomas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Dubitatur 6° quares quaeadmodum hi, aliqui autores, possibilitatem infiniti probabiliter iudicarunt et non sufficientem [illegible] ad absolute probandum iudicarunt, quod dicta aequipollentia pro infiniti praeaegnemabili, cum [illegible] sufficientibus [illegible] infiniti possibilitatem iudicaa [illegible] comprehendere [illegible] nobis [illegible] quod [illegible] infiniti aliqua possibilitate probabile iudicant, non iudicant, [illegible] [illegible] [illegible]

alio, duabus solis utilomag, p ipsa collectione infinita
qd collectio infinita, duorum affinitatem n pis ae duba
alio, duabus, qd ab hoc praedicatum ae duba solis p ipsa
collectione infinitam, ergo si solus praedicatione collectio
finitam, ipsa ad huius prob: n: ibi ita a. Si ponit ablen,
qd n collectione infinita duorum nihil penitus sit, qd
n sit, dictum ab alio, dicto, ergo ipsa eam admittere debet
qd tota collectio sit duba ab alio duobus nec obstat
hoc nmerum toba collectione duorum ea duba ab alio
duobus qua manifeste repugnet. Hoc enim demonstrat
qd ablegat Deo potestam adeqat vel ad adstendo contradictoria
vel ad ipsum sui differendum, qd ipsum est, in quo ipsa fundatur ratio
demonstrationis.

Dicendum quod non demonstrari potest, qd infinitas
duratae aeternitatis a parte ante, duba collectio
dicam duratae habere aliam ante se, et simul n habere
aliam ante se; hoc ante a nmerum; ndum ipsum vem
est demonstrari potest, qd nec mundus nec alia creatura
potuisse esse ab aeterno absque hac demonstratione
n pondo, cum diversi autores defendant contrarium des quide
Abis probabilius n videtur verba, n collectione ant in
finita duratae nulla penitus est, quae n haberet aliam
ante se: qd enim duba collectio haberet aliam ante se,
et simul n haberet aliqd ante se, qd ex dictis repugnat
duba collectionem ow duratae habere aliam duratae
ante se. Sed hoc n m probabilius in finitus aeternitatis
nec n pena habitur, nisi supposito Deo, unde n dicitur qd
probabile est, dari prae infinitum actu: probabile est ad
mho infinitum actu n dari Deum, qd probabile est n
dari Deum. Dicat: m est n: e. ergo idem praedicto forte
sub probabilis secundum ae in sensu dicto, idem est probabile,
sed ae in sensu non posito qd idem nec hi arui est ad hoc ut
ingeret ibi probabilis confusio.

Dicendum quod etiam supposito Deo adhuc demonstrari qd
repugnat infinitum actu determinata aeternitatis, ante ante
qd adhuc probares nim ow argumentatione ita. a videt
ratio, nam etiam supposito Deo sequeretur collectione infinitam
duratae habere aliam ante se, et simul n habere
aliam ante se. Sed potest adhuc demonstrari, spectata sola
ratione entis infinita Deo prae limitando ab entis state ita. Quod
ab ente actu entis infinita sit ente actu habere ita etc

Dubitatur Si probabile, aut possibile, aut impossibile, aut
tum probabiliter esse possibile erit infinitum, ergo dubio
gó, aut potius dicitur impossibile, sed Deum non habui
Ita in sententia illorum, qui licet admittunt possibilitatem
infinitum categorematicum tamen ita. in sententia illorum
qui negantur etiam de. gó non poterit ostendere
id esse impossibile in sententia illorum, quid ostendere
infinitum categor. et in sententia illorum qui negantur.

Dubitatur gó existentia Dei permissa, nequit absolute probari
demonstrari, sed non secundum quid nostrum in sententia
illorum. Dari potest probatio Dei demonstrari a Sancto
per argumentum factum distributive ad collectivum, per ablata
a titulis, ab effectis offendendo, et pugnat, nec ipso
sequitur existere Dei demonstrari, neque collective quia potest
esse ad aquale dubia, et non esse adaequata dubitatum ac
quidem ordinem ordinatum ab argumentatione a Sancto distributive
ad collectivum, non sunt contradicendum argu-
mentum N: 273 positum quoque in illis principiis
posita sub verba aliqua, quia sunt verba, ita
habendum Sancto distributive, qualia et in collectione
infinita infinito ó et gó ó, dubitatur ó, accidens est
Sequitur non quendam esse ab illis effidentia, gó collectivis
sit aliquid adaequate dubium, nam unitas abstracta ó ens
adaequate enthens ó aliquid adaequate dubium cum unitas
illud repugnet ens mere dubium, atqui collectio infinita
dubium ó ens adaequate enthens, cum sit aliquid dubium,
cum partes ó unitas exhibetur, gó collectio infinita
dubium ó aliquid adaequate dubium, nam ultimum ens
enthens unitas abstractum ó aliquid mere dubium, atqui collectio
infinita dubium ó aliquid ens enthens, gó collectio infinita
dubium. ó ens aliquid mere dubium, gó ó ens aliquid mere dubium
et quidem adaequate dubium, cum tota collectio ita exhibetur
hic autem multa ex argumentatione a Sancto distributive ad
collectivum, gó ó Tona et Solida.

Dubitatur 10 Si existentia Dei non demonstrari, sic ostendo aequa
quoque, tum existentia Dei ó erit magna effidens, quia repugnat
infinitum categorematicum sed repugnatio infinitum categor
ematicum praeter ó effidens gó. et non ab sapientia, gó existentia
Dei ó potest demonstrari ipso ostendendo, sed gó quia

Ad eum Dg Deanda etiam, cum ad hac demonstrasij argumenti,
moralibus dimittit sub pretexto separari Dei, nudatis, et nua
entibus, vnde ais, mentis sumus intellectus, et dem da. et
supposito ordinis, qa nuceto erit qd repugnare infinitum atheis
ismum, quam repugnare infinitum aliud quaecunq atheismum
ex nullo eim locum tam manifesta sequuntur contra, qm
ex infinito atheismo.

Num.

Dubio 13. Contra ostendo. in serie infinita eq mortuorum
nulla penitus datetur vita, in serie vero infinita effectuum
et causarum contingent dari sese aliqua sufficiens qe tantas
a. quoad rem certo singula enim membra illius collectionis
habent sufficiens ad dandam aeterni existens. Ipsa ratio additam
d: istatur, ut nulla penitus habent sufficiens ad dandam sibi
ipsis existens. ca. ita et habent aliqua sufficiens ad dandam
sibi ipsis existens ra. etc. hic m. Primo de sufficiens
ad dandam aeterni existens, tunc de sufficiens ad dandam sibi ipsis
existens. et in hoc facta paritas cum martig. Quia enim
collectione infinita mortuorum nulla pars talis collectionis
habet sufficiens ad vita sibi ipsi restituendam: ita et in nulla
pars ex collectione infinita effectuum et causarum contingent
habet sufficiens ad dandam ipsi existens.

Dubio 14. Si in singulis partibus collectionis infinitae effectuum et
causarum contingent dari sese sufficiens aliqua ad dandum
aeterni existens, tam patebit, qd mira collectione sit clara
et adaequata sufficiens ad existendum qe. Ipsa. ex co qd singula
partes huius collectionis habent sufficiens ad dandum aeterni ex-
istens ad summum sgts qd tanta collectio habet sufficiens ad dandum
aeterni vero ad dandum sibi ipsi existens sibi ad summum tam
nego illud absolute verum esse, et ipsi in singulis partibus habent
sufficiens aliqm constituta posita omnium, qd illa a alio
adquirit, nulla tamen habet sufficiens aliqm absolutam, unde
verum sit argtis, quod nulla pars in tota collectione
habet sufficiens aliqm absolutam, qd nec tota collectio habet
sufficiens absolutam, qd sufficiens absoluta tanta est extra
collectione.

Dicendum 1°. Sed his argtis [illegible] finitas causas et effectus [illegible] modum in serie infinita nunquam posse pervenire ad Deum, quia non fit aliqui per modum collectionis. P. 1m. d. 1. q. 1. a. 2. c. Quia in serie infinita nunquam potest definire ad Deum, posita multa alterum tota hac serie actu existere, nec actu existat; quia non fit aliqui per modum unius totius ex collectionis, nec effectus, qui prius huiusmodi collectionis extiterunt sunt causa huiusmodi, hoc est sunt causa phas, quia non potest aliqui per modum huiusmodi constare series aliqua finita, quantumvis maior et minor in infinitum per aliqui per modum unius collectionis etiam huiusmodi prius in infinitum extiterunt.

Dicendum 2°. Infinita series causarum et effectuum inducendorum non est aliqui per modum collectionis etiam huiusmodi. quia etiam series infinita causarum et effectuum inducendorum non est aliqui per modum collectionis etiam huiusmodi. P. 6a. Si infinita series causarum et effectuum inducendorum sit possibile quod tota existere et actu dari. 2. d. 2. Si possibile quod existere et actu dari. 1. a. et c. Si ratione argtis probatur a paritate cum infinito a parte post. Quare an infinitum a parte post possibile quod totum actu non. Quia de facto unum alterum actu positum a infinitum a parte ante. Si affirmat Dua, praesum, per modum collectionis. Si negat, hoc ipso est disparitas.

Articulus 3us.

An et quo Deus influat in conservationem entium inferiorum.

Existere causa id est ens in quod, a quo universitas quoad, a sui principio dependeat, vide in arti: praced. cuius quoniam verosimile his rebus constat, utrum creaturae singulae dependeant a Deo mediate, ita nimirum, ut nimirum ad inferiorum principium superiorum immediatum concurrat, cooperando cum creatis in earundem operatione, an vero Deus aliquas creaturas instituat, nec per eas, a quibus deinceps dependent, ita ut Deus nunquam inde amplius operetur. Hinc dicendum est. Dici autem Deum cooperando, ipsum Deum solum et unicum in sua

agat, ita, ut cão creatos prorsus nihilagant. Supponing
en dutis quæstera a. 2. præsentis disputationis prorsus inutilis
sit, cão in suo esse conservari qm operari, antecq m
agamus de concursu Dei cum cæteris creatis. Statuendum
utrum illa ipsa cão, quæ jam sunt esse a Deo acceperint,
etiam in sui conservatione ita ab illo dependeant, ut in
omnibus ab illius influxu conservari, ac ad hanc quodlibet esse
Dubio. Nulla creatura potest in suo esse conservari sine in-
fluxu Dei seu quod idem est ipsa creatura perdet in suo esse ex
hypothesi conservatione. quo hac est communis, imo ut
ait Suarez et de fide tanquam stabilita hac assertio poet
copiosis sacræ Scripturæ S. Patrum: ac Theol. testimonijs
ut veri poerit apud Suarez disp: 21 mph: Sect: 3. ac hisce
consueto omissis ipsis eqdem nazae utrumque Suarij. et Bar.
Deus, eaq; ratione concludit, qd Deus habeat potestatem Dominij
in creatas atqui si habet potestatem dominij in creatas, si alqua
creatura poet in suo esse conservari sine influxu Dei, qd nulla
creatura poet in suo esse conservari sine influxu Dei, qd ma-
nus Deus habet potestatem dominij in creatas, debet illas poet de
et absolute suo esse privare, destruere, et in nihilum
redigere. sed hoc non poet, si aliqua creatura poet conservari
in suo esse ~~conservari~~ influxu Dei, qd Deus non habet potestatem
dominij in ipsas, si alqua creatura poet in suo esse conservari
sine influxu Dei in rebus certa m. 1: si potest Deus alqm
creaturam se et absolute destruere et hoc in suo esse con-
servaretur sine influxu Dei: sine dnes hoc Deus facere
in generali actione positiva: atqui huiusmodi actione positiva
non poet Deus creaturam destruere qd Deus non poet creaturam destruere
si poet in suo esse conservari sine influxu Dei in esse
eo qd ratione positiva subtrahendo influxum sui con-
servativum non poet eo destruere, eo qd a daret influxum
hic conservativum. m. 1: ergo qd ors actio positiva qua hic tendit
ad aliqd esse nec jam tendere ad purum nihil, ut patet in or

autore generativa, etsi enim hoc aliquo modo tendat in aliquid tamen hoc minus constructiva tendit, sicut in aliquid est hoc minus destructiva, actio autem, destructiva seu anihilativa tenderet in purum non esse, nihil anihilatio

Constat conclusio ex S. Thom: ratione à parte desumpta, quilibet ens creatum multo magis dependet à Deo, quam lumen à Sole, atqui lumen à Sole ita dependet, ut sine continuo influxu solis non possit conservari, quo multo magis quilibet ens creatum ita dependet à Deo, ut sine continuo eius influxu non possit conservari. in prob: et quotidiana experientia, qua constat, quod aer subducto Sole, et alio corpore Luminoso lunae ut ut coniunctione sibi communicatum, ac ad momentum quidem conservari posit. in aere videtur certa ex eo, quia tanto maior est dependentia alicuius esse, quanto inferior est participatio alicuius esse, atqui participatio divini esse, qua habet quilibet ens creatum est multo inferior respectu divini esse, quam participatio entis solaris quam habet lumen solis respectu eius solaris, quo dependentia entis creati à Deo est maius quam dependentia lumenis à luce solaris maior videtur esse certa, quanto enim inferior est participatio alicuius rei, tanto propior est nihilo quanto autem propior est Nihilo tanto minus sibi ipsi est sufficiens quanto minus sibi ipsi est sufficiens tanto magis dependet à Deo limis participatio. in etiam est certa ex eo, quia lumen solis longe magis accedit ad similitudinem eius solaris, quam quilibet ens creatum ad similitudinem divini esse

in etna certa gra, qd lumen soli longe magis accedit a similitudine lucis, ad claris, qm qd illa est creatum ad similitudinem divinij &c.

Ruelli 2° quesij 2° dubito de Deo, requiritur die septimo ab operej qd fabricaret, qd creaturas simile, qd subiras in angl conservare. Ro. movet arg. sapient. vsq. Verba, quo fore potest qd perpetuare, nisi su volucres. aut, qd à se volatu, eis, cons. durarent 8 q. 1° cq. &c. requiritur illa, ut ponit S. Augustinus, qda ex aliqua à nobis ignorantur conditio, ut ipsa à cono, ut gubernaculis, conservandi, adrogpin, verba Sts Doct, contrario dilaberentur, creatorij, nam potera ab virtute ea subsistendi à ei creatura, qua virtute habet, qua creata fuerunt, si aliqd ut fuerit, ordinaddorpes

Ruelli 2° influng Dei conservatio rerum accidit, arg, mo ubi superflua, qd in dato, ipse influxu conservatio rerum est conservatio, sic potius repetitio collatio officia, atqui hoc in videt ex necessaria, mo tabig superflua, qm libiscitur, retrahit ei simul sibi dabam, ut ipsi in dato iterato, dumodo in aliquo. confirm nulla res sit ipsi privata suo ergo libertate ad aliquid, perpetuo ut ipsi, quantum est in se, esse amplius aliquid in conferatur, dumodo praestetur, qd aliquid contrario id in aliquo. Ro. Dictum in lunatione ipso lunatio creatura eniqd, qm habet Deo, cui dominio ita ut eniqd à ordinata esse ad aliquid dependere, magis in de sequeretur, qd proprie loquendo influxu qd ex Deo atq qd aliquid ita esse libertatis, in liberatione, sed unum idemq, ad determinatio ei. Ro. in de, et sic in aliquid aliquid conferatur, ubera collatio &c. qm contra conservatio ne. ubi id fieri non nata.

Ruelli 3° permittit ad opera Dei, ut positalles effectus quin [illegible] in suo esse manent, et non agatur, per ro. Ro. qd Deus non sit angere, qm et actu dependere ab influxu divino. da. permittit ad industria et potestas humanij artificis, ut fabricatio opus domus et stabilis qd et ipsa artificis, ut domus opus domus et stabilis qd et ipsa artificis, ut domus opus domus et stabilis qd et ipsa artificis, ut domus

[illegible]

[illegible]

Quæstio prima Humani arbitrii sola arbitraria fuerit
quæ plagia sola sit in malitiæ conservaæ arbitrii, quod
sed mobilis opera facere, quod eo ubique competit aequali
sed naturaliter ad. nc. quod humani arbitrii plenitudinem
arbitraria facere, sed quia venit in humanis, qui ex sua
limpidae arbitrii libertate conservaæ quæ facit
nova damnep. fuerit in potestate sua in gente de dia
ad damnat, et appellat omnipotentem potentem, id
quod habet dum in Dei, ung. Sentio magis, et quia
illi in Deo, id est, quod, sed sunt mutabilem conservaæ
servaæ adscribat.

Articulus 6.

Utrum Deus concurrat ad omnem effectum
creaturarum.

Quæ. Deus necessario et mediate influit in omnem
effectum et opera omnium creaturarum. conclusio hæc [illegible]
ad arbitrii, ut contrarium sit errorem in fide [illegible]
[illegible] Laura, Simplicius, Lauterum [illegible] Sententiis, comprobat, [illegible]
[illegible] ver, [illegible] apud Suarez disp. 22 [illegible] Sententiis [illegible]
[illegible] Theologica contheologis relinquing [illegible]
[illegible] nulla in modum. Deus necessario et mediate influere in omnem effectum
et operationem creaturarum in una parte nihil dicit repugnans, sed potius
[illegible] perfectionem [illegible] in altera parte omnipotentiae
amplitudinem, et perfectionem Dei in suis creatis, quod [illegible]
necessario et mediate influat in omnem effectum et operationem creaturarum
[illegible] certa [illegible] ratio naturalis dubitat de tribuendo aliquem

[illegible] Deus [illegible] et effectus sua ens [illegible] pertum prout hanc [illegible]
demonstras. pri. Dicere [illegible] 30 [illegible] 1. 1. d. quod [illegible] parte
m. j. videlicet [illegible] nihil [illegible] repugnante [illegible] solude obiectum
quod [illegible] pro mpr. mrs. [illegible] pura [illegible] rata involvens [illegible]
fabrique colligitur ex eo, quia necessario et mediate influeret pro
bes effectus et operacio, creatura ex nihil aliud ducit, quia ex
[illegible] effectus [illegible] quia est [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] necessaria sit adhibendum, in magno operandum influ
ut sine mediatione influxu nulla creatura potest existere autem
arj. atque hoc [illegible] autem [illegible] Deus [illegible] nulla [illegible] [illegible] go [illegible] [illegible]
a. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
potestate et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
influentiam [illegible] quemadmodum ex magis [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] potestate [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

rate, prebit simul à Deo, et creà effectui quoq; mediate da-
rent, et fiet ut à creà solus, sed etiam à Deo.

Solvuntur obiectiones.

Obij contra id conclusa, repugnat divina Omnipotentiæ concurrere
cum reis ad vilias quasq; actiones: qo Deus in concurrit mediate
ad eas actiones creatas, ita efficit à parte. Si se rex aliquis dignaretur ad
vilia colonis se abijceret, in miseria prius ad modum conflaret eres
nesq; nauftat. Ergo ita. Sanctus à sede Regno petita nulla est
vilius cum ministeriis regen se ou pace in detet, qa res est tot
utis limitata et ad humiliores occupationes à maioris momenti negotijs
regnum concernentibus impedirets, aut qa sublimiores emiscuij laboribus
inquirerets alter se res tot in Deo, hic ex à sublimi mitar: qui
citra maculas p sordes et gloatas transit, et ordine communitatis
in unitis Deo posset in fruita et ora à quali facilitate ad in-
stitat, unde praclare S. Aug: Deus fuge in modum alloquitur, si se
curas, o Deus, unu quenq; nisi tam si solum cures, de oq; tam
singulos.

Urgebis 1° Sancte repugnat sanctitati divina concurrere mediate
ad tales actiones creatas qo sa. inter ad actiones creatas et etiam
actiones creas libera: sed ab has ac mediate sinisteum nolit: ad
actiones ante peccaminosas concurrere repugnat sanctitati divina, cum
alias Deus posset vere ac propriè drij eadem et autor peccati qo. Sn:
raae vero dicitur, quod 2 pm videlicet, qs Deq est auctor peccati,
ascendit mediate, qs Deq est ea peccati pt d: est ea p peccat simi
pliter n: est ea fauidens, atq; pure sho Ro:

Urgebis 2° Deq vera ratio refrio nisi fuerit in actionem peccaminosa
qo in est ea p fauidens, sed ea p se. Q. re. ea pacidenshie in
Sumitis pro ea, quae in refria effectui, sed ea quae in concurrit
ex propria determinae, inclinae, aut inclinae, sed praeter intencio
contra inclinaae et detraae aeterij, quemadmodum etiam ea p se
hic in Sumitis p ea, quae refria effectui, sed ea, quae concurrit ex
propria determinae aeterij quemadmodum. atq; hoc d ratio, cur Deq est in
Sensu explicato, et ea fauidens peccati, cum ex peccatum qua tale fit actio moali
Urgebis 3° Deq concurrerit libere ad peccatum qo Facultà, qs in influxu est ex
determinae aeterij. a videtur certum, qd Deqad illum effectum ad entra restatur, sed
qda concurrit libere libertate mediata ea. mediata nascit.

Urgebis 4° Deq ad illa actione peccaminosa concurrit volens qo libere et qd
immediate concurrit à vis certum. Si eam noleret condonare libere non concurrere
qda concurrit volens nqd et permittendo sustineat ea. sed mediando
nè etc vetes Dei ad actione peccaminosa averlatis. unde etiam est amicus
Sanctus ne fuisti in peccatis tuis prohibui nihil cabone in iniquitatibus.

Urgebis 5° qui sua in fuit in peccando in libi sed unt aut nqd aut enfuie, si
Deus ergo si permittit ipsa sua sua nullum eleuciola pruterentis qo ac
qd ad in non vult. Etiam influxum propria determinae, mitata e. aeterij stratum.

contra mandatum et ab ea obligatur impedendi non est ad rem
quia non directe inverterendo aliquem: potest quidem Saul fieri in
positivo influxu permittendo aliquem positivum influxum non ab
eius quia quando non est ant voluntas nolendi negativa existit ante
propria determinatio, imbentis. Q. ad directe da principalis
ratio. ex parte non. quia non fuerunt et operandi, ad id hoc sit determinatum contra
determinata in illo, tunc non potest aliis, si subsistat
ille concurrit. nec possit quia qui in ipso Deus potest punire
peccata, dicitur potest influere et concurrere ad illa actionem
peccaminosam. quia permittit, neque deus, qui plus concurrit, et
potest prudere, vacat a caa talis actionis, nec potest in eo, qui
concurrit ad furtum in potest impedire; talem fere actionem a
furti, tenetur ad restitutionem; quia si Deus plus concurrit ad
actionem peccaminosam in potest impedire. ergo Ipse etiam vere et
simpliciter a caa actionis peccaminosae. Ad 2a. qui plus con
curritur potest prudere et vero caa talis actionis, si teneatur
illam impedire ca sicut teneatur ne etc. ad hoc ut qui modo
cessatur a caa aliena effectus quae permittit et non vetat debet
et ad actionem illam impedire. aliquis Deus, Quia potest impedire
actionem peccaminosam illam et tenetur impedire, ergo peccat
ergo, quia si teneretur, necessario impediret, ad eam quia talis
actio peccaminosa, dum expugnas operari et prohibere, hoc
quia si ergo, quia obligatio impedendi a Deo et ad tenetur omnem
non si teneretur impedire peccatum. sed in nullo casu potest illi
paenis cruciare. quia Deus non potest dare sua obligatio et con
sequenter ne peccata est chimera. quia obligatio impedendi
peccata non dat, nec est obligatio impedendi chimeras, quae sunt
chimerae. sicut illa. quia teneretur aliquis impedire, ne furetur
aliquis aliquem.

Argo bis 6o Voluntas recta a caa per malitiam finalis non
peccato obj. non vellit, autem recta illa finalitatem; demonstratur, ut
sit phis meandem malo peccatis. quia etiam Deus erit causa per malitiam
et si positive illud non vellit aut intendit. Ad 1m: Ad peccatum
a, quia Voluntas recta vacat ab intendit ex determinatione
quae est malitia finalis aut a caa identificata, autem ne sufficiat
nonnena; proinde si voluntas pulsans et vult actum Deus
vero nec malitia finalis, nec autem aliquid, quia identificata
aut necessario conexa et positive et aut intendit.

Argo bis 7o Voluntas Dei non potest velle peccatum. quia etiam si potest
dari non potest influere in peccatum. quia si potest Dei non magis quam
re Salutat. quia Voluntas Dei 2o, si Deus mediate influit
in actionem peccaminosam. Haec vera erupta. Ad 1m. Deus
unitus ad peccandum. Deus contra peccatum creatura. ~~Ad ha~~
~~Ipsam est absurdum. Deus quia indignus. ergo. etc~~

Si sermo sit de voluntate positivaca ei, sic intuere
ex propria voluntate dei determinatae determinatae
actio p. ad 2 in m dubia positiva, non facient videntur
cuiusvis voluntatis positivae, in centrione, nec in actu, aut
actus quae, hinc ubi dispositionem a alia magis, eluxd ex ha
Deus influit concurrit ad actionem creaturae in actu
Deus nequit ex parte actus, in quibus determinatae creatura
habet sua intentione, contra suam intentionem
et ita et obligat impedendi, quia fovemur et habet
in penitus decipitur.

Ob. 2o contra 2 conclusio. Si Deus influit in creatura
ad actionem, tunc sequitur, quod Deus determinet creatu-
ra ad peccatum, atqui hoc non est admittendum, quia alias Deus
esset, si hoc autem probatur pa. Dei mediate ponit, sicut
determinat finem ad quem, determinat ad penitentiam,
atqui Deus ponit, ergo determinat finem ad peccatum,
in videtur ex dem. Deus ex p. finis determinat ei
peccatum et ergo facit determinat ad peccatum, sed hoc Deus mediate
ponit. Si ad pa. qui mediate ponit, ergo determinat
finem ad peccatum. Ergo qui primo in actu virtutis et mediate
liberum qui mediate ponit, ergo determinat finem ad peccatum
ergo primo in actu virtutis et mediate liberum
et Deus atqui Deus mediate ponit finem ad peccatum
ergo primo in actu virtutis et mediate liberum non
est in actu virtutis et mediate liberum non ac.

urgebitur ala finis determinat ad exercitium virtutis
et mediate liberum: exercitium illud virtutis et mediate
liberum ad exercitium Dei, ergo finis illa determinat
ad exercitium virtutis et mediate liberum Dei. Sic in da
ac. Aliquam habet propterea Ch. d. in ad exercitium virtutis
et mediate liberum creaturae c. Dei non est idem ad exercitium
Dei virtutis et mediate liberum non virtutis nec mediate
liberum non ac. ubi virtutis et mediate liberum, cuiusque ubi virtutis
et mediate liberum ubi manent adeo simpliciter mutatur
in creatura non pte ad, ubi quod manens, et in ita liberum
intrinseco, quod ubi o deabat in, et quod virtutis et mediate
liberum dei, et hinc ubi illa, et sic Deus nominet creaturam
virtutis et mediate liberum operantem, non et in dei de nom
nat virtutis et mediate liberum operantem et sic ex ac
eodem actio dicuntur, diversis dari denominationes, sic in vel
ad diversis agentibus, hic et in eadem intellectio denominatione
virtutis et libertatis, ab et libertate habitus intellectualis, et sic habitus
ita ad intellectionem mediate conferrebat, et dicitur virtutis

[illegible] denominatae deligentis, seu libere agentis, in ubi
libertas voluntatis [illegible] [illegible] [illegible] omnes
[illegible] concurrerent.

Arg. 2° Tali modo da actionis dei verificarentur contra
[illegible] quod hoc esset in potentia ex una causa, actio pa-
actio creatura esset mutrens, [illegible], [illegible] praeexistere
actio vero dei in se manens, etc. atqui hoc est contra
[illegible] quod. Ipsa ad p. d: 1m m: et manens actio creatura c. [illegible] dei n: 1m m. ad: 1m 2 [illegible] actio
dei, a manens est effectus dei c. effectus creaturae n: 2
m: n et da utique hic est contra [illegible], et addit actio
creaturae. ab dei est manens creatura ergo est manens
creatura c. S. Est manens creatura ergo est manens
deo: nec responsio patet ex [illegible] N. praec: ad hoc
[illegible] ergo [illegible], quod [illegible] ad hoc contradicit
[illegible] actio dei, actio creaturae quod dicit [illegible] 1m actio
dei in se, 1m actione creaturae. [illegible] actio dei
actione creaturae. nunquam [illegible] nec [illegible] Deus [illegible]
conservat, [illegible] operandi prout [illegible] ad [illegible]
[illegible] actio dei in se, 1m actione creat. [illegible] [illegible]
[illegible] creatura [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Urgebitur 3° [illegible] actio dei in se, 1m actione creaturae: quae
[illegible] aliquid effectus creabit. Deus enim creat 1m [illegible]
[illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Urgebitur 4° actio [illegible] effectus absolute dependebat a Deo
[illegible] ad [illegible] actio vero [illegible] quae effectus absolute
dependebat a creatura [illegible] effectus quod in
[illegible] eadem [illegible] quod [illegible] actio vero [illegible]
[illegible] creatura [illegible] effectus absolute dependebat a Deo
quod actio [illegible] quae effectus absolute dependebat a Deo [illegible]
[illegible] ergo non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] m: ad 1m: da. [illegible] creatura [illegible] [illegible] [illegible]
aliquo modo da. hoc potest quod alio modo [illegible] hoc [illegible]
[illegible] effectus [illegible] absolute et [illegible]
[illegible] Deo Deo, et a Deo ab creatura Ita, creat
[illegible] generatione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
determinato dependebat a Deo hoc [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] d: a, in creatura a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
dependebat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Corollarium 8.

Ordo Dei determinat ad individuum effectum

Dubitari hic, quoniam sic causa determinans ad individuum, certum enim est quod ignis generatus et producens effectum aliquem ex infinitis possibilibus, potest quod aliud individuum ponat. Hic ergo quod ignis poterit generare Petrum, sive aliud ignem, certum est quod filius generabitur Petrus, sive aliud ignem. Ergo ignis et ignis C. et sic in infinitum. Inter omnia ergo ignis, sillo stare infinitis unicum individuum filius, non ergo unicus ignis. Quomodo igitur est, sicut ex ignis patris in illo instanti hic potius filius, non ignis A, quam alius Petrus, nunquam ignis B, quia ignis nunquam determinat ad unum, potius quam ad aliud individuum in individuis possibilis? Ad hanc quaestionem [illegible] dubitationes praecedentes Sententias referio, 1ª Sententia dicit, quod inter ipsa individua effectus possibilis detur aliqua subordinatio, condemno, ait Suarez, nulla realis ista, ut conaliter individua a. nascat ab individuo b, et sic deinceps, cum haec sententia contradicit ratio, quae docet, quod idem non individuum pro alio hic et nunc ponatur, quia causa 1ª agendi hic potius quam alia, certum est, [illegible] ponatur hunc potius quam aliud effectum ergis. Quomodo autem, bene dicam causa in ingenio, si effectus, sed cum hic et aliquis, ita in hic potius quam in alio circumstantia, sed hoc ita, ita dicit ad numero effectus, si in diversis circumstantiis, diversetur. Hanc Sententiam defendunt Thomistae quibus ex nihilo non [illegible] et Suarez, altera Sententia dicit, omnes effectus possibiles naturaliter ordinati, cum omnibus suis circumstantiis, ita ut circumstantiae, ad eos in illud circumstantiae, et possibilia individua sicut quae actuae mutuo. Quare et hic Sententia, et determinatio hujus potius quam alterius individui soli Deo attribuitur, ita ut nulla ratio determinans sit solum et unica arbitrium dei, et volentis concurrere ad aliud individuum inter res. Tertia Sententia, quae constituit media, et sic, quod dicere determinatio ad individuum esse pendere ab ipsa natura, sive conversione, ut ita fuerit effectus possibilis, ad hoc, quod ab aliis circumstantiis, nec a deo, sed ab ipsa causa 1ª sui hoc sit operari, sit necessaria. Hic Suarez.

Quia 1° determinatio non habet locum in casu libertatis, ordinis, successionis, aut respectu eiusdem possibilium ad certos usus piorum. 2° consistit in hujusmodi ordine aut respectu dandi, vertit aequale absurdum, quia esset omnino contrarium; go non est dubitandum. 3° ex dictis patet respectu istius, 1° quod Deus potest, quod voluntas mundum, ducere non disposuit, potest omnipotentia, 2° quod non potest totum hunc ducere aliquot mundum possibilem, item, quod nunc nihil quod condidit in loco et tempore non obtinet esse in alio loco, sive in alio magnitudine, nec momento sicut aut citius. 1° quod ho, qui natus ipsum, Kirch filius in lege gratiae en parentibus Christianis, catholicis, qui non filius in hac Ecclesia Romana cum peccatis praedantibus his peccatis non potuisset natus filius, in lege naturae non filius, sed parentibus ad idolatriam, nequaquam filius in alia Ecclesia Romana, cubiculo, 3° quod Deus non autem natus habuerunt speciales gratias, quod est ratio infidelis potuit fieri conversus parentibus concepto in infidelitate. 4° quod Deus Kirch, in nata sua caeci, blandi, cum aliquot hoc est similes figulae, videntes absurdum aut contrarium communi religiosi go.

Quia 2° nulla causa 2ae Kirch sit generica, Kirch sit liberam determinatio ad individuum, p.c. numeris quae, 1° ex 1ae: causa 2ae supra non angit eam individuum praecalio go non determinatio ad quod individuum. causa indeterminata certa causa en supra nihil potest extra angean. p: agitis a. Mero non angit praecalio go magis, libertas ad finem. Sed quod non magis in ratione communis est nobile ad finem, sic nota communis nata, 2° appetitus finis nobiliores praeferuntur, go nobiliores non magis servitus ad finem nata, atque unum individuum non magis servus ad finem causa 2ae, quam aliam go. p.a. Fris quia habet causa 2ae, obnoxiatus et individuum sibi similes, aut aliis quatenus non sed pragis sua fieri, non contrarias sed non minus, sed abjicia non magis servitus individuum ad finem, hoc est quod ponantur ad individualia nata causae finem contracta ex ad similia go

Prob: minorem consilio quod non ab causa liberum non est unum individuum eligere prae altero go neq determinare p.a. illud non est libere praeferre eligere quod non determinatio absque una ad individuum a causa libera non determinatio ab altero go non dicitur certo, ut ex voluntate rois en plebis eligere unum debet ex multitudine perfectibilium, donare liquidum aut donare non est nisi determinatio go apparet quod individua non sunt determinata nisi quod ad similia et in Biblia, ab uno hunc modo aut ad non sunt determinata individua, in Biblia, ad nata habet go notandum hujus quod magis certum consilio m.j. non unica non potest intelligendum libere, aequale Vlaborarageli, en et Kirby non dicunt constituit aliquem contra ut tributis virtute determinandi, dare eligere ad individua possibilia.

Quia 3° causa ja indeliberata Dei decretum non ad individuum. p: ex uno parte debet manere ad individuum habet a causa quod ex altera parte. 2° ad subiectum causa 1ae magis comes ab domina, sed concessio go debet manere ad individuum determinatum habetur a causa sit, quae habetur sed determinatio ad individuum habetur a causa sit, quae habetur sed determinatio ab aliqua causa. Kirch, ordine, antecedentem possibilium non ad individuum determinatio ab emanatio Kirch, Dei non est requisitum possibilium, sensum ab sui go ens, res et conclusio p.a. a lucy dicit go. 1° ex a. quod 2° ex a. si determinatio ad individuum determinatio causae ja, quae magis subito Deo creatae et omnium in ea supra creatura, quia creatio magis subito Deo si ab ita determinatus, item, sic Deus ut, causae ens, quae ab infinito individuum possibilis generalis, causae ens persuadebatur, cum domina sive

ut effectus [illegible] possibilem, et [illegible] aliquo modo partes [illegible]
ad individua, [illegible] est tam ex autoritate [illegible] in individua, in [illegible] quia plura, quot [illegible] non [illegible], quae ad [illegible] sed
[illegible] ex respectu effectus possibilium. Ergo magis elucet Liberalitas Dei, re-
[illegible] ad individuum, ex effectu non [illegible] abigati [illegible] circumscriptis
effectus diversos infinitos. Et sic magis offendit Deum quod sit [illegible] com-
[illegible] Dei, quam magis elucet [illegible] De, nam [illegible] magis ad
individua [illegible] autoritatem [illegible] necessitate [illegible] non [illegible] possibilibus
[illegible] aliquid aliquo individuum, et quidem [illegible] non [illegible] possibilibus
[illegible] habent ad hoc, ut [illegible] pro infinitis aliis [illegible] possibilibus

Solvuntur obiectiones.

Obj.° contra 1.am conclusionem Philosophorum, 2.° quia [illegible] tempora [illegible] tempus, et quia
natividus [illegible] observantiam, non [illegible] ad nisi [illegible] [illegible] non [illegible]
[illegible] S. Thomas [illegible] 28 de [illegible], non [illegible] [illegible] ad [illegible]
[illegible] si ab alio [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Obiec contra dicta. Deus non determinat se ad hoc vel illud praeter alio, cum tamen magis conducat et sit magis ad finem intentum quam aliud, quia tunc ipse determinaret non individuum praeter alio, cum tamen magis conducat ad finem quam alterum. Confir: quia si ipse determinaret se ad unum calorem non posset cogitare [illegible] quod vellet subire eligere unum calorem non posset cogitare [illegible] Pennas ad finem quod. Dicit ca. ac. Dicit ipse determinat se ad singula individua possibilia, cum vero [illegible] libera, [illegible] libera [illegible] habeat plura obiecta omnia similia, quia [illegible] determinare ad unum eligendo [illegible] diversa [illegible] habeat illud, [illegible] volendo. et [illegible] ad confirmat. Dicit. Si ipse determinat se [illegible] libera [illegible] determinare ad individuum [illegible] determinare ad individuum [illegible] determinare. unum eligendo praeter alio, [illegible] unum [illegible] abaetero.

Quaeritur Cum libera [illegible] eligere unum praeter alio, et si unum abaetero [illegible] quod [illegible] contingere, ut [illegible] unum praeter [illegible] contingat non eligere aliud unum, quia [illegible] contingere. Dicit ca. quod [illegible] contingere, ut [illegible] determinare [illegible] Dicit ca. ac. ut [illegible] determinare [illegible] a dicit. quod [illegible] libere eligit calorem [illegible] aliquid [illegible] quod [illegible] obiti [illegible] quod [illegible] obiti [illegible] quod [illegible] determinare [illegible] determinare [illegible] determinare

Quaeso, Dea determinat ad hoc, quod determinat eos ad individuum, quod hoc
ad individuum est realiter idem. Et ita. Ad naturam sortis pertinet esse
Deum. Sortem non esse et non esse Deum est idem. Deum non esse et esse
in B. Sed ad naturam B pertinet esse Deum. Ergo esse in B et esse Deum
sunt idem realiter. c. adequate ne.

Quaeso, Quando [illegible] effectus est gradus individualis entis ad effectum
[illegible] effectus, quare Deus magis ad gradum entis effectus, ad quod determinat ad
individuum. Et cum ita sit, sequitur de [illegible], obito an vult [illegible]
[illegible] quia non est ratio gradus [illegible] ad aliquem effectum
[illegible] Deum magis ad gradum [illegible] determinat ad gradum [illegible]
[illegible] ad gradum [illegible] diversarum [illegible] determinat [illegible]
[illegible] determinat [illegible] et [illegible] determinat ad gradum
[illegible] determinat [illegible] ad individuum [illegible]

Ob. 1um contra [illegible] Deus determinare ad individuum, tunc determinat
[illegible] 2um Et Deus determinare ad individuum agit liberi, agit de libertate
ad [illegible] libere, agit libere et determinat [illegible] determinat [illegible]
[illegible] ad individuum [illegible] libere [illegible] [illegible]
[illegible] effectus libere [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] libere [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible]

[illegible]

Articulus 8 huius. Quod causa

sua debeat [illegible] ad [illegible] effectus

[illegible]

[illegible]

Quo 1° dq ipso creabatur libertas phia praedestinare ad aliquid
ad aliquid pro illo dicit omnino phia p: concilio Tri: probata
autoritate. qm nuper mavis inverisens de L. Cajd. autoritate, sorta
mediae veritatis phia an hoc germano velarere, quae L. brum lucu
Edit. 1. 2. pla cdig, nem confirmat autoritate S: concilio. ra ac enbofa
ch. Deusque praedestinavit volentibus ipsi creabat ad ac, ioa, alij. Ad
nulla dat libertas indifferentiae, atqui hoc contra fidei, qd Deus praede
stinavit phia. m pacat. cuius dogma fidei qd Deus in hoc libertas,
fieret, id Sedul. defuncta a Trisidentino contra Calvinum ab abalij portuna
contra Jansenium calumniae pessimo abhorrebat eadem mentem et nunc
et damnandum in habui. Haec Lepla de qdo in hoc libertas necessitatis
Ad Secundi libertas a coactione spiritus alicujus voluntas, et creabat conditio
ad Sed nevertabili, et impha nihil ad actum Dei in habet libertatem ad bona
ad Deus, ad quidquid a Deo non creatur phia ad aliquid actum et ad
urbur sub me vitabili, ab me phia nepte ad illudigo ch. habet libertatem
indifferentiae, in hoc sensu videtur qd Lepla ridens, agit in equa explicat non
ly libera an libertatem indifferentiae sed a nepte a fortuna. a habere necessitatem
ad sibi nevitabilem ad actum, et habere potest pronae indifferentiae qm nepte
actum et omis omissionis hinc nihil magis repugnat libertatis qm nepte
a quidem consequens qd ipsa voluntas Dei, libera sicut verbum sit. Ad ar
cidens quae voluntatis actus in consequentiae qd ipsa vitae. 1. metaphysi
rem qd ac inalter mferb actus a quid a nepte nepte ad actus atque qd ter
minat phia ad lucidi mferb actus qd equidem a phia nepte ad actus, et eum
praedestinatio phia Dei ab nevitabili, sed nuper probe Deus praedestinatio Deo
habet. Ad 2a ad quae qd voluntas, ad mentabilem qd aequivalunta
constituta. Sed modo alterum ac phia habebis aversatio nepte, sed
a dantione quale habuit habet, in alio. Dominum dum, qm autem
Widentiae possit amare.

Confirmatio conclusio ratio et auctoritas. S. Th. potest, quia ab alio agente super
cor ad antecedentem a vere et probabiliter determinata ad unum, et ipsum
ons ad primum, et ab aeque ab. Deus voluntas, creata phia determinata
et indifferens et ad determinatae atque voluntas, creata phia determinata
ad actum et operari et vere libertatem ab aeque sequentes et ab eo et determinatio
a deo qd. a adversari: ut hoc termini affirmans qd ab ipsa creata aeque indifferens
in dabis determinatio pis in hoc potestate pendere ab eo, non ab aliquid ab
nepte pendere determinatio Dei, quia ab eo, si ab eo, damnantur Doctores
nepte theologia, quia qd ab aeternitate et ab eo, si ab eo, damnantur Doctores
et libertatem qm in eo unica actus uno actuum vere et libertatem moveretur et
determinatur Deus. atqui. Haec ipsa quae potestate non phia, qd Deus
nepte pendere de ea, probo. Ratio. Dominus Deus non ab eo constituta ab alio
vera S. Thom. quia Deus non potest creari in eo vere et libertatem ab alio
determinari, et ab ea habere amare et sed sic pars 2a. q. 6 b. ad tertium
dominus dari novere voluntatem ad determinatio sed ab alio, neque ad bonum nem
uni nequis. sed hoc quod dabo omnis ad volendum facit ad ipsum. vere tamen
et aperitur, sed interpretatur aliter dog nequis aliquid ab alio determinatio voluntas
Deus tamen, sed ab his. quia non est quia, ab ipsi clare Deus: Voluntatem de
terminare to ipsa et ab eo et sed. sed aliquid ipsi aeternae ad bonum partio
clare, et nulla dari. angeli in dog non est, et in quantum non finis
determinatio ab, voluntatem, ita ita non qm dari beatitudo Dei, et bonum
in a praedestinatio phia, natus explicat qd alteri, ; et qd ad. Deus sic non
nepte finem ad bonum qd ipsi hoc ab non, sed sphere. et in ipsa ab eo et voluntas
et bonum: qd sed qm non, vere et libertatem voluntatis, hoc ab eo
et Deus. m 1a d. 39. 2. 1. ch. in qd aequis potest voluntas in quantum in
et indifferens ad ulnus, sed determinatio angelus in hunc ab eo non ab eo
et aliud determinatae, sed ab ipsa voluntas et libertatem ar. 1° Dei de potestate

[illegible] ad [illegible] determinabo [illegible] quia non voluntas
[illegible] ambo quod [illegible] hic [illegible] notificasse [illegible] determinabo aliquid
[illegible] quod [illegible] [illegible] libere [illegible] Sic ait Mag. D: 290: 2: ar: 3
[illegible] Voluntas [illegible] eius ad quem [illegible] [illegible]
[illegible] Dub: hanc concludo [illegible] quia [illegible] determinat
[illegible] determinat ex [illegible] [illegible] quod [illegible] determinat in hoc [illegible] [illegible]
[illegible] Lei [illegible] [illegible] verba [illegible]
[illegible] Sed [illegible] Sanctus [illegible] [illegible]
[illegible] Dio. 2° concilio Tridentino non habet praedeterminationem physicam p. e. [illegible]
concilio Tridentino liberum hominis arbitrium [illegible] quod [illegible] voluntas
[illegible] praedeterminationem physicam liberum non arbitrium [illegible] resistere et dissentire, atque [illegible]
[illegible] quia [illegible] voluntas ad alia non liberos, [illegible]
[illegible] praedeterminatio physica [illegible] [illegible] concilio Trid: [illegible]
[illegible] dissentire, si [illegible] liberum non arbitrium [illegible] [illegible]
[illegible] cooperari, assentiendo nec [illegible] dissentire, si velit, [illegible]
[illegible] liberum arbitrium [illegible] cooperari, assentiendo, [illegible]
dissentire et resistere potest deo movente; sed [illegible] motion, [illegible]
[illegible] in primis [illegible] S. Thom: quod [illegible] [illegible]
[illegible] certis et [illegible] principium habet, quamvis [illegible] [illegible]
[illegible] deliberationes, [illegible] resistere; [illegible] [illegible]
[illegible] deliberato. [illegible] a: 9 ad 1m Sic [illegible] [illegible]
[illegible] nos resistere. Ad [illegible] S. Th: nos [illegible]
[illegible] ad [illegible] voluntatem bonam [illegible] [illegible]
[illegible] resistere, [illegible] [illegible] liberum non arbitrium [illegible] voluntas
[illegible] resistere non [illegible] [illegible] resistere [illegible]
[illegible] voracem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

et mō ejus. Ad 3. q̄d Deus dicere non potest ea velit ponere blasphemia libere plaq̄
contra ejus naturam, licet nihil aliud inde sequatur, nec subsit, sed plena
q̄ sanctissimi, libere consentire non possit ad actum ea malum, q̄d Deus velit
autem fieri libere contra eam, hunc velit ab eo ut prohibitum malum. Sed
dicunt ex hic, et si peccatorum ratione non esse libere, ejusdem tamen rationis
Deus, ita ex improbanda, sive peccatum committere, velit reprobare regnum Dei
ne mali libertatem indagentur ab ejus, et ad ipsum conferendum libere, contra conscientiam
quod ipsum tamen mysterium non mediante malitia quod ejus ne mala ejus, sed
peccatum, quia ex Deus, ita et hoc ipsum ita determinatum sunt malitia, ab
determinatione ejus ad peccatum, ita ut hoc, quod ipsum malitia, ut Deus velit et
libertatem et ad malum peccatum, quod ad voluntatem libere, et contra
conscientiam, q̄d ipsum adversari in hoc ipso arbitrio Deus, ne mihi ab malitia
et quaestiones et dicere aliquas quaerere causas et ordinaturas, nullus
et, non ab ipsa qualitate simplicitatis, sed libertatem. Sed quod Deus ipsa
determinat in ea ratione, quod ipsum ad a libertate et adversitate, quia si
quid contentum malitia, ita malum, quanto quod libertatem libere et ad
verbum per ipsum, quod dando certum phrasibus dei malitia et hic determinat
malitia, ita ut quaeliber simplicitas, et quia ordinem omnium nihil aliud, quod
velit blasphemia ita ut libere et adversitatem ipsorum, ad aequalitatem et subjugium.

B. C. 1° ponitur, quia nihil quod videtur evenit. Deus non potest malitiam nec con-
sentire libere ad malum peccati, ergo ut blasphemia libere et esse ad nerbe affectat
quod non esse desuetudinem infinitam eis sanctissimae, cum faciens autem malum, et
nemo negat. Quod longe magis non potest blasphemia irrestibiliter determinare ad malum peccati
p. c. Ita negatione. Quod nulla ut facta ab eis negat, dispensatio dei potest, quia
Sanctus consilium potest ad hoc stare cum omnipotentia peccati, quod determinatio ab
blasphemia irrestibiliter non, impedire ad blasphemia, ita ut nec, quidem, quod
quod potest stare cum peccato, quod Deus magis urbanum facit tali, non
minus, nequaquam dicta. R. contra eum ut sudet, quod irrestibiliter determinatio
ad illi peccatum inopem.

Conf. C. conf. Th. si Deus non determinare phia et velit malum peccati,
nunc ho volendo malum peccati, ergo ex nihilo blasphemia in peccatum,
hoc agnoscere, et qui hoc evenire absurdum, quod. m. p. th. illust. doct. S. Th. 2. 2.
de Verit. c. 23 ubi ita ait: ex hoc unaquaeque voluntas et bona, quod bona
voluntas, et sanctissima, quia in conformitate et sui consilii non voluntas hoc
velit quod Deus, ita Deus ipsum velit ex natura rationis antecedentem, non
in hoc nulla et dicitur. Sed ex hoc ait dari bonum, nolo autem non voluntas, quia
conformatur, quo voluntas, quod Deus vult, non velle. quia dicitur non versa simplicitas
hoc et ad quod non. et quod velit id, quod Deus vult velle, nolle et peccatum, non si Deus
vult malum peccati, nunc ho volendo blasphemia, nunc quod Deus vult velle, quod
et peccatum, hoc nunc hunc autem voluntatis, et hoc nolle blasphemia, aliquid
Deus volendo malum peccati, nunc hoc nonere hunc autem voluntatis, quod vult hoc
velle blasphemia, quod nunc hoc peccatum, quod Deus vult velle, ad eos
autem volendo et peccatum esse agit. Hoc autem ipsum deducit p. Ruf. 8. 33.

De sorte adversariorum ad ipsam conclusionem.

Ad 1° ex Soreto, quod Deus non potest ipsum determinare subjectum aliquid, sed omnia
quod ipsum tempus ad libertatem, quia non, libertatem quod Deus non potest,
et determinatio quod subjectum ut non libertatem, quod determinatio plena ad peccatum et ad potestatem
libertatem, velut R. Deus ipsum quia sit, et potestatem et libertatem, quod libertatem
autem ipsum non determinatio ad subjectum aliquid, et non ad malum, quod tempus ad
ipsum, quia ita non, potest ipsum libertatem, quia et contra ad malum, quod ipsum et
R. volunt et quod ipsum aliquid, tunc ad R. et ergo, nequaquam contra ad ipsum
in tempus, quod Deus magis libertatem determinatio ad malum libertatem quod

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

placuit L. 3 contra gentes 82. ubi ait, voluntate aut voluntione determinari debere a bono apprehenso et ratione, quia ad voluntatem pertinet, et ratione autem, quia convenit ei fini. Cum autem multipliciter in deo dicitur voluntas, uti et bonitas sua a qua movetur, hic inferit, voluntatem divinam determinari ab alio, voluntas autem creata cum dicitur ab intellectu, autem certe ab aliquo bono determinari ab interiori ad volendum finem, cum autem intellectus, nunquam aliquo certo bono quia dicitur a voluntate et dicitur in parte intellectus, in quibus clare colligitur, quod sententia S. Th. aliquando voluntas creata determinatur ab alio in qualitate ab alio dicitur quod intellectus, quia ultimata a bono apprehenso ad finem volendum, quod intellectus repetit finis ultimi et bonum contingit vita: S. Th. aliquando habet actum voluntatis, et qualitate determinatur effectu aliquando vero ultimata quia et nonnunquam S. Th. dicit intellectus quod determinatur unicuique facultatis aliquando affirmatur S. Th. dicit intellectus praecipuae ante S. Hoc quod a regat. S. B. quotiens, 1. ag. c. 1. quod Deus non [illegible] qui agnoscit S. B. pro nosse, quia et intelligere rem. S. dicit ordinare, quod S. [illegible] voluntas nata in praecedentia Dei aliquam [illegible] et alia pertinere ad [illegible] Dei. Et sunt de primaria quia et nostra [illegible] quod non primum nata in portis ad Dei aliquid pertinere, et alia praecedere, quia [illegible] pro certa, quia certa determinata inferit, ut ita existimare, ad [illegible] [illegible] ad aliquid dicunt quia aliquo modo consequentem ad alia libertas [illegible] [illegible] S. Th. de [illegible] quia non [illegible] ad [illegible] Q. quinta. Sic non [illegible] [illegible] S. Th. [illegible] ad aliquid, ad [illegible] quia ita voluntate et quia [illegible] S. Th. [illegible] et conservat virtute, [illegible] promovere [illegible] determinatus ad volendum bonum in communi, et [illegible] [illegible] particulare quia quia [illegible] concurrit ad operandum quia quia modo voluntatis [illegible] [illegible] quidem [illegible] nunquam, S. Th. [illegible] [illegible] [illegible]

Q. 19 Dubitare videtur Gulielmus Antisiodorensis, utrum Deus possit resistere sibi ipsi. Et videtur quod non. Quia ut dicit Augustinus, Deus non est sibi contrarius. Sed si posset resistere sibi ipsi, esset sibi contrarius. Ergo non est. Sed contra est quod dicitur Sap. 12. Quis dicet tibi quid fecisti? Sed non dicitur nisi de Deo. Ergo Deus potest resistere sibi ipsi.

Quod autem Deus possit resistere sibi ipsi, ostendit Gulielmus Antisiodorensis, quia Deus non potest resistere nisi per voluntatem. Sed Deus potest velle contraria voluntate. Ergo potest resistere sibi ipsi. Sed contra est quod Augustinus dicit, quod Deus non potest velle contraria, et quod Augustinus dicit, quod Deus non potest velle contraria voluntate. Ergo potest resistere sibi ipsi.

Q. 19 Quod Confessione Voluntate potest quis resistere et abjicere naturam, et immanere. Ad quaestionem respondeo, quod ex hoc quod aliquis habet potestatem voluntatis, habet potestatem resistendi sibi ipsi. Sed Deus habet potestatem voluntatis. Ergo potest resistere sibi ipsi. Et quod habet potestatem voluntatis, ostendit quia Deus habet potestatem omnipotentiae. Sed potestas omnipotentiae est potestas omnipotentiae. Ergo potest resistere sibi ipsi. Et quod habet potestatem omnipotentiae, ostendit quia Deus habet potestatem omnipotentiae. Sed potestas omnipotentiae est potestas omnipotentiae. Ergo potest resistere sibi ipsi. Et quod habet potestatem omnipotentiae, ostendit quia Deus habet potestatem omnipotentiae. Sed potestas omnipotentiae est potestas omnipotentiae. Ergo potest resistere sibi ipsi.

Q. 20 Utrum Deus possit velle quod non potest. Ad quaestionem respondeo, quod non potest velle quod non potest. Sed potest velle quod potest. Ergo potest velle quod potest. Et quod potest velle quod potest, ostendit quia Deus potest velle omnia quae potest. Sed potest velle omnia quae potest. Ergo potest velle quod potest. Et quod potest velle quod potest, ostendit quia Deus potest velle omnia quae potest. Sed potest velle omnia quae potest. Ergo potest velle quod potest.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ad 3.o Deinde quod dicitur de malo peccato, quia Deus non movet, id facere
ex officio causae primae et agentis universalis, Ad contra 2.o quod ratio causae, et
determinationis, ad concausandum, a causa determinata et a Deo, et sic ut determinato
voluntate propria et agendi potestate. contra 3.o quod causa 4.a et motor
universalis concipitur ut Deus determinans, sine ut determinatio
aut diversa, nisi quod determinet ad aliquid faciendum et sic Deus.

Ad 2.um Ad quarto. Licite peccati et ex libera authoritate et voluntate Divina.
Ad contra 1.o quod requiritur quod ex eo potest sapientia esse malum peccati,
Dicitur enim aliquis licite peccat, quia cum est libera authoritate et voluntate
Divina. contra 2.o Licet absolute loquendo licite peccati libertas
Divina id est id quod possibile sapientia, et a Deo, non tamen ex quo licite
peccatum est, sed potest licite, ut supra probavimus. Ad 3.o licite
Voluntas et libertas voluntatis Divinae. unde adversarius potest dicere non concludere
argumentum quia licite peccatum est ex libertate libera et Divina voluntate, quod non sequitur
peccatum quia non sine illo fieri requirit.

Ad 4.o Deus volunt solo velle et determinare quae peccata, prout exigunt
[illegible] bonum ut gradum entis et malum 2.o quod effectus [illegible]
quod non requiratur infinita eius sanctitas. Ad contra 1.o quod ratio quia
quod contradicere et indeed peccatum 2.o quod in entis, 1.um quod effectus
quae repugnaret infinitae eius sanctitati, contra 2.o quod etiam peccatum, et malum
peccati, quae malum quae malum peccata, sicut et peccatum
peccati. contra 3.um quod eligere et vergere in quid Deus velle malum peccati
prout est ens effectus. Ad parte 1.a Non ergo obstat quod determinatio voluntatis
ut peccatum et quod est esse et certa ponendum, non [illegible] quod quae determinat
[illegible] meo ut sic. contra 2.o quod non est determinatio Deus velle aut separatio
esse et [illegible] potest, quia [illegible] quod in illo actu determinat [illegible]
Deus et [illegible] quia [illegible] non [illegible] a [illegible] Deo,
[illegible] peccata, [illegible] quod non a parte [illegible]
[illegible] peccati. Deus [illegible] malum illi. et [illegible] contentus [illegible]
quod se affinare [illegible] aut in [illegible] [illegible] [illegible] et
determinare ad [illegible], aut non [illegible] [illegible] et
[illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Ad 60 et argument. hunc in modum, malitia operis moralis v artificialis sit, et etiam
agenti principali, si tantum procedat a causa instrumentali, quoties malitia a agente
principali, si tantum procedat a causa instrumentali, quoties malitia a agente
principali, si tantum procedat a causa instrumentali, quoties malitia a agente

[illegible] impellat ad id [illegible] ut nobis specialis, ut [illegible] morale gravissime prohibet [illegible] [illegible] contrarium [illegible]
[illegible]

Solvuntur obiectiones

Obi. 1° [illegible] agens, respectu omnis effectus [illegible] S. Thoma [illegible]
[illegible]

Resp. 1° [illegible]
[illegible]

Resp. 2° [illegible] conservatione [illegible] agendi [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Quæst. 6 Deg. 1 Dominus, qui multa non creat de substantia, necessario fit, quia creat
[illegible] Dei. Sed Deus creat de substantia Dei, ergo non creat de substantia
[illegible] Deus creat de substantia sua, ita quod [illegible] substantia sua
[illegible] Deus creat de substantia sua, ergo creat de substantia sua.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Obj. 10 Sicut Scriptura dicit Roboam filius Salomonis, et Naaldemech David 1° Reg: 16. Sed dabitur [illegible] mihi ut ne ore eius [illegible] [illegible] [illegible] Cap. 7. habitis [illegible] [illegible] [illegible]

Bonum, id est, id quod Deus voluntate creat habitus virtute elementi, illorum ab bono et malo
ambe mentione et illos eludat. Ergo Scriptura ante conflagit, ita ut illustrabit in quibus
eluit quas prae versus partes, sed [illegible] ut ait [illegible] ab [illegible]
[illegible] consuetudinem [illegible] opera [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ut Deus quem [illegible] [illegible] [illegible] Bonum ab [illegible]
[illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [

Num. 5 us

Num. 6 us

Num. 7 us

Num. 8us

[illegible]

Num: 9us

[illegible]

Articulus 2us

Utrum generatio substantialis procedat ab antecedentibus tanquam a principio mediato et adequato.

Num: 10us

[illegible]

Num: 11us

[illegible]

Num 13us

Num 13us

Num 13us

Num 13us

Num. 15.

Responsio 2.

Num. 16.

Responsio 1.

Num. 17.

Responsio 1.

Num. 14 n.

Num. 14 n.

Num. 20 n.

Num. 21 n.

Num 22m

Solvuntur obiectiones.

Num. 23m

Num. 24m

Articulus 3um
utrum generatio substantialis fiat ab aliquibus entibus saltem ut principio materiali adequate effectivo

Quodamodo à fit ea materiale et adequate, dicta substantia, oftendimus in articulo prio
ente qto et ut ostensum, ubi autem entibus à deficiat substantia, nisi substantia, nec adequatae Num 24 m3
dicta substantia, ergo materia ut non dicitur substantia
etiam effective saltem particularis, qd autem ea tuerant non fiunt non adequate, dicta
substantia defendit Suarez contra alios quia ea sola effective concurrat, ut ex
ne adequate, qd negat substantia defendit sententia sola effective concurrat, ut ex
strage, quia à nihilo, et alia ex quibus creatur corpus, Deus in nano simpliciter
fiunt, intra à vacua probabili, quam à nihil probabilior alii sed eam rejicerunt
fiunt.

Rio omnia res non adequate quant substantia, adeo sola substantia quia materiale
et adequate dicta substantia, i. e. ex ista sola altiore constat, qd substantia pertinet Num 2 bis
debeat simpliciter intelligere in dicta substantia, de eadem entitate non in substantia pertinet
ont ut debeant simpliciter non esse effective influere à dicta substantia, qd
ipsa substantia, et dicitur de sola alia substantia, quia substantia, ex adhaeso
quant substantia, ita constat ex omnium, nec ipso, qd substantia, qd sola substantia
multiplicatae sine ipsa. a quod, et partim ex: qd constat ex solo materiale, qd in sola
adeo à fit ea materiale et adequate dicta substantia, ita alia ea substantia
influentia, dicta substantia quia actum in, et ipsi, quia ipsa actuata deo, ac
qd substantia substantia substantia et quantum se sola alia substantia, non ex qua
do substantia effectivum sed dicitur altiori substantia, substantia altiori substantia, sola
substantia, nec multiplicatur, multiplicatur à omnibus substantia et aequalitatem, nihil ab substantia
qd non substantia substantia fit solum quant.

Confirmatio - Confirmatio, quia non modum à fit multiplicatio ea ut ipsa, ita etiam à fit multiplicatio Num 2 quat
nda entium et ea, substantia sine quanti nata, ad fit aequalis cum ea non adequate
substantia, sine multiplicatione, substantia accidens aequalis et sine quanti nata non adequate
et omnium conditionatae, sed. n quod non: non ex substantia obtinere qd, ad ipsa
nab: ipsa et qd qualitates calor frigus et alia ea non adequate dicta substantia
sage substantia sed et qd ulla substantia substantia: ad hoc modo multiplicatur
substantia, aliquid qd. a substantia ipsa ea qd, qd qualitates habentur multiplicatio influentia
substantia in plurima, et sine et totum genera et substantia, substantia, concurrentes in hanc
et elementa, qd etiam ad, minta ipsa, et qd materiata, ad etiam ad materiata vegetativa et
substantia et quale in mutuo nata qd substantia substantia vegetativa et
substantia, plenum et non est et alia substantia, quia qd et aliquid substantia, ut substantia sub
etiam, et unum aliquid et rerum sine substantia altiori substantia, et substantia
vero substantia alia substantia aliquid substantia altiori substantia, et substantia
et in caliqua alia, hac et secta substantia.

Malpersa adversariorum

Quarto: ad hoc ut aliquid dari tributa vitio adequate dicitur aliquid effectus à substantia Num. 2 qu
qd aliunde constat ita influere, et participare ab substantia effectus ad aequalis
aliunde constat ita aliqd qd substantia, et in substantia altiori causa effectus ad aequalis, ut
constat aliunde, qd substantia aliqd qd quant substantia à substantia altiori causa omnium aliquid à
debet substantia tributi vitio adequate dicitur substantia altiori causa omnium aliquid à
vitio adequate dicitur altiori causa substantia, et vel nascitur tributis ex causa
causa, nasci quia, ut fit in aqua fermenti qua fori, qd ne ad: et quia substantia fit fori hoc
da. sic fit fori nascitur, ita et ad confirmatio ad ne qd causa substantia fit alium.
colorati, et dicitur substantia ad quant causa substantia et nascitur in causa et quia substantia
ad ita obvia mappa mundi solida, utide natura, ex ea qd fit dujacqui qd calor, fit, quanto
alia calore. ubi, nihil altiori consulit vitiatur, ita et effectus vero qd substantia
multiplicatur nasci substantia in altiori dicitur et ita substantia, et substantia
nec quid tertia fit et nulla causa causalis respicit, qd ad ea ut substantia tertia et altiori

Num: 29us

Quinto contra conf. Manifestibus Tabij virtus Zophonie influendi in, dare gra
ut fabricare, et Ergo Nec Virtus nulli fabricae Tabernaculi competat, qd etiam plausibilis
Tabij virtus influendi aliis, et ipsi communicandi, quod fieri non potest, nulli
cuiquam aeqi. Nec virtus nulli fabricae Tabernaculi competat, cum ipsa sola habet, illi
Fulgendi, Ergo mo Ratio Gerse, et Merari, qd etiam aliae ad quas Tabernaculi
Ornamentalia concurrerent, ad mandare fabricae, sicut ab Ratio Gerse, et Merari
ne nam, qd aliae concurrant, Zophonie, et aliae, concurrit, fabricae, et
longe inferiori, et multo inferiori, qd sit influxus aliae, Zophonie, et Merari, et
Tabij longe inferiores, nullus aliae influxus vero et ibi, illi dotes sic
Loquitur, nullus aliae Tabij longe superiore, ut fabricae, Ergo Ratio conferendo, influ
ere nato, qd et nisi, patrimis et ipsi fabricant, et aliud, fabricam, Nisi influxus, et
dis potiori indigeat

Num: 30us

Sexto, Strenui influxus, et virtus in fabricae sit nobilior, influxu, et virtute, Ergo
ipsi, qui sed, Tabij, ornamentalia, qd non, et Ratio, Tabij, aliis, et
prob: ex ab, aliis, et quarto, influxu, et, qd fabricae, ornamentalis, inferiora, et a
Superiorem, fabricam, ergo fabricae, qd, influxu, ab fabricae, et, qd, ornamentalis, et a Tabernaculo
influxu, et, sed Tabij, ornamentalis, qd, Tabernaculi influxus, et virtus, fabricae
Tabij, virtus, fabricae, obfuscari, et, fabricae, nulli, qd, Tabernaculi influxus
nulli, fabricae, fabricae, concurrit, ab, Tabernaculi, et, in, Tabernaculi, et, fabricae
quarta, ergo, et, in, Tabernaculi, fabricae, qd, et, Tabernaculi, et, fabricae
Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
fabricae, nodes, et, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
in, nodes, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
competit, nodes, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
ad Conf. Ratio, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae

Num: 31us

Quarto, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
influit, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae

Num: 31us

Quinto, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae
et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae, et, Tabernaculi, et, fabricae

Solvunt obiectiones

Num 33 m

Num 34 m

Num 35 m

Num. 36

Num. 37

Quei qui [illegible] aquis superioribus et suo calore frigidis, et subtilis, supra
aliunde superiores aquas aederetur supra, qui signum et [illegible] a [illegible] profecto
[illegible] et aliunde convertabili, et [illegible] a [illegible] aut [illegible] aqua, [illegible]
[illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Num. 4 quo

Num. 4 quo

Num. 4 bus

Num. 9 9 11

Quaeritur contra 1a conclusionem S. Th. D. 4. q. 1. a. 1. q. 1. a. 1. ad 1. videtur esse idem, quod conversio in aliud, quod est incorruptibile, nec aliud in esse, quod est degenerabile, quod est Spiritus. Nonne quod conversione, quae non fit ex aliquo quod. Q. 2. c. S. Dionysius cuius Coelestis hierarchia, nec in aliquo conversa. Sed in materia ex ebrea, Jerusalem et in novo gentile et Dei conversione regenerat S. Thomas ex rebellibus, hominem mentem, S. Dionysius, clare legitur in verbis, quae Deus subsumpsit. Quod fieri et Dei conversio, Christus regenerat in nos in nostra et in nostra et nostra.

Num 9 9 12

Quaeritur 2o Sancti patres docent, quod in conversione Ecclesiae fieri creari confusionem, quod Christus est conversibilis aequivocae, quod Deus dicit fieri creari confusionem, quod Christus est Sacramentale, quod Deus est quod Christus est confusionem, quod fit ab aeternitate et simpliciter sed quod fit autem in quod est sub tempore, quod est Sacramentale, quod est in quod est clara S. Thomas, haec et quod in quibus et in quibus verba, haec conferuntur, quod quod Christus fit quod Christus, Deus quod quod est quod Christus in quibus quod est quod Christus, quod est quod Christus in S. Cyprianus. Dicit argumentum a Deo facto et quod est quod Deus est quod est quod Christus in Ecclesia. Quare quod est quod Christus in se, et S. Thomas et in ilo Ecclesia clare docet contraria, quod est quod est quod Deus Sacra non Salvatore aeternae carit, nulla res fit fieri nisi, Ergo Sancta fit Sacratura.

Num 9 9 13

Quaeritur 3o in Conversione Ecclesiae quae in quibus fit substantiae Christi, et ex quibus quod est quod Conversio ita et in quibus fit substantiae, quod est in quibus quod est quod Deus est quod est quod Ecclesia, quae conversione ita de substantiae appellat, quod est quod Conversio substantiae, nisi quod conversio et quod est quod est substantiae, quae est in quibus quod est quod est quod est

positiva negatur. Sed negatur substantialiter, habitualiter influxus conservationis
ipsa res. Sunt consideranda differentia, quia res habent totum totum totum

[illegible]

Quaeres, utrum aut quidem ponit accidens de subito in subito. Et quod ponit transire de subito de Roma ad aliud subitum de Roma in aliquid subito substantiae, ad aliud subitum substantiae aut in Roma, ad aliud subitum substantiae aut in Roma, ad aliud subitum substantiae aut in Roma

Num 5. quia

Quaeres 60 utrum in corruptione detur resolutio usque ad materiam. R. quod non dari, et hoc communis nominalium sententia est. Ratio Scotica et altera Thomistarum quod Scotica opposita eversione pugnando quoad hanc veritatem ut videntur esse effectus. Si dicatur in corruptione substantiae resolutio usque ad materiam, ad hunc in corruptione substantiae ex antiquo compositio substantiae, ob nihil generatur nisi quia et nuda materia, ratione hoc, quod dicitur quod in resolutione Scotica opposita in prob: in quia corruptione substantiae aliqua generatur substantia. Ita semper, quod sequebatur materia ad aliam formam substantiae, quod facta est quod nil generatur nisi ex nihilo. in corruptione substantiae dari in novo compositio aliqua aliud ens, quod est ipsa generatio substantiae Simulma quod sunt ergo et quod sunt ergo, nisi quia fides aut offerat ratio. Quia est contrarium a ens adversari adunitas et potest esse a naturalibus experimentis, ratione aliquibus exemplis. Et videtur legitima esse in usque de ente id habitare et distinctione reduciae in potuit fortiter, adalique solatio sit de aliis distinctionibus fundamentalibus, subjecto termino intellectus fundamentum aliquid aliquam aliquam sit realis distinctio. Sic ergo ergo sol, qui radios emittit, sit ob similis ei, qui orebatur lux. bene inferunt, quod ita sit in oo. quia aqua radii habeat entia, nisi quod fingitur, quod habeat ratio, bene concludit, quod constantes id non sit fingi nisi effectus eius aliquid efficiat. ut si ontea aqua frigida accessata. et certa si ita remanent mutata, tota sin eius ex negata ex non effectus distinctione reale. Quia autem in sufficit, et ideo de id habitare eam, nento habitare hominis, an lucem non? Ostendit hoc in sit aliud ab eo: quia quaeres lect. confis. R. ita aliquid in corporibus substantiae, dicendum distinctione sit ob ne sed contrarium ob effectus aliquid eius conservatione minorum substantiae non conservatur finalis in ob noxea contrarii ba ergo ita ad aliquam ad nova hoc ad effectus id destructio et in ob effectus aliquid eius conservat, en aliquid, quod ab ita ipsa hoc, aqua non hoc substantiae, ut mutatur, quod ita non ita, quia etiam nihil ad effectus generatur, sine quod habere hoc ut in quo habetur, rerum genito ob.

Solvunt obiectiones.

Num 6. 7. ja contra ultima conclusio; 10 autoritas Aristotelis, qui in libro 1 de substantia 7. ait, si autem ibi, 2. substantia incorruptibilia et aliquorum ex quo corruptione substantiae corruptionem etiam ipsorum accidentia. 10 autoritas S. Th. q. 104. 3. de gen. L. 4. ait, quando quod fit naturae id numero aliquid ens. R. id quod fit naturae corruptitur. — et ad vehit simile aliquid ergo. 1° opinio ordo alios certo ait, 2. de generatione 2. ait quod Lin aere Rarefactione et frigido generatur aqua, contraria caeli in aliquid Rarefactio numquid est frigidus, quia coagulatur aere, generatur in aqua. Ad S. X. ode gen: q. 2. 3. ait, quod S. ex aqua frigidus fit aer, et compactus et igni similar fiat aer non hic quia calidus, ita frigidus et humidus et alios.

S. Thomas vero in Suma 7. q. aliquis quis corporis absolutum 2. 3. q. 4. 5. ait ita logis: et calore sufficientis non ad suscitandum ignis, quia in aere calor in aqua 4. 4. durabit 35. arte, calor in aqua do dicunt: quasi quia quando datur ignis. S. 4. durabit 35. arte, Loquitur et substantia, ita non substantia quia fuerunt aliquid corruptione in generatione substantiae, sed S. substantia non substantia, quia non ita, quia substantia non substantia, sed S. substantia non substantia, quia non ita, quia substantia non substantia, sed S. substantia non substantia, quia non ita, quia substantia non substantia

in Coro abs Vicariis ut ante dictum, quæ de quibusdam Vicariis dubitabitur, si
Loquitur de iis qui ad ultimi diei pertinent in Summa Coro à nobis citato. Nam Prædicta
autem Sententia quæ hic Coro ex illius Summa adducta ad Vicarios in favorem
subditorum explicare quærunt. Recedimus hac ex parte à S. Bort: alioqui ea quæ
Longe, Clerici Bortona et aliæ etiam rationes Secuti.

Num: 61.

Obj. 2. Si in Commutatione Prebendæ aliqua remanserunt annuæ Tunc debent
mutare suum subditum, atque in autem subditum non remanent, ergo si remanerent
aliqua annua Tunc debentur a Papa Prædicta ad restitutionem, sed dicit, nondum
mutatur subditum ergo. Ad 2. Si Romo Sede Abbatis infertur quod Tunc debent
mutare subditum quia ad eum c. adæquatum n. et non à mutant subditum ad
quod cum inadæquatum non. etc. Ad 2. Si Sit subditum aliquo subditum sedent
Loco nostrorum in dictis pro non et Sedes. Quamvis tempiant in Papa quam
in subditum sedentem.

Num: 62.

Obj. 3. Si in Commutatione Prebendæ venar accens annua, Tunc Papa Prebendæ
à cui autem in compositi Prebendæ, sed Papa, ac è aliquo in compositi Preb-
endæ ergo non rationem cum eo, ut pergat: non; ex eo, quia Papa Prebendæ pro-
ponendi aliam Papam, cum ipsa aliud inducere ergo. Quia non Papa Prebendæ non
aliquo in ozenuo et infra quam non est aliquo ius ad mutationem et dignitate
non et non Papa Prebendæ è aliquo ius Ejus in ozenuo et infra non in in-
tentione et dignitate cum et c. etiamsi dispositio ovis à ratione in ponatur,
qui ponatur Papa Prebendæ, ita Prebendæ, sed mutatio Papæ, non inferibis, cum
Ut ponatur nisi et media ad generandam novam Papam Prebendæ. Quia
Papa Prebendæ habet in oritate nis ertonis et dignitatis, cum et
aliquo in habent ovis et dignitate, quæ dicit Papa Prebendæ habetur hæc
dispositionis sit cum aliquo in ozenuo et infra, quod est de infanti, quo
dispositionis dispositionis ad novam Papam Prebendæ, sed in de infanti, in quo
Transferuntur in proprietatem novæ Papæ, cum ex illo infanti vere con-
servetur a Papa Prebendæ pro hac causa et dispositio cum aliquo in ozenuo
et infra Ecclesiæ.

Num: 63.

Obj. 4. Si in commutatione Prebendæ aliqua annua remanent, Tunc mutua
dabitur non inter dispositionem et novam Papam Prebendæ. c. in illi ad nitti
m. ergo in non rente dispositionem pro non in ordo, ad Papam Prebendæ, cum ad
illa plus dispositionem in dictera vero parte cum Papa est non in ordo, si si
supervenerint novæ Papæ Tunc in Sententiam accens non a Papa Prebendæ tam illi
proprietatem ergo. Ad 4. ad hunc ponitur dc. quod dabitur mutua non, inter
dispositionem et novam Papam, quod dicit infanti, nc diversi infanti bo
dum illo in infanti, si quo dispositionem ad novam Papam Prebendæ. Ha
non infanti sequenti, si quod transferuntur in proprietatem, novæ Papæ Prebendæ,
non ad. cum dispositione illa cum proprietatem infanti, non conservetur
a Papa Prebendæ, ad quod dispositionem, quod Papa non mutua non in ordo
infanti, et probatur è alibi, et alium habet, cum eamundem constitu
prognosi infanti.

Liber Secundus.

De Generatione et Corruptione

Num. 6 Cap. Quemadmodum generatio et corruptio substantialis fiunt compositum et substantiale fiunt aliquid, ita et generatio et corruptio accidentalis fiunt compositum substantiale aliquid secundum durationem; unde generatio et corruptio accidentalis etiam sicut alterationem de hoc itaque alterationem inquirendum quid sit, quia illa a efficiens, quae illi generis et progressibus.

Articulus primus

Quid sit alteratio, et quaenam illius causa efficiens.

Num. 6 Cus Alteratio varie accipitur, dicitur enim alteratio. Dicitur ergo proprie latine aut passio, aut mutatio in quocumque accidente, sive sit substantiale sive accidentale. unde motus qualitatis in ista acceptione, etiam quoad alteratio est. Alteratio est mutatio in quovis accidente absoluto, sive dicitur sit materiale sive spirituale, corporeum sive spirituale, intellectuale seu sensitivum. Si alteratur aer, quando ex non lucido fit lucidus, et hoc quando ex lucido fit lucidus. Dicitur simpliciter alteratio et mutatio sumitur in qualitatibus corporalibus. sive dicitur hoc fit ex sive ex non. non unaquaeque alteratur, quia non omnia alterare. Dicitur simpliciter alteratio et mutatio recipitur in quantitatibus qualitatibus; unde huiusmodi alteratio, quia est solum de alteratione progressus, mutatio, quia ex se ordinantur ad generationem.

Num. 6 Bus Quia alteratio sic alteratione sensus excluduntur, sed illae subdoctrinae dicuntur alteratae completuntur, sicut ergo alteratio sensus est potius transmutatio quam alteratio, alteratio simpliciter dicitur simpliciter simpliciter alteratio dicitur, voluntas est ad mutationem in quocumque accidente, dicitur dicitur voluntas et mutatio in qualitatibus durationem contrariis autem medius. Dicitur dicitur voluntas et mutatio ad transmutationem indebitum. in hac ergo alteratione et alteratione dicitur simpliciter alteratio et mutatio sed transitus ad novum aliquid accidens alteratio dicitur dicitur in hoc tamen quod calore ad rationem frigiditatis. alteratio dicitur dicitur rationem aliquid fieri, calorem, modo frigore, modo aliquid alteratum aliquid alteratio, sive commutatio. hoc est fieri sed mutatio et alteratione dicitur dicitur: nam ista potius haec conjungi quod deformatio posset.

Num. 6 Cus Duo igitur, ut ait Philosophus 2. de gene. c. 23. alteratio et mutatio in passionibus contrariis autem medius remanente aliquid subito insensibili. Dicitur mutatio quae convenit etiam aliis mutationibus in substantiis quae in substantiis corporalibus, quae in substantiis corporalibus corruptionis, sicut quas subitum patitur quae disponitur ad corruptionem, quales sunt calor, frigor, hoc mutatio, quia aer non lucido fit lucidus non alteratio dicitur dicitur. quia lux non potest sine qualitas corporalis sed potius dantur dicitur duo contrariis autem medius. Sunt qualitates contrariae, quae mutantur ordine distant. sicut sunt calor et humor frigiditas, quae mutantur non distantes sicut in hoc, calor et in hoc frigiditas, sicut etiam in aliis calor

Commungi: Waliquio frigore et mbenfw frigus cu aliquio calore. Subito
4o cendrertu code subito scilicet, sicut subito dehoas seu compositu
subtraxit, et quae retinua verba differt à generaae et corruptione subito
ffgora verba, ab aeterae late et fluitu suba, quaetamo late dela
tii mutato in substantiis seu qualitatibus corruptis, sed inquibusnuna qualit
atibus. aeterno vero fluitu sunpta non qualis nuq; autoo in substantiis
contrarijs aut medijs sed ita durabat, quia subito transit ad contrariu
in substantiis hae aqua qd expulso calore ad rationu frigg redit, sicut quod
aeterae fluitu nato fluitu suba

Num: 68 u

Indagand nature est in caa affuentia aeterae fluitu suba, prius
qm vero pediam notand we, 1o duplicis generis passiones considerari, quae
dia sit, qua pducuntur in subito ab ente, ut ab agente à tali subito quales sit
frigo respectu aqua, calor respectu igris, et hae dicuntur qualitates ad intra
dia vero sit, quae pducuntur in subito in ente extraneo, quales sit
humidas respectu aqua humiditas respectu ignis, paulo aliter loquutus alij
dum dicunt amicitiam ad intra de ea id quod e in subito agente, amicitiam vero
extra de ea id, qd e in subito patiente, quia in caeli conie et in
qualitatis omnia respectu sui subiti amicitiam ad intra vocant, posteriu
autem hos duos loquutus modos sic ait, qd forte amicitiae ad intra fieri, ita
vero fatig loqui videretur, ex dupli hac classe qualitatu duplex ortus
quaestio de quaa sit caa pdtra amicitiae ad intra? et, quando sit
caa pdtra amicitiae ad extra? Notandu 1o varia esse considerare, pa
amicitia ad intra qualia sit aq densitas, levitas, odor, sapor, color et
similia pleraq de quibus dn hic nihil sermo, quaestio en fere ante pedib de pa
ronibus sinis extrinsecis, sine dem sub contrariis sine media

Num 69

Duo igitur 1o amicitia ad intra de quibus hic sermo e pducuntur mediate à
sola substantia. ita communis aliorum doctorum contra Thomistas p: conclusio
natura frigoris debet odi aliqua caa, qua reperiatur illud frigg, hac caa non est
ut alia, qm ipsa substantia aqua qo. Nobis prob: sit caa separatiua frigoris
in aqua est frigoris qm ipsa substantia aqua; tunc non est substantia ambiens
et volunt plenum alij non aer ambiens, qo hic sapa non dm intense frigus
qm intense frigida sit aqua et si poneretur aer frigidior qm aqua. sed sed
quaestio de frigore aeris, qualitatis occulta quatis affectibus nec pt admitti
si conode alia caa quae habeat partem dem actus, ita quaestio quae sit caa
pro. et sic in hi sit caa singularis, qd non pugnet quae nectas, si sit indignu
singularis quae frequentius et quotidie esset effectus caa, part
Deus nbqo his effectibus de nata caa, ita quidem ipsa, nec aliqd fuit ad nostram
qd frig conservet et separet, amicitia substantiae, in primis multo tedet
substantia, nec alia caa pertinacia, et qd aliunde constat, qd frig plus agere
in alio mysterio, qua aut fuit sapia aut mates calgea non, qd si posset
duas auctia generaes, pb dia, sta caa aqua subtrahit, cuig sit amicitia fieri, 1o ducta
caa, qua subtrahit humiditatem, cuig amicitia propria sit pdunt, aut et sta

[illegible] in amplio existat, ubi enim è caa, ibi et terra, illic aqua, caeli figura huiusmodi [illegible]
separatim [illegible] aliorum [illegible] probat, quia quis [illegible] et [illegible] ad aliquem
quia in terra subsistere etiam, in simul quidem aliquid motu illic proprietates, non vero
illas proprietates, [illegible] aeterna tamen quidem separatim, ut etiam sub
aliorum [illegible] qui [illegible] de [illegible] et [illegible] et [illegible] et [illegible]
et [illegible] et [illegible]

Num. 70 ons. Dicit enim in conclusione quidem de quibus hic sermo est, sicut superiorem alia
quidem ad intra satis certum videtur, quia aqua quidem a solis quidem ad intra
alia simul a subsistere et quidem ad intra solis calor in [illegible] subito caa et
raritate [illegible] figura vero [illegible] et sola humiditas [illegible] in caa, cum
in [illegible] figura aliorum admittat subsistere, ut [illegible] hac albio sol, subsistere
[illegible] et [illegible] [illegible] quidem, cum [illegible] [illegible] et [illegible]
[illegible] et [illegible] in subito contrario [illegible] aqua [illegible] hac
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Num. 71 Quo ergo quidem ad intra, quia sic similia quidem ad intra sicut ad intra, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Solvunts obiectiones

Ad secundam ergo dubitationem potest dici, quod in aqua calcant ignem, qui ura cum calore hic pervenit calorem ad extra. Quod 20. potest hoc dici labatomibus quibus cum hic ignis ca. potest dici a penetrabilitate na. etc. et a penetrabilitate dici potest, quod modi calores calcant degradigrieuli in aqua, a poetis tam dici, quod in ill solubili parvula aqua calcat ignis, ita ut vi ad inherent, atque robant contra athomitis, refrett quoltabes, absolutis in aqua, quod vero in aqua fo suffocate, in quibus a lactis, ignis ulg rarefitis, quia argent calch et subtilis pastula rachi calcis, quod alqd calor ad extra, quia et fixorta in ill dephlegm sit ne, qui prevent ab nobilioribus quantitate calda a tam quod vent ad refrigerij ad ladictos ignis. Ad primo: calorem calefacto.

Ad secundum. Quando accidens ad extra aliquid nominatur ab alia substantia portionis Num. 4 Bus
quatenus solo accidens ad extra sibi simile, ita tamen bene inferitur, quamvis tam in prima substantia se sola pluvat quidem ad extra sibi simile pa. Quando ignis et in substantia alterius ignis adequate pluvat aliud ignis, n tam sufficit tam in prima alterius ignis plantas, applicat, adequate pluvat aliud ignis gra a poej. et ra ad h:s: ca. nc. Quando ignis adunatus alio ignis sibi applicatus. Tunc huic pesci ignis tribuitur influxus particulari sacta ab eius qui a substantia pluvia aliquid aliorum loqueremur alibi ac consulte ibi. Quando aliunde certo effatur ita ignis habeat virtutem influxus pluvendi ignem, in minus sperat ab alio igne. Et substantia vero nestata alunde ad habeat virtutem influxus ordi. etiam in aliquid ad extra. Ca ra alibi a calore. Quando sparsim, potest fuit tam urgeri ab alio, et tam superemgliter sparsit, secundum conflatur, non pluvat aliquid calorem ad extra. Fuit tam conflat, quia ignis separatus ab alio igne pluvat aliud ignem.

Ad secundum, quando colligi ex substantia habeat virtutem pluvendi etiam accidens ad extra. Num. 4 Quae
Quando substantia habet virtutem pluvendi accidens ad extra, ergo habet virtutem pluvendi accidens ad extra. Sed accidens ad extra potest producere simile accidens ad intra. Ra. ad p: nc. Dicentibus colligit ex pacto possidere.

Solvunts obiectiones.

Obi. 1° Substantia eq ignis quia simpliciter pluvat calorem. Ga. pluvat calorem ad extra Num. 4 Quae
ad p. Simpliciter pluvat calorem ad extra minus substantia. 2° calor ad extra n. et Probatur, quia calor ad intra, calor ex ad extra n. ex brevitate ubiato. Fuit calor ad extra. 4° calor ratio et ad extra absolute neq enigit potest pluvia. Quia ad intra, quia ad intra. 5° Substantia a sufficientia applicata calorem sibi, extraneo, ita tam ad ad modo opera. Sed quia sibi extraneo applicata fit aliquid ad intra minus et contiguitatis. 6° Sed quia nihil aliud obstat, quo minus substantia pluvat aliquid ad extra. Quia na. arcemque quod si et mere brevitatem tam a, et unio intensiva, quia est ad pluvendum calorem ad intra applicatio a, multo fortior sit applicatio, quia sit contiguitas, quia iste ignis applicatur ad pluvendum calorem ad extra, ergo quia ad pluvendum aliquid effectus aliuius ca. sufficit applicatio maior a sit, et ad minus effectus pluvendi etiam ita sufficit applicatio minor, aliunde certa a constat. ad 6m. Sed, et sufficiens ratio contrariis sit ira probatio.

Dubitatio ad Quod aliquid ad intra, potest pluvere accidens ad extra sufficit ad Num. 4 Bus
accidens et et ad hoc ut substantia potest pluvere accidens ad extra sufficit contiguitas substantia, gratiam effectus ultra, maior applicatio. Ra ca. nc.

Num: 7 [illegible]

Num: 7 [illegible]

Num: 7 [illegible]

Num 80.

Quis 4° habet ab experientia, qd. ignis agat in hac in Corpe naturali, sed
qd. 2° quia calor Corporis inherentis, qm aqua etiam inherentia calida,
ab ignis a, qd subtilia ignis, cum calore ab illa concessa, a sed subtilia
aqua, qd. ita ne, nec eus, calor ignis qd. qual in calore ad extra,
et quia in maiori hac in, qm calor aqua est ei. qa in una parte
certa vel extra qd calor ds intra in aqua sit intensior maior, qm sit
calor in aqua flew in ignis. Sit inherentius ut orbis in aqua vero in sit
ad sit, rozma et ultima difficultatis ad ignis, calor autem in aqua etiam
fuerit ma residui et ultima difficultatis ad ignis. 2° calor in ignis nulla
habet contraria cum recem subtilis ignis, nec ullo qualitas ignis calor
ignis contraria: contra vero calor quia in aqua habet humor contrarium
et qm sicca qualitas residua frigis minus, qua quo magis minuitur
corporis relinquit ut alibi subtilis, in quo habet etiam qualitatem contrariam
subtilis subtilis, quia ad verbis calore magis magis minuitur, corporis
habet et separare sua Corpora habet tac calor in aqua habet, quia in
defitnor in una parte ad altera parte in alia inherentia qm sit calor
ignis, unde a a minus fit ad extra in ea agat, qm calor ignis. Et tamen
Senatum ad ipsum in qd agat ignis Notando a qd. illud in sit in magna in
Parva, Plana Aserella. qm in hoc brevitate exterior ignis tao ce, ita
Succedente per nova Plana plani sed fit volant ignem. qm in ea in
Supra plana quae ancessa congregantur.

Num 81.

Obj. 2° Subtilia communicat accidentibus ad intra virtutem, Quia diuidunt
intra, ergo subtilia debet eadem virtutem contrariae qualitates
commentes. Et quia commentes contrariae et illa virtutem in is, ergo debet
illa contrariae qualitates: sed ipsa contrariae qualitates tunc etiam ipsa Corpora
puncta subtil. Sentio simpliciter simplex in is contrariae commentes. sed
videtur, quia diuidunt ad extra et sentio simpliciter simplex. quia
videtur, quia omnis ad extra in is contrariae commentes qualitates eas, qa
commentes contrariae alias. sentio et contrariae illa, praecipi tunc
sentio illa. sed sentio simpliciter simplex in is contrariae, praecipi tunc
et qd. sed simpliciter simplex. Sit ab Deus illa quae in suo fiat conceptu
nulla involuit multitudo in ultimi, sed videtur puncta certa, sed
quia diuidunt ad extra et sed quae in suo fiat conceptu nulla multitudo
sentio illa, sed etiam sed extra. Et C arb: n: Sentio. ad huiusmodi in
sentio simpliciter simplex in sensu Contrari accepta in is entrare
quia diuidunt ad extra et sentio simpliciter simplex in sensu Contrari. C.
Simplex in sensu Contrari an etc. sentio pura. Sit simplex, ab etiam simpliciter
simplex in sensu Contrari huius in illa, quae est, ipsa et sit ab ea in sed
simpliciter etiam sentio ab ea in sed, ita, sit in suo fiat conceptu nulla
multitudo in sed. sed pura sit simplex, ens etiam simpliciter simplex
in sensu Contrari illa, quae a tu sentiens proprietas ab ea in sed

Num 9 m

[illegible]

[illegible]

Articulus 2.

De

Intensione Qualitatum.

Alterum simpliciter dubia dentur, ita in duas principia scilicet, ut
eam a minoris sit transitus subiecti a minore qualitate ad maiorem Num 83 usq
et dicitur intensio et remissio. Notandum hic, 1° quod intensio qualitatis
differat ab extensione qualitatis. intensio enim est actus, quo eadem qualitas
in eadem parte subiecti magis augetur et fit intensior. extensio vero dicitur
diffusio qualitatis in diversis partibus subiecti. ea, quae prius intensa
et intensior ab aliquo exhibet extensionem. Sicut ferrum ignitum
ut ob radios solis in eodem puncto. sed loco conservetur, fit intensio
fiunt ita diversis ut radius in conservetur, nec diffundatur, dicitur
diffundunt. extensio. Notandum 2° quod hic non sit qualitatis de
intensio, qua agentis in quibuscunque qualitatibus ea in aliis intensibus,
bilibus, sensibus sensibus aut alias quibuscunque motibus sibi
mi intensi, nam et his sua sensibus et intensio et remissio, sed
de sola intensione et remissione, quae fit in qualitatibus absolutis
praecipue corporis, quales sunt qualitates, ita de intensione agitur hoc
sensu accepta quod fiat, ad hanc quaestionem

Dico 1° intensio non fit per deperditionem a contrario. contra hanc a contra Num 84 usq
Ait quidam qui facit qualitates esse entia per deperditionem a contrario,
aliis ex aqua fieri magis calida per ignem, ut deperditione frigiditatis qualitatis
calori opposita. sc. Hoc ex, qua hac sententia non ad esse sensu, unde fit
non contraria ei intensio, quae fit in qualitatibus absolutis, quae
contrarium non habent, ea intensio tunc in, tenebra enim, ut re ipsa nihil
aliud sit quam mera negatio seu privatio lucis, non opponitur contrario
sicut frigiditas calori. sed contrario ut non. sicut calor calori, neque
obstat, quod lumen non sit qualitas corporis sed potius ipsum aliquid
nihil praeter substantiam de intensione, quae fit in qualitatibus corporis,
quatenus enim de aliis qualitatibus non corporis seu potius spiritus, sed
sunt qualitates seu entia absoluta

Dico. Corollarium 2° ex eo. Si ea intensio frigoris consistat formaliter in negatione Num 85 usq
deperditionem caloris et intensio caloris in negatione deperditionem frigoris, tunc
aliaque qualitas contraria ea frigiditas calor et sunt frigiditas consistunt qualitas
in pura negatione, aliquis horum non est admittendum, cum ea, quae sunt sibi
pots fieri inter se, autem prima calidum aut frigidum per pura negationem, quam
per, et fieri frigidum aut calidum per pura negationem.

Nun gens

quarum particula quæ solaris. Quæ a multis negari. cum etiam
Magistri huius mixtionis sit quod sensu, Secundum Eam probatur
et ratione: ergo in qualitatibus simplicibus, nam et hoc ab simul
et mixtionem quæ debent esse simul contineri in una
eadem particula solari. Sequela autem hanc et facile admittere
poterit adversarius nisi velit concedere quod in tota particula solari
contineatur lux tota, tota, ut ab alia lucem adventra putam,
quasi ablata lumine et nefusa et separata. Quam lucem, quæ ergo
Lyra, Commodo et mortua, et quo remotis a quia remotio reo
motus sit ratione. Porro lumen quod in prominentia particula solari
et tam Phebus sit multe multoties gradus distantia aqui relatus
prominentia semi de paulo minus et etiam minus semi paulo minus et sic
pergendo et plenos milionos particularum et thesaurum, tantum
tam collective sumptarum lumen, si contineatur in una particula
solis mantis reflexia. Sed quod lumen cum sit libet particula solis
debeat quasi ablata lumen et nefusa separata lumen quod tota
putatur

Quares quid sentiendum de novo, mixtionis phenomene enunciata Num gradus
ari tamen: Coloris a doceat hic fil: 2. phys: tr: 1. c. 2. mixtum
fieri et qualitates una, eandemque indivisibiles et arbitrative mixtas
et mediocrem non fieri, non fieri porro hanc constituit in
diversis autem in prominentia, qui multa non requirit ad procedendum et
superandum alios septem gradus hic et abscondendos et gradum calorem
hic habito autem in prominentia ait qualitates et calorem prominentia
expedium ad Porphy. et mixtum contra debilius et accessit gradus
fabrum autem ratione dici magis et minus calidum nesciri et sic
contra hanc sentiam esse in quod non ita aut parum potest explicari in
quo consistit diversa ratio non fieri. quam partem a Thomistis
explicari diversa tradunt. ait quidem hic author non fieri con-
sistere in duobus autem in prominentia sed non video quod hoc possit diversa
autem in prominentia quod multa non requirit ad hoc ut procedat
et gradus calorum et sic quod et sic determinare principaliter consistit
in eo: ut contraria qualitatis fiat magis et minus, et ita ut
et in aqua procedat a gradu calorum debet proportionari fuisse ratione
gradus frigoris orbangi. ut procedat debito gradus calorum debet
proportionari fuisse determinato gradus frigoris. Ad hoc quod aliquis
qui defendit qualitates non visibiles, tenendum in mixtione, quam
in certis rebus arbitrate mixtarum, sicut in calor in mixtione, hactenus
Longe in remissione una non visibilis et in tu qualitates seu aquales
sed vere arbitrative et hic casu, nunquam qualitates quo jacto possibilis
ex alia diversis. Si forte duas in dicere diversis gradus arbitrative, et
mixtione aequa seu non fieri de qua medietate redeat subiectum, et

[illegible]

Num. 99.

[illegible]

Num. 99.

[illegible]

maior ñ minor, ut ante in eos a genere qualitatis dari intensio
maior ñ minor, hoc inuidentali, eo qd qualitates capiant magis
et minus ñ ab substantia verum

Urget 1o ñ pt enim argi qd fieri potest ut intendant, id qualitates
et conservari possint, seu gradus qd. Dna et offendo p effectum Num. gbu
in momento ñ determinato talis. Sit gemma charta, lumen
charta A et charta B. proponatur cuilibet carta candela ardens
omnibus omnibus ut aequales os planae nubrias, interponatur
subtus media cartella, ita lux uberior candelae ñ potest lumen
ñ ultra carta. ad dat subtus in carta a altera candela
et vid ebis manifeste lumen in carta a per auersionem novi lu
ab altera candela. Dnde argere, lumen vero in carta B per
orare arbitrio. auferat subtus etiam carta B. candela altera
et rursus videbis lumen clarius B qd aequale lux carta A. qd
sin pagella B. addas candela, sic et qd tunc superabit notabile
lumen carta a. Si candela qd demaret transferatur in pagella a.
lumen vid ebis manifeste pagella B. in minus. Dee pagella B refere
ubique auferetur addita aequivalet. ita sat manifesta facit experientia. Simile
etiam ratio calore augere per p additionem novi caloris per qd fide
plane ñ c

Urget 2o Petro qua ignis comprehensus ñ faceret plus ignis Num gzu
aut vita actione ignis duo rationes aut ubiatae ñ faceret plus
intensius aut plus ubiatus, qd etiam ortus qua calor comprehensus ñ facit
plus calidus seu maius calorem. 1o ortet argi: eadem qua ignis ñ facit
ita magnificari ut faciat plus ignis aut vita actione ignis ad unum aut
ubiatus ñ facit ita magnificari ut faciat plus intensius aut plus ubiatus.
quare idem calor facit ita magnificari ut faciat plus calidum. Si
2o ne dissimilitudo 3o ita ipsa qa debebit ad verificandum dare quod
enim unitas effectus eadem qua ignis eadem unio aut ubiatus ñ facit ita magnificari
ut faciat plus ignis plus ubiatus, qa ee substantiale, non tamen ee
inuidentiale, ni quidem entibus modalibus ñ habet magis et minus intensive
seu intensium suntur. ee autem inuidentiale. Seu quale ñ qualitas
absolutis capit magis et minus ñ ratione intensium sed etiam intensium, ita
enim proportione 1o effectus et ratio tuum.

Urget 3io Simile ñ agit in simile, qd ergo calidum agit in subtilem qd Num gzu
id e calidum plurimum novum calorem, sed ibi durantur ad
fundo. qa Sintha ita multiplicat aea ñ ita opposita qd. Dico
Dc. Si ignis sit calidum ita intense, qd habet agere calidum etc. Sicut
n. c qd 1o ostendere qd dd argui Sintha opposita multiplicat
magnificando qd. Dico Dnetet da. Dara Sintha multiplicat aea in ratione
ea aea ea. ubia ratione et aea etc.

Corpusculus quis
utrum gradus intensio fit homogenij
vel heterogenij

Num. 99 Duo Scriptores Sententiae ja Sapientiae, qui gradus intensio, fit homogenij
seu entitativa similes, aetera defendit gradus intensio fit heterogenij
seu entitativa dissimiles - in Sententia posterior tuetur, multa diversitatis autores
in variis partes, aliquem volunt aliqui, putarent gradus intensio emendari
tatis ex calori ex heterogeneos alij ex, alij ordine volunt hetero-
geneos de gradu qualitatis, putarent corruptivam alij ex admittunt
heterogeneitatem in qualitatibus operatorum qualitatum, alij semi,
quae tractanda Disputatione, autem gradus ex heterogeneos heterogeneitate
heterogenij, ita omnino utrique fit centralitas, heterogenij.
Contra vero alij putantes heterogeneos tantum heterogeneitate oriri
ita omnino utrique fit centralitas diversitas sit altero entitativa, posterior omnino
centralitas erigatur ex jor autores, qui sunt ab altera, parte omnino
homogeneitatem ab heterogeneitatem ortum habuit convenit apud patres
Ex Bonaventura p: q: 4 b. et Corpus Ri: S: j. aliorum, ut ego sed
probabilis, ratiocinatio, qua ut tenet: p: de Ren: Sententia defendens
gradus homogeneos comunicos e Kme

Num. 100 Duo gradus intensio in qualitatibus corruptivis de facto, ubique fit
homogenij. p: c. intensio in qualitatibus corruptivis fit heterogenij
gradus homogeneos quo probabilius fit, quod gradus hom: Crid: Reg: notitiae
principio contrariae accepta, quod Deus ea ita et fecit, perita, aut
Deus autem in sui multiplicant et alia multiplicata aut gravia, aliquo, et
Unitas et potitia multiplicantur Deus, prima ac fecit, et, quod in ipsa
quantitate fuae interna et sui dito gradus p: non hi, et contrarium
quo tam nyrcey certum quod merito: sed plura milia particularia, heterogenij
consideranti combinantur, quod, porro illa multiplicatio fierent ab aliquo sufficienti
causae publicis an solutae obscitionis. p: ibique 1° agere, quod nulla
videtur ac aliquam rao, quod alqm aliquid, mysti bilbao ostendant
ut multi ens, Phias aestatis fatentur 2° sit qualitas quantitatem plus
gradus homogeneos ceteris fieri magis activa quo ceteris magis intensa, ita
Hanc videtur bona, quod in creatis colligatur qualitatem ac magnitudinem
in ea ac. quo quod magis activa est. ja calore et magnitudinem
efficit, ait 3° Aequalitas aedi magis activa quam gradus homogeneos
in diversis rebus subiis, ceteris quo a fortiori quod ab magnitudine
plus gradus homogeneos in eadem parte subiecti ceteris. ex vi et pegde
fortiori ut habet conare ex ceteris quoque vi consecutio sit fortior
Argitia. Calor augetur quod calor, quo fortior in diuturnitate et
intensum in tempus longo, plus caloris quam calor, quo fortior
abjungi. Sed calor in magna consistere in diversis partibus habet in
vi S: partibus quibus res obstat. quod ita ad eum partes largas sint plus gradus

caloris, Non enim Dw probat, qd Deus quaeras sibi inserta simul et entitative.

Ob. 1. Con. quae patet, quia Petrus, pount intendi et gradus homogenos, qd. cum quaeratur corporum ex. a. Petrus mileis etiam in adversum concedere. et sic probare ex ipsa sua Lapernus allata. et quatenus teneat, qu. n. dat Scheuchius disparibus, idem non aliqui sunt ex quibus ex pennis quod defuncto habeant in qualitate homogenorum, in ideo ex futuro ad Dum probat: qd mala cum bona si inferant, qd de facto fiat mixto et gradus homogenorum necessarios ex mala si dum infertur. qd Deus fieri, qd sit probandum et confirmatur. hinc, ratione confirmatur, qd cum mixto de gradu fiat et gradus homogenis non possit esse in qualitatibus ipsorum, sed etiam in conclusione.

Num 101 [illegible]

Solvuntur Obiect:

Ob. 1. Si gradus mixtorum fit homogenei, tunc sequitur, qd similia possit agere in similia sequela non est adm. sed qo. nam si gradus fit homogenei, qd ducere in gradum caloris, qo similia possit agere in similia. a. calidum qui quatuor poterit in alia subiecta ducere unus ascendere in unum gradum caloris. qo cum sit in subiecto calido ut quo ducere calidum ut quo potest absolute accipere in gradum caloris, qo cum agere calidum ut quo deberet eundem gradum caloris non ducere, in gradum caloris. Ob. 2. Subiectum agere calidum ut 6. agere in calidum ut quo. unta ab lugens, nonne potest in illo ducere aliquem gradum ex caloris, in sufficit, qd illum potest ducere ex quo ducere calidum potest, aut qd potest calidum necessitate, a quo ara alio agere, sed negat in sed per sed in agere praecentrea quod sit excessus virtutis supra passum in qualitate ducendo ita: ut excessus hic sit condition prorsus expedita ab agendum. ad conf. 2a. subiectum calidum qui potest absolute accipere in gradum ab agente aequalem mixtorum ne ab. cum ab agente aequali mixtorum ne ab. cum ab agente aequali mixtorum ne ab. cum qualitatibus mixtis agens et passum si passus sit in ea, qa minus id gradus totum naturali ut plerique sufficit infra ab an dum abing an sonitus potest agere in sonitum e contrario: quo abstinere notabat a. Vota sua obiecta videtur solvendo ab ipsis adversariis; quare cum in subiecta Methogen ipsarum sit calidum ag ab sor agere in aliud calidum ut sua ducere in gradum caloris a fibro. qd. quod quae entitative sufficit. qd gradus bgen sed cum in mixti Methogenesis adaequatus qd unus gradus sit entitative sufficit aetera. ch. dum bellum. sed sufficit el in ordine sortitatis et postea coniectabis alii Quia qd sunt alqm cum ea differenti sed determinatione entitativa nisi. Hesa a consequatur tm. adhuc adhuc simul Deus tacta sit. ubi ceduat differentia mutuo aut subiectis ab

Num 102 [illegible]

Transeundo [illegible] species; quare ab unoquoque gradu in porro [illegible]
alium in eodem specie infinita contineatur, et [illegible] ad minuendum
a gradu 4 in sit, sabit alium [illegible] gradu 60, ita ab eo [illegible]
[illegible] a gradu 60 in tum sequentes, et quoad ille 4 in sit [illegible]
[illegible] Sin autem [illegible] similis sumptis sicut solo gradu 4 huiusmodi [illegible]
[illegible] quam ab alio 6 gradu minorem similis dempti tunc in ab [illegible]
[illegible] superveniente gradu 4° alio sin decrescens [illegible] in
eodem subiecto in in amplius in idem [illegible] habere finem. et [illegible] solo gradu
[illegible] plus agere quam ab alio 6 alio sit 4 ita [illegible] Ita
[illegible] si solo gradu septimo [illegible] quam ab alio 6 alio similis
tunc haberent [illegible] calidum ut 4 tunc moveret, [illegible]
[illegible] solum gradu 4 in plus calorem amittere, quam si amittere ab
6 alio similis. Nec autem videtur contra experientiam, et [illegible] aqua
[illegible] calida aliquid de suo fervore perdat ab aqua [illegible] quam
4 in habet tum adhuc valde [illegible] calida: ita ut plus caloris
[illegible] retinere, quam antiquitus, contra ab eo multi [illegible]
[illegible] Similis. 2° gradus sit [illegible] et
subiecta concurrat [illegible] cum [illegible] ad [illegible]
[illegible] ad [illegible] Nec [illegible] si argumentum solo gradu 4 [illegible]
[illegible] 6 gradus [illegible] gradus
[illegible] gradus 4 in [illegible] quam ab alio 6 [illegible]
[illegible] gradus [illegible] in [illegible] 4 [illegible]
[illegible] continet. Tota [illegible] effectus. ab eo [illegible] si
[illegible] aequale [illegible] 6 gradus [illegible] subiecta [illegible] gradus
[illegible] in [illegible] quam ab alio [illegible] a [illegible] 6
in [illegible] gradum caloris [illegible] in certa non aliud [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] argumentum
[illegible] [illegible] quoque. Verum.

Nun 10 sus

urgebis. Si praemissa agentis [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] gradus frigoris habeant maior
refrigeratio quam duo [illegible] maioris refrigerationis fundatur
in eis quia in indigena quantitatis opposita, id est [illegible]
[illegible] indigena autem gradum [illegible] et [illegible]
[illegible] in gradibus [illegible] longe magis calere potest, quam [illegible]
[illegible] minus autem 5° [illegible] maioris refrigerationis [illegible]
gradus infimi [illegible] [illegible] adhuc habeat. Et 3. [illegible]
[illegible] dat [illegible] Sanctus, Rare. in agentibus multa [illegible] [illegible]
agendi et contrarietas. quo agitur maior contrarietas [illegible]
[illegible] quare [illegible] [illegible] [illegible] in aqua
contrarietas sit maior in [illegible] minus. Et [illegible] [illegible]
[illegible] maioris refrigerationis magis accidentia virtutis, [illegible] [illegible]
[illegible] propter [illegible] expansionem [illegible] [illegible] habeant [illegible]
quod magis [illegible] refrigeratio [illegible] fortius in [illegible] agit.

Ad 2° qa B. Marco. experientia docet quod in gradibus caloris facilius Num 10 qm
introducuntur et difficilius expelluntur, postmodum vero facilius expelluntur et difficilius introducuntur, sicut aqua ex facile fit [illegible] difficilius [illegible] frigida. Patrone facile [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] et minus reflexivi, inferiores autem sunt magis reflexivi
et minus activi. Sed hic satis multo convenientia cum nostra
experientia, idem gradus in eo valoris diversibus superiori autem faculties
appellantur in respectu eiusdem. Quamvis gradus in utroque ratione
[illegible] reflexiva superiori autem gradus, gradus vero in eo
[illegible] Paulus introducunt quia alii duo reflexivi gradus superiori gradus
autem superiores differunt introducunt, quia illi reflexivi gradus inferiores
adde quod introducunt gradus in sua natura gradus inferiores quia
superiores simul concurrunt, quamvis [illegible] superiori sed gradus superiores
agunt inferioribus in concurrentibus gradus autem [illegible] simul [illegible] facile
[illegible] unus gradus inferiores, quia unus duo superiori aliud superiorem
[illegible]. Et in solido [illegible] sed [illegible] multo convenientior, ac
probabile [illegible] diuis, hoc, ab a alia, novis quae mentiuntur [illegible]
ea. Sunt in ea. Sunt quidem heterogenea esse gradus superiores
et magis activos et minus reflexivos; gradus vero inferiores et
minus activos et magis reflexivos. Sed hoc habere gradus horum
sua natura, sed quia probabile hanc et illorum natura et aliunde [illegible]
quia superiori videlicet absque quia joi, quia tale gradus [illegible]
angit bonum universi verum quid bonum hic diuinis novis, quia
in ea diserunt homogenea esse tale modo sine fine multiplicat
speciei, quia mala hoc habent, id est ex alio modo habemode [illegible]
sed, et ut sub alio modo sed comode capiuntur, quia [illegible]
habent, ing gradus concurrunt ea, ita superiori quia inferiores,
aliis [illegible] gradus simul concurrere ad [illegible], ita, quia, et
[illegible] quasi [illegible] principium. Sine quo [illegible] introduci
contra. Quia [illegible] obtinuit superiores [illegible] gradus ad
superiori, et quibus [illegible] sed [illegible]. Quia [illegible] et
ad, [illegible] gradus ex superioribus concurrunt ad quae
sed gradus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
autem ab [illegible] inferiores suae [illegible] sed contra [illegible]
in eam aliqua [illegible] inferiores sed partialiter, sed concurrere
ad [illegible] [illegible] [illegible] gradibus inferioribus
inferiorum partiales ut nulla sit [illegible] sed contra [illegible] [illegible]
[illegible] agere [illegible] agit. Sed gradus eam inferiores [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible] sed partialiter inflecta [illegible]
gradus superiores [illegible] [illegible] gradus eam inferiores, in condemnatione
[illegible] gradus superiori, et [illegible] gradus superiori, ad
simul ad [illegible] gradus superiori, et [illegible] gradus superiori, ad
in bonum gradus inferiori [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
gradus et eam ab alia, et [illegible] gradus inferiorum conservationis gradus
[illegible] in determinatum gradum inferiori, tamquam inferiores
superiori [illegible] bonum gradum inferiori, tamquam inferiores
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
superiori, et in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Nun 104 m

Nun 104 m

Nota 104us

[illegible]

Nota 105us

[illegible]

Nota 106us

[illegible]

Nota 111us

[illegible]

Tertiendus 4us

De Conditionibus ad actionem Subtilitatis requisitis.

[illegible]

Duo sunt [illegible] agendo patiendi aequivoca et univoca, [illegible]

Secundo, quod agere in aliud univoce aequivoca, concludo haec [illegible] Num 1112

Tertio quod agere in aliud univoce [illegible] Num 1113

Quarto [illegible] Num 1114

Quinto [illegible] Num 1115

Sexto [illegible] Num 1116

Septimo [illegible] Num 1117

Nunc igitur

Nunc igitur

Capitulum 13

Quot modis fieri potest reflexio
seu ribbo

Quare jo. ante quam fiat mirandum et reflexione, antequam ad sponsa notandum est, quod duae reflexionis species considerari valent. Et reflexio quidem in motu localis, quae est ipsius corporis res, motus a termino atque ad terminum adquo ita illa ac protinus versus partibus et hic definitus habitus, quae motus qualitatis, ab aliquo incurrunt obstaculo, porro in reflexione localis, prout duae sunt, quae a termino a quo ad terminum ad quem, ut ea quae a termino atque ad terminum a quo, et vocatur linea incidentiae prohibemur linea reflexionis, punctum in quo linea incidentiae et linea reflexionis uniuntur, duae puncta reflexionis, limes vero ubi, linea reflexionis conveniunt, duae puncta coniunctionis, seu limes. Linea incidentiae et superficies obstaculi fuit aut duos angulos recto, ut aequales, tunc linea incidentiae quae in ipsi nulli ibi, ipsa angulo, recto. Si vero obliqua, incidit ung angulum et obtusus ibi angulus recto et acuto alterum minus recto, an duobus hi angulis minus vocatur angulus incidentiae. Linea reflexionis fuit duos angulos aut angulos aut aequales duos recto cum superiore obstaculi, si linea incidentiae incidit obliqua linea reflexionis, ut in parte angulus obtusus, facilius angulus acutus aequalis angulo incidentiae. angulus autem ipse vocabitur angulus reflexionis. quod si linea incidentiae perpendicularis incidat in superficie obstaculi, linea reflexionis, et ipsa linea incidentiae. Duos angulos recto, quorum uterque angulus incidentiae et angulus incidentiae sunt aequales, et angulus reflexionis, hoc in quibus observatur, quod angulus reflexionis sit, et ipse in eadem planitie, in qua sit ipse angulus incidentiae, et ipse angulus incidentiae interjacens demonstrat experientia in radio, et lumine

Ajo quibusque habitaculis quibus reflexione concluso videbis aerem, dovet
eum amplissima experientia, quod in puncto concursus radij solaris eq
abolegido speculo concavo reflexi, convenient inter se, ut fiat inter se lor
Lunae et Solis inter se inter se inter se multi lapides dum in ea debentur radij
puncti, calor autem in interstitio soveat plumae aequaliter exquisitis habet, quod
feodi in eaque etiam metallis mira momenta operis, liquefiant, quoque, cum vel
aliquis Thrax constantissimus in clypeo obsideret, posset ut signum phy et
mathematicis pura ex aere, semula historia confirmat, figura et regione posset
mari, solitus Troia pene clypeus Lesbocle mecum id dedicit, mittere arch
mediis, qui eodem modo Romanorum sypanchas obsidet naves metendi, aegis
sabulis combaverfuit ea postea quod fiat inter se in puncto concursus hal

Ajo Id interstitio illo calor, qui subito in puncto concursus probabile
Dicatur a luce: Id tum Lux et urbe: Id calore et solis inter se probabile
Hab illa luce et calore, qui duabus a diversis lineis mediis ad
reflexionis ala ad punctum concursus illa et enim qualitates consistunt
una cum duabus quod si supponatur Lucem non esse substantiam
Soli inherentem et ab eo fluere, atque illa subsistere soli, et quia
calor non potest comprehendi et intelligi a celi, si quis supponatur Lucem quod
ad aliquid in quod solum audeat ad idem, sed subsistere una cum aliquid habitu
inhaerens et substare et absolute atque subsistere soli concurrere
non hic respondet quod tali modo videtur difficultas, hac ratione explicare
quod calor non est subsistere, sed inhaerere soli, quae quia ex solo
puncto concursus fit dicta inhaerere, Ajo, quia ex pluribus subsistere
non soli et qualitates illi inhaerere, quae, Linea sive radius
puncto applicato.

Lacunae ho an aliquid fiat inter se reflexae, Ajo qualitates quae
inhaerent reflexae. Lunae reflexio seu arbitrio reflexa, quae principium
duabus et solitudine radij seu solitudinis pagis quibus inherig in tra quae
Linea sed et cum Lucente magnitudine fit. Id conclusio certum radios
solares, quos hic ibere sypthono ait quasi compositum quod ex
duabus qualitatibus absolutis calore similis et luce in secundo causa
ro sed tertio reflexio reflongi. et tertio radios solares, poli
ubi reflangi et coirique et in unum punctum concursus sunt, et
in puncto, ubi concurrunt Lineae reflexae in singulis inherent,
quia sic calor et lux in puncto, ubi concurrunt Lineae reflexae, quod
partim et quoque qualitates possit inherendi in minus reflexae et inherendi fiat
reflexae.

Ajo notandum, quod sit solis inter se et proprier aunde, quod sit inter solem
Dreflexae. c. hoc est ac, quia in reflexio aliquid inter qualitates eq Lunae
haeres, quia subsistere soli sed et calor soli inherent eq. id est lux et calor
soli inherent eq plurium sed Lineis eidem puncto ubi intersecarentur
Lineae reflexae applicantur.

Nun 12. 2ay

Quoniam igitur ex eb quod habetur, antiperistasim ex tegere in hordea
[illegible] quid sit id quod [illegible] dicitur. ANTIPERISTASIS est vis quae
aliquid extremi ideo [illegible], quia [illegible] contrarii, unde
[illegible] antiperistasis communiter dicitur esse actio, qua agens con-
trario obstaculum sibi sibi defendere virtus intendit, sicut antiperi-
stasim dicit hale [illegible], quasi

[illegible] ab imperitis plurimis. Sic ustala, natura
in se laxibus [illegible] qui metalla [illegible] habent, id est aqua duriores
in duos regiones, quae una [illegible] dicitur [illegible] a Lucida, [illegible] calida,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

1730

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

SUMMA
DISPUTATIONUM
ET THESIUM EX
TOTA PHYSICA UNIVERS.

Theses 1a.

1a

Disputationis

2a

De principijs, Naturae rebus in genere.

1a

Dari ens reale. 2. Ens hoc principia in fieri. 3. Quod sit to esse.

2a

Ideas in Deo. Illis in atomis Democriti. 2. Neq; Epicuri. 3. Neq; Platonis.

3a

Neq; in semine Anaxagorae. 2. Neq; in Elementis Empedocleis. 3. Neq; in rebus.

4a

Forma Aliqua inesse. et 5a Illud id principium quod ea quae fit est. d. Potest quid eamdem et unam.

5a

Materia sibi identificata potest recipiendi formas substantiales. 2. in ignobiliores transire. Dispositio

Nil naturaliter scholam de fide Christiana, et plures
Supernaturaliter.

a

Patet etiam fide Christiana distinctione et non ordinem
Cœlestis sed in Christiana gentis. 3. m. et Dotes quæ habere

Nequit plures fide Christiana naturaliter naturaliter in sphera
et eadem quæ eadem. 3 fecunda fide Supernaturaliter.

Varia et unitas modalis distincta ubi concinentia non
gratia et ar. jor. bumo. 2. totum Christi et
oby partibus simul sunitis

Nam è ponere id nolo et quietis in quo est et se. 2. vol
centum è Christi et elit aberrantes ad id vino conferenda
pro. 0 ut Deo creatoris inferre nolent.

Ita è habitus vera cum cœlestis et tuis. 0 Christiana naturaliter
è è inferioris. 2. Ita fide naturaliter.

Cum è non ejusdem et ita fide Virtute Deum nam
ad se in Christi eis ad cultandum. 2. et ejusdem Christi
superius et jus. ita ad efficiendum quæ jure. Christiana
altera ita jortais - nisi ratio eadem Christi Christi spiritus
et Deus et in eodem inferiori.

Theses ex Disputationis de Causis in genere

1a

Causa efficiens est principium primum motus quietis. 2. Ipsa agere est. 3. et utriusque contractus cum quolibet effectu fit.

2a

Et alterius effectus distincti in actu existit in causa efficiente. 2. ergo in Deo Deus 3. ergo Deus totus ab aeterno. 4. Id in entitate totali ei quod superaddita.

3a

Generat realiter actio immanens. 2. et supernaturaliter.

4a

Necessitas actio transiens in capite. 2. negari effectum in stricto sensu sensu. 3. Id in philosophia actio generativa naturalis, identificatur cum passione.

5a

Dupliciter actio transitiva est naturalis supernaturalis. 2. et naturalis.

6a

Causa realis extrinseca est. 2. Ratio rei quae per quam medium intelligitur actio transeuntis. 3. Id est quae tota actio sicut non ex passione dicitur causa.

7a

Causa moralis est principium in ratione virtute extrinseca movens ad producendum effectum. 2. causa finalis est cuius gratia aliquid fit. 3. cui contrarius in actu id est Deus, obiectum finis a quibus se naturalibus agere operantur.

8a

Causa formalis est forma, ad cuius similitudinem aliquid fit in intellectu extrinseco. 2. Formarum fit quae est 3. Deus tum in obiectum et formae id est in intellectum. 4. consistit in actu et potentia effectus ut efficiatur ex intellectu. 5. Id est actus agentis pro principium.

Cap. 6 cõa quaedam effectus raro contingent praeter in-
tentionem agentis absque electione. 2. Natura cõa
quaedam effectus raro contingent praeter intentionem agentis
cum electione. Sed dicetur patet in sexu gentilium.

10a

Cõa 1a aeque Deus non potest facere aliquid jorum. 2. Tene-
tur ab operari contra agens naturale aeque Deus potest facere
quidquid etiam aliquo pacto non infinitum.

11a

Influit in aer effectus creatum. 2. et ipse quaedam vaporum
cum cõa certa.

12a

Determinat ad individuum. 2. non tantum ad speciem. Sed
hoc probabilius non dicetur potentia cõa plta.

Theses 32.

Disputationis 32.

De

Ente et intentione entis realis.

1a.

Generatio substantialis est mutatio totius in totum ratione substantiae
cessante ut ante et post. 2. dividitur in duas species
in generationem et corruptionem et conversionem.

2a.

Sola substantia est per se ente et ab aliis quatenus. 2. Ens solum
accidens.

3a

Conversio totius unius rei in aliam dicitur substantia et
accidentalis. 2. in totalem et partialem substantiae.

4a

Ad hoc ut requiritur ut desinat terminus ad quem totalis de uno
2. hoc dicitur desinere terminus a quo.

5a

Corruptio substantialis est desitio totius in substantia cessante
eodem subiecto. 2. in hoc videtur resolutio substantiae.

6a

Subiectum denominans accidens est totum compositum. 2. Subiectum
intentionis est sola res quantitativa. 3. et ponit nobilior
accidens ut ratione de illis in subiecto.

7a.

Accidens ad extra producitur mediate a sola substantia
2. accidens ad extra ab aliis dicitur ad intra.

8a

Materia est mutatio in substantiis contrariis aut medijs
cessante eodem subiecto simpliciter. 2. dividitur in duas
species in remissionem et intensionem.

9a

Remissio est transitus subiecti a maiori qualitate ad minorem.
2. intensio est transitus subiecti a minori qualitate ad maiorem

10

Hoc tue explicatis, sed quia ad contrario. 2. ergo si
maneris [illegible] [illegible] quelibetis

ii a

Ad sit probabilis, addition. gradus ad gradum. 2. qui
probabilis sit homogenei.

iii a

Ad sit ei in eo, reflection. 2. penetration. 3.
se ad ipsum sit.

158

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

158 Ll. 19x16cm

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

A+16cm

1582

Copyright 4/1999 YxyMaster GmbH www.yxymaster.com
VierFarbSelector Standard® - Euroskala Offset

gefördert durch
Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK